

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

استفا

۱۱۴۹

۱۳۲۲
روزگار کسب ۲۰ سال زود
بارج جلد ۱ و ۲
خوار سیم ۲۰۰۰

در حال نظارت است

۱۶
ارشاد

کتاب نظم و نثر
نکته سردار کابلی

۱۱۴۹
کتابخانه

۱۱۴۹	۱۷۲۴۹
تعداد صفحه :	تعداد جلد :
زبان :	موضوع :
نام کتاب :	مؤلف :
مترجم :	مصحح :
ناشر :	تاریخ انتشار :

کتابخانه
مکتوب کلاسیک در علم
فلسفه و منطق
تعداد صفحات
تعداد جلد
زبان
موضوع
نام کتاب
مؤلف
مترجم
مصحح
ناشر
تاریخ انتشار

۱۷۲۴
کتابخانه
۱۱۴۵

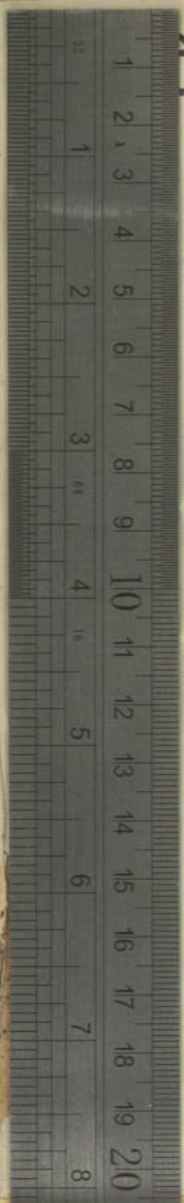

١٣٢٢

١١٤٧

١١٤٩
١٧٢٤٩

حیدر علی بن نادر محمد خان
سردار گامبی
سید
١٤

دانشگاه طب و داروسازی
مدرسه طب و داروسازی
مدرسه طب و داروسازی

انما هذه القلوب حديد
ولقد اذ لنا فاعلمنا
الطمان التفاع
والطمان والتفط
والطمان والسطوس
لغتنا نقر المسامع منها
حال يكون قمار القوي
وفضيل سبل النافوخ
تبي منها وجر الماتوي

١٧٢٤٩

١١٤٩

۱۱۴۶

۱۱۴۹

۱۷۲۴۹

کتاب نظم و سحر
 دارالاسرار
 فارسی
 حمید رحیمی بن نور محمد فانی قزوینی
 سردار گامی
 سده
 ۱۴

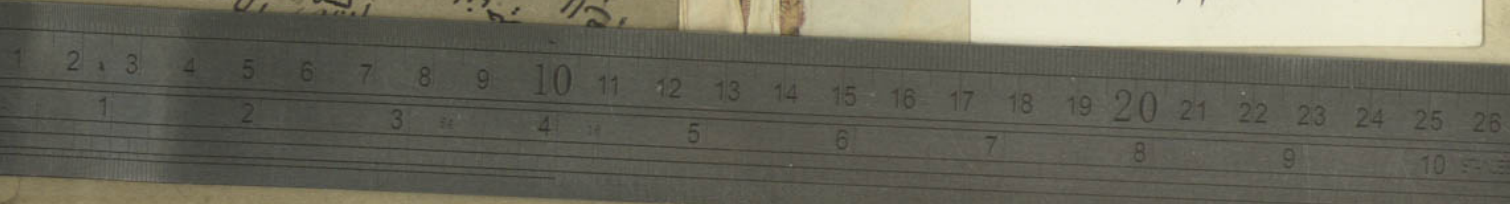
این کتاب از کتب کرامت و کرمات است که در این کتاب
 از سیرت و کرمات ائمه و اولاد ائمه علیهم السلام
 در باب سحر و جادو و کرمات و کرامت و غیره
 در سده چهاردهم
 انما هذه النفاذ و غیره
 من ههنا الناس ما یقوی الیهم

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

انما هذه القلوب حید
 ولذذا لا لفاظا مقنا
 والطمان الثجاج
 والطمان والصفب
 والطمان والتفطک
 والطمان والصلوس
 لغت نفیر المسامع منها
 حال بود و قمار التوی
 ایساک النافذ العج
 الماتون

۱۷۲۴۹

کتابخانه
 مجلس شایسته
 ۱۱۴۹

بسم الله الرحمن الرحيم
 هذه الرسالة الموسومة بطبائع الخصال على الله عليه وآله
 الأسماء مكتوبة **قال** رسول الله صلى الله عليه وآله
 في إلهاء الأرواح كدواء الأسماء **قال** الذي لا يفتقر
 صدق **قال** بشر المحرورين ببول العير **قال** في جعل كل داء
 البرودة كل وانت تشتهي اسكت وانت تشتهي **قال** المجد
 بيب كل داء والحجة رأس كل داء فاعط نفسك لغيرها
قال أحب الطعام إلى الله ما كثر عليه الأيدي **قال**
 الأكل يصعب واجد كل الشيطان وبالأسنان أكل الجبارة
 وبالثلاث أكل الأنبياء **قال** برد الطعام فان الجوار
 لا يركب فيه **قال** اذا أكلتم فاخلعوا فيها لكم فان روح الأكل
 وأنه سنة جميلة **قال** الأكل مع الخدام من التواضع فمن
 أكل معهم اشتاق إليه الحجة **قال** الأكل في السوق من
 الدناءة **قال** المؤمن بأكل شهوة أهله والمنافق بأكل
 شهوته **قال** اذا وضعت المائدة فليأكل احدكم مما يليه

فصل في

قوله في

قوله في

البيان

ولا يتناول ذروه الطعام فان البركة تأتيها من علاها ولا يقو
 احدكم ولا يرضع يده وان شجع حتى يرضع ابنيهم القوم فان ذلك
 ينجح بلبسه **وقال** البركة في وسط الطعام فكلوا امرؤا فإله
وقال كلوا من وسطه **وقال** البركة في ثلثة الجماعه والتمتع
وقال **وقال** من استعمل الخسبين امن من عدو القسبين
قال كلوا من الثغافه والثغافه من الإيمان والإيمان
 مع صلح **قال** في طعام الجواد دواء وطعام الجعيل
 داء **وقال** الفصغرة تسخر لمن يجهها **وقال** كلوا جميعا وتفرقوا
 فان البركة في الجماعة **وقال** كثرة الأكل شوم **وقال** من جاع اوله
قال من التمس ربه في الله تعالى كان حقا عليه ان يفتح له رزقه
 طلال **وقال** من أكل ما يسقط من المائدة عن عاشر فصحة
 من رزقه وعقود ولد وولد ولد من الحرام **وقال** من كان يؤمن
 بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه **وقال** من التواضع ان يشرب
 من سور أخيه المؤمن **وقال** من قتل أكلة فلحسابه **وقال** لا
 يشرب من احدكم فاما من يشرب فليبقى **وقال** الاصحكار في الخمر
قال الخمر يلعون البر الشعير والتمر والزبيب الذر والتمر
 والعسل والمجنون المحوز والزيت **وقال** ذر البركة للثجارة

وقال تعالى اعطوا من الطعام وتفضلوا انما
 منعه الكتاب والقرآن
 في البركة

يلبسها

في الأكل

الرجل

في الأكل

الافى الطعام طعى وبغى **قال** من شبع طعاما يبرص به الغلابة
اربعين يوما فقد برئ من الله وبرئ منه **وقال** من احك
على المسلمين حيا ما ضرب به الله بالجذام والافلاس **وقال** الخ
فان السحور بركة **وقال** تجوز اخلاف اهل الكعبة فان شبع
طعامكم بالخبز وخبر فاهكم العنب **وقال** علي بن الحسين
اي كونوا منهم **وقال** عليكم بالهرسية فانها تنفع البليغ
اربعين يوما وهي التي تترك على انزلها **وقال** علي بن الحسين
لا تقطعوا الخبز بالسكين واكرموا الله اكرمه **وقال**
ثلاث لغات بالملح قبل الطعام تصرف عن ابن ادم اشين
سبعين نوعا من البلاء منه الجحون والجذام والبله
وقال سيد ادمكم الملح صدق رسول الله **وقال** من
اكل الملح قبل كل شئ وبعد كل شئ دفع الله عنه ثلثاته
وتلثين نوعا من البلاء هوها الجذام **وقال** افضحوا
بالملح فانه دواء من سبعين داء **وقال** افضل الصدقة
الماء **وقال** سيد الاشهب في الدنيا والاخرة الماء **وقال**
ان من قبح حمة فريدها بالماء **وقال** اذا اشبهتم
الماء فاشربوه مضاوا لاشربوه عبا **قال** العبيد بن الجواد
وقال كذا

فلا تترك
في اليمين
ان القبح بال
ر تعالى
والبحر
ان القبح
وقال

وقال كل طعام وشربك تعصف فيه دابة ليس لها نفس سايده فانت
هو حلال وظهر **وقال** من نعد كسرة الطعام والشراب
تعبه **وقال** اذا شرب احدكم الماء ونفس تلك كان امنا او املا
بما شرابا منى الذين ياكلون نخاخ العظام **وقال** ان الطير
تخطيه شياطينه فيقول عليكم بالليم والمسكر والنساء فاني
كل احد اجمع الشر الا فيها **وقال** فيها وقال جبر الا دام في
التمشوا ولا تفرغ الليم وانصب لسباكله ولا احرمه **وقال**
عليكم باكل الجوز فلا ياكله الا كل من من بخاله اليهود
اعدوا لله تعالى **وقال** الليم ينبت الليم ومن ترك الليم اربعين
صباحا ساء حلقه **وقال** من ترك اكل المنبه والدم والجم
الخير وعدا لا يضطر رومان فله النار خالد الخلد **وقال**
لا تقطعوا الليم بالسكين على الخوازانة من صنع الاعاجم
اهشوا فانه اهناء وامر **وقال** الاكلوا من صيد الحوي
الا السمك **وقال** من اكل الليم اربعين يوما ضيق قلبه فلا
اوحي الله اليه من انبيائه خبر شك اليد ان الملح الليم مع
قال فاني قد جعلت شفاء وبركة فيها **وقال** الادب في
الاطعمة كالسبب في القوم وانا في الابداء كالملاح في الطعام

في القبح
صباحا
حين
في الليم

وقال من اكل الفاكهة رطرا الرضو وقال ادهنوا بالنفسج فانه بارد الصنف حار في الشتاء وقال اسقوا نساكم الجواميل
الالبان فانه يزيد في عقل الصبي وقال اذا شرب اللبن فمضمضوا
فان رسما وقال ثلثة لآرد الوسادة واللبن والجبن ذر
دواء فاذا اجتمع معاصرا دواء وقال شرب اللبن يحض الالبان
وقال عليكم باللبن فاذا سح المحر عن القلب كما يلبح الاصح
العرق عن الجبن وشدا الظم وتزيد في العقل وينكسر الدهن
وتجلبو البصر ويذهب الشبان وقال عشرين صال تورث الشبا
اكل الجبن واكل سور الفارة واكل الفاجدة الجامضة و
الججلان والحجامة على الفرة والمشي بين الموابين والتمسك
الى المصلوب والتعاروق في لوج المقابر وقال ليس يحجر
مكان الطعام والشرب غير اللبن وقال الشاة بركة والشاة
بركة تان وثلاث شياه غنية قال ثلثة بصر من الجبن ويؤ
الطبيب لباس اللبن وشرب العسل وقال عليك العسل
فوالذي نفسي بيده وما من بين فيه عسل الا وتسعفر
الملذكة لذلك البيت فان شربها رجل دخل في جوفه الف
دواء وخرج عنه الف الف آفة فاما زهوه في جوفه كره
عن كره

في اللبن

الدهن وقال

في اللبن

في لبن الشبان

في عسل

لرئيس النار جسيده وقال قلب المؤمن حلوى يحب الجلاوة و
قال من القم في فم اخيه المؤمن لفته حلوة لا يربو الجاهل فتو ولا
يخلفها من شره ولا يربو الا وجهه فشر الله عنه بها مائة
المرغف يوم القيمة وقال نعم الشراب العسل برح القلب
ويذهب برد الصدر وقال من اراد الاحتفاظ فلياكل العسل
وقال لهذا الشئى احدكم الخادمة فليكن اول اديع العسل
فانه يطيب في جسمه وار قال اذا ولد امرأة فليكن اول اياها
الربط الجلو او القرف فانه لو كان شئ افضل منه اطبعه الله تعالى
صراطه وولد نبي وقال اذا جاء الربط فحنو في واذا
ذهب فغرمي وقال بينا عمريها كان لبن في فمها طيبا
وقال خلقت الخلة والرتان والعنب من فضل طينة آدم
عليه السلام وقال اكرموا عمتكم الخلة والزيت قال
كل الثمر على الروق فانه يقبل الدود وقال نعم الثمر المؤمن
التمر وقال من وجد التمر فليقطر عليه ومن لم يجد فليقطر
على الماء فانه طهور ولا ترد واسرة العسل على من اشكم
ها وقال لحم البقر اء ولبنها داء وحم الغنم داء
ولبنها داء وقال عليكم بالبقواكة في اقبالها فانها

في عسل

في الربط

في رمان القلب

في الشاة

وقال

في عسل

في اكل العسل

مصحح البدن مطرد للاجرام والفوها في الادبار فانها ادا
الاجرام وقال فضل ما بدأ لها ثم به الزبيب والتمر وتبعوا
وقال اكل الثين امان من القولنج وقال اكل السفرجل يذهب
ظلمة البصر وقال ربع امثى العنب يطبخ وعنده تفكك والاسح
فانها فاكهة الجنة فيها الفبركة والفرحة والكلها شفاء من كل
داء وقال عرض الطبخ ولا تقطعها قطعاً فانها فاكهة مباركة تطيب
مطهر في الفم مقدسة القلب تدبش الانسان وترضي الصائم وتبخر
من العبير وماؤها من الكسوة ويها من الفرس ولذتها
من الجنة والكلها من العبادة **وعن ابي بصير** انه قال قال عليكم
بالبطيخ فان فيه غير خصال هو طعام وشربت اسنان رعيان
ويغسل المتانة ويغسل البطن ويكفر ماء الظم ويذهب الحمى
ويقطع البرودة ويقوي البصر وقال عليكم بالزمان وكلوا شي
فانه دباغ المعدة وما من حبة تقع في جوف احدكم الا انارت
قلبه وجيسته من الشيطان والوسوسة اربعين يوماً وقال عليكم
بالاصح فانه يسير القواد ويذهب الدماغ وقال كل العنب
حبه حبه فانها الهناء وقال كل الثين فانه يفتح البواسير المنقر
وقال كل الباذنجان اكثر فانه يفتح راسها في الجنة من
الكلها

في اكل الثين

في البطيخ

في الزمان

في الباذنجان

من اكلها على اهداء كانت داء ومن اكلها على اهداء كانت
سواء وقال كل القطن فلو علم الله تعالى شجرة اخف من هذا
اندر على ابي بوس وقال اذا اغذا احدكم موقا فلكم فيه الدنيا
فانه يزيد في الدماغ والعقل وقال من اكل رمانه حبه
بشبعه انور الله قلبه اربعين يوماً وقال نعم الادم الزبيب قال
ما بين اكله اكل رمانه الا امرض شيطاناً اربعين يوماً وقال الكوض
نظيرة الاضياء **وقال** من اكل الخل قام على ملك يستغفر له حتى
يخرج منه وقال نعم الادم الخجل وقال كان حبة من الهامه
العنب البطيخ وقال عليكم بالزبيب فانه يطفي المره ويسكن
البيغم وينبذ العصب يذهب لثيب عسل العلك قال عليكم
بالشع فانه يزيد في الدماغ وقال العنب يذهب الحجر والكبر
ويجلى العلك قال سئل نوح الى الله الى نعم فارحم الله اليه
ياكل العنب انه يذهب الغم وقال اذا اكلتم العنق كلوا من اكل
وقال تفكوا بالبطيخ وعصوه فانما رجه وحلاوه من حلاوة
الاجرام الجنة من لقم لقمه من البطيخ كتب الله سبعين الف
حينه ويجاهد سبعين سنة وقال ان في البطيخ خصال عشر
مره كرها وقال اهيك الى النبي بطيخ من الطائف فتمه و

في العنب

في الرمان

في الخجل

في البطيخ

في العنق

في البطيخ

قوله ثم قال عَصَوُ الطَّيْحِ قَائِمٌ مِنَ الْأَرْضِ وَمَا وَرَاءَهُ مِنْ رَحْمَةٍ
وَجَلَاؤُهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَقَالَ كَانَ يَوْمًا فِي مَجْدٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ
ذَكَرَ اللَّهُ مِنْ أَطْعَمَنَا بِطَيْحٍ أَفْقَامَ عَلَيَّ وَذَهَبَ نَجَاءً بِمَجْدٍ مِنَ الطَّيْحِ
فَأَكَلُوا وَاصْحَابُهُ وَقَالَ رَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَطْعَمَنَا أَوْ مَنْ أَكْرَمَنَا
مَنْ يَوْمَ هَذَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَقَالَ مَا مِنْ أُمَّةٍ
جَامِلَةٌ أَكَلَتِ الطَّيْحَ لَا يَكُونُ مَوْلُودُهَا إِلَّا فِي الْوَسْطِ الْخَلْوِ
وَقَالَ الطَّيْحُ قَبْلَ الطَّعَامِ يَجْعَلُ الدُّبْلُ فِي بَدَنِ الْوَلَدِ أَصْلًا
وَقَالَ كَانَ يَأْكُلُ الْقَسَابَ بِالْمَلْحِ وَيَأْكُلُ الطَّيْحَ بِالْحَبْنِ وَكَانَ
يَأْكُلُ الْفَاكَةَ الرُّطْبَةَ وَيَتَنَاكَلُ الْعِجْمَ بِالْيَدِ يَجْعَلُ
فَالشُّمُورَ الرَّجْمِ لَوْ فِي الْيَوْمِ مَرَّةً وَلَوْ فِي الْأَسْبُوعِ مَرَّةً وَلَوْ فِي
الشُّهُرِ مَرَّةً وَلَوْ فِي الدَّهْرِ مَرَّةً وَلَوْ فِي السَّنَةِ مَرَّةً فَإِنَّ فِي الطَّيْحِ
جَنَّةً مِنَ الْجَنَّةِ وَالْجَنَّةُ وَالْبَرِّيَّةُ يَلْقَعَانِ وَقَالَ الْخَانِقَاءُ
الْإِسْلَامِ يَزِيدُ فِي الْمُؤْمَنِ عَمَلٌ وَيَذْهَبُ بِالْبَصَادِعِ وَعَجْدُ الْبَصْرِ
يَزِيدُ فِي الْوَقَاعِ وَهُوَ سَدُّ الرِّيَاحِينَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَقَالَ
عَلَيْكُمْ بِالْمَرْزُوقِ شَرِّهِ فَإِنَّ جِبَدَ الْجَنَامِ وَالْجَنَامَ دَأْبًا
وَقَالَ فَضْلُ دَهْنِ التَّنْفِيجِ عَلَى الْأَدْهَانِ كَفَضْلِ الْأَسْبُوعِ
عَلَى الْأَدْبَانِ وَقَالَ مَا مِنْ وَرْقٍ هُنْدِيٍّ إِلَّا عَلَيْهِمَا
فَرْزُوقٌ

في الطيخ

في أكل الفضا

في النصب

في الحنا

في فضل دهن التنفيع

في أسبوع

قطرة من ماء الخبز وقال من اراد ان يشفي من فطير الورد الاحمر
وقال ما خلق الله شجرة أحب اليه من الخبز وقال نفقة درهم في
الليل لله سبحانه ونفقة درهم في خضاب الخبز نفقة
الخبز وقال اذا كلف الخبز واردم ان وانزل فسلوا
بخبز اول فصحة منه وقال زينو اموايدكم بالخبز فانها
طرفة للحيثابين مع الذميمة وقال السنونذراء
من خبز والخبز الاسام وقال كلوا الخبز فانه يورث
الغاس ويضم الطعام وقال كلوا الثوم فانها شفاء من
سبعين داء وقال من اكل السداب نام عليه من الداء
وانما يجيب وقال من اكل الثوم والبصل والكراث
فلا يقربنا ولا يقرب الميحد وقال اذا دخلتم بلادا فكلوا من بصله
ويصله بطرح عنكم داءه ويذهب بالنصب بشدا بعضه
يزيد في الماء ويذهب بالخبز وقال عليكم بالكرفس فانه ان كان
شيء يزيد في الخبز فهو فهو وقال لو كان في شيء شفا
لكان في السنا وقال عليكم بالهليلج الاسود فانه من
شجر الخبز طعمه من فيه شفاء من كل داء وقال انه في
يستحب الحمامة في سبعة عشر من الشهر واحد وعشرين

في الخبز

في الخبز

في الخبز

في الخبز

في الخبز

في الخبز

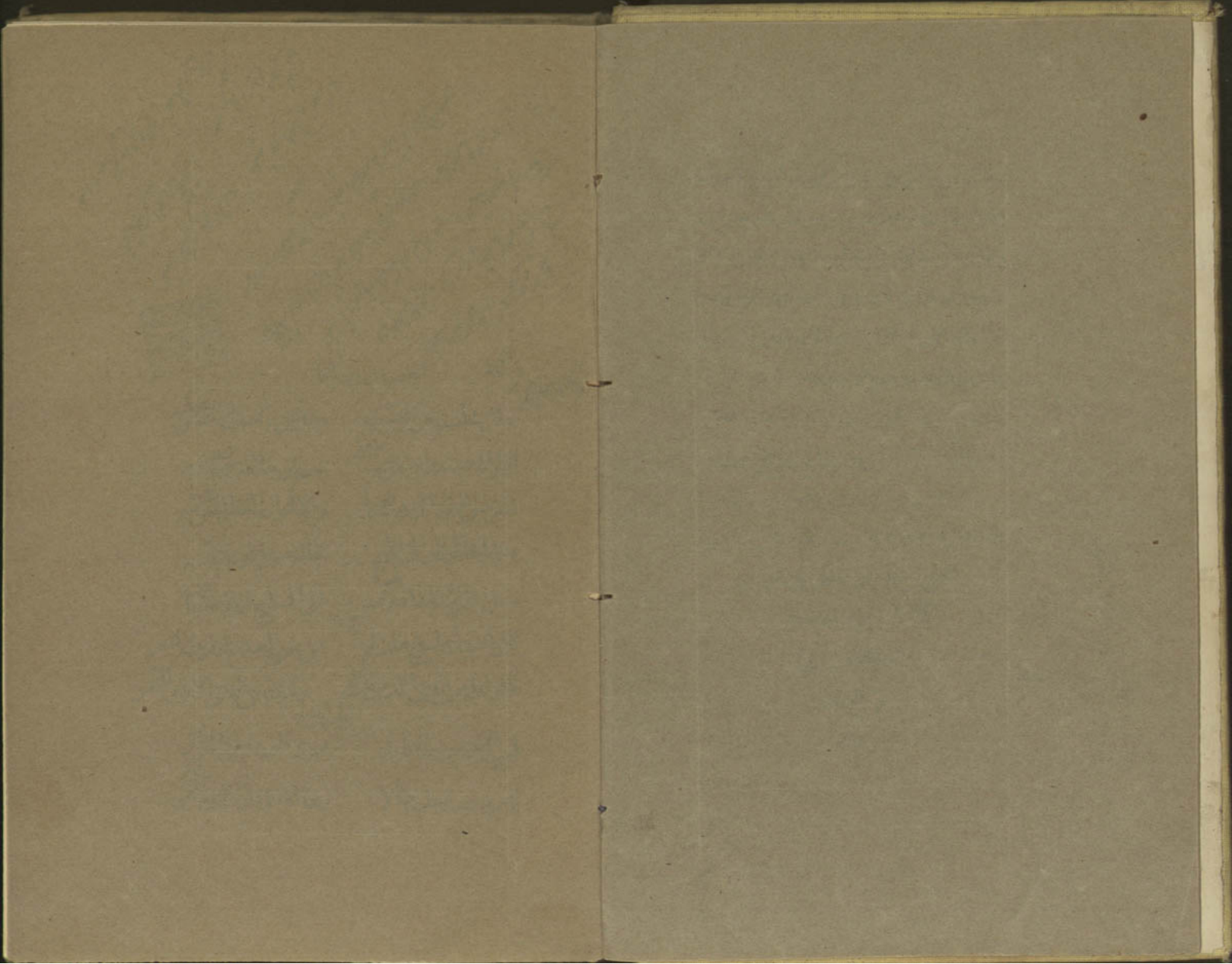
وقال في ليلة اسير بي الى التيماء ما مررت ببلاد من
 الملكة الا قالوا يا محمد صرنا منك بالجحامة وخبر ما نذايم
 به الجحامة والشونيز والقسط وقال اكل الطين حرام على
 كل مسلم وقال من مات في بطنه مثقال ذرة ادخله الله
 النار وقال من اكل الطين فكاننا امان على قتل صغيره
 وقال لا تاكلوا الطين فان فيها لك خصا من نولف
 الداء وتغظم البطن وتضيق الوريد وفي المسند المجتبى
 نضب كل مؤمن من النار وقال من مرض سبعة ايام
 مرضا سميا كفر الله عنه ذنوب سبعين سنة وقال لا
 نكر هو الرنفة الرمد فانه يقطع عروق العين وان كان
 فانه يقطع عروق الجذام والتعال فانه يقطع عروق
 الفالج والدمامل فانها تقطع البرص وقال لا وجع
 الا وجع العين ولا هم الا هم الذنوب وقال الحنجرة
 كما تحط الشجرة الورق وقال من سبني الجاحش بالحمد لله
 امن من التوس واللوص والغلوص وقال ما قال محمد
 امرء من يرضى اسم الله العظيم ربي العرش العظيم ان
 يشفيك سبع قران الاعوفى وقال من شفيك
شفيك

ضربه فلبضع اصبعه عليه ولحقه وهو الذي انشا لمن
 نفس واجده شينقر وسنودح فارتضنا الابان لقوم
 يكرهون ويحبون اولئنا وان يحب نزل الابه وكان صل
 الله عليه وسلم اذا اتي مريضاً قال اذهب الويسوس
 واليئس ربي الناس اشف واننا الشافي لاشفاء الآ
شفاك وقيل عاد رسول الله مريضاً قال وقيل
وقيل عليها جبريل فصل بسم الله بسم الله
بشفيك من كل ولا يا بنيك ومن شرا لغائباتك في العقد
شرا حاي دا احيد دنت

ثم في الضميمة المباركة بالخبر والسعادة على يد اهل العبا
 علا واكثرهم للاجهد ر علي ز الناب
 نور محمد خان الفزلي بن الكاتب
 كبلنا الاربعاء الحادي عشر
 محمد علي الناب
 سنة
 ١٢٢٠

خلاص
 كتاب
 طب
 ابن
 سينا
 حمد

صلى الله عليه وآله وسلم يقول الله عز وجل يا ابن آدم أما ^{نصفه}
 اتجيب اليك بالتعبد وتمتعتني بالمعاصي خيري اليك منزل
 وشرك المصاعدا ولا يزال ملك كريم ياتي عنك في كل
 يوم وليلايه يعلى قبيح باذن امر لو سمعت وصفك من غيرك
 وانت لا تعلم من الموصوف لسارعت الي مقننه **وابسناده**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول الله
 عز وجل ما من مخلوق يعصم بمخلوق دوني الا قطعنا سبنا
 السموات والارض من دونه فان سألني له اعطته وان
 دعاني له اجبه وما من مخلوق يعصم بي دون حنفي الا
 ضمننت السموات والارض برزفه فان سألني اعطينه
 وان دعاني احببته وان استغفرني غفرت له **وابسناده**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اخشوا
 اولادكم يوم السابع فانه اطهر واسرع بنا **وابسناده**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من اذني النبا
 بغير علم لعنه السماء والارض **وابسناده** قال قال رسول

صلى الله عليه وآله وسلم

صلى الله عليه وآله افضل الاعمال عند الله ايمان لا شك فيه
 وغز ولا غلول فيزدوج ميزر واول من يدخل الجنة شهيد
 وعبد مملوك احسن عبادة ربه ونصح لسيده ورجل عفيف
 متعفف ذو عيال واول من يدخل النار امام سيلاط لم
 يعدل وذو ثروة من المال لم يقض حقه وفقه فخور **وابسناده**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم لا يزال
 الشيطان ذعرا في المؤمن ما حافظ على الصلوات الخمس
 فاذا ضيعت من بخره عليه واقعه في العظام **وابسناده**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من ادعى
 فريضة فله عند الله دعوة مستجابة **وابسناده**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم للعلم
 خزائن ومفاتيحها السئوال فاسئلوا بحكم الله فانه
 يوجز فيه اربعة السائل والمعلم والمستمع والمجيب لهم
وابسناده قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 وسلم ان الله تعالى يبغض من يدخل عليه ببشه فلا

اجزاء

يقال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
لا يزال امتي يحبون ما أحبوا وادوا لآمانته واجتنبوا الحرام
وقرروا الصيف واقاموا الصلوة وانفوا الزكوة فاذا
لم يفعلوا ذلك اقبلوا بالقطر والسنين **وابسناد**
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ليس
من غشس مسلما اوضه او ما كرهه **وابسناد** قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم قال الله تبارك وتعالى
يا ابراهيم لا يعزتك ذنب الناس عز ذنبيك ولا نعمه الناس
عن نعمه الله تعالى عليك ولا تقظ الناس من رضى الله
عليهم وان شجوها لنفسك **وابسناد** قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم ثلثة اخافهن
على امتي من بعدى الضلالة بعد العزوف ومضلة
الفتن وشهوة البطن والفرج **وابسناد** قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم من سب نبيا
قتل ومن صاحب نبى جلد **وابسناد** قال رسول الله

سب

صلوات الله

صلى الله عليه وآله وسلم اذا سبتم الولد محمدا فاكروا
واوسعوا له في المجلس ولا تفتنوا له **وابسناد**
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ما من
قوم كانت لهم مشقة فحضر معهم من اسمه محمدا واحمد فاد
خلوه في مشورتهم الا هو خير لهم **وابسناد** قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم ما من مائة وضعت
فقد علمها من اسمه محمدا واحمد الا قدس ذلك المثل
في كل يوم مرتين **وابسناد** قال رسول الله صلى
الله عليه وآله وسلم تحشر بنى فاطمة يوم القيمة
معها ثياب مصبوغة بدم الحسين عليه السلام فتعلق بها
من قوائم العرش فتقول يا رب احكم بيني وبين قاتل
والدى فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
فحكمه لابنى ورت الكعبة **وابسناد** قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم انما سميت ابنتي فاطمة
لان الله تعالى فطها وطمم من اجتهام اثار **وابسناد**

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان الله تعالى
يغضب بغضب فاطمة ويرضى لرضائها **وابناء** قال
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم الولد بجانته وريحانته
الحسن والحسين **وابناء** قال رسول الله صلى الله عليه
وآله وسلم يا علي اذا كان يوم القيمة اخذت بحجرة الله تعالى
واخذت انت بحجرتي واخذ ولدك بحجرتك واخذت شيعته
ولدك بحجرهم افترى ابن بوزين قال ابو القاسم الطائي سالت
ابا العباس بن تغلب عن الحجر فقال هي السبب سالت فطوية
التحوي عن ذلك فقال هي السبب **وابناء** قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم انا اهل بيت لا نخل لنا الصد
وامرنا باسباغ الوضوء وان لا نرضى حمارا ولا نعيقه ولا
نمنع على حقت **وابناء** قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
مثل المؤمن عند الله كمثل ملك مقرب وان المؤمن عندنا
غروب جعل اعظم من ملك وليس شيء احب الى الله تعالى من مؤمن
شابت نائبا او مؤمنة نائبة **وابناء** قال رسول الله

صلى الله عليه وآله وسلم

صلى الله عليه وآله وسلم من قرع المقابر وقرأ قل هو الله احد
احدى عشرة مرة ثم وهب اجره للاموات اعطى من الاجر
بعد ذلك الاموات **وابناء** قال رسول الله صلى
الله عليه وآله وسلم يا علي انك سيد المسلمين ثم
المؤمنين واما الملقين وقد اذاعوا المحلين قال ابو القاسم
رضي الله عنه سالت احمد بن محمد عن البعث فقال هو الذي
من القل الذي ينفذها ويحيا عنها **وابناء** قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم لما سري في السماء اخذ جبرئيل عليه
السلام بيدي واخذ بي يدي من رايك الجنة ثم نادى من
فانك انت فلها اذا انفلفت فخرت منها جارية حوراء له الرحمن
منها ففانك السلام عليك يا محمد قلت من انت قال انا الرضية
المرضية خلفي الجبار من ثلثة اصناف اسفل من مسك **وابناء**
من كافور وعلاني من عبد عتيق من مال الجوان ثم قال الجبار
توذي فقلت خلفي لاخيك وابن عمك علي بن ابي طالب **وابناء**
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من قائل الناس

فلم يظلمهم وحدثهم فلم يكذبهم ووعدهم فلم يخلفهم فهو مؤمن بكل
 سره وظهر عدلته ووجبت له حرمة غيبته **وابتداء**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان موسى بن
 عمران سأل ربه عز وجل ورفعه يد فقال يا رب ابعيد
 انت فاناديك ام قريب فانجيتك فوحى الله تعالى اليه
 يا موسى انا جليس من ذكرني **وابتداء** قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وآله وسلم اياكم والظلم فانه يخرّب قلوبكم **وابتداء**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يا علي ان اسالك
 ربي فيك خص خصاله عطايا اما اولهن فقال ربي ان
 نشق عني الارض وانفض الثراب عن راسي قلت معي فعطاني
 واما الثاني فقال ربي ان يوصني عند كفة الميزان قلت
 معي فعطاني واما الثالث فقال ربي ان يجعل حامل
 لوائي وهو لواء الله الاكبر تحت المفلحين والفائزين في
 الجنة فاعطاني واما الرابعة فقال ربي ان يعنى
 من حوضي وانت معي فاعطاني واما الخامسة فقال ربي

الصلوات

ان يجعلك قائدا مني الى الجنة فاعطاني والحمد لله الذي من
 على بذلك **وابتداء** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 وسلم في قوله تعالى يوم ندعو كل اناس باسمهم قال يدعى
 كل قوم باسم زمانهم وكتاب ربهم وسنة نبليهم **وابتداء**
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان المؤمن يعين
 في السماء كما يعرف الرجل اهله ولده وانما اكرم عند الله من
 ملائكة مقرب **وابتداء** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 وسلم من هبت مؤمنا او مؤمنة او قال فيه ما لا يبين اثم
 الله عز وجل على ناس من ارحم الراحمين مما قال فيه **وابتداء** قال
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم انا خير من علي بن ابي طالب
 عن ربي خير من ربي وهو يقول ربي بقرتك السلام ويقول
 بئر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ويؤمنون بك و
 يحبون اهل بيتك بالجنة فان لهم عند جزاء الحسن ^{خلق} وسيد
 الجنة **وابتداء** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 حرمت الجنة على موظف اهل بيتي وقائلهم والمعين عليهم

ومن سبهم ولئنك لاختلاف لهم في الاخرة ولا يكفهم الله
ولا ينظر اليهم يوم القيمة ولا ينكحهم وهم عذاب اليم **بابه**
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان الله عز وجل
ليجاسب كل خلق الا من اشرك بالله عز وجل فانه لا يجاب
ويؤمر به الى النار **بابه** قال قال رسول الله صلى الله عليه
والله وسلم لا ترضعوا المحقاء ولا العشاء فان اللبن
ينعدى **بابه** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم ليس للصبي لبن خبز من ابيه **بابه** قال قال
رسول الله صلى الله عليه واله وسلم الذي يسقط من الماء
هو والحور العين فكلوه **بابه** قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم من مسح النخلة فاحسنه **بابه**
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا اكلم التريد
فكلوا من جوانبه فان الذوق فيها بركة **بابه** قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم نعم الا دام الخلق ولن
يفنقرا هل يمتد هم الخلق **بابه** قال قال رسول الله

صلى الله عليه وآله وسلم

صلى الله عليه وآله وسلم المغبون لا محمود ولا ملاما
جور **بابه** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم سنة من المروة ثلثة منها في الحضرة ثلثة منها
في الشفا اما التي في الحضرة فلا وه كتاب الله عز وجل و
عمارة مساجده واتخاذ الاخوان في الله واما التي في
الشرف فبذل الزاد وحسن الخلق والمزاح في غير معا
الله **بابه** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
اللهم بارك لامتى في بكورها يوم سبها وخيبتها
بابه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم اذهنوا بالبنضج فانه يارد في الصبغ حائر في
الشتاء **بابه** قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
كلوا التمر على الربيع فانه يقفل الابدان في البطن **بابه**
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم التوب
والنوكل نصف الدين سننوا لوزن من صلى الله بالصدق
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اصطنع

الخبر الحين هو اهله ومن ليس من اهله فان له تصيب اهله
فانت من اهله قال رسول الله صلى الله عليه
والله وسلم راس العقل عبد الدين النور والتماس
اصطناع الخبر لكل بر وفجر قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم سيد طعام الدنيا والاخرة
اللحم وسيد شراب الدنيا والاخرة الماء وانا سيد
واد آدم ولا فخر والفخر فخرى قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم سيد طعام الدنيا والاخرة
اللحم والازر قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم كلوا الرمان فايست من حبة نفع في المعدة الا
انارت القلب والخرس الشيطان اربعين يوما
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
عليكم بالزيت فانه يكتف المره ويذهب بالبلغم ويشد
العصب ويحسن الخلق ويطبب النفس ويذهب
بالهضم قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

كلوا

كلوا العنب حبة حبة فانه اهنا واحراء
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان يكن في
شئ شفاء ففي شربة عجم او شربة عسل قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا طبختم فاكلوا
الفرخ فانه يبر القلب الخبز قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم لا يزد واشربة عسل على من
اتكلم بها قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم افضل اعمال امي انتظار فرج الله تعالى
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ضعفت
عن الصلوة والجماع فنزل علي قدر من السماء فاكلت منها
فزاد في قوتي فوق اربعين رجلا في البطش والجماع
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
افواهمك طرف من طرف ركبك فقطقوها بالسواك
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ليس شئ
ابغض الي الله عز وجل من بطن ملان قال

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان موسى بن عمران سئل
رب و رزق يدنيه فقال يا رب الهى ابن ذهب و ذئب ف اوحى الله
نعالى اليه يا موسى ان في عسكرك غمازا فقال يا رب دئني
عليه ف اوحى الله اليه اني ابغض الغمازا فكيف اغمز
قال قال صلى الله عليه وآله وسلم والى بل الجحوم
امان لاهل السماء و اهل بيتي امان امان لا متقى
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله و آله و عا اطفال
ذريتي سحباب ما لم يقاربوا الذنوب قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يا علي من كرامته التوا
على الله انه لم يجعل الاجل و قام علوا ما حقه بهم بيا نفة فاذا هم
ببائنة قبضة الله تبارك و تبارك قال الرضا عليه السلام كان جعفر
بن محمد الصادق عليه السلام يقول تجنبوا البوائق يذكركم في الا
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم و الله اني اذا
لم يستطع الرجل ان يصلي قائما فليصل جالسا وان لم يستطع
ان يصلي جالسا فليصل سائجا على قفاه ناصبا رجليه
بسم الله الرحمن الرحيم

حيال القبلة يومى ايماء قال قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم من صام يوم الجمعة صرا
احتسابا اعطى اجر عشرة ايام عزه هير لا يشاكلهن ايام
الدنيا قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم من ضمن لي واحد اضمن له اربعة يصيل
رحمة فحبه اهله و يوسع عليه في رزقه و يزداد في اجله
و يدخله الله الجنة التي وعد قال قال رسول
الله صلى الله عليه وآله اللهم ارحم خلفائي ثلث مرات
قبل يا نبي الله و من خلفائك قال صلى الله عليه وآله و سلم
الذين يؤمن من بعدى و يروون احاديثي و ستنفى
و يعلمون الناس من بعدك قال قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم يا علي انك قسيم النار
و الجنة و انك تفرج باب الجنة فندخلها بلا
حساب قال قال رسول الله صلى الله عليه
و آله وسلم انا ذمك فقال لي يا محمد ان رب يقر

عليك السلام ويقول لك ان شئت جعلت الكتاب امة
ذهبا قال فرغ راسه الى السماء فقال يا رب اشبع بوبرا امة
واجوع بوبرا سنك قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم مثل اهل بيوت مثل سفينة نوح من ركبها آت
ومن تخلف عنها زخ في النار قال قال رسول الله
الله عليه وآله وسلم يا علي اذا كان يوم القيمة كنت في
علي جبل بلقيث وحيون بالذر والياقوت في امر الله بك الجنة
والثامن يظنون قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم نحس المني فاطمة وعليهما احلة الكرامة قد مجت بما
الحيوان في نظر المخلوقين ويتعجبون منها ثم تكلم ايضا
من حال الجنة مكتوب على كاهله بخط اخضر ادخلت بنت محمد
الجنة على احسن الصورة واحسن الكرامة واحسن المنظر
فترى الجنة كما ترى العروس ويوكل بها سبعون الف
جارية قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
الويل لظالم اهل بيتي عذابهم مع المنافقين في الدار الاقل

نزل

من النار قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
الرسول ان فائل الحسين في ثابوت من نار وعليه نصف
عذاب اهل الدنيا وقد شد بهاء ورجلاه بسلاسل من النار
فكسر في النار حتى يقع في فم جهنم وليرجع نحو اهل النار
الى ربهم من شدة نفة وهو فيها خالد دائم العذاب لا يم
كلما تضيح جلودهم بدل الله لهم الجلود حتى يذوق العذاب
لا يفر عنهم ساعة ويبقون من جهنم جهنم قال لويل لهم من عذاب
الله عز وجل قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم ان امة بنو العلم وعليها من اراد العلم
فليان الباب قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم اذا كان يوم القيمة يودى من بطنان العرش
نعم الاب بولك ابراهيم ونعم الامم اخوك علي بن ابي طالب
عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم كافي وقد دعيت فاجبت وانكم في ناركم
فيكم الثقلين احدهما اكبر من الاخر كتاب الله عز وجل جليل

مد ومد السماء الى الارض وعرض اهل بيتي فانظر
كيف تخلفوني فيهما قال رسول الله صلى
الله عليه وآله وسلم عليكم بحسن الخلق فان حسن
الخلق في الجنة لا محالة وياكم وسوء الخلق فان سوء
الخلق في النار لا محالة قال رسول الله صلى
الله عليه وآله وسلم لو علم العبد انه في حسن
الخلق لعلم انه يحتاج الى ان يكون له حسن الخلق
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
من قال حين يدخل التور سبجان الله والحمد لله ولا
اله الا الله والله اكر وحده لا شريك له الملك
وله الحمد يحيى ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير
وهو على كل شيء قدير اعطى من الاجر بعدد ما خلق
الله تعالى الى يوم القيمة قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم ان الله عز وجل عمود اسر
ياقوت احمر راسه تحت العرش واسفله على ظهر الحوت

قال النبي

في السابعة السفاي فاذا قال العبد لا اله الا الله
اهتز العرش ونحرك العصور ونحرك الحوت فيقول
الله عز وجل اسكن عرشى فيقول كيف اسكن وانك لم
تغفر لئانها فيقول الله عز وجل اسكن واسكن سموا
ان في غفرت لئانها قال رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم ان الله عز وجل في القاد
ودبر الشداير قبل ان يخلق ادم بالفي عام
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم حافظوا
على الصلوة الحسنة فان الله عز وجل اذا كان يوم القيمة
يدعوا العبدة وقل شئ يسأل عنه الصلوة فان جاء
بها اتمة والآنخ به في النار قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم لاصحابه لا تضيقوا
صلواتكم فان من ضيق صلواته حشر مع قارون وهامان
وفرعون وكان حقا على الله ان يدخله النار مع النار
قال لويل لمن لم يحافظ على صلواته واداء سنته نبيته

قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
ان موسى عليه السلام سأل ربه عز وجل فقال يا رب
اجعلني من امة محمد صلى الله عليه وآله وسلم فوحى الله
اليه يا موسى انك لن تصل الى ذلك قال قال
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم لما اسرى لبي
الى السماء الثالثة جعل اقدار رجل لبي المشرف وجعله
في المغرب وببدا لوح ينظر فيه ويحرك راسه فقلت
يا جبرئيل من هذا قال هذا ملك الموت قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم هل تدرون
ما نقبر هذه الابه كل اذ احكت الارض دكا دكا
وجاء ربك والملك صفا صفا وحين يومئذ الابه قال
اذا كان يوم القيمة تقادحتم بسبعين الف زمام
بسد سبعين الف ملك فلنشر شرده لولا ان الله
يحبها لاحرق السموات والارضين قال
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان الله تعالى

عز وجل

سخر البراق وهي ابنة من دواب الجنة ليست با
الطويل ولا بالنصر طوان الله عز وجل اذن لها الجا
الدينا والآخر في حربة واحدة وهي احسن الدواب
لونا قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم اذا كان يوم القيمة يقول الله عز وجل الملك
الموت يا ملك الموت وعزني وجلالي وارفعني في علو
اني لا اذيقك طعم الموت كما اذقت عبادي
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اخذوا راس
على النار ولا تطلوا اعياكم فخذوا في النار منكم بين
خالد بن زملة ابا قال قال رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم تخموا تخموا انتم العقبون فانه لا يصيب
احدكم عنتم ما دام ذلك عليه قال قال
رسول الله صلى الله عليه وآله اشند غضب الله
وغضب رسوله على من اهوون دم ذريتي او اذني فموت
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان الله عز وجل

امر من يحب اربعة علي وسلمان وابن ذر والمقداد بن
 الاسود قال قال رسول الله صلى الله عليه
 وآله وسلم ما ينقلب جناح طائر في الهواء الا وعندنا فيه
 علم قال قال صلى الله عليه وآله وسلم اذا كان
 يوم القيمة نادى مناد من السماء يا معشر الخلائق غصوا
 ابصاركم حتى تجوزوا طرفة عين محمد عليه السلام
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله سيد شباب اهل
 الجنة الحسن والحسين وابوهما خير منهما
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ما كان ولا يكون
 اليه القبره مؤمن الا اوله جاريه يوزيه
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من قال في
 اخر الزمان كلاما قل مع الدعاء قال الشيخ ابو القاسم الطائفي
 اتى سالك على بن موسى الرضا عليهما السلام من قال في
 في اخر الزمان قال من قال صلح عيسى بن مريم
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا كان يوم
 القيمة

بخلافه

بخلافه قال الله تعالى لعبيده المؤمن في وقتها على ذنوبه ذنبا ثم
 له ولا يطلع الله عز وجل على ذلك ملكا مقربا ولا نبيا ام راسلا
 ويبرز عليه ما يكره ان ينفذ عليه احد ثم يقول ليشاء ان كان
 حنثا قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 وسلم من اسند لؤمنا او مؤمنة او حضرة لغفوه وقائه ناس
 به شهر الله يوم القيمة ثم يفضحه قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله وسلم يا علي ان الله تعالى قد غفر
 ولا هلك ولا شيعتك ولا حتى شيعتك فابشر فانك الا فرج
 البطين من روع من الشرك يطون من العلم قال
 رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان اذ ملك وقال يا محمد
 ان الله عز وجل يقر عليك السلام ويقول قد زوجت طائر
 من علك فزوجها منه وقد امرت شجرة طوبى ان تخلق اللذذ
 اليواقيت والمجان وان اهل السماء قد فرحوا بذلك و
 سبوا لهم اولادان سيدا شباب اهل الجنة وبهم
 يترقب اهل الجنة فابشر يا محمد فانك خير الاولين والآخرين

لا تنعماء

قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه
 واتخذ من خذله واتص من تصره قال رسول الله
 صلى الله عليه وآله وسلم ان العبد ليناك بحسن
 خلفه ورجله الصائم القائم قال رسول الله
 صلى الله عليه وآله وسلم ما من شخص في الميزان انقل من
 حسن الخلق قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 الله وسلم الخلق التي يفيد العمل ايضد الثقل العمل
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 الدعاء سلاح المؤمن وعواد الذين ونور السموات والارض
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 من حفظ من امتي اربعين حديثا يفتقون بها بعثه الله يوم
 القيمة فيهما نارا قال رسول الله صلى الله
 عليه وآله وسلم يسافر يوم الاثنين والخميس ويقول
 فيها ترفع الاحمال لا الله تعالى وتعد فيها الالوية

بكتابه

قال قال علي بن ابي طالب عليه الصلوة
 والسلام لما بدى رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 بتعلم الاذان التي جبرئيل عليه السلام بالبراق
 فاستصع عليه فقال لها جبرئيل اسكتي برأيتي فما
 ركبك احدا كرم على الله تعالى منه فسكنت قال
 رسول الله صلى الله عليه وآله فركبها حتى انتهت
 الى الحجاب الذي يلي الرحمن عز وجل فخرج ملك من
 وراء الحجاب فقال الله اكبر الله اكبر الله اكبر الله
 عليه وآله وسلم ذلك يا جبرئيل من هذا الملك قال
 جبرئيل والذي اكبر ملك بالنبوة ما رايت الملك
 قبل ساعتي هذه فقال الملك لله اكبر الله اكبر فودى
 من وراء الحجاب صدق وعبدى انا اكبر انا اكبر
 النبي صلى الله عليه وآله فقال الملك اشهد
 لا اله الا الله اشهد ان لا اله الا الله فودى
 من وراء الحجاب صدق وعبدى لا اله الا الله

صلى الله عليه وآله وسلم فقال الملك اشهد ان محمدا
 رسول الله اشهد ان محمدا رسول الله فنادى
 من وراء الحجاب صدق عبدى انا ارسلت محمدا
 قال صلى الله عليه وسلم فقال الملك محيى على الصلوة
 محيى على الصلوة فنودى من وراء الحجاب صدق عبدى
 ودعا العبادى قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 فقال الملك محيى على الفلاح محيى على الفلاح فنودى
 من وراء الحجاب صدق عبدى ودعا العباد
 فقال الملك فدا فليح من واطب عليها قال صلى الله عليه
 وآله فبومئذ اكمل الله عز وجل الشرف على الاخير
 والاخيرين قال كان رسول الله صلى الله عليه
 وآله وسلم صليبا صلوة السفر فقراء في الاثرى الجود
 فلما اتيها الكافرين وفي الاخرى المجد وقاهوا الله
 ثم قال قرأت لكم ثلث القران وربعه
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

منه

من قرأ اذا زلزلت ربيع مرات كان كمن قرأ القران كله
 و قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 وسلم لا اعكاف الا بصوم قال قال رسول
 الله قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام قال النبي
 صلى الله عليه وآله وسلم من كثرت البر اخفاء العمل والصلوة
 على الرزاقا وكتمان المصائب قال حدثني
 علي بن ابي طالب عليه السلام حسن الخلق خير فريز وقال
 عليه السلام اكلتم ايماننا احسنكم اخلاقا
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم عنوان صحيفة
 المؤمن حسن خلقه قال سئل رسول الله
 صلى الله عليه وآله وسلم ما اكثر ما يدخل به الجنة قال تقوى
 الله وحسن الخلق وسئل ما اكثر ما يدخل به النار قال الكبر
 الاخوفان البطن والفرج قال قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله وسلم افرحكم مني مجلسا يوم القيمة
 احسنكم خلفا وخيركم خيرا لاهله قال قال

رسول الله صلى الله عليه واله وسلم احسن الناس ايمانا
 احسنهم خلفا والظهور باهل وانا الطغتم باهلي
 قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام في قوله تعالى
 لتسكنن يومئذ عن النعيم قال الرطب والماء البارد و
 قال حدثني ابي علي بن ابي طالب قال قال النبي
 صلى الله عليه واله وسلم ثلث بزودن في الحفظ وبذهبن
 بالبلغم فرائد الفزان والصل واللبان قال
 قال حدثني علي بن ابي طالب عليه السلام قال قال رسول الله صلى
 الله عليه واله وسلم من اراد النقاء والانتفاء فليساكر العذ
 ويجذ الحذاء ويخفف الرداء قال كان رسول
 الله صلى الله عليه واله وسلم اذا اكل طعاما يقول اللهم
 بارك لنا فيه وارزقنا خيرا منه واذا اكل لبنا او شرب قال
 يقول اللهم بارك لنا فيه وارزقنا منه قال
 قال ابو جعفر اثبت النبي صلى الله عليه واله وسلم وانا انجنا
 فقال لي ابا جعفر اكتب جشاء فان اكثر الناس سبعا

قال العبد في الطين والطين

لا اله الا الله

في الدنيا اطولهم حيا يوم القيمة قال فاملوا ابو جعفر
 بطنه من طعام حتى يموت الله الحق قال كان
 رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا اكل لبنا
 فاه وقال ان له رسما قال حدثني علي بن
 ابي طالب عليه السلام ثلث لا يضر احدكم نفسه
 عليهن وهو صائم الحجامة والحمام والمرأة المسنة
 قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام قال قال
 للمرأة عشرة عورات اذا تزوجت سرت عورة واذا ماتت
 سرت عورتها كلها قال حدثني ابي علي بن
 طالب عليه السلام سئل النبي صلى الله عليه وآله وسلم
 زنت فذكرت المرأة انما بكرت في امر النساء
 ينظرون اليها فظنن اليها فوجدن ما بكرت فقال النبي صلى
 عليه وآله وسلم ما كنت لاضرربن علي خاتم من الله عز
 وجل وكان صلى الله عليه وآله يجر شهادة الناس مثل هذا
 قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا سئلت
المرأة من ضربك فقاتل فان حلدتها احد بن حد
لغيرها على الرجل وحد لما اقرت على نفسها بالنجور
قال علي بن ابي طالب عليه السلام ليس في
القران يا ايها الذين آمنوا الا في التوريب يا ايها الذين آمنوا
قال علي بن ابي طالب عليه السلام تورد
العبد اجله وسرعته اليه لا يفيض الا مل وطبقه لا يذوق
قال علي بن ابي طالب عليه السلام
ان الحسن والحسين عليهما السلام كانا يلعبان عند
النبي حتى مضى ثامنه الليل ثم قال لهما انصرفا لا تمكنا
فبرقت برقت فما زالت تضيق لهما حتى دخلا فاطمة والنبي
صلى الله عليه وآله وسلم ينظر الى البرقة فقال الحمد لله
اكرمنا اهل البيت قال علي بن ابي طالب
بن ابي طالب عليه السلام قال ورثت عن رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم كتابين كتاب الله فترجل وكتابا

توريب

في قراب سبني قبلي امير المؤمنين ووال كتاب في
قراب سبنيك قال من قتل غيره قاله او ضرب غيره
ضار به فعليه لعنة الله قال علي بن ابي طالب
عليه السلام من اصابني بالصلوة والسلام من
عرض نفسه في الهمة فلا يلوم من اصابه الظن
قال علي عليه السلام كتاب مع النبي صلى
الله عليه وآله وسلم في حفر الخندق في اذ جاءت
فاطمة ومعها كسيرة من خبز فدخلت مع النبي صلى
الله عليه وآله فقال النبي ما هذه الكسيرة
قلت قرصا خبزناه للحسن والحسين حينك منه
بهذه الكسيرة فقال النبي صلى الله عليه وآله وسلم
يا فاطمة اما انت اوقطعام دخلت ابيك منذ ثلث ايام
قال علي عليه السلام ان رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم بطعام فادخل اصعبه
فيه فاذا هو حاق فقال دعوه حتى يردوا ثم اعظم

بركذون الله عز وجل لنقطعنا الحار قال
حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام قال رسول
الله صلى الله عليه وآله وسلم اذا اراد احدكم
الحاجة فليباكر في طلبها يوم الخميس والبقراء اذا خرج
من منزله اخر سورة عمران واية الكوسى وانا انزلنا
وام الكتاب فان فيها فضاء حوائج الدنيا والاخرة
قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام
قال صلى الله عليه وآله وسلم الطيب بئر والظفر
والعسل بئر الكوب بئر قال حدثني ابي علي
بن الحسين عليهما السلام قال حدثني اسماء عيسى
قال قلت جديك فاطمة عليها السلام بالحسن والحسين
فيا ولد الحسن جاءني النبي صلى الله عليه وآله وسلم
قال يا اسماء هاتي ابني فدفعته اليه في خرفة
صفراء فرمى بها النبي صلى الله عليه وآله وسلم
وقال يا اسماء الم اعهد اليكم ان لا تلتف المولود

والعسل بئر

وقوم

في خرفة صفراء فلفضه في خرفة بيضاء ودفعه اليه فاذن
في اذنه اليمنى واغام في اليسرى ثم قال لعلي بن ابي طالب
عليه السلام باي شيء سميت ابني هذا قال علي عليه السلام
ما كنت لاسمك باسمه يا رسول الله وقد كنت احبان
اسمه حرا فقال النبي صلى الله عليه وآله وسلم وانا لا
اسبق باسمه ربي عز وجل ثم هبط جبرئيل عليه السلام فقال
يا محمد العلي الاعلى بقرتك السلام ويقول علي منك بمثلة
هرون من موسى ولا نبج عبدك ضم ابنك هذا باسم ابن
هرون قال النبي وما اسم ابن هرون قال شيبه فقال النبي
صلى الله عليه وآله وسلم لاني عربي قال سمه الحسن قلت
اسماء فسماه الحسن ولما كان يوم سابع عرف عنه النبي
صلى الله عليه وآله وسلم بكبشين الملقين فاعطى الفأطمة فخذ
كباش وحلق راسه ونصق بوزن الشعرة وطل راسه
بالخروف ثم قال يا اسماء الدم فعل الجاهلية فالت اسماء فلما
كان بعد حول من مولد الحسن عليه السلام ولد الحسين

فجاءني النبي صلى الله عليه واله ولم فقال يا اسماء هل لي ببن
قد فعلت اليه في حرفه ببناء فاذن في اذنه اليمنى وافام منه
اليسرى ووضع في محبته وبكى فالت اسماء فالت ذلك اليه
واحيى مم بكاؤك قال صلى الله عليه واله وسلم من ابني هذا
فلت انه ولد الساعة قال يا اسماء نقلت الفتنة الباغية من
بعك لا انا لهم الله شفاعتي ثم قال يا اسماء لا تخبري فاطمة
فانها حبيبة عهد بالولادة ثم قال اعلم يا امي شيئا سميت
ابني هذا قال عليه السلام ما كنت لاسيفك باسمه يا رسول
الله وقد كنت احب ان اسمي حرا فقال النبي صلى الله عليه
واله وسلم ما كنت لاسبق ربي عز وجل فانه جبرئيل عليه
فقال الجبار بغيرك السلام ويقول اسمي ابن هرون قال
صلى الله عليه واله ما اسم ابن هرون قال شيبه فقال صلى
الله عليه واله لساقي عربي قال سمته الحسين فناما الحسين
وعق عنه يوم سابعه بكيت بن اهلهم وحلق راسه ونضد
بوزن شعره ورفا وطلى راسه بالخلوق فقال الدم فصل الجا

فرية

باسمه

والمعنى

واعطى القبايل فخذكش عن علي عليه السلام
كلوا من الخمر فانه يقتل الذبدان في البطن
قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام كلوا من الخمر
ما افسد ولا تاكلوا ما افسدتموه انتم فانها
علي عليه السلام جاني رسول الله صلى الله عليه واله
وسلم بكاني يدبه فلما ادبته الى النبي قال صلى الله عليه
واله وسلم اما انت سيدتي بجان الجنة بعد الاس
قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام
قال صلى الله عليه واله وسلم عليكم باللحم فانه يذيب
اللحم ومن ترك اربعين يوما ساء خلفه
قال قال رسول الله صلى الله عليه واله وسلم عليكم
بالعدس فانه مبارك مقدس وان تبرؤا القلب
وبكرا الله عنه وانه قد بارك فيه سبعون نبيا
انهم عيسى بن مريم قال ذكر اللحم والثمن
عند النبي صلى الله عليه واله وسلم فقال لبيها

علي الرضا

بضعة تقع في المعدة الا انبتت كماها شفاء ولخوب
من مكانه اداء قال رسول الله صلى الله عليه

والله وسلم لا تاكلوا الكلبين من غير ان يخرجهما

من البول قال حدثني ابي عبد الله بن ابي طالب عليه

السلام قال كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

اذا اكل التمر يطرح التوى على ظهر كثر ثم يذوقه

عن علي بن ابي طالب قال جاء جبرئيل عليه السلام

النبي صلى الله عليه وآله وسلم عليكم بالبر في نائمة خبر

تموركم بقر من الله عز وجل وبياعه من النار

قال حدثني ابي عبد الله بن ابي طالب عليه السلام قال عليكم بالفرج

فانه يزيد في الدماغ قال حدثني ابي الحسين

بن عبد الله بن ابي طالب عليه السلام قال عارجل امير

المؤمنين عليه السلام فقال له اجيبك على ان تضمن

لي ثلثه خصال قال وما هي يا امير المؤمنين قال ان لا

تدخل على شيئا من خارج ولا تخرج عن شيئا في البيت

ولا تجلس

بالفرج

بالحسن

ولا تجلس بالعيال قال ذلك لك فاجابه علي عليه السلام

قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

يا اعيان الولاك لا تعرف المؤمنون بعدى قال

علي بن ابي طالب عليه السلام الحناء بعد النورة اما

من الحيزام والبوص قال قال رسول الله صلى الله

عليه وآله وسلم يا علي انك اعطيت ثلثا الم اعطيت

قلت فذاك ابني واحي وما اعطيت قال رسول الله صلى الله

عليه وآله وسلم اعطيت صهرا مثلي واعطيت مثل جنك

فاطمة واعطيت ولدك الحسن والحسين قال

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ايسر يوم الفيز

راكب خيرا ونحن اربعة فقام اليه رجل من الانصار و

قال فذاك ابني واحي ومنهم قال صلى الله عليه وآله وسلم

انا على دابة الله البراق واخي صالح على ناقة الله تعالى

التي عرفت وعي حمزة على ناقة الله الغضباء واخي علي على

ناقة من نون الجنة وبيده لواء الحمد يتأدى

لا اله الا الله محمد رسول الله فقول الادميون
ما هذا الامك مقربا ونبي مرسل او حامل عرش
فجيبهم ملك من تحت بطنان العرش امعشر الادميين لهذا
ملك مقرب ولا يفرح رسلا ولا حاملا عرش هذا علي بن ابي طالب
عليه السلام قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام
قال الطاعون بيسته وجثة قال علي بن ابي طالب
كافى بالفصور وفلا شيدت حول قبر الحسين وكفى بالامور
فدحقت حول قبره فلا يذهب الايام والليل حتى يبار ابيه
من الافاق وذلك عند انقطاع ملك بنى مروان
قال قال امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام سمعت
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول اني اخاف عليكم
استخفافا بالذين وضع الحكم وقطعة الزم وان تتخذوا
مزامة يقدرون احدكم ويلبسوا افضلهم في الدين
قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام قال تروى
بالملح اذهب الله عنه سبعين راء اوقها الخدام

وكنز

قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
يا علي عليك عليك بالثرب كله وادهن به فانهم من اكله
وادهن به لم يقرب به الشيطان اربعين يوما
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم علمكم بالملح
فانه شفاء من سبعين داء منها الجذام والبرص والتجرون
قال كان علي بن ابي طالب عليه الصلوة والسلام
ياكل البطيخ بالسكر قال ان النبي صلى الله عليه وآله
وسلم اني يطبخ ورطب فاكل منها وقال هذا ان اطلبها
قال قال جعفر بن محمد عليهما السلام البت
لنا والاحد شعبنا والاشنان لبني امية والشا شعبهم
والاربعاء لبني عباس والحسين لشعبهم والجمعة لله عز وجل
وليس فيه سفر قال الله عز ذكره فاذا قضيت الصلوة فانقضا
في الارض وابغوا من فضل الله يعني يوم السبت
قال حدثني ابي موسى بن جعفر قال كان علي خاتم محمد بن علي
الباقر عليهما السلام ظنى بالله حسن وبالنبي المؤمن و

وبالوصي ذي المن والحن والحسين ^{قاله}
 علي بن الحسين انه سمي حسنا يوم سابعه واشتق من اسم
 حسن حسين وذكر انه لم يكن بينهما الا الحلق ^{قاله}
 حدثني ابو جعفر محمد عليهما السلام قال دعاني ابي بدين
 فاذ من فقال اذ من قلت فدا هفت قال الله البنفسج
 قلت وما فضل البنفسج قال حدثني ابي عن ابيه عن جده
 الحسين بن علي عن ابيه علي بن ابي طالب عليه السلام
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فضل
 البنفسج على الادهان كفضل الاسلام على الاديان
 قال حدثني علي بن الحسين عن ابيه قال علي عليه
 السلام لا دين لمن دان لمخلوق في معصية الخالق
 قال قال علي بن ابي طالب عليه السلام كلوا الرمان بشحمه
 فانه دباغ المعدة ^{قاله} حدثني ابي علي بن الحسين
 قال كان عبد الله بن عباس اذا اكل الرمان لا يشربه
 فيها احد ويقول في كل مرة خذت من حبة الجنة

وبلكناد

قال حدثني ابو الحسين بن علي عليهما السلام
 قال دخل رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم علي
 علي بن ابي طالب عليه السلام وهو محموم فاحروا كل
 العبير ^{قاله} الخضم المعلق بن طالع عليه السلام
 رجلان احدهما باع الاخر بعبيرا واستثنى الرأس والجناد
 ثم بدل له ان تجره قال علي بن ابي طالب عليه السلام هو شريكه
 على عدد الرأس والجناد ^{قاله} حدثني ابي علي
 بن الحسين ان الحسين بن علي عليهم دخل المسراخ فوجد
 لقمة مملقة فندفها في الغلام له فقال يا غلام ذكرني
 عن هذه اللقمة اذ اخرجت فاكلها الغلام فلما خرج
 الحسين عليه السلام قال يا غلام هات اللقمة قال اكلتها
 يا مولاي قال عليه السلام انت خير لو حبه الله تعالى
 قال له رجل اعشقتك يا سيدي قال نعم سمعت جدي
 رسول الله صلى الله عليه وآله ويقول من وجد
 لقمة مملقة فمض منها ما مسح او غسل بها ما غسل اكلها

لم تستقر في جوفه حتى يعفنه الله تعالى من النار ولم يكن
لاستعبد رجلا اعفنه الله تعالى من النار

قال حدثني ابن محمد بن علي قال قال علي عليه السلام من لم يودكم
فهي من ماله على شلتهن لا يخاف عبد الاذنيه ولا يرجوا
الارثه ولا يستحي المجاهل اذا سئل عما لا يعلم ان يقول
ورسوله اعلم ولا يستحي الذي لا يعلم ان يتعلم والضر من
الايمان بمنزلة الرأس من الجسد ولا ايمان لمن لا صلبه
قال حدثني ابن الحسين بن علي عليهما السلام ان اعمال
هذه الائمة ما من صباح الا نرضى على الله عز وجل

قال حدثني ابن الحسين بن علي عليه السلام قال وجدنا في
حائط مدية من المدائن مكتوب فيه انا لله لا اله الا
انا محمد رسول محمد بن ابي القاسم بالورث كيف يفرج وعجب من
ايمن بالقد وكيف يخرن وعجب من ارضي الدنيا كيف اطمأ
البيها وعجب من ايمن بالحد كيف يذب قال
سئل جعفر بن محمد عليهما السلام عن زيارة قبر الحسين بن علي

عليه السلام

عليهما السلام قال اخبرني ابن قال من زاد قبر حسين بن علي عليهما
السلام عار فاجعه كنبه الله تعالى في العاقبتين ثم قال
حول قبره عليه السلام سبعين الف ملك شعنا غير
يكون عليه الى ان تقوم الساعة قال حدثني ابن
جعفر بن محمد بن علي بن السلام قال دفن العترة في ولوعلم
الله شيئا همون من ان يفتحه عنه قال حدثني ابن
علي بن الحسين طالب عليه السلام في قول الله تعالى اكلوا
للسحت قال هو الرجل يقضي لانيه الحاجه ثم يقبل
هدية قال حدثني ابن موسى بن جعفر بن علي
حدثني ابو عبد الله صلواته الارحام وحسن الخلق في
في الامان قال حدثني ابن علي بن الحسين قال
حدثني اسماء بنت عميس قال كنت عند فاطمة
جدتك اذا دخل رسول الله صلى الله عليه واله
وسلم ورضعها فلا دة من ذهب كان علي بن
ابن طالب عليه السلام اشراها لها من في

فقال النبي صلى الله عليه وآله وسلم لا يفر تك النسا
 ان يقولوا بنت محمد وعليك لبر الحيا برة فقطعنها
 وباعنها واشتوت بها رقبته فاعتقها امر رسول الله صلى
 الله عليه وآله وسلم بذلك قال حدثني ابي علي
 بن الحسين عليهما السلام في قول الله عز وجل لولا ان راي
 برهان ربه قال قامت امرأة الغزير الى الضنم فسترته
 وقالت انه يرانا فقال لها يوسف ما هذا فقال اني
 من الضنم ان يراني فقال لها يوسف اتخمين ممن لا يبيع
 ولا يبصر ولا ينفع ولا يضر ولا استحي من خلق الاشياء
 وعلمها فذلك قوله لولا ان راي برهان ربه
 قال كان علي بن ابي طالب عليه السلام اذا راى للرض
 فتواء قال هتكت الطهور من الذنوب ^{حدثني}
 ابي علي بن الحسين عليهما السلام قال اخذنا ثلثة
 عز ثلثة اخذنا الصبر عن ابيوب والشكر عن نوح ^{عليه}
 عن النبي يعقوب قال سئل ابي محمد بن علي عليهما السلام

عن الصادق

عن الصلوة فرغم ان اباها كان يقضى الصلوة في السفر
 قال قال علي عليه السلام لا تجند في اربعين اصلح رجلا
 سوء ولا تجند في اربعين كوجار رجلا صالحا واصلح سوء
 احب الي من كوسج صالح قال له ابي النبي صلى الله
 عليه وآله وسلم كبر علي عمر حمزة فخمس تكبيرات وكبر علي
 الشهداء بعدة خمس تكبيرات فلو حمزة فبسبعين تكبيره
 ووضع يده اليمنى على اليسرى قال سالت محمد بن
 علي بن الحسين عليهما السلام لولم اوتد النبي صلى الله عليه وآله
 وسلم من ابويه قال لئلا يوجد علي جرح الخوف
 قال حدثني ابي علي بن الحسين بن علي عليه السلام قال
 خطبنا امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام فقال يا
 علي الناس زمان غرض بعض المؤمن علي في يده ولن
 يؤمن بذلك قال الله تعالى ولا تسوا الفضل بينكم
 ان الله بما تعملون بصير فسيان زمان يقدم الاشرار
 ويلبو باخيار وسابع المضطر فقد نبى رسول الله صلى

الله عليه وآله وسلم عن بيع الغر وعن بيع التم قبل ان
 يدرك فانفقوا الله ايها الناس واصلحو اذ ان يدبكم
 فاحفظوا في اهل الله قال ان رسول الله صلى الله
 عليه وآله وسلم قال من انعم الله عليه نعمة فليجدها
 ومن اسبغوا الرزق فليستغفروا الله ومن خزبه امر فليقبل
 لاجول ولا قوة الا بالله العلي العظيم قال حدثني
 ابي علي بن الحسين عليهما السلام ان يهوديا سال علي بن ابي
 طالب عليه السلام وقال اجبرني عما ليس لله وعما
 ليس عند الله وعما لا يعلمه الله فقال علي عليه السلام اما
 ما لا يعلمه الله فذلك قولكم امشروا بهودا وعجزوا
 ابن الله والله لا يعلم ان له ولدا واما ما ليس عند الله
 فليس عند الله ظلم العباد واما ما ليس لله فليس لله شريك
 قال اليهودي فانا شهدنا ان لا اله الا الله وان محمدا رسول
 الله وانك وصي رسول الله قال حدثني ابي
 الحسين بن علي عليهما السلام وقال كتبت انا واخي الحسن

بن علي

واخي محمد بن الحنفية وبنو عمي عبد الله بن عباس وقدم
 الفضل علي ما ائدة ناكل فوقعت جرادة علي المائدة فخذها
 عبد الله بن عباس فقال للحسن يا سيدي ان الغلام المكتوب
 علي جناح الجرادة قال سالت امير المؤمنين عليه السلام
 فقالك سالتك لجدك صلى الله عليه وآله فقال علي
 جناح الجرادة مكتوبا انا لله لا اله الا انا رب الجرادة وذا
 اذا شئت بعثتها علي قوم منزهة واذا شئت بعثتها علي قوم
 بلاه فقام عبد الله بن عباس ففرض من الحسن بن علي عليهما
 السلام ثم قال هذا والله من مكنون العلم قال
 حدثني ابو الحسين بن علي عليهما السلام قال كان امير المؤمنين
 علي عليه السلام يامرنا اذا نخلنا ان لا نشر بلما حتى
 يتضمض قال علي بن الحسين عليهما السلام
 كفت عن اعراض المسلمين اقاله الله تعالى عزه يوم القيمة
 قال علي بن الحسين عليهما السلام اياكم والغيبة
 فانها ادم كلاب النار قال حدثني محمد بن علي

عليهما السلام وقال صلته الارحام وحسن الجوار زيادة في الابواب
قال علي بن ابي طالب عليه السلام ان لا باب يحل
وسقوفه ولموقه فاما حمله في النوم واما سقوطه فاعضب واما
لعوفه فكذب قال علي بن الحسين عليهما السلام
ساده الناس في الدنيا الاسخيا وساده الناس في الآخرة
الانبياء قال علي بن الحسين عليهما السلام العاقبة
ملك خفي قال علي بن ابي طالب عليه السلام
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من اصطنع صدقة
الحا واحد من ولد عبد المطيب لم يجازة عليها في الدنيا
فانا اجازة عند اذ الفتي يوم القيمة قال
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يا علي انك اذا صليت
علي جازة فقل اللهم عبدك وابن عبدك وابن امك
ماض فيه حكمك ولم يكن هذا شيئا مذكورا اذ اراك
وانت خير مني في الامم لفقته حبه والحفه بنبوته
فوزله في قبره ووسع عليه في مدخله وثبته بالموت

التي

الثابت فانه افطر اليك واستغفرت عنه وكان شهيد
ان لا اله الا انت فاغفر له اللهم لا تخربنا اجره ولا تقننا
بعده يا علي اذا صليت على المراه فقل اللهم انت خلفها
وانت احبها وانت امها واعلم بترها وعلايتهم احسنا
شفعاء لها فاغفر لها اللهم لا تخربنا اجرها ولا تقننا
يا علي اذا صليت على طفل فقل اللهم اجعله لابي سلفا
واجعله لهما فرطا واجعله لهما نورا ووشدا وعقب
والديه الجنة انك على كل شئ قدير قال
علي بن ابي طالب عليه السلام من اجتنه وجدني عند مائه
بجيت بجيت ومن ابغضه وجدني عند مائه بجيت بكروه
قال حذيثنا ابو القاسم الطائي قال حدثني ابي
قال حدثني علي بن موسى الرضا قال حدثني موسى بن جعفر
قال حدثني ابي جعفر بن محمد قال حدثني ابي محمد بن علي قال
حدثني ابي علي بن الحسين قال حدثني ابي الحسين بن علي
قال حدثني ابي علي بن ابي طالب عليه السلام قال قال رسول الله

صلى الله عليه وآله وسلم ان موسى بن جعفر بن
بديه وقال يا رب ان اخي هرون قد مات فاغفر له
الله تعالى اليه يا موسى لوسا النوح الاوابن والهجرت
لاجبتك ما خلا قال الحسين بن علي عليه السلام
فان انقم لغيري قاله صدق الله وصدق رسوله صلى
الله عليه واله وسلم

لقد تم هذا الكتاب بعون الله الملك الوهاب سيدا العباد
المنسك على يد قلمي في رجب من سنة ١٠٣٠ للهجرة النبوية
عشر الاربعة عشر من شهر ربيع الثاني سنة ١٠٣٠ للهجرة النبوية
من شهر ربيع الثاني سنة ١٠٣٠ للهجرة النبوية المصطفوية
على صاحبها وآله الفضلاء صلواتي وخيراتي

واعتق الله على عبداهم ومنكرهم
احاديثهم وقضايتهم
والله اعلم بالصواب

والله اعلم
١٠

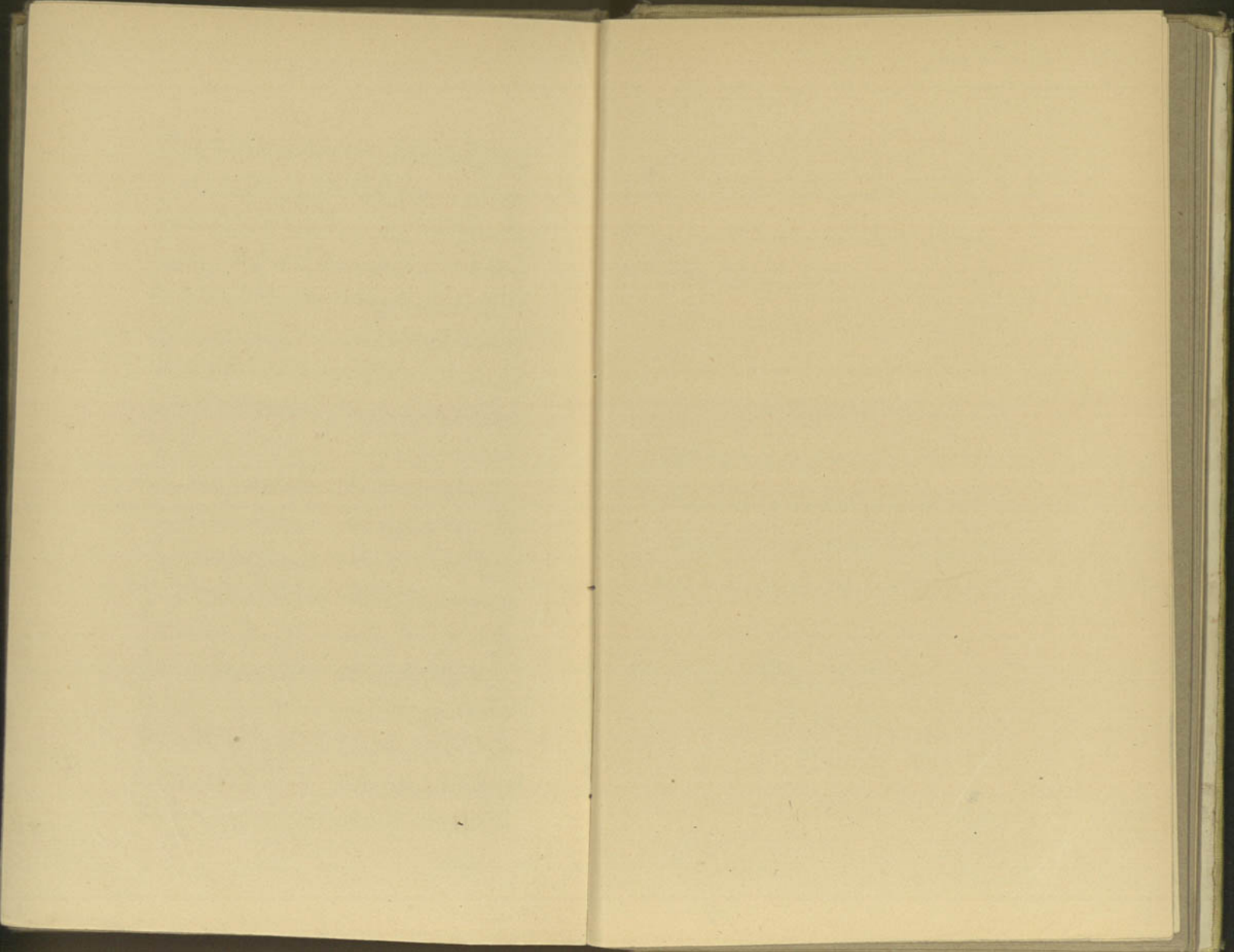

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

شوق الجيب والحمد لله رب العالمين ٧٨٤ مفضل الجيب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي اودع السر المكتوم في طي الحرف المرقوم. والظهر من خفايا العلوم. بدائع الرسوم. وبرز من الاعداد حكما من اجساد الطبائع للاشراك والامتزاج فالطول والعرض العمق والسفلى بالامر المحموم. احمده واشكره حمدا دائما بالمنطوق المفهوم. واشهد ان لا اله الا الله الحي القيوم. واشهد ان محمدا عبده ورسوله المعصوم. صلى الله عليه واله ما سجدت في

فلك المجرة النجوم شعري

نغمات الافلاك في الافاء
الف المبدؤ الذي فاض عقلا
وحكم الجلال اي جمال
دارت الشمس في علاها بدال
ثم في الهاء كل سر عجيب
ولو اوالو التي حسنا ومعنى
كولنا من زيادة الى حرف زاي
فالك الحاء اي حتى علينا
والي العرش اتي طاء نوال
تلك نغم من غير تكرار وضع

والماء

والى الماء عالمه علمه
كاف كاف لمن دعاه بوجود
مهم مبدؤ محمد كان نور
اي سر في السنين ان ركشفا
ومن العيون لم تسيل عبونا
فان الفاء لوفاء وادلت
عند صاد الصفاء صدق
ان في الفاء قوة والسباح
كل حكم في الراء بداروف
والى الثين في النهود مقامات
تمت الناء عند نزل وحجة
من الناء في التوار عفا باء
ذال دمر الوجود من طي سر
ولضاد الضياء انس نار
ثم في الطاء ظاهرا كل ظل
غاب في العيون من عو غيبا
تمت زيتها بكل صفات
فمن سر الظهور من بعد موت
اما بعد فاعلم وضك الله الى كسفه واشهدك مراة لجنه

بالندافا هر على الاعداء
والى اللام لطفه بالخصاء
فانظر النون شرقا للراء
في اليلام السبع بالاسماء
وهي في الوضع من حرف الماء
فتمت حمر لعقد الشتاء
فالق الصخبلي بالجلاء
فدا حاطك بعالم الانشاء
حكمه الراء عند صف المراء
ولها مذهب في الانشاء
من الما احاط بالاشياء
وخير بالخبر سر الحياء
عالم الدر كاش في الهباء
ذالك طور الوجود عند القاء
ومع صورة لكشف العطاء
حيث لا نسبة لها في السماء
بعد تهنيت كل يد وسوا
حيث منه الاسفار بعد العشاء

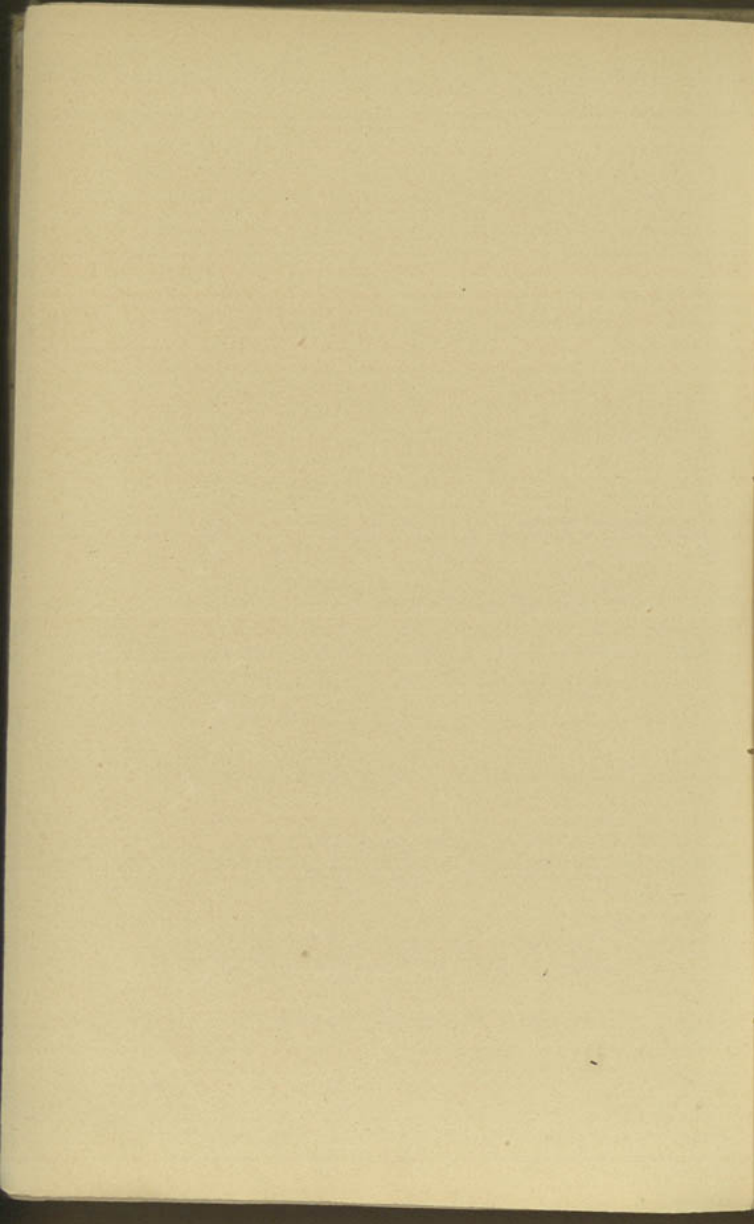
وامر **ان النفس الرحا** باعينا وتعينه ونزله في المراتب حقائق مختلفة
 بجبر عملها بالحرور في تفهيم الربانيين لكونها كالات منهنه ^{بالتوسط}
 بالنزول الى مراتبها في حدود وفواصل وتلك الحقائق على قسمين منها
 اصول كلية جامعة المحيطة **ومنها** فروع جزئية لا اجاطة لها وهذه
 الحقائق الحرفية هي مثال اصول المكاشفين ويعبر عنها بمثل الحروف
 الكسبية وهذه الحقائق ايات يشهد بها العقل وهذه الايات المشهورة
 في العقل لفاظ تدل عليها بما في هذه الحروف اللفظية التي هي اياتنا
 على الايات العقلية الدالة على الحقائق المشهورة وكان مثال هذه
 الحقائق كصبر القلب هذه الايات الدالة عليها مثل نظر العقل فكذلك
 هذه الحروف اللفظية مثال حاسة السمع ومعاداة الكلام مدرك منها
 جد وموازنة عليه ليكون ما يدركه السمع مطابقا لما في الذهن مما يعقله
 العقل وما يعقله العقل مطابقا لما يشهده بصبر القلب ولو لا هذه
 المطابقة لم يتوصل من ظاهر الى باطن بطريق الاعتبار **وهذه الحروف**
 اللفظية ايضا صور الرقمية مثال حاسة البصر مما عاينته ايقان حد وبها هدى
 المطابقة المذكورة يصدق بها ايماننا بالغيبة من خواص المؤمنين فيها
 بالبحر والاستقرار المنفصون منهم الذين يؤمنون ويستعملونها كسفن المشاهدة
 الموقون **فصل** ولما كان هذه الحقائق المنسوبة من النفس الرحا باعينا
 تعينه المراتب ما هو كل ما يوجب في كانه الحروف الدالة عليها هي ايات على
 هذه الحقائق الصور الذهنية لذلك الموجب ما اقتضت ضرورة هذه
 الحروف

نظمتها

هذه المطابقة المذكورة مكانت كتابتها تسعة وعشرون حرفا ثمانية وعشرون
 منها الاثنان وولد للمحو ومن هنا تفهم ترويض الامام العلامة ج هـ

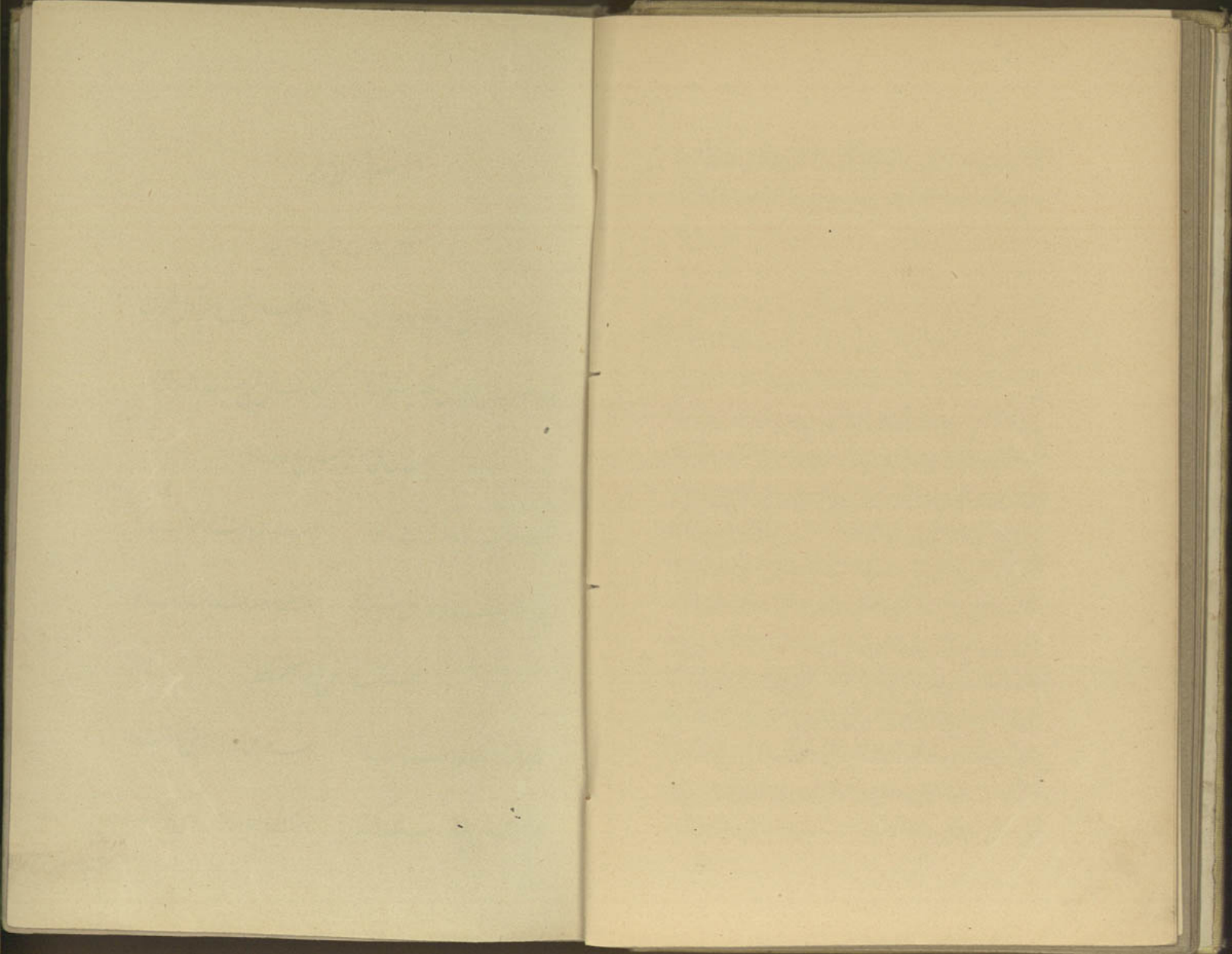
ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤
٢٨	٢٧	٢٦	٢٥	٢٤	٢٣	٢٢	٢١	٢٠	١٩	١٨	١٧	١٦	١٥
غ	ظ	ض	ذ	خ	ث	ت	ش	ر	ق	ص	ف	ع	س
٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩	٢٩

وهذه الجدول خرج حرف الحواذ افسد ذلك ورجوع الامر الى
 لاشتمال هذا العدد الذي هو الثانية والعشرون على جميع الكالات
 وانساب من ضروري عدد المربع في اول عدد كامل وهذه الحروف الكا
 الكلية هي الحروف العربية **ولما كانت** هذه الحقائق حروف غير متناهية كانت
 الحروف المعبر عنها بافعالها غير متناهية انما اخصت هذه الحروف الجامعة بما
 اية لامة النبي لجامع الموقين مع الكلام **ولما كانت** الحروف من عدد العز
 جزيئات لوزانها الخاطبة دون تركيبها فلذلك لم تلوح سور كتبهم كما
 في العرب لجامع وفيه هنا **اعلم ان الحرف لجامع** من خصائص هذه الا
 ما اهدت الى وضعه قبل عشرين من اجاء بالسلسل الحرف حقا ما لكل نية
 والله اعلم **ولما كانت** هذه الحقائق رتبة القرير حضرت الوجوه بعد
 عنها نشأ عن ذلك الحرف مراتب اعداد ولما كان لها مراتب في الظهور والخباء
 نشأ منها الاله والاحكام **فما كانت** هذه الحقائق باعدلا بها الاصطفا

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

بسم الرحمن الرحيم

مختصر بغزل خروغی بعلی

ای دل کرت باقی یکدم بولدوم زن با منطقه سر آیین دم زول ملهم زن

گر سالاب حق جوج آن که کپتلم زن که عارف حق نبی چشم از همبر همزن

چون دل سپیدی اوی آتش بدو عالم زن

اسفار طریقت را با سالک زنا کوه اسرار ولایت را با طالب مولود

بهر در حقیقت را با عاشق شکر کوزه کجنتم و حدیث را با شاکه کیت کوه

هر بلبلت انا حق را برده ام زن

هم خنجر لغیا را بر جام و بکوش هم مهر محابدار از نای کوه کوش

هم نغمه سینه را تاب و خرم و کوشنا به چشم تماشا را بر روی کوه کوش

همست قنار بر طره چرخ زنگ

صبحی کجمن بگذر گذار نو آیین بین
چرخه کل بگر بر جلین سیرین
بسم فخر مطرب را شو افکن شیرین
بس جل ساقی را در جام بلورین پین

بسم چرخ بلبل پادشاه چرخ زنگ

شرح شب مجربش با یوسف کنگار کو
ماب تب حرمانش با کلید خزان کو
در ددل یادش اندر بر لغمان کو
ذکر از رخ خورشانش با موسی عمران کو

حرف لب جان بخش بلبل عیسی محمد زنگ

شرح غم را من با ایدل بر و امق کو
شور لب شیرین با بار و مو افق کو
سوز لب دو شب را اندر بر عاشق کو
حال دل خویش را با عاشق صادق کو

جام می صباقی با صوفی محمد زنگ

گر خسته بجز اینی تخت دل بران نور
گر طالب دریانی آب روم چنان خور
چون ساقی زندانی می با آتش رخ
چون مطرب ایانی بی بادل خرم زنگ

تا دست بر جاداری برز بلبل و نیزه
تا چشم عطاداری یک ز کبر و کویزه
گر عهد وفاداری با ابل صفا کز
گر آب بقاداری بر خاک کند ریز

چون جام بخت است که بر یاد کسب زنگ

یک روز تو در زهر با با فلفله نشین
یا شمر عیانی با زامنا نشین
در مروه مور می کن بر کوی صفا نشین
چون دور حرمتی با خانه نشین

چون می استسح کردی چشم زهر زنگ

شد موسم غم و درین فصل نشین
راغ هست کج کل ترین باغ هست گلین

دکشن خلد آیدن با آبی بصیغین کن
در پامی مس نشین با صغین کن

اسباب ریا بر صین کمر زو عادم کن

کر جلی دبی شامی بر طارم کوان ده
کر پویر دبی صبحی در کن شیران ده
کر جمله هی کاهی بی سام بر زمان ده
کر کتیب دبی فی بر تخت سلیمان ده

کر پنجر فی روزی در پنجر استم کن

کر با غم دل داری عشق بر کج کن
و از مژه خون باری ذوق است کن
بر کوهش از خواری بخش بر کج کن
کر در داز و بریدی چشمه در مان کن

وز زخم از خوردی صلح بر استم کن

یاروی ندامت رازی حمت کن
یا دست لغاوت برابر کرظیف کن
یا چشم عنایت را بر لفظ غفران کن
یا پای شقاوت را بر تارک سلطان کن

در کج کن

یا کس سعادت را بر عشق کرم کن

ای رنگ گرس تووی طایر غنقاوش
زیرم لغزبون از آب کریمی لغزبون ترش

پرون ز دوری کنی شولغنی بدرا از غنش
یا گل ثوابت را در چشم کلا کیش

یا برق کن هبت را بر خرم آدم کن

یا طالع بشارت شو حکم و نی کن
یا ساز نوای بر خیر یا بر لب و لب بشارت کن

یا سایل حمت شو الطاف عنایت کن
یا غازن خبت شو کلهای بهشت کن

یا مالک و فرخ شو و پای بهنم کن

یا عالم دانا شو ضمیر اشو و کبر شو
یا عاشق شیدا شو بی شوی شو و پشیم شو

یا طالب مولا شو اولاد تو لا شو
یا بنده عقیقی یا خواجده دینا شو

یا ساز و پسی کن یا حلقه تا تم کن

و اعظم همه دم با ما زنی سخن از فردا
زند نه بگو جانانما که بی پروا

مار و سیاهان را نیست جز حقیقت
ز اهن سخن از تقوی بسیار کوب با ما

دم که کش از این منعی که نفس کم کن

کز آنکه ملاکت را مرتب جنون خواهد
کز قبضه خاکت را با مال و زبون خواهد

کز سینه خاکت را بر لطف زبون خواهد
کز دهن پاکت را لوده بخون خواهد

آهست قبولت را بر دیده پر غم زن

ای عالم چه پلای می عاقلان را
تا چند بخود ساری نیکی بدل از یار

انگرفشی باز ای سر به پیش
کز بهی می و را پوست طبع در پیک

هستم شکم پستان ریز هم آه دادم کن

کز در زبان دانی رین صح تو نموده شو
کز در سخن فحیمی اندر بی مقصد شو

و کلام

درویشی که جوئی روغت منت شو
سعادتی که خواهی درویش مجرب شو

بی رشک بگو برش بی سکر در غم زن

چون نظم دو عالم را از روز اول آید
شایسته بهر شبانی بی خط خلل آید

چون حسن سالت را بر علم عمل آید
چون خاتم کائنات را در دست احد آید

بی تاج تبارک ز بی دست بختم زن

تا چند را عادت می مودع توان یار
تا چند میوای را طبع روح توان یار

تا چند رجایی را مودع توان یار
تا چند فروغی را مودع روح توان یار

ما حرم خمی که با شکر مجرب کم کن

مخمسندل محقی

ما را که کویت شب از خواب که در غم زن
وزرت با شکم بسیار خوشم زن

چاره در دود افکار نخواهد بود
میر و مشرب ترا پس از خواب کرد

نقد جان را صفت کند ما را
که در خواب کردیم

در رسم رفته غیر از برکت و کناره
هستم نفس آه و فغانم همدم از بند

دیده ام عشق و شکرک و شکرک
بک که گریه در فرات سحر بر نوبهار

و ادای سحران کل و کل
از خواب کردیم

ما و عشق کل غدا می شویم
وین کی شکر دره ذره شعاع خواب

دعا از زبانم آمد بگردن سر راه
نشتر می ارم نهان در سینه ز ما

زان لابل استم افکار
که در خواب کردیم

من که جز عشق نباشم در جهان
عاشقم عاشق من عشق تو را چه پیشتر

و اعطای زینت لب ز کعبه نماند
دین ایران است این لابل است این

الربو

شش سبب از نار نخواهد بود
که در خواب کردیم

نی می بیند شام فرم کرد که
دشت پهن از سر بر آید به خواب عشق

من که آخر بایدم سواد بر سر عشق
مینمزم لاف نمانا سخن بر سر از عشق

باز منم و در کردار خواب
که در خواب کردیم

آه از این کوه که ازین طغیان
وین سال بی اسپرین غم و درد

که چه عمر ایدل نشد یک کوه
چند روزی کرد به بزم اسبک اصل

من که بر سر دل بیمار خواب
که در خواب کردیم

شکستار روز نکند در دین
بر جوشد چنان شاد و نرودون

نیست خج بویی و فانی در کل
با عین نشین که کین سخن در کل

بجز میل ناهیب ز خواب
که در خواب کردیم

چونشانی در جهان آکوینان است
غیر نام و مسل هر کس حیران نیست
و طبعش جز مایه ز کافان نیست
در دل را چون ملین ناز در مان نیست

در دل از زان این تا ز تو که در وقت

من که گم از ازل گشته بر عیش
نکنند در تحت دل از ای بی پروا عیش
چون است با وجودم شاد از غوغای عیش
یکی بر خون آید با پیوستن از پرم عیش

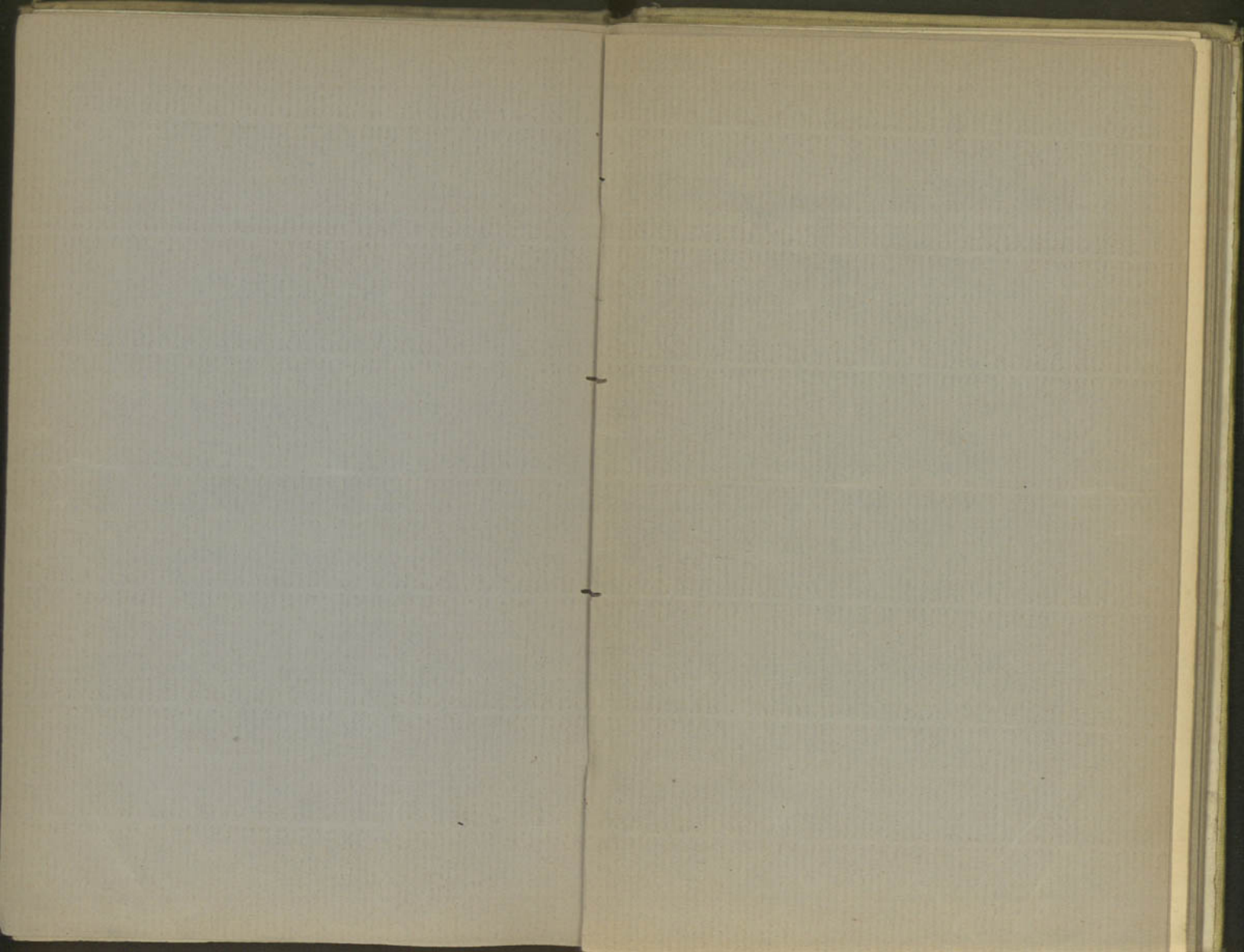
هر چه جزین بر سپهرین که در وقت

ای دل از غیب را دم بت چون است
هر که گشت یمن کو گشت تا توان مایه کرب
چون کو گشت من هم آه نه آه شخیز
تا که حال بی روش چشم سپاس رز

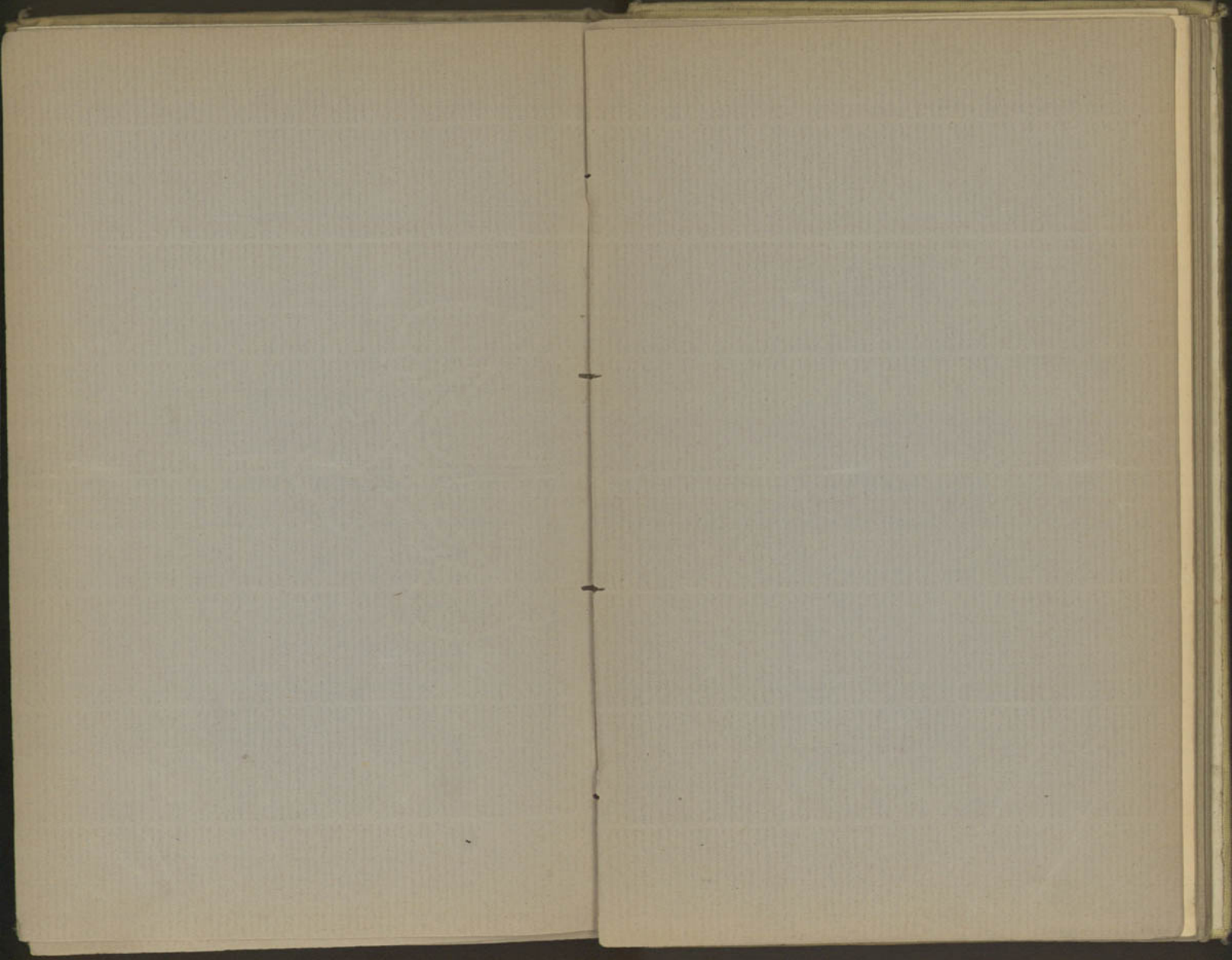
وقت نفس کرب پمار که در وقت

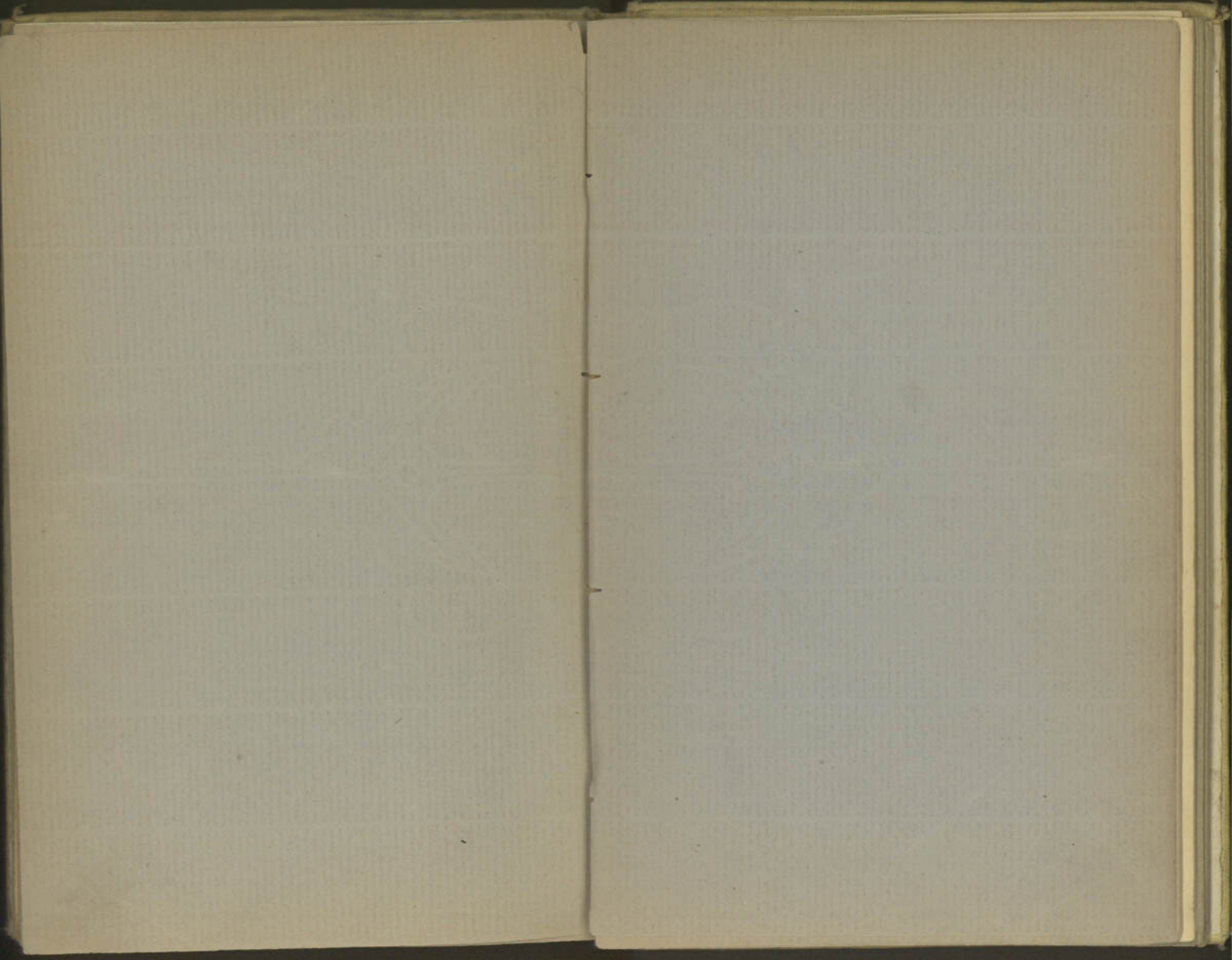
سختش و می شب با سوز اندر اقل
ز آنکه بود می سپهر آغاز و از انجا اقل
بفرست

جفت ایگاش بر ابرو است نام دل
چون با این می کند و می کند اقل
حقیقتا بس که این شوهر است
بفرست

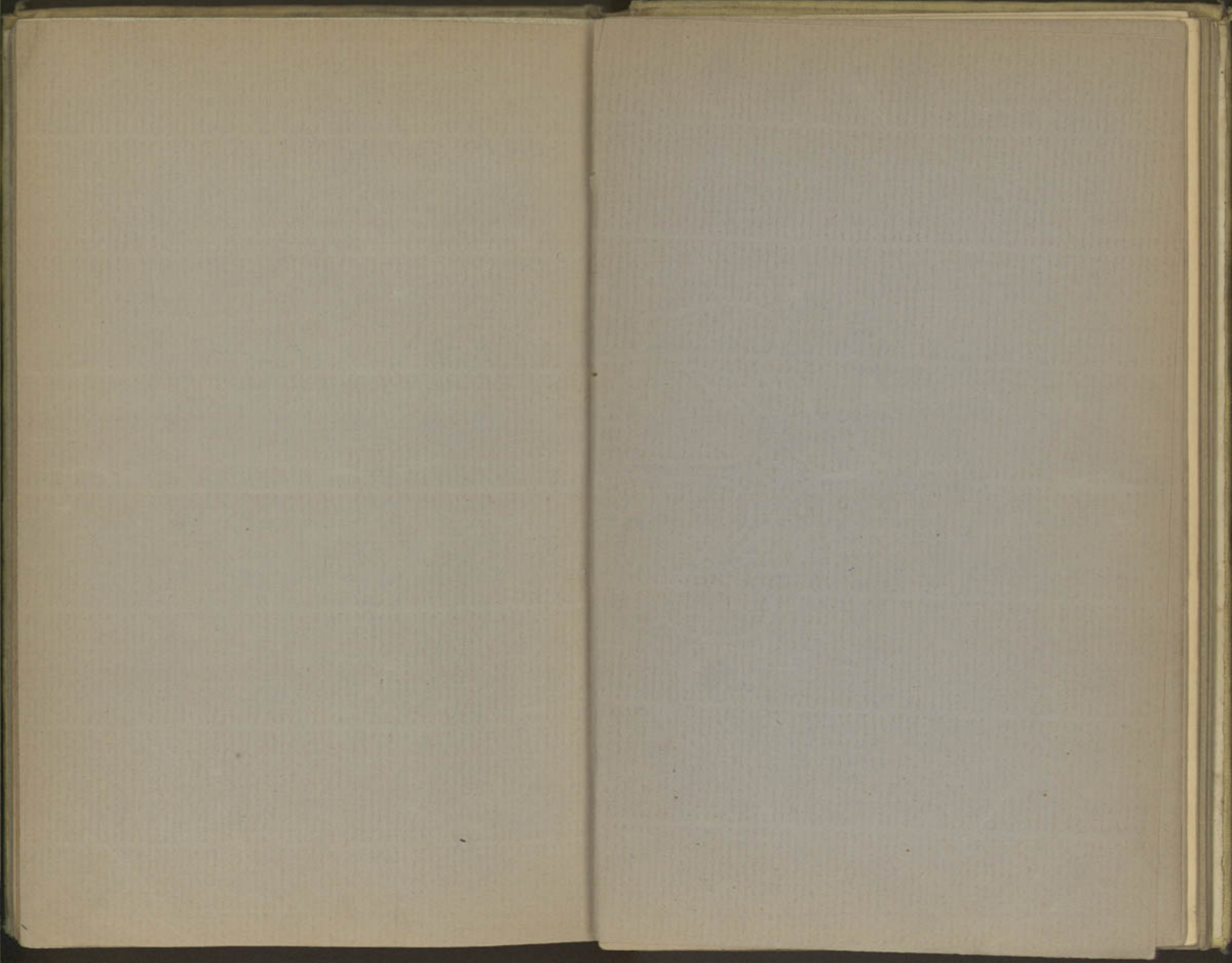

روز ۱۲۲
۱۱ ۱۳
کتابخانه مسجد اعظم مشهد
شماره ۱۳۱

۱-۴

مذاکبات حضرت امام الخدیجه علیه السلام
التبلیغیه

ابدانهم فاجتهدوا على الحوض قال لهم باطمان وانما ابراهيم الائمة قال لهم اوطع سلطانا
من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم
المطية مطية وغيره وان كان انما قاله وكلفت في راس سلطان العادل وهو كرى
انوشير وان قاله انما انما بالمرحمة من خطيبان الحوض وطول الابل الائمة من نوري
خطيبان من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

انوشير وان قاله انما انما بالمرحمة من خطيبان الحوض وطول الابل الائمة من نوري
خطيبان من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

خطيبان من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

خطيبان من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

خطيبان من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

خطيبان من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

من نوري واصل قال لهم بوريك لا منيرة يكون سبيها وخيل باطمان الحسن والمعين نعم

روى عنهم الامم جعل شتا شتاء وصيفا صيفا وروى عنهم كلام
روايت ثمانية اربعة عشرة من اهل السنن وكتابان ما لا يستحق روايتهما كقولهم

علي حق خي من سكوت على اطل وروى عنهم الكلام راحة الروح
برحق بهتر است از سكوت بر باطل روايت ثمانية كقولهم كلف الله الموت وروى

والسكوت راحة للعقل والمنام راحة الجسد وروى عنهم تفسير
سكوت بكونه سكوت خراب بكونه سكوت بربر روايت ثمانية كقولهم

صاير غني غني شاكروى عنه ما نصب الشراخ على رأس
صاير بهتر است از غني شاكروى روايت ثمانية كقولهم شراخ كثر برسر

عائلتين وروى عنه ثلاث ليس لها امان العبد والسلطان
روايت ثمانية كقولهم كثر العبد والامان دريا وياثان

والزمان وروى عنه الكا على العيال كالجاهد في سبيل الله وروى
دور دار روايت ثمانية كقولهم رجال مشركين ما كنته است در راه حق روايت

كلمة حق من جاهل ناخفوها وكلمة جهل من علم ناخفوها وروى عنه
كلمة حق ما از جاهل بگوهرها روايت ثمانية كقولهم جهل در عالم بگوهرها روايت ثمانية

القناعة كثر لا يفي وروى عنه العلم لا يحصل الا بتلاثة اشياء الا بالاستعانة
قناعة كجست كه تا ريقه روايت ثمانية كقولهم علم حاصله بغير تلاثة اشياء اول جار و عدل

ذي الجلال والثاني كثرة الاشتغال والثالث خيمة الرجال وروى عنه الاكن
صانع هم كثر اشتغال هم خدمت كونه بر حق روايت ثمانية كقولهم

ادل داخل واخر خارج لان الاسواق مكان الشياطين وروى عنه المؤمن في
اول داعر واقو خارج زبرك بار بار جار شياطين روايت ثمانية كقولهم

المسجد كالماء في الماء والمناقب في المسجد كالمسجد في القفص وروى عنه من فار
در سجده بجزء روايت ثمانية كقولهم بجزء من القفص روايت ثمانية كقولهم

من ناراخاه المؤمن لله فكأن نارا الله في من شبه وروى عنه رحم الله
ككثيرا روايت ثمانية كقولهم بارئ من بارئ كقولهم نارا الله في من شبه روايت ثمانية كقولهم

امرء عمل جلا ناقضه وروى عنه نية المؤمن عليه وروى عنه من مات
مروءا كقولهم كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

بلا وصية فكأن مات موتة الجاهلية وروى عنه من استطاع وليحج ان
ما وصفت كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

ان يموت يهوديا او نصرانيا وروى عنه كاذب من تكاذب وروى عنه قال تعالى
يمرو بهم يهود غابره منضار جبهه جزا وكون در هر راه الله شرف

كنت كذرا محضا فخلقت الملق للكي اعرف وروى ان اعلان الانبياء سئل
بهم كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

اين مكانك يارب باناه الغاء في ثلوب مسكرة قال الله تعالى لبيته لولاك
كلام جارح روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

لما خلقت الانلاك وروى ان الله تعالى خاطب العقل فقال له اقبل فاقبل
براهن ملق بكونه انما روايت ثمانية كقولهم قاطب كقولهم روايت ثمانية كقولهم

ثم قال ادبر فادبر فقال له انك اقبى منك اعاقب قال الله جل جلاله افضل
بسرورهم كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

القاع ملكة وافضل من ذلك بيت الله للحرام وافضل من ذلك ما بين الوركين
رهنها كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

والقاع لوعبد عبدي في ذلك المكان الليل قيام وبالتهار صيام بانقاك
معا روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

اهل البيت جعلته هيا ومثورا وروى عنه من حضر في الاخير اوقعه الله فيه
اهل بيت روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم روايت ثمانية كقولهم

كولها شرفه حقه
مرويه به از غير روايت

در احوال

بكنه

فیمان مجھواتان الصحة والامان روى رحمه الله امر عرف قدون ولترتبع
 وقت بت به قدر شد بستر دانست روایتی که در آن روایت شده در حدیث
 ملوه روى قال رسول الله ان اخاتم النبیین وعلی سید المرسلین قبلین
 انما هو جواد ویشکار و نه در آن اسم فریضه ان وعلی بن ابی طالب وعلی بن
 کان فی امر دنیا کسلا هوی فی اخرته اکل قال به با علالت ما مل الوالد الجود
 یتسه اولاد و نه در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 والساق علی الحوض فلما روى انه من احتج حاجته الله معه یوم القيمة و
 وعلی بن ابی طالب وعلی بن ابی طالب وعلی بن ابی طالب وعلی بن ابی طالب
 انه قال به ارفع حج من حج الیسب الی وجهه الله الی کما روى احفظ و
 اولاد و نه در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 و ذهابک و مذهبک فی الحدیث القدسی قال جل جلاله من احب علیا دخلت
 و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک
 الجنة و لوعصای بن بعض علیا دخلت النار فطوا طاعق روى حبت الله نذرت
 در وقت که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 الکذب فی الصلاح و بعضی فی الصدق و بعضی فی تلافی ان اکرمهم اهل
 و روح راد اصحاب ذریت در حدیثی که در آن روایت شده در آن
 المذیبة و السبی و الملوک و روى ان ثلاثة تلیها کتیر العداوة و الوحی و النار و
 اولان بچگونگی و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک و مذهبک
 ارجو انلا ناعزین قوم ذل و عقول تنقر و عالم یلب به الجمال ثلاث مجالسهم
 که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 نیت القلوب الاغنیاء و النساء و الأتزال فام صلوا علی خانی الملیین یصلی
 دل را بر او انداخته و زمان و در وقت که در آن با اولاد و نه در آن

یصلی علی خانی که وقت خواتم علی السلام یصلوا علی علیکم روى انها الناس
 تا ناکر که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 ان تعویکم برهنه الی انما لکم فلکوها استغفار که قبل نکرین علی ایش و
 برینکه با ندرت که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 و کمن صحیح الی علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 و ب صحیح و ناکر که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 من کان یؤمن بالله و الیوم الآخر فیلقل خیرا و لیکت روى عن رسول
 کسی که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 ما من صلوة یحضرونها الا نادى بالکلیین بدی الناس قوموا و اطفوا
 نیت که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 یوالکم اللی اوقدموها علی ظهورکم یصلواکم روى عندهم لاتیاموا فتمضوا
 انما هو جواد و یشکار و نه در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 فتو روى شریکها استخادم جورا روى اغتموا الفرم فالحاقه قتر الصلک
 بر سر همه روایتی که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 روى اذا فصل العالم فصل العالم روى افضل الاعمال احضرها روى عدو عاقل
 روایتی که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 خیر من صدیق جاهل روى من تودج باطلا و الهیة احبهم الله من ارنال
 بهتر از دوست نادان روایتی که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 و جاهل روى انه قال جل جلاله من اطاعنی دخلت الجنة و لو کان عبدا حبشیان
 و حال او روایتی که در آن اسما گویا در آن وقت که در آن با اولاد و نه در آن
 و من عصانی دخلت النار و لو کان سیدا قریشیا روى ان انزل القدر علی
 و الحسرة انما کنه دعواتکم الی الله سید فریب به روایتی که در آن با اولاد و نه در آن

در امر الهی

در امر الهی

در امر الهی

در امر الهی

در امر الهی

در امر الهی

در امر الهی

در امر الهی

يقول الناس على من ملوككم قبل الصلوة عود الدين ان قلت ذيل اسوا
 كنهتم كرهه برهيقه سلطه جليله نماز سنون ويزيت اركنونه جوار شه اعمال
 وان ردت رذاسواها وروى الانور وهو موهوبه باوقاها وروى ابن
 دارقطنه روى عنه اهل العلم روى عنه اهل البيت روى عنه رواتب نماز
 حريص على ما صنع روى عجت لوجل يعيش بلا ذل وارضى الله واسعه
 جوشى روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 فضاهاروى الكبر مع التكبيرة عبادة روى خير الكلام ما قل ودل قيل من
 نصارك روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 الحرب حلت بالذمة روى انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا علي حرك
 بغيره لو لم يبق من الدنيا الا ما على قبري لقاتلتهم حتى لا يبقى منهم رجل واحد
 حربى وسلك سبلى ومن خالفك فهو الظلم الا شق روى انه خلق الله على
 مكنت ومع توجرت تكسر كلامه روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 المرش سبعين الف عالم وهم يستغفرون لجنه اهل المؤمنين وبلغت
 عشر بقدر نور عالم واهل البيت استغفروا روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 اعلا انه اليوم القيامة روى انه خلق الله في العوالم مدينة لها سبعون الف
 دنانير واما ما روى عنه روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 باب ولها سور كقصور البيض وفيها الف عالم وهم يستغفرون لمن يغفل
 روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 في يوم الجمعة روى من مدح وذم كذب مرتين سلم ما نقل من السماء والارض
 روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 فقال البيهتان على البرى روى اثبات شيبه في الاسلام الاخره الله على الناس
 زوجه بنان بر كليه باجرات روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت

در امامت

در كبريت

ابن

ابن ادم اوله نطقه واخره جفته قدرة وهو باين ذلك حامل القدرة
 فرزاد اول اوله نطقه واوله اوله نطقه واوله اوله نطقه واوله اوله نطقه
 قال جل جلاله لا يتكلم العالمون على اعلم وان حسنت ولا يئس
 زودضار اوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه
 المدفون على ذنوبه وان كثرت روى من اراد البقاء والبقاء فليذكر
 كنه كلامه بر كنه كلامه بر كنه كلامه بر كنه كلامه بر كنه كلامه بر
 في العباد ولبقائل جماعة النساء ولحقف الوداد وروى الماخوذ
 در عهد وياهم كنه فرشته روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 جاءه كمال ماخوذ نصيباروى صدق مضر عدو ميسين روى
 از نور واهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 اذا اراد الله يقوم خيرا لمطرهم ليلا واقسم لهم ان روى الشليم كونه
 بقره نهاره خيره فرقه خايمه بان فرسه برابن شب واقرب دهان نار وروى عنه اهل البيت
 فلا تخبروا بها عدلائنا روى عن اهل المؤمنين عبادة روى الناشر
 دشمنان ما لا اله الا الله روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 من الذنوب لمن لا ذنب له ومن استغفر من الذنوب وهو مصر عليه
 از كانه شوكسب كنه كنه واهل البيت روى عنه اهل البيت روى عنه اهل البيت
 كالمستغفر بربه روى عليك بذلك الله فانه دعاء ويا اكرم وذكور الناس از امامت
 شوكسب كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 فانه داود روى المؤمن الذي يخالط الناس ويصبي على اذاهم
 زودضار اوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه
 اجرامن الذي لا يخالط الناس ولا يصبي على اذاهم روى
 زودضار اوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه واوله نطقه

ابن ادم اوله نطقه
 فرزاد اول اوله نطقه
 قال جل جلاله لا يتكلم العالمون على اعلم وان حسنت ولا يئس
 زودضار اوله نطقه
 المدفون على ذنوبه
 كنه كلامه بر كنه كلامه بر
 في العباد ولبقائل جماعة النساء
 در عهد وياهم كنه فرشته
 جاءه كمال ماخوذ نصيباروى
 از نور واهل البيت
 اذا اراد الله يقوم خيرا
 بقره نهاره خيره فرقه خايمه
 فلا تخبروا بها عدلائنا
 دشمنان ما لا اله الا الله
 من الذنوب لمن لا ذنب له
 از كانه شوكسب كنه كنه
 كالمستغفر بربه
 شوكسب كنه كنه كنه كنه
 فانه داود روى المؤمن
 زودضار اوله نطقه
 اجرامن الذي لا يخالط الناس
 زودضار اوله نطقه

در امامت

روى من احب ان يحته الله ورسوله فلياكل مع ضيفه
روایت شفا الحسرت که دست دارد که دست دارد و او را خدا در روز قیامت پدید آورد
روى من تواضع الفقى لاجل غناه جعل الله الفقيرين
روایت شفا الحسرت که دست دارد که دست دارد و او را خدا در روز قیامت پدید آورد
عینه روى التعرفى لأفان من الجذام روى
روایت شفا الحسرت که دست دارد که دست دارد و او را خدا در روز قیامت پدید آورد
الحجة السخا و شفاء من كل داء روى المنة عورة هـ
کسیفانان شفا است از هر دردی روایت شفا کردن عورتی که
لا یترها الا یتها فان اخرجت استبشر فيها الشيطان
پوشیده او را که خانه او بی از خانه بیرون قدم که از دستش در شیطانی
روى شق الناس من اكرم الناس اتقا شتره روى
روایت شفا که در تیره مردان کسرت که از از خدا و او را ان از تیره مردان از شتر
الصيف اوله تلقاه و آخره توقاه كاتيموفى اشجاركم
تایمان اول او را استقبال کرد و آخره توقاه که ایستادند در درختان تان
نیموفى ابلانکم روى ادب صفا و اهل بيتك بلسانك هـ
نموده و در دنیا در روایت شفا که ادب که در کمال و اهل بیتش از پیشتر
على الصلوة و الطهور فاذا بلغوا عشر سنين فاضرب
بر نماز خواندن و پاکی پس هر چند سن ده سال پس بزن
ولا تجاوز ثلثا نارا روى اذا عتوك اخوك المسلم بما يعلم
و تجاوزن از سه ضرب روایت شفا که هر که از دشمنان را در دینش بگوید که میباید
فيلك فلا تقهره بما تعلم فيه يكن لك اجر وعليه اثم قال الامام
در تیره مردان که او را بپوشیدند و او را بپوشیدند و او را بپوشیدند

قال الامام عليهم وحدث في نام سيف من سيف رسول الله
گفت امام علی علیه السلام در روایت شفا که دست دارد که دست دارد و او را خدا در روز قیامت پدید آورد
صل من قطعك وقل الحق ولو على نفسك و احسن الى من اساء
به بیرون کسی که از دشمنان را در دینش بگوید که میباید
اليك عن الرضا عليهم فاصغ الصغ المحجل قال العوفي عن عتاب قال
بیوقوف از امام رضا علیه السلام روایت شفا که دست دارد که دست دارد و او را خدا در روز قیامت پدید آورد
من خاف الناس لسانه فوفى النار روى من نظرا الى مكتوب غيره
کسی که ترسیدند از زبان او را پس او را از آتش است و او را دست کسی که نگاه کند کافه دیگر را
فكانما نظرا الى عورة امه عن رسول الله ص عليك الغزاة عن الناس
کوبار نگاه کند که عورت او را در آتش از زهره که در روز قیامت کاروان روز
فانها عبادة عن رسول الله ص استغنيا بطعام الحر على صوم النهار
به دستگازان عبادت است از رسول خدا صید که کنگ عظیمه بخورون سخن بر روزی روز
و يصلولة النهار على قيام الليل وان صاحب الصوم يحيى يوم القيامة نكاحا
و خواب قبول روز بر پیدار شد به دستگازان عبادت استغنيا بطعام الحر على صوم النهار
و اما ما احد طول ليلة الامال الشيطان في اذنه روى المحمود من
و نه خواب که کسرت با کمال و کمال و کمال در کوشش رسیده که کینه در از
اهل النار روى حاسوا انكم قبل ان تحاسبوا روى السابق
پس ان شربت رسیده که کسرت با کمال و کمال و کمال در کوشش رسیده که کینه در از
بالصلح مع اخيه المؤمن يسبقه بالدخول الى الجنة روى لا رأى
بصم با جان خود فریشت بیشتر که او را در او در آتش جنت رسیده که کینه در از
لن ليس يطاع روى كل شئ لك طاهر حتى تعلم بغيره
کسرت که کینه در از رسیده که کسرت با کمال و کمال و کمال در کوشش رسیده که کینه در از

x در امر حرامت
x در امر حرامت
x در امر حرامت

روى كل شئ لك حلال حتى تعلم المحرام بعينه روى لا يلدغ 4
 روايت است كه چيزي در حال است با بگويم من را بعينه روايت است كه چيزي
 المؤمنين من حجرتين روى سخن قوم ان ربح الله علينا
 مؤخر از يك صوبه هجرت روايت است كه گروه همي كه دست دادند بر ما
 وسعداوان نقر علينا نقرنا قال رسول الله ص لرجل نفع من
 نعمت يهيم به واگنك كدر ما نكند بگفت رسول خدا ص در وقتي كه بر كركه
 سئلنا اعطيناه ومن استغنى عنا غناه الله روى لا تسال
 سئلنا كذا يا جبرئيل او را كه يك سوال كرده از من پرسيد او را خداوند روايت است كه بر كركه
 الدنيا لا يمتنقة ولا الاخرة لا يمتنقة والعامل يختار ابناها روى
 جبرئيل كه برعت هه وقت كه برعت و داختمه ايت ريكنه او را در زمانه روايت است
 لا تكوهوا اولادكم على اطعامكم فافهم مخلوقون الى زمان غير زمانكم
 كه بر كركه اولاد غير بر خورمان بجايتان از ما شانه برانند غير زمان ما
 قال جل جلاله احب من ديناكم ثلاثا نطقا خاشعا ولسانا ذا الكرا وكجدا
 فموجود خارج دهر است اولاد زمانك سبزي دل خاشع و زبان راگشته و من
 صابرا قال جبرئيل احب من ديناكم ثلاثا ارشاد الضالين واغاثة
 ميكننده و همچو چيزي است اولاد زمانك سبزي راه نماند كشان و اولاد
 الملهوفين والتلاوة بكلام رب العالمين قال رسول الله ص
 چه چاكان و تلاوت كلام پروردگار عالميان فموجود رسول خدا ص
 احب من ديناكم ثلاثا الطيب والفساء وقره عبق الصلوة تالت
 وقت اولاد زمانك سبزي عطر و زمان و در وقت شسته در زمانه فموجود
 ناطحة عليهم احب من ديناكم ثلاثا تلاوة كتاب الله والاتفاق
 چه چه جهان وقت اولاد زمانك سبزي خواندن كتاب خدا ص و دادن

سخن بر سر خدا
 در روز قیامت
 در روز قیامت

في سبيل الله والصلواتي وحمد رسول الله قال الحسن عليه السلام احب
 در راه خدا و نگاه نمود رسول خدا ص زهد امام حسن عليه السلام كرد دست امام
 من ديناكم ثلاثا اطعام الطعام وافتاء السلام والصلوة في الليل
 از دینارستان سبزي خندانان و دین اسلام کردن و نماز در شب
 والناس نيام قال الحسين عليه السلام احب من ديناكم ثلاثا الامن بالمعروف
 كه در راه خدا است و من دینا که امام حسین علیه السلام دوست دارم از دینارستان سبزي امام معروف
 والنهي عن المنکر و اتقوا حد و ما لله روى خلق الله الملائكة و
 نهر از شکر بر بار داشت حد و خداوند روايت است كه از يهود خداوند فرشته را
 وركب فيهم العقل وخلق البهايم وركب فيهم الشهوة وخلق الانبياء
 و بنجت در ايشان عقل را و شهوت را بس كركه عاقلش نشوونش پس او را پيام است
 وركب فيهم العقل والشهوة فمن غلب عقله شهوته فهو اعلا
 و بنجت در ايشان عقل را و شهوت را بس كركه عاقلش نشوونش پس او را پيام است
 من الملائكة ومن غلب شهوته عقله فهو ادنى من البهايم روى
 از فرشته و كركه كه غلبه كند شهوت او عقلش را بس است تربت از چارچايدان روايت است
 ان الله يستحي ان يعذب تلامذا رجلا اخذ عن يمينه ورجلا ابتلاه
 كه خداوند خشم ميكند اكنه خدا بگفته سر نغز او را و كركه كه نه است خيز او و در زمان كركه است
 بعلة ورجلا ابتلاه الفقر روى لو كان الموت دعاء لكان
 بگفت و در زمان كركه است او را خيز روايت است كه كه او را بركه و او را برانسته
 السنن قال ص لو يعلم الناس ما في السنن لوشوه بوزنه ذهباً
 سنن فموجود كه چه باشد مردم كه چه فاعايت در سنن برانسته بر ميمند انرا بوزن طلا
 سئلهم اي شئ اشد فرحا للرجل في دار الدنيا قال عملها ذوقها
 پرسيدند نه انام كه كركه چه باختر است از براهي و در دار دنيا فموجود چه روزگار او را

X

ولدا وبلغ له من العمر ثمانية عشر سنة فقال ابي شق اشق خذ اللؤلؤ
فوزن ووزن وادرجو *بها سال بس وحقا كما هم يوزن من زهر النور ان*
في دار الدنيا فقال في فقدان ذلك الولد روى من احب عمل قوم
در دار دنیا فرمود *بموشد آن فرزند روایت است که دوست در دار دنیا*
اشرك فيه روى من زار قوما ولم ياكل من طعامهم ولم يشرب من شرابهم
شركه است واما عمل ما روایت است که هر که زارت که بود در دار دنیا و در آنجا
فكانا والمقابر روى الذرة في الحار والبركة في البارد قال رسول الله
که زارت که گوستان را روایت است که در گذاریم از آنجا روایت است فرمود *مقاله*
يا على لو كانت الدنيا عند الله تقابل جناح بعوضه لما سقى منها الماء
یا علی هر آنکه دنیا در دستان مقبل بال پیش است بیاید سدر آن *لا فزا*
شربة ماء قال رسول الله احب الصبيان لحس الاول هم الكبارون
هر قدر از آب فرمود رسول خدا است و در آنجا که با هر چه صفا اول الکباران کرسته *لا*
والثاني فترعون في التراب والثالث يخصصون من غير حقها والاربع
هم اهل النار *در میان سه گروه اولی که است از غیر کینه چهارم که*
لا يدخرون لغد شيئا والخاص بعنون ثم يخرجون روى من
اندوخته گشته با او را جز برای خود *در آنکه پس غریب گشته روایت است که*
اراد ان يعلم كيف منزلته عند الله فليظرك كيف منزلته عند الله
نخواهد انکه بداند چگونه منزلت او نزد خداست پس نگاه کند چگونه منزلت خداست *و*
قال رسول الله ص على سيد البشر من ابي فقد كفر روى
گفت رسول خدا که *یا* ابا هر که از من است که از او روایت است که *که*
حب الوطن من الايمان روى من لم يقع يقليل من الذوق حرمه *که*
دوست داشتن با ما از ایمان است روایت است که هر که ذوق کم از ذوق ما *آن*

در امرات

در امرات

روى انه الناس لا خير فيهم ولا بد منهم فصحبهم بقدر حاجتنا اليهم
روایت است که مردم *خوبتر است در شان و بدکارتر در شان صحبت کنیم نزد ما و بدکارتر در شان*
روى من لم يكن فيه احد خصم الا للثلاث وجلس في الصدور نحو احق الاول
روایت است که هر که تا شد در هر یک از سه صفت سزاگانه و نشسته در صدر مجلس او اول است *اول*
ان يجيب اذا سئل والثاني اذا تكلم فوجهه والثالث اذا اختلفوا رجع *4*
انکه جواب دهد هر که در پرسش او که هر چه سخن گوید مندرجه در حق و با هم خبر آید و کند در رجع *4*
من يهتم بالاختلاف روى لا تجعلوا بطونكم قبور الحيوانات قال الله جل
از میان شان اختلاف را روایت است که از هر چه سخن گوید در میان حیوانات *فهم صغار*
جلاله الشيب يورى واستحبان اغضب نوري بناري روى لو عقل
که هر چه در برون است *شماره آن که عقاب است نور او را از نور خورشید روایت است که هر چه که*
الناس لخيرت دنيا ولكن عمى وهما يجتوفى نال جل جلاله ولاية على
مردان است و بران نوبه *و لکن با دو گونه از این دو گروه اولی که است در میان*
ابن ابي طالب حصنى ومن دخل حصنى امن من عداي روى لا تقولوا
از ابي طالب *نور است* و هر که از درش نهد در ابرو است روایت است که گویند
بالسكتم ما يقص ندر ذكره قال ص الكاسب جيب الله قال ص لذة الكرام
برای آنکه در سکوت *بگفته اند از آنکه خدا را کاسب است* *فدو است* *فمنه* *فمنه* *فمنه*
في طعام الطعام ولذة اللثام في اكل الطعام قال ص قوام امي باربعة
در قوام است *در میان چهار چیز است* *فمنه* *فمنه* *فمنه* *فمنه*
فعدو عالم عامل ناطق و جاهل يتروك التكبر و يتعلم معالم دينه و عنى سيدل
نور است *عالم گشته سخن گوید هر که بود که او در کبر او با جزو علم و راه و در سخن با دو گروه است*
ماله في سبيل الله و فقير و يصبر و لا يبيع آخرته بدينه فان لم ينطق العالم
مال خود را در راه خدا *دفع هر که هر که بود و نور است* *فمنه* *فمنه* *فمنه* *فمنه*

X

ولم يعلم الجاهل ولم يبدل الفتي ولم يصبر الفقير هدمت دنيهم ودينام
وواحد من اهل الجحيم *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
شوب الابرار المؤمنين ما ضحك مضى وما سياتك نارين قم
موت سور المومنين *كثيرا في كذا حديث ورواه ابو بصير في تاريخه*
واغتم الفرصة بين العديين روى اربعة بطول الاعمار النوم
وغنم ثارت رستم *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
على اليسار والغسل في الماء الجاري والنزوح بالابكار واكل التفاح
ببطريق وقل روي *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
بالنهار روى من كانت همة بطنة كان غنم ما يخرج منه نال
درود *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
من لم يعب نداء اهل بيتي اكله الله على مخويه في النار نال اذا تحقق
كثيرا *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
العلم في الصدر خاف ومن خاف هرب ومن هرب نجار روى
في رويته *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
ساعة عدالة خمسين سبعين سنة عبادة نال ٣٠ صنفان من امتي
درست *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
اذا اصطالحا صلح امتي واذا فسدت العلماء والامراء نال ٣٠
بغير خبث *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
اشان من امتي تصما ظهري عالم متهتك وجاهل يتك
من *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
نال من لم يعمل بعلم نليس بالمرءان كثر علمه ومن يعمل بعلم فهو عالم
رواه *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*

رواه ابو بصير

x

وان

وان قل علمه روى من ادا ربا سنة يوم اخره الله في النار سبعين
المرءان *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
سنة نال من كل على الحسن او ابكي او بناكي وجبت له الجنة نال
على *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
الشرعية اقوالى والطريقة فعالى والمحقيقة حالى روى لا تتحقروا
ثوبت *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
الصدقة لعل رضا الله فيها ولا تتحقروا سنية لعل غضب الله فيها
صفا *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
ولا تتحقروا واحلامن الناس لعل ذلك الواحد لى من اولياء الله
رواه *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
روى الفناشد من الزنا روى من لم ينكر الخلق لم ينكر الخالق
رواه *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
روى خير المجالس ما استقبل القبلة روى عن رسول الله
رواه *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
من اكل كل يوم على الريق اجلا وعشرين زبينة لا يعقل جسده
كثيرا *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
آلة الموت قال رسول الله ما اياكم والاكثر من شرب الماء نال
كثيرا *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
مادة كل داء روى لان يمتلي بطن احدكم قمحا خمسين ان يمتلي
ما *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*
شعرا روى من نام في سطح بلا حجر برئت عنه الذمة روى لا يحق
ان *رواه ابو بصير في تاريخه ورواه ابو بصير في تاريخه*

رواه ابو بصير في تاريخه

لا بدري ولا يجمع ان يدري روى القنف عن النبي خوسن القنف
 خروانه وكوش فرمود تا جانده روي است كه بر من از بصر بهتر است از بصر
 بالنسب روى اذا كثرت الاشجار والنجار حجب دعاءوا لا يخاف قال
 بجز روي است كه من از نوحه جانده و نجر بوشه خود در عار بنگان زود
 من لم يتدبر علي السلام فلا تردوا عليه الكلام روى ليس العلم
 كركا غزير كركا بسلام باسج كوكبه بر سر كلام را روي است كه من است علم
 بكنة التعليم والتعلم له نور يقذفه الله في قلب من يشاء روى ليس
 منزهة بادوان وادركه بكون لا روي است كه كمدار از ارضان على كركا بجز روي است كه
 العلم في السواد فيقول لكم ولا في الارض فينبئكم بل فيكم فخلتوا باخلاق الله
 علم در اسان تا زود بفرمانه در روي است نام و در بر شاخه در روي است بجز كوكبه صفات
 فتجدون فيكم روى لو علم الناس ما في طلب العلم لطلبوه ولو بيك
 تا يابيد علم را در روي روي است بركاه ما خذوا به روي است كه كمدار از ارضان بجز
 المبحر وغوص للبحر روى الحب والغضب يتوارثان دعاءه روى
 خردل در روي روي است كه من در روي است كه من در روي است كه من در روي است
 اللهم اني اخافك واخاف من لا يخافك بحق من يخافك بخوف من يتتر
 بار خدا را من خشم از تو و من خشم از كسي كه خشم از تو بكنه بديهم بلكر كركا بجز روي است
 من لا يخافك روى من اجبت كرمناه لم يكتب بعد العصر قال رسول الله
 انك كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است كه من در روي است
 من صلى على امره لم يبق من ذنبه ذرة قال رسول الله ان اتى بك منى
 انك كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است كه من در روي است
 في كل موطن يوم القيامة اكثره على صلوة في دار الدنيا روى
 در هر جا مش در روز قیامت افزون تر شایست بر هر روز در دار دنیا روي است

در احوال و عیال
 لا یکنه

روى حبت على بن ابي طالب عليه حنة لا تقتر مع سبعة روى
 روي است كه من از عیال عیال عیال حنة است كه من از عیال عیال عیال روي است
 من زار مؤنسا ولم يدق منه شيئا فكأنما زار سبانا قال رسول الله
 كركا بجز روي است كه من از عیال عیال عیال كركا بجز روي است كه من از عیال
 من بعد رجوعه من احدى الغزوات رجعا من الجهاد الاضغر
 از پس رفتن از جنگ از شهادت بركشتم از جهاد كركا بجز
 فعليكم الجهاد الاكبر وهو جهاد النفس و روى من تلا سورة انا
 بر شاه و جهاد بزرگتر دان جهان و نفس است روي است كه كركا بجز روي است كه
 انزلناه جهرا كالتشاه سيفه في سبيل الله ومن تلاها ترا كالمستخلص
 انما انزلناه و الحمد لله من كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است
 بدسه في سبيل الله قال رسول الله لا صلوة لجا المسجد الا في المسجد
 بكون خوشتر در راه خدا زود در صلوات است نام در صلوات است كه در مسجد
 روى انظر الى ما قال ولا تنظر الى من قال وقال رسول الله
 روي است كه كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است
 من صلى على الفجرة لا يذنبه الله البتة اربلا وقال رسول الله
 كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است كه من در روي است
 من صلى على كل يوم او كل ليلة وجبت له شفاعتي وقال رسول الله
 كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است كه من در روي است
 من صلى على قى يوم الجمعة والجمعة مائة مرة قضى الله له مائة حاجة
 كركا بجز روي است كه من در روي است كه من در روي است كه من در روي است
 سبعين من حوائج الدنيا قال رسول الله من صلى على ابيتي
 حق از طاب دن و زود در صلوات كركا بجز روي است كه من در روي است

در احوال و عیال
 لا یکنه

در احوال و عیال
 لا یکنه

وبوم وسط الشهر ويوم اخر الشهر كما تصام الشهر كله روى
وروى غيره ماه *وروى ما رواه الكافي من ان رسول الله صلى الله عليه وآله*
من توصا قبل المنام ونام بعث الله ملكا يعيد الله نياته عنه *والاصحاب*
المسكين وصوم يومين في كل شهر من شهر ركة ما يشكره فصار يومين
وقواب عبادته لذلك النائم روى من قوله قل هو الله احد
وزاد في الحديث *وروى ان حواشيها روى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
قبل المنام ثلاث مرات فكانت اخر القرآن روى العلم بلا عمل وبال
بشر لا يوجد *كما في حديثه في انزل روى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
والعلم بلا عمل ضلال روى العلم بلا عمل كالنخلة بلا غرة عن الصادق
وعلى بن عيسى *كل امرئ عبده كماله على ما يندرج في عبادة ربه*
عليهم من صدق فعله قوله فهو صادق قال رسول الله *الجنة تجري*
عليها اموات كسائر قفارها كقارها شربها وان كانت كفت رسولها كقارها
على كل فحاش روى ناعرفوا العاقل بقوله والمؤمن بعله روى
بر *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
توفوا قبل ان يموتوا وما سوا افضل قبل ان تماسوا روى
بغيره *بشر انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
من اراد ان يكمل عقله ليتضح الى الله قال رسول الله *انتم*
اذا كنتم في كل شئ عقلوا ورسول الله صلى الله عليه وآله
على ثلاثة اشياء *تم نبي الله صلى الله عليه وآله*
بشر *فمنه تشر شهادته وانه نبي الله صلى الله عليه وآله*
يشبه الايضا بالطاعة والعبادات والامر بالمعروف والنهي عن المنكر *وقم*
شهادته *دارا في ارباب طاعت وعبادة وامر بالمعروف والنهي عن المنكر*

مسودا روى
رواها روى

وقسم ليشبه البهائم بالاكل والشرب والنوم قال رسول الله *من لم*
يقم شهادته وانه نبي الله صلى الله عليه وآله
للقائه لا لقائه بل يتقارن من دار الى دار روى لا تفكر في الله تفكر في
بشر *بشر انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
في صنائع الله روى اطلبوا العلم ولو بالحق روى طلب العلم فوضعه
وروى *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
على كل مسلم وسليما روى مثلها لئلا ينجس الدين ولو كان وردها
بشر *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
والسؤال ولو كان خذلا والسفر ولو كان ميلا والفرقة وان كانت
وسال *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
مستورا واليق وان كانت واحدة روى من فخلق في خمسة مواضع
ار كره *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
فكانا في خمسة وعشرين زينة الاول بين المقابر والثاني خلف
كوال *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
الجناب والثالث في مجلس العلماء والرابع عند تلاوة القرآن والخامس
جنا *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
في المسجد روى حق المسلم على المسلم حتى ردا السلام عيادة المريض
وروى *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
ولاتباع الجناب واجابة الدعوة وتسميت العاطس سئل رسول الله
بشر *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*
عن خيار العباد قال الذين اذا احسنوا استمروا بشرا واذا
ازبحان *وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد*

وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد
وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد
وروى في حديثه انك لو لم تجد سورة قل هو الله احد

واذا اسأوا استغفروا واذا اعطوا شكروا واذا ابتلوا صبروا واذا
وجعلناه كمنه مستغفرا كمنه ووجعنا ان نختار شوكر كمنه ووجعنا شوكره كمنه
غضبا وغفرا قال الهادي عليه السلام لا يغفل المؤمن من حصة سواك
غضب كمنه كمنه كمنه امامه عليه السلام لا كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
وشط وسجدة وسجدة فيها اربعة وثلاثون حبة وخاتم قال رسول الله
وشنة وسجدة وسجدة كوران من وجهها وانما شنة وانما شنة كمنه كمنه كمنه
اربعة خبز جود من القبور ويدخلون في النار فيغير حساب الناعمون
بهارها فيغيرون اشد الزكوة واذا دخلوا القبر شنة بغير حساب خوار في القبر
في العداة والغافلون في العشيات والملائمون الزكوة والمصرون
وروقت نماز سجعة وغافلون وشبهها وضيع كمنه كالزكوة وصرار كمنه كالزكوة
في السئات قال رسول الله ص ثلاثة يزيد في الحفظ السواك والصوم
ورقنا قال كمنه رسول غدار سه حيز كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
وقرائة القرآن روى الشارب في الشارب كالشارب قال صلى الله
وخواتم قران رواتب كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
عليه والله من طول شارب عوقب اربع عقوبات الاولى لا يجد شفاعة
انكر كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
الثانية لا يشرب من حوض الشاة بعد ب في فيه الراجعة بعث الله
حيز كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
اليه متكورا وكبرا المنصب قال الصادق عليه السلام اخذ الشارب من الجمعة
سواك وكمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
الماحة انان من الجنام ووجع العين قال رسول الله صلى الله عليه الله
ناجوا من جنومهم ووروشه كمنه رسول صدر

x

من قلما ظاهره يوم السبت ويوم الخميس واخذ من شارب عوقب من حج
الغص روى من لم يأخذ شارب ليس شارب روى حقوا الشارب
وذلك رواتب كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
عوقب من الحج روى تعليم الاطفال منع الاء الا عظم وبد الرزق
فانبت يارب رواتب كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
روى من قتل ظاهره يوم الخميس وتلك واحدا يوم الجمعة نفى الله عنه
رواتب كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
الفقر روى من مات يوم الجمعة اوليلة الجمعة مع الله عنه عذاب القبر
فقر رواتب كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
قال رسول الله ص لا يجي بعدى ولا آت بعدكم الا ناعبدكم وانكم وصلوا
كمنه رواتب كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
خمسكم وصوموا وتحوا بيت ربكم واذا زكوات امالك طيبت بها انفسكم
سج كانه ورويه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
واطبعوا ولا امر كمنه خلا جنة ربكم قال رسول الله ص يا علي اولنا
فرمان برب صا جان اختار حقا وانما هو كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
كاخرنا واخرنا كاخرنا قال رسول الله ص خلق الله من نور وجهه
مانه وقراوه وقراننا من است كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
سبعين الف ملك وهم يستغفرون له ولجنته الى يوم القيامة روى
بمقاله كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه
من صدق لسانه في عله ومن حسنت لبيته ناد الله في رزقه
كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه كمنه

من

ومن حسن بره اهلها زاد الله في عمره روى الزاهد في ولد نيا الذي
 وكيونك بتم اذ بان واهر من غير اعدان وراودايت است كما به دور و بايست ك
 يترك حلاها غا فحسابه و يترك حرامها غا فة عذابه قال الصادق
 و كذا در دعاء الازم و سلمه من حساب و و كذا در دعاء الازم بجهت حسن عذاب گفت حضرت صادق
 عليه السلام العافية نعمة خصية اذا وجدت لسيت و اذا فقدت ذكورت
 عليه السلام كما عايت تعرفت به ان بمراتة نغمه و استر شوق و جز لنت شهده سما طرايد
 عن الصادق عليه السلام شيعتنا ايام في الجنة عشتهم و مستهم و هم يقاضون
 از حضرت صادق عليه السلام است كه شيعان ايايك در بهشتان كه كارتان و عمارتان و داران و نغان و ملايكه
 فيما بعد ذلك الاعمال روى لا تخفوا بشيعة على فان الرجل منهم
 در حقت بعد از انكه شيعت عالم و و ايت است كه حوار مشاهير و مشهوره را به بويك در روز قيامت
 لشفيع بعد و ربيع و روى ليس من شيعته على من لا يقوى على الصادق
 شفاعت ميكنند و در دعا بقرع و حضرت اديب است كه شيعه از شيوه عا كسي كه يقين كنند از حضرت صادق
 عليه السلام من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يحكم في رولة الدنيا الا
 عليه السلام كسر كمان بان دارد و در ان روز در ابراهيم رسوخ كويه در زمان دولت باطله
 بالقيمة قال رسول الله تارك الصلوة لا يكون من امتي حرمت
 بيقية گفت رسول خدا كه ترك كننده نماز باشد از امت من است
 عليه شفاعتي و الله و عياله حرام و النوم على اليمينه حرام و اذ امر من نلا
 برو شفاعت من انور و عاشر حرام است و غير ابيكن و بعلور و حرام است و چو شيعه
 تقومون و اذ انات نلا تسالوه و لا تكفوه و لا تكفوه في مقابر المسلمين
 عبادت كنيد او را و چو غير و عمل نميديد و كنيد و دفن كنيد در كوستان مسلمانان
 فان تارك الصلوة ملعون في التوراة و الانجيل و الزبور و القران
 در بويك كرك نماز گفت كه شما در توراة و انجيل و زبور و قران
 قال

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا علي بن ابي طالب و صديقته عند موته كانت
 گفت رسول خدا مرعيه عليه السلام را كه كرك كنيد و صديقته خوش بنگاهم همچون شو
 نقصا في مرقته و له يملك شفاعتي قال رسول الله من خان امانة
 عيب در روايت كور و يا چه شفاعت مرا گفت رسول خدا كه كرك خانت كند امانت
 و لم يندرها الى اهلها ثم ادركه الموت ات على غير ملتي و بلى الله وهو
 و بر كبر نامه موصوفه و در شير موك در با به در يك است به غير مستم و ملاقات كنند خدا را
 عليه غضبان قال رسول الله من ضيعه على يوم المصدق افضل من عبادة
 برو شفاعت بجهت گفت رسول خدا كه هر كس يك روز در روز خدق افضل است از عبادت
 الثقلين الى يوم القيامة عن رسول الله صدق الله و كذب المتخوفين
 چون و انس نماند و بجهت از رسول خدا و اديب است كه در صحرا است گفته خدا را و روى گفته
 بوز الكعبة و عنده من آمن باليوم فهو كما فرغ من الصادق عليه السلام اليوم
 صحابه كبره كرك كمان از دهم نجوم سواه كاه است حضرت صادق در يوم نجوم
 كثيرا لا تدرك و تليها الا يستفاد به عن الصادق عليه السلام المسئلة غريسية
 بسيار شويست با بشود و كمان فاطمه هند از حضرت صادق عليه السلام است كه در سبيل كبره و عريب
 في يد رجل ناسق ظالم سبي الخلق و الرجل الصالح غريب في بلا مراه روية
 در دست مرد ناسق ظالم در خلق و مرد صالح غريب است در دست اول است
 سببة الخلق و العالم غريب فيما بين قوم لا يجمعون منه ان الله لا ينطق
 به خلق و عالم غريب است در میان كرك كننده شيوه شمس از ربيع منكر خدا را كرك كنند
 اليوم يوم القيامة عن الصادق عليه السلام اعتر السليمان اياكم و الزنا فان فيه
 سورتيان در روز قيامت از كركه مسلمانان هم در ربيع شه در زنا بود و كرك كنند
 ست خصمال ثلاث في الدنيا ثلاث في الاخرة اما التي في الدنيا فانها تذهب
 ششتر صفت نهمه در دنيا و در دنيا در اخرت اما كركه در دنيا است بسرمه و

البهاء ويورث الفقر وينقص العرم والآلة التي في الآخرة فانه 4
 روتنك واسبب في قوله ذلك كقولك عروا ولا تأمنا كدر روتنك
 يورث سحق الرب وسوء الحساب والمخلود في النار قال
 سبب في قوله ذلك كقولك عروا ولا تأمنا كدر روتنك
 الصادق عليه السلام عليكم بالصدقة فان فيها ست خصال ثلاثة
 حضرت صادق عليه السلام برضا بصدق جودك وادان شش فاطمة سوزان
 في الدنيا وثلاثة في الآخرة فاما التي في الدنيا فتزيد في العرم
 ورويت ودرمان در آفتاب آفتابك در دينايت ميوزيد درج
 وتقر الديار وتد الرزق واما التي في الآخرة فتستر العورة
 وله كذا فاطما وروايد ودر روتنك واما انك در روتنك بس بيوت شش
 وتظل على الشخص يوم القيامة وتكون ستره بينه وبين الناس
 واما انك برتقنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 روى علامة المؤمن خمس صلوة احدى وخمسين وزيارة
 روايت است كذا في قوله حج حجرت اول نازجا ودر روتنك كون
 الاربعين والتميم باليمين وتغيير الجبين والجمي بيم الله
 در روتنك بس كذا روتنك روتنك روتنك روتنك روتنك روتنك روتنك
 الرجيم قال جل جلاله المال مالى والفقراء عيالى والاغنيا وكلا
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 ومن نخل على عيالى دخلته نارى ولا ابالى عن الرضا عليه
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 قال سمعت ابي عن ابيه عن ابيه عن ابيه عن ابيه ابي عبد الله
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك

روايت

عن ابي المؤمنين عن رسول الله عن جبرئيل عليه صلوات
 از روتنك روتنك از رسول خدا از جبرئيل
 من الله عن الله جل جلاله قال الله تبارك وتعالى لا اله الا الله
 از روتنك روتنك كذا
 حصنى ومن قال لا اله الا الله دخل حصنى ومن دخل حصنى
 حضرت ابو كعبه توحده ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 امن من عذابي فكت ثم قال بشرطها وشروطها وامن شرطها
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 قال رسول الله تولى لا اله الا الله فليحوا قال الصادق عليه
 كذا رسول خدا كذا توحده ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 الناس ثلاثة اشخاص عالم وتعلم وحج رعا ونحن العلماء وشيعنا
 كذا ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 المتعلون والباقون حج رعا قال رسول الله حسن الخلق شجرة
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 في الجنة واعصاها خارجة من حسن خلقه قد تمك باغصاها
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 ومن تمك باغصاها وصل الى اصلها قال الصادق عليه
 كذا ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 في حق سلمان عليه السلام علم محمد وعلى وحل علمه لا يحمله ملك مقرب
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك
 ولا يبي من سل قال رسول الله تفكر ساعة خير من عبادة سبعين
 ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك ودر روتنك

لا اله الا الله

من اصبح لا يفهم باور المسلمين فليس يعلم قال رسول الله

كسر صبح كنهت جا سخته با خود باور مسلمانان پس نسبت به آن گفت رسول خدا كه

الخلق عيال الله نائب الخلق الى الله من نفع عيال الله واذل

خلق عيال خداوند پس هر چه از ایشان سود خداست كه نفع رساند عيال خدا و اذلت

علي بيته سرور روى من قتل حبة نكا ما قتل كافر روى

بر خانه خود ترا سرور را روایت است كه كس كه كشته مازس گویا كشته است لا فرزند است

يقول الله بنا ولد و تعالى اعد من عباده يوم القيامة اشكرت

بگوید خدا بنا را ولد و تعالى اعد من عباده روز قیامت ای شاكر كو گفت

فلا تا يقول بل شكرتك روى يقول لم تنكرني اذ لم تنكره ثم قال

فلا تا عرض بكنند كه شاكر تو ای ترا در كار ما نكردیم تا فرموده ای اذ لم تنكره در واقع تا

اشكركم الله اشكركم للناس روى ثلاثة من لم يكن فيه لم يتم له عمل

كلكم از ترا شاكر ترا كند از ترا شاكر است بر او هم مرصفت است كس كه در روایتش تا بهت عمل او

ورع يحجزه عن معاصي الله وخلق يد روى به الناس وحم يوز

اول به سزا را كه نماند تا او را نصفت معاصو خلق كه در حال گندمان مردم را و در روایت كراته

به جهل الجاهل قال رسول الله ۱۴ امرني ربي بمدارات الناس

بان نهدم دان را كه گفت رسول خدا كه فرموده مرا برود كار خردگان را مردم

كأمرني أداء الفرائض قال رسول الله بمدارات الناس نصف

چنانچه زمان خود اداء واجبات گفت رسول خدا كه اداء كوی مردم نیم

الایمان والرفق ثم نصف العيش روى قال الطوال ابا جبر استرا

ایمانت و مدارا و مهر بر ایشان نیم نظر را روایت است كه از تریز كنید با یگان در كن

و قال الطوال الفجار جهارا ولا تميلوا اليهم فيظلموكم روى قلت ذل السماء

و اندیش كنید با فجار علانية و صدق كنید سوز ایشان پس هم گفته شما را روایت است كه هر ما

في السماء ولكن موكلين بالعباد من تواضع لله روى من تكبر في ضما

در آسمان و خفته كاشسته بر بندگان اگر فرو خستند بار خدا بپندگند و كره در روایت

قال رسول الله من ستر مؤمنا فقد سترني ومن سترني فقد ستر الله

گفت رسول خدا كه هر كه ستر مؤمنا ستر من ستر و هر كه او را ستر ستر من ستر و هر كه او را

روى من تقوى لانيه المؤمنين حاشه تقى الله له يوم القيامة ما ألف

روایت شما اشكر كه هر كه با او ستر بود هم من ستر او كند تقى الله له روز قیامت ما ألف

حاشه روى قضاء حاشه المؤمن خبير من عتق الف رقبة روى

حاشه روایت شما اشكر كه هر كه با او در حق مؤمنان عتق نمود از انان كران بر ابراهیم روایت شما

من اشبع مؤنسا و حبب له الجنة ومن اشبع كافرانا كان حقا على الله ان

اشكر كه هر كه مؤمنرا اشبع نمود و او را باشت و اشكر كه كافر را نشت است بر خدا اشكر

بلا جوفه من الزقوم مؤنسا كان اوكافوا روى ان الله يعطي الدنيا

بر كنه او در روز اول از زقوم بر مؤمنان و در عتق مؤمنان كافر روایت شما كنه ترا محمد و بنابر

من يحب ويبغض ولا يعطى دينه الا من يحب روى ان اكل اللوز

كسر او است در روز آخر سزا داشت در روز قیامت سزا گویا كس كه است در روز قیامت كس كه در روز

ایمانا احسنهم خلقا قال رسول الله ما يوضع في بئران امرئ يوم القيامة

از روز انان بهتر از است از روز خلق كنهت ستر خدا را كنهت در نزار و در روز قیامت

انضل من حسن الخلق روى اربع من كن فيه كل ايمان وان كان من

بهتر از حسن خلق روایت شما چهار چیز است اشكر كه در روز قیامت كنهت كنهت كنهت كنهت

الى قرية ذنوب لم يقصد ذلك وهو الصدق واداء الایمان و الخباء و حسن الخلق

تا بهت اول كه كنهت داده او را اینچوهان راست داد ایمان و جهاد و حسن خلق است

قال رسول الله من ات صاحب الخلق الحسن له مثل اجر الصائم القائم روى

گفت رسول خدا كه هر كس صاحب خلق را دوست دارد او را است مانند اجر روزگار در روز قیامت

البر وحسن الخلق بولان الديار وينزلان في الاطوار روى المؤمن
 يشاركه ومن تلقى ابا دليته من الامام وميلوا اليه في رواية ابن ابي عمير
 ما لوف لا خير لمن لا يلف ولا يوف روى من صدق لسانه في
 ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير
 علمه روى لاشطر والى ركوع الرجل ويجوده فان ذلك شئ عتاده
 على او روات بيت لثقة كشيء من ركوعه ووجوده في رواية ابن ابي عمير
 نلو تركه استوحش ولكن انظر الى الصدق حديثه واداء امانته
 او الكفاية في حديثه ولكن تلكه في رواية ابن ابي عمير واداء امانته
 قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من كان من فونة الى قدومه فونبا
 كفت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم في رواية ابن ابي عمير
 بدله الله حسنات الصدق والحياء وحسن الخلق والشكر قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله وسلم من كان من فونة الى قدومه فونبا
 الا اخبركم خيرا اخلاق الدنيا والآخرة الفوعون خصان وتصل من قطعك
 بالخير يوم تاتيهم ملائكت ربنا وادعت ان كل شئ من كل شئ في يومئذ
 ولا احسان الى من اساء اليك واعطاء من حرك قال رسول الله صلى
 الله عليه وآله وسلم من كان من فونة الى قدومه فونبا
 نبيجة المؤمن من حفظ لسانه روى ان المسيح يقول لا تكلموا الكلام
 فبات باقن طلع زركما روى في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير
 في غير ذلك الله نأت الذين يكلمون الكلام في غير ذلك الله ناسية
 وروى في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير
 تلوم وهم لا يعلمون روى ان لسان ابن ادم يشرف على جميع حيوات
 وهاشون واثان من الله نأت بيت كزبان في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير

روى في رواية ابن ابي عمير

كل صباح فيقول كيف اصبحتم فتقول بخير ان تركت ان تقول الله الله
 في يومه وادركه ويكونه يكونه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه
 فينا وتناشدا وتقول انما انتاب وناق بك روى لازل العبد المني
 دره انما وسم بهند بهند يكونه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه
 يكتب محنا ادا ما انا انما كتب محنا ادا ما روى ابا عبد الله
 في حديثه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه
 بشئ افضل من عفة البطن والفرج روى الصبر من الايمان كالراس
 على بقره وروى في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه
 من الجسد روى الايمان لمن لا يصبه روى ثلاث مرات اذا نظرت
 اربع روات بيت كزبان في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير
 الى المتبلى من غير ان سمعه الحمد لله الذي عافاني عما ابلت بك به ولو شاء
 لي شرا مما هو بي لولا انك يا ذا الجلال والاکرام انزلتني في الارض
 فعل من قال ذلك لم يصبه ذلك البلاء ابل قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 من قال ذلك لم يصبه ذلك البلاء ابل قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 اهل البلاء ناس الله ولا الله ولا اسم معهم نأت ذلك في يومه روى لابل دخل النار
 في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه
 ولو كان كافر والجيل لا يدخل الجنة ولو كان ابا قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 اكله واشد كافر ويجل واهل ثور وروى في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير
 الخيل عزوف في بطونها لکن قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم في رواية ابن ابي عمير
 ما روى في رواية ابن ابي عمير روى في رواية ابن ابي عمير
 العبد لمن ليس له الجدي بل العبد لمن من الوعيد عن الصادق عليه السلام
 عيبه وانكره في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه يكونه في يومه

روى في رواية ابن ابي عمير

روى في رواية ابن ابي عمير

روى في رواية ابن ابي عمير

احب ان يضرب اصحابي بالسياط حتى يعطوا معالم دينهم قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله من ابغض اليه يات به من ابغض اليه
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...

رسول الله صلى الله عليه وآله
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...

رسول الله صلى الله عليه وآله

روى المؤمن بكبريت الاحرق من لذي ملك الكبريت الاحمر روى ان
 روى ان من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...

رسول الله صلى الله عليه وآله
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...
 من ابغض اليه يات به من ابغض اليه...

روى داس كل خطية حب الدنيا روى افتح الله على عبد
روایت است که در کتاب است که هر که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
با ايمان الدنيا الا فتح الله عليه من المص مثله روى من اصبح
در روز اول روزی که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
واسی والدنيا أكبر همة جعل الله الفقير بين عيبيه ومن اصبح
و در راه حق راهت است که در راه حق راهت
واسی والخرة أكبر همة جعل الله الغناء في قلبه وجمع له امره روى
و در راه حق راهت است که در راه حق راهت
من كثرا شتا كه في الدنيا كان اشتد الحسرة عند فواتها روى من
که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
سأ خلقه عذب نفسه وى ان لكل قوم نكا حاجت من به من الزنا
به نهد خلق او خدا که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
روى من شتر عباده الله من تلكه مجالسة لغشة روى العال بللم
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
والعين له والواضى به شى كما ثلاثهم روى ان اخاف عليكم انتم بين
و در راه حق راهت است که در راه حق راهت
اتباع الهوا وطول الامل اما اتباع الهوا فانه يصد عن الحق واما حلول
پروردگاری است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
الامل ينسى الاخرة روى ليس منا من اكر روى ان من عباد
آنکه در راه حق راهت است که در راه حق راهت
من لا يصلح الا الغناء لوصفته الى غير ذلك هلاك وان من عبادك
افق ان لا يصلح وكن انش زانك وكن وگاه در راه حق راهت است که در راه حق راهت

در راه حق

در راه حق

نم از راه

x در راه حق

وان من عبادى من لا يصلح الا الفقر ولو صرفته الى غير ذلك هلك
و در راه حق راهت است که در راه حق راهت
روى الثائب من الذي يسكن كاذبا له روى من قال استغفر
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
مائة مرة في كل يوم غفر الله له سبعائة ذنب روى من تاب قبل موته عز وجل
که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
بسنة قبل الله توبته ثم قال ان السنة لكثير من تاب قبل موته
یک سال قبل از آنکه در راه حق راهت است که در راه حق راهت
يشهر قبل الله توبته ثم قال ان الشهر لكثير من تاب قبل موته جيفة قبل
یک ماه قبل از آنکه در راه حق راهت است که در راه حق راهت
الله توبته ثم قال ان الجنة لكثير من تاب قبل موته يوم قبل الله توبته
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
ثم قال ان يوم لكثير من تاب قبل موته قبل ان يعاين قبل الله توبته
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
روى اذا اراد الله بعد خيرا جعل عقوبته في الدنيا واذا اراد الله
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
عز وجل بعد سوء مسك عليه ذنوب حتى يوافق بها يوم القيامة
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
روى ما ينزل الهم والغم بالمؤمن حتى ايلع له دنيا روى قال عز وجل
روایت است که در راه حق راهت است که در راه حق راهت
من عرفني عشقني ومن عشقني عشقته ومن عشقته قتلته ومن
که در راه حق راهت است که در راه حق راهت

در راه حق

در راه حق

در راه حق

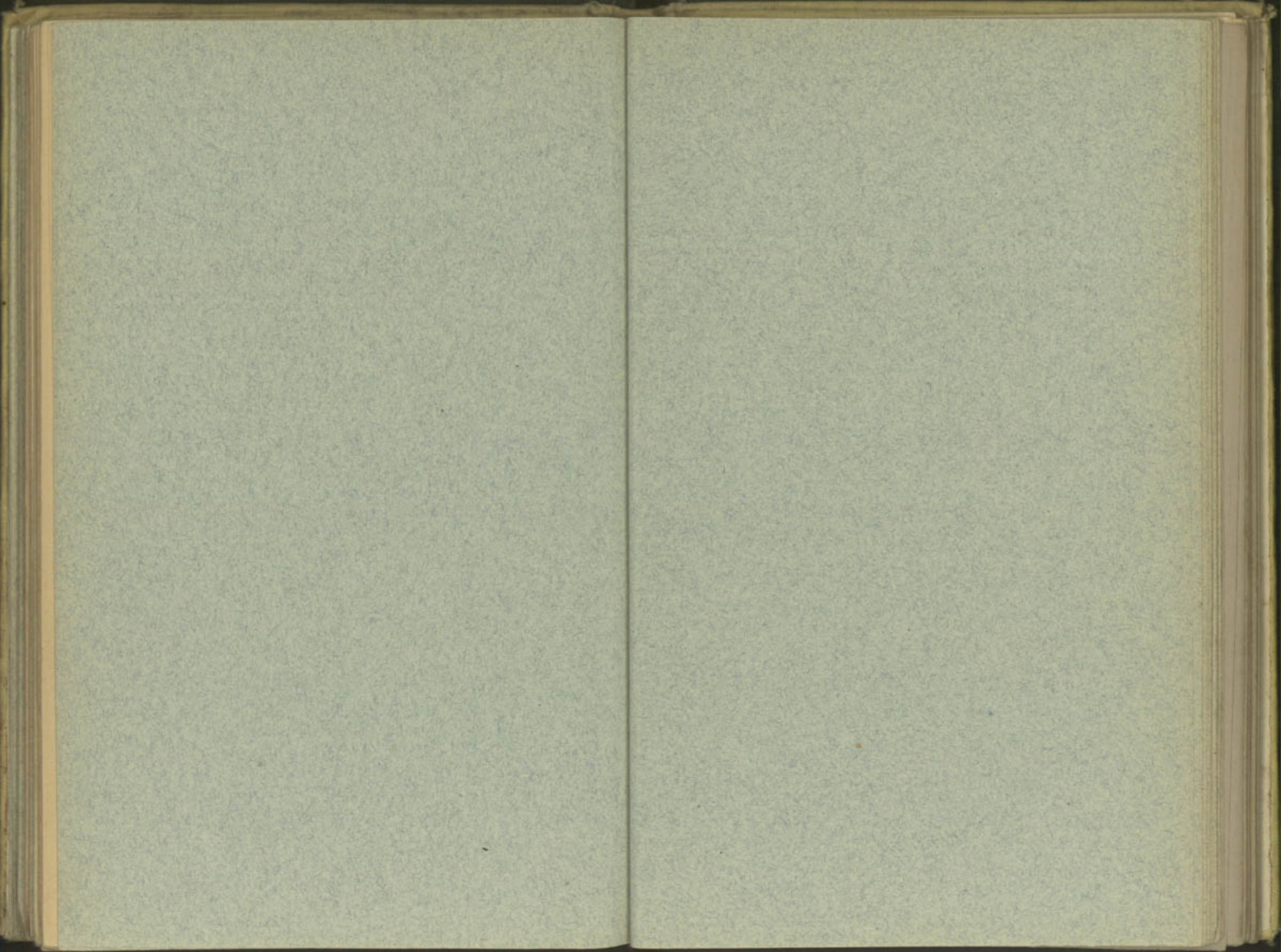
در راه حق

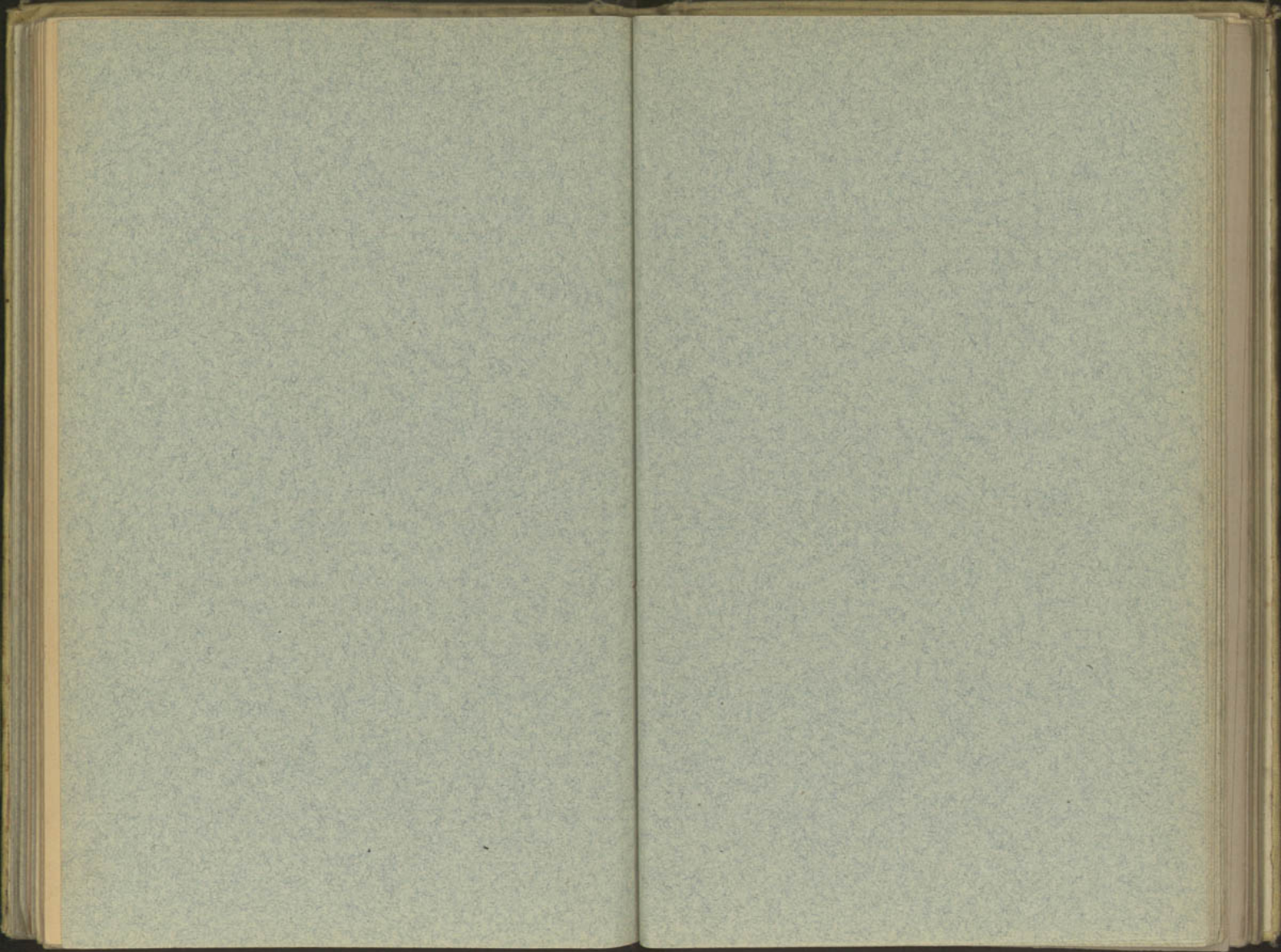
قلت فاناديت روى حد فواشيعتنا بما جرى علينا حتى يلكوا علينا
 كثرتم ورايسهم ويزاد روايتنا كثر وسيدنا يمان ما رايا كثر كثره رايانا كثر كثره رايانا
 ويتابوا قال رسول الله صلى الله عليه واله من خطبوا لغيره لم يسمعوا له ولا يحسبوا
 وارجو ان ياتي من روى حد فواشيعتنا بما جرى علينا حتى يلكوا علينا
 من يسيء قال الباقر ع عابا على من يظنون في ذمنا انهم يظنون
 من يسيء انما يسيء في الدنيا والآخرة والله عابا على الاناس من شيعتنا
 ثم يسمون ان طاعتنا واجبة كطاعة الرسول رسول الله ص
 ثم يسيرون في حجتهم ويحتمون انفسهم ويقولون انا الانعام
 كل شيعة اخرى ان الله سبحانه بعث محمد ع على اهل المشرك وكفر به
 ثم يحق عليهم عند قال النبي ص لفاطمة ع ابوك خير
 الابناء وبعثك خيرا لا وصيا وروى عن الفضل بن عمر قال
 قال ابو عبد الله ص ما جاتكم عنا مما يجوز ان يكون في الخلو
 ولم تعلموه ولم تسمعوه فلا تجذوه وردوه الينا وما جاتكم
 لا يجوز في الخلو فان فاجذوه ولا تردوه الينا قال في سنة 4
 اليكم والله ذنبا آراءكم ومنتم والله ذنبا آراءكم ومنتم والله
 فاصححوا لغيري فاصححوا لغيري فاصححوا لغيري فاصححوا لغيري
 الحديث كما كان في الامم الماضية يكون في هذه الامة حذر
 النعل بالخل والقة بالقة حتى انهم لو سلكوا حجة صيب المكروه
 قال الباقر ع ان الناس كلهم بها ثم الا المؤمن والمؤمن
 قليل وقال الصادق ع المؤمن اعز من المؤمن والمؤمن
 اعز من الكبريت الاحمر وهل راي احدكم الكبريت الاحمر
 قال امير المؤمنين ع كان القرآن في الحمد وكما في الحمد في البسمة
 كما في البسمة في الباء وكما في الباء في النقطه وانا النقطه في الباء

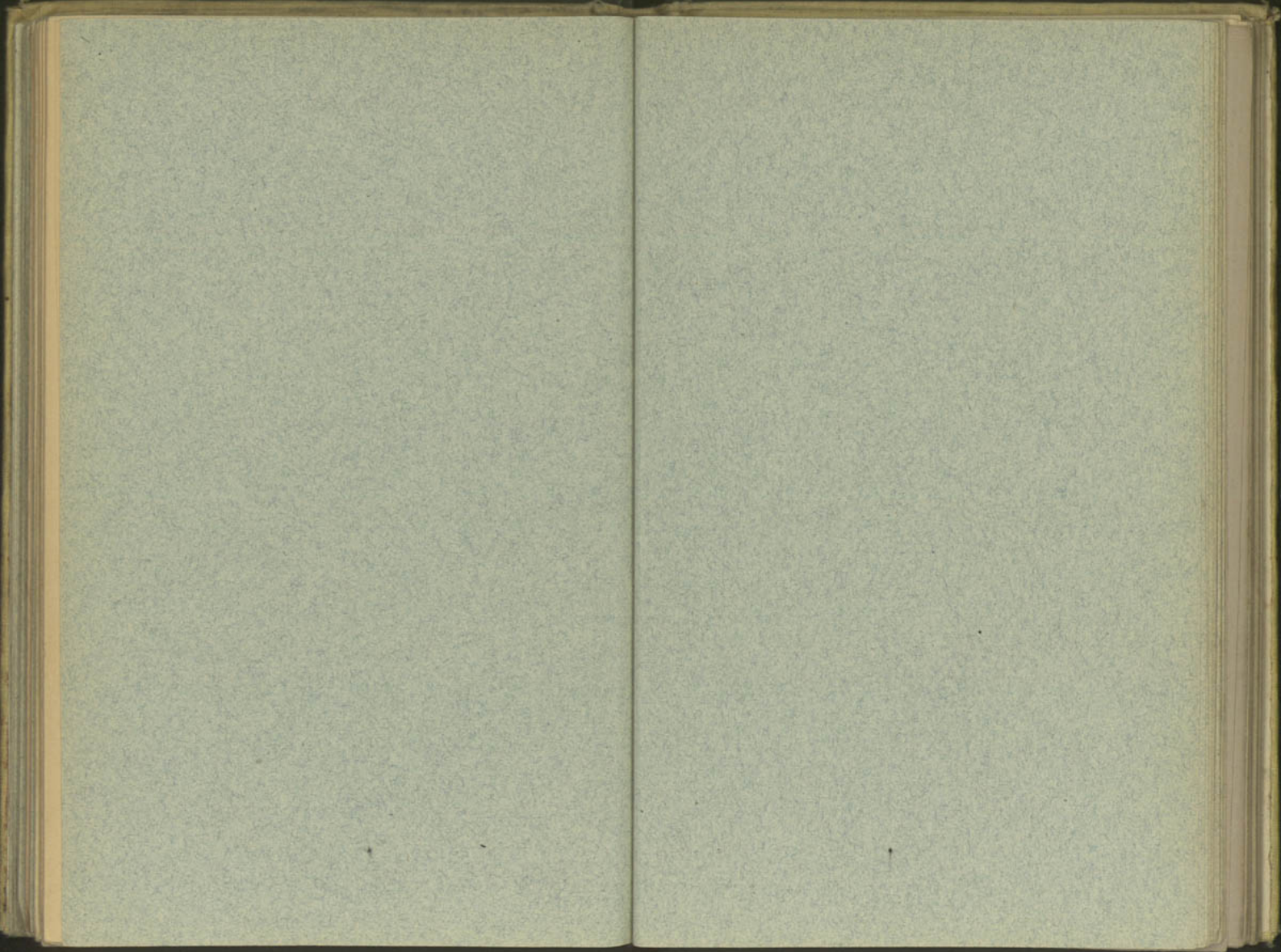
تفسير
 ان ابو عبد الله

قال في سنة
 في الفياض

وفي الحديث حدثت ابدا رسيات تعرفين وقال الخليل عليه السلام
 ريت في بعض الكتب المعبر القهيد رويته عن ابن قريظية، غاب عن بعض الرواة
 ذكر علي بن ابي طالب في عبادته في علا ما في المناقب ان يذبح عن كرم وخيار
 استماع القصص الكاذبة واساطير الجحوش على استماع فضائلهم
 قرأ عليه السلام واذا ذكر الله وحده اشمازت قلوبهم الذين لا يؤمنون
 بالآخرة واذا ذكر الذين من دونه اذا هم يستبشرون فاستل صلوا الله
 عن قفسهم قال اما تدرون ان رسول الله صم كان يقول لا ذكر
 علي بن ابي طالب في مجالسكم فان ذكرتم ذكركم في ذكر الله فالذين
 اشمازت قلوبهم عن ذكره واستبشروا عن ذكر غيره اولئك الذين
 لا يؤمنون بالآخرة ولهم عذاب عظيم وعنه عليه السلام ان قال
 مع الله وفيه لا يسفح فيه ملاء مقرب ولا يترى مؤسسل وقال
 الصادق ع اني نكمت بكلمة واراد بها احدا وسبعتين جهان
 قال امير المؤمنين ع من سكت بخا وراحة الانسان حفظ اللسان
 وفي الحديث القوافر امه الموتى فانه ينظر بنور الله وورده في يعرف
 رخصه ويهم فانهم جسد القلوب وكان معروف الكرخي وابا بعض الدعوى
 ذكر العرف الربوي فذكر ان ان القوم كان قد شتموا الله ثم فراد جسد الرب
 وكان ابو اربابا في احد ثباته وكان يحب لثبته سكت جميع من كان في ثباته
 اوله قد قرأت المحرم من الله في يوم الثلاثاء ربيع الثاني ١٣١٢

القدر في العرش وانه اشراف القيطانية القوس انما في الطول القوام اجمع اجمع
 يخطه صمم كخط عظيم يخطه رده وجمبه القدر ما يقع في العين طوي كخطه عن
 ارض منها جوا اشد انوارها وداره بها مفر السمع والطار على خلق
 بجناحه المهر والذوق وجمع امها واندك مرة وجمع مهر من القدر
 من اشر كسر ووضعه على بعض الغزير (الوهي والزار احمد) الكسوف من
 استفده حمد در فقه وادله الحين امرت لا تعرف ولا تعرفي ارض
 قطع المهر كمن اشتهج

قال الله تعالى في سورة ق وسمبح بحدريك قبل طلوع الشمس وقبل
 الغروب از حضرت صادق عليه السلام في تفسيره لانه مراد من قوله ان
 وصي وصي وشامده، بل يكون لا اله الا الله وحده لا شريك له
 الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير پس معناه واستمع
 بقره

بجزت رسالت است و مراد است انجني كوش خزار در بشنو انجری كه خبر میده از
 احوال قیامت در این کلام آیهین و عظیم مجزیه است و ان نیت بوقم بنیادی
 المتبادر روی که نه اکنه نه اکنه یعنی هر فیصل علم صومک ان فی
 از جانی که نزدیک است بر آسمان مراد خزه پست المقدس است که از زمین برود و از
 و برود آینه پیل آسمان نوبت است و کینه که قربت بکسب از نیت بر آید که این موضع
 اسطر در نیت پس از آن هر فیصل بر بالای آن به قطره زمین فواید بسیار در هر موضع
 و در جز است که هر فیصل علم بر بالای آن خزه کشت در کوشش گوید اینها العظا
 البالبه والادصال المنقطع والعموم المنقطع والشعور المنقطع
 ان الله بافرکن ان یجمعن الفضل الفضا یعنی ای سخنانها کسی
 درای چونند ای که هم گشته ای کوشتهای ریزیده ای و یوهای بر اکنه هندی تمام
 که جمع شود برای ضای جزا و کینه مکان قریب تحت اقدام بنه کان خواهد بود و
 مناسب شورشی هر فیصل در زلزله های همه کان یا در زیر مواضع موی در زمین
 نه اکنه و در وقت بوقم بسمعوز الصبحه بل یومنا بر نیت آسمان این فیصل کن
 از دیگر کتب مشهور در آن آواز هر عظیم با کسب را با الحی با کسب که در نیت این نیت

و گویند هر کس در این صبح صوم باشد در جبرئیل وی اله بود و اگر عمل در این صبح کند و در وقت غایت
پوشیده بمشغول الصبحه صوم چون القبول یعنی روزی که در زمان استیجاب
از قبر برود آینه در قرینه و اگر در صفت حال این است که ذلک یوم الخیر فیج
این معول قول محمد صحت یعنی گویند شش روز که این روز در روز برود اما
از قبر برود صاحب و یدیم که در صفت از سهای صفت انما نحن سیدی که سخن
زنده گویند در زمان را این نظر کرده است و این است که در دنیا و ممیت و بعد از آن
در این جهان و البتة المصیبه و بوی مات با کشتن این معنی با در این
برای صاحب خوار شده می سازیم یوم شفق الا که سخن از کبریا که در زمین در روز
عظم از این معنی در کمال پس برود نیز از قبر برود اما در کبریا که شش روز
بوی ندا کنند خود برود تا خبر و صفت ذلک این صفت این است که در
بر این سخن در صبح گویند است تکلیف این است که در این است با وجود سمانه با
دانشند و در صفت این مقدم طرف هر چه صفت صحت این است این است که در
عالم قادر با لذت که سخن از با مری با زمین در روز از آن سخن از هر کس که کفار
و تفسیر صفت صحت این است که در این است که در این است که در این است که در این است

کفار از انکار قیامت موجود صفت و بنویسند سخنان با لایق و حق صفت صحت
و ما انک تعلم انک محبتا و نسی تو بر این تسلطی که مجرب در قرآن با این
بلکه تو همین تنفس را است در صفت این است که در این است که در این است که در این است
باشی از این است که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
بجای کسی که بر سر و عجب از آنچه موجود است از عذاب و عقاب و غیره
چون مخالف بود و متع می شود که در این است که در این است که در این است که در این است
که قال است نمیزد و بنویسند بعد از آن صدمه عالم در دوره و لذت است
الک مذهب با و هفت تر از این کرده فرموده فیل الخیر الصون کشته شده
لغت کرده شده از دروغ گویمان از اصحاب قول حمله آن حضرت در معنی
بقل هلاکت که با مری مجرای لغت از قبل قول انسان ما لغز و خوش از عرض
شوق است یعنی تقدیر و تعیین کردن چیزی از سر کمان برود صمد یعنی در آن و همد
این عکس از معنی هر باب بشیر کرده و انعام اشارت با صحت قبل از حقیقت
لغت با صواب لغت که تقدیر کشته از صفت است که در این است که در این است که در این است
در هر صفت بر صفت از حقیقت کوی کشته و با قول محمد و افاضل کا در این است که در این است

تفسیر

حضرت رسالت صلی الله علیه و آله شریف فرمودند که سب از ایشان است که در روز قیامت
 دروغ گویند آنانست که ایشان **فَغَفِرَ لَهُمْ** در جهلی که غافل ایشان است و فرود رفت
 در جمع جوانب ایشان **سَاهَوْنَ** غافلان اند و بجز آن از او در روز قیامت
 نهایت جهالت و غایت غفلت است که بر سپین تنها و خیرت **يَسْتَلُونَ**
 پرسند در سپین روز قیامت که آیا آن کس **فَهَلْ يَوْمَ الدِّينِ** واقع شدن روز جزا
 تا بر وقوع آن سوگند یا در کرده گفته که آن **الَّذِينَ** واقع در آن خطا هر کلام اگر چه
 که همان در موقع ایمان بشهرت که طرف حدشان همان است نه ایمان لیکن چون
 ایمان یوم الدین در تقدیر ایمان **وَقَوْمِ الدِّينِ** است پس ایمان در موقع خود باشد
 و قوله **يَوْمَ تَكْتُمُونَ** جواب مسأله است و مضمون بعضی مسأله است
 بر حدشان و تقدیر است که **يَقْعُ** آنچه او بهم معنی واقع شود جزا روزی که ایشان
 کاخشان **عَلَى الشَّارِبِ** در پیش دروغ **يَقْتُلُونَ** کوشه شوند و همان محراب کردند
 بسبب غش عقیده باطل در آن روز با نش میفون که در خود شوند در معین جزا
 باطن گویند **ذَوَقُوا** آنچه شما **فَيُنَادِيكُمْ** بر مشن خود را **هَذَا**
الَّذِي كُنْتُمْ تَسْتَجِيرُونَ آن جزا است و در روز قیامت در میان **سَلَامٌ**
 در بیان

و گفته که متی هر کس بعد از ذکر حد بیان و حد بر ما بدو که **أَلَمْ تَقَابِلُوا**
 برسی که هر چه کاران از شرک معصیت **مَنْزُورٌ فِي جَنَاتٍ وَعُقُوبٌ** در دنیا
 و چشمهای روان باشند یعنی لب تین **مَنْزُورٌ** از آنجا که مثل سر آنها جاری باشد
أَخِيذِينَ در حاشی که فراگیرند کان و نیز **مَنْزُورٌ** کان باشند از روی ضایعی
 حسن غیبت **مَا أَنبَأَهُمْ رَبُّهُمْ** آنچه از او داده باشد ایشان پروردگار ایشان
 از شویات اعمال ساله و انحال حسنه و ایشان عطف فرموده از آنجا که **مَا تَعْلَمُونَ**
 پس بجهت تعیین استحقاق ایشان باین نعمت عظمی میفرماید که **أَنبَأَهُمْ** كانوا بهر کسی که
 آن متقیان بودند **فَبَلَّغْنَاكَ** پیش از این یعنی پیش از وقوع است **تَكْتُمُونَ**
مُحْسِنِينَ نیکیان و فرمان برداران یا همان نمانند کان آنچه خود بفرمود
 تصدقات و غیر آن **وَكَا نُوا قَالُوا قَلْبًا مِنَ اللَّيْلِ** بودند که در زمان آنکه
مَا أَجْعَلُونَ خواب میکردند یعنی در اکثر اوقات شب بجا ده مشغول می شدند
 ما و مزیده است بر بانه در وقت بوجع ایشان و نیز **مَنْزُورٌ** که نصیب بفرمود
 نه بر طرفیت تقدیر است که آنچه **عَا قِلِيلًا** یعنی خواب میکردند خواب کرد تا آنکه **عَا قِلِيلًا**
 در ما و مصدر ریاست یا موصوله و تقدیر است که **قِلِيلًا** این بوجع یا آنچه **عَا قِلِيلًا**

ایشان در زمان آنکه از شب چهارم آنچه خواب میکردند در آن دنیا بر این فرود
 بر آنکه فعل قلیلا باشد در این کلام با لغات بسیار است یکی را اوله خطی جمع که غلبت
 زمت دوم ذکر قلیلا یا آنچه جمع متصل است و در کمال که وقت است و در حجت است
 چهارم زیادتی ما و کلمه دفعی باشد که تا نایفه باشد و معنی آنکه خواب میکردند از آنکه در شب
 یعنی در شب چهارم یکروز در طاعت نیکو که تا نایفه در قبل خود عمل میکنند و اینها مینویسد که
 زیرا که از خواب بیدار نمیدانند از آنکه در آن وقت است که در آن وقت است که در آن وقت است
 ایشان است بخوابند و در آن حجاب رویت که معنی هم از این است که در آن وقت است که در آن وقت است
 پروردگار ایشان بنا بر قطع استخوان نموده در اول یا در وسط یا در آخر روزین عمل از
 حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه باقر است در بعضی آنها سه آورده اند که در آن وقت است
 تلاوه این آیه و شب میوز در وقت قلیلا و بعد از آن آیه میگردند بقول من اللیل المجهول
 تا نایفه باشد معنی نیکو محسنان کم بودند در دنیا و بعد از آن فرمود که خواب میکردند و بگفت
 همیشه با همی آن شمول بودند و ضعف این عمل انفاست ذکر یا وقت در آن صورت است
 من افضل من ذوق که معنی باشد که بعد از آن است در نهایت بهر است حاصل است
 در روز قیامت که یکدیگر محسنان در دنیا با بصورت متطوره تر بودند تا وقت که با آن است

و میدند که بجز با لیس شغیر قرآن ایشان طلب آنرا بشکر کرده معنی با وجود خواب
 آنکه طاعت بسیار چون آیه ای محرمی شده است شغیر کرده بود معنی که کونیا
 همیشه بکرامت شغال نموده اند این دلیل این است که ایشان با همان صلوات
 خود و عجب نموده اند بر خود عمل صلوات در آن کسالت کرده اند و اولویت من فصل است
 بر آنکه نماز در شغیر است نموده اند که بگناه بصران معنی چون که ایشان در بعضی اوقات
 مشغول نبودند بر عمل صلوات و کثرت خشیت طهارت بخون از طلب مغز پس کس یا
 محض است ایشان و از آنجا که محراب قصله بود علیه غول است که این آیه در آن عجايب
 که در کعبه نماز است شغیر نایند در زمانه و در وقت آن که در کعبه است شغیر معنی است
 چه نادر در وقت سجده از قبل طلب شغیر است از ایشان قاصده کوی که این است
 روایت کرده است از عید بن حمیر و بعد از آن حجاب او فرمود که این در آن است
 علی و خاتم حرس همین علم است نام نزل یافت بعد از آن که در آن کعبه و کمال علی
بصلى ثلث الليل الاثون و بنام الثلث الاول فاذا كان
التحجر جلس للاسْتغْثَاوَاللَّهَ وَكَانَ زَوْدِي كُلَّ لَيْلَةٍ سَبْعًا مَرَّةً
 مجتم فيها القرآن یعنی عاده شاه اولیا و سرور او میسای علی صلوات الله علیه است

که در وقت اول از شب خواب می نمود و در وقت شام خواب می نمود و در وقت اول از شب
و هر شب بجا و در وقت نماز می کند مانند در این نماز با ششم کلام الله می نمود و در هر یک کلام
ذکر او سبحانه و در آن سرود بود و در بعضی ازها سرود ایات آمده است که در روزی هزار
کلی از صحابه اولیا بود و مجلس صلوات می فرستاد و می دیدید است که او یکی از خواستگان
مردان است پس می دیدید بود و گوید که ای فرزندان او ای کس علی بن ابی طالب
حکایتی بود آنچه از سرایت او شده بود و در آن کاه کن فرزند فرمود که ای عابد
از این سخن صحاف و از حدیث ترا در این چهار نیت و آنچه در جمال حمیده است
بن گوی و نه سخن فرزند فرمود که ای عابد به ان درگاه باش کن ای فرزند که گوید سخن
که من دیدم در او پندارهای نیک است که در هر مرتبه بجز استاده بود و می بیند همچو پندار کن
که او را ما کریمه باشد و بجز تمام سیرت و دست در می سن شریف خود زده بود و
که یاد می فری در طاعتک شما لاجرم ذکیست عیسی و سایر برادران و سایر که من
نوشتم به توجیح کتب من ترا سه طلاق و لغوم در سلفه ثلاث رحمت روز بود و بعد از آن
که عمر که قصه و خط که پس از آن است بفرماه او منظره التراد و بعد از آن
و وحشته الطریق و عظم للمور و یعنی ای دنیا زنه کافی از بغایت که ماه

۱۱

در خط و آنکه در روزی او تجرد در بون آه آنکه می نوشت راه دوری سفر حضرت شریف
مردان راه و بزرگی آن منزلگاه و می دید عین این سخن شریف سیرت کفایت محکم است
آنکه روی بجز آنکه در کفایت می فرموده بود و فراق او چون و چگونه سیرت فرمود که ای عابد
فراق او چون حال ضعیف است که طفل او را در کنارش زنجیر کند پس کنه که حال او ضعیف
القصه حق سبحانه و تعالی که در طاعت به نیت تقصیران همان طاعت است که در آن نیت که در
آنما الهی در راههای ایشان بوده است و حق تعالی قصه در بهره عین اللسان علی بن
و المرحوم در پی بهره راه او آن سخن است که در پنجس خبری گواهی و گمان مردمان چنان
که از غنی است و تجلی و میرا از صدقه محمد سازند یا خبری است که بجهت نیت نبات
بسیار بود و یا کسی که او را سهمی زمان غنی نباشد یا کم که گوی از انقضای خبر یا محارمی که
سزده خود خبری کب شود نمونود یا کسی که شما را نزع یا انجام و در شصانی رسیده باشد
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله لیس المسکین اللذی فقه الاکله والا کلنا
والتمر و التمران مسکین آن نیت که باز خواند او را یک تعبیر یا دو تعبیر یا یک یا دو
کفایت یکیت یا رسول الله فرمود اللذی صد ولا یبصد و علی به
آنکس سخن بفرمایند و کسی تصدق بر کند و به تعبیر سخن بخانه در روز قیامت فرماید که تقصیران

انسانه که در این دو قسم صحت یا طبعی مخر کرده باشد از برای خواهنده دنیا خواهنده و چون غرض
از ذکر و حمد و تحمید که مستلزم ترقیف تیره است از شاد و مریان است بیایان از آنچه
بعد از این بجهت استبصار ایشان میان آیت خود نماید و فی الحقیقه فی الیه بافت
نشانه است از برای استلال بر وجود صانع و وحدت علم و قدرت و ارادت
فراست از لایقین بر یکدیگر مان را یعنی بر همان که در طریق سوی که برائی
مقتضی است بفرست بر ذراتی نوک نموده اند و بعضی دلایل ساطعه در این ملاحظه
بر پیش از قلوب خود زوده از جمله آیات آینه که بر روی زمین از طبیعت است
از برای مکنه و حیران بفرجه و معادن مشرقه و حیوانات مشرقه که محققان از خست
مورد و امکان افعال چون بهایم و سبحان و حرارت و نباتات مشرقه از قلوب
جوب استیجابها تا محققه از حقیقت لوان در مراح و طوم با آنکه یک است
نشد و نامی یا بنده کما قال بعضی بام واحد و فضل بعضیها علی بعضی الا کل و جمیل
موده و براری و بجزه و وجود ساکن طرف در آن تجربه است ترویج کلان
در بقاع و بلدان و آنچه در نفس زمین است از جمله افرای است که نسبت
و خواص و منافع و غیر آن و فی انفسکم و در ضمنهای شان نیز نه است

دالنه بر کمال علم و قدرت صانع زیرا که هیچ آیتی نیست الا که در آن نظر نیست
و با وجود آن مشهور است بهیست حسینه منظر زیاده در کسایات مجربه شغالات
آن کجالات منگنه و مکن بر فعال غریبه است باطنی و صلیح محققه در عالم در جمیع
کجالات مشرقه بر ساطعه عقول زکیه و انعام صافیة افلا انبصروا آیا پس
نظر میکنند استعجاب منی است یعنی نظر کنید همچنان نظره و انعام ناخنده و صانع
در این آفاق و انفس تا بوسیله آن عالم شود وجود صانع عالم و بر وحدت و علم
و حکمت و قدرت و اودی بود هر که این آیات را در نفس خود زینده و در ضمیر خود خود
آثار قدرت و حکمت ملاحظه نماید از حیا خود محظوظ شود و مال و در نش از عزت
بنده است و حرمت کشنده زیانکار دنیا و آخرت که در دو چون آیات از جمله کجالات
اقرب است از احوال سماویة از پنجه چنان احوال علوی از آن مؤخر داشته میگوید که
و فی السمااء در فکرم و در آسمان است روزی شامی در ابر است از آن
که با آن است در آنست چه مشغول که مراد از آن حرف است زیرا که آن حرفی است که
اوقات از آنست در نقل آمده که حسن هر یکا هر گاه ابر بر میسرید یا کجاست هر آن
روزی شامت و مکن تا بوسیله خطی از آن مجرود نموده و و ما نفعک و ن

و دیگر در آسمان است آنچه در دیده او دیده می شود میان از شویات عظیمه به شهبای شکر کانه
در آسمان به هم بستند یک سه از همی در آنجا موجودی که می گویند که کینه قهقین در آنجا
احتمال از ارسال عذاب از آسمان نازل می شود و گویند که مراد است که هیچ از آنجا نماند و آنچه
موجود شده است بقدره مکتوب بر لوح محفوظ که در آسمان چهارم است پس نه به ما که نمی خورند
نخورد چنان در آنجا نمانده است که نه قوت بر آن رسد و نه در بر آن راه باشد از شیخانی که در
روایت است که در اصل از عذاب بعد از تلاوت این آیه گفته که این چه نعمت است که در آسمان
که آنچه خدا می در آسمان چهارم نمانده است من آن را در زمین می چویم پس گویند که در نزد شیخانی
مشغول است در دور و چیزی با او رسیده از دور رسیده که در پیش وی نماند و او را
بر او می بود که در کوفت قرین وی بود و در وی در دور رسیده که در پیش وی نماند و او را
بناظرین از وی نشان می رسد ایشان بان معیشت می گذرانند و عبادت می کنند
تا بخوار عشت الهی رسیده حسن از زوال صلی الله علیه و آله روایت است که فانی القدر
قسم طم و عجم بنهضه فلم یصل فوجه لعن کینه خدای عز و جل بر جمعی که می بخانند
تقسیم زوری ایشان کرده ایشان تصدیق آن نمیکند نه خود را بگویند آن در وطن است
حق از آن در طریق نماند و این است که گفته اند که هر که بگوید که قول می گویند یا که خود را
والله

والا لخریض لیس یکنه به برود کار آسمان در زمین آیه بدستی که امر نموده آیات نفوذی
مستحق هر چه در است و در است مثل ما انکم نطقون در حالی که مانند است
که شما سخن می گویند یعنی همچنان که شما سخن می گویید در سخن گفتن خود سخن است و حقیقت امر
نموده به آنکه مثل این مقام منسوب است بر آنکه حال باشد از خبری که ممکن در سخن است
باین منفرشته یا آنکه صفت منقول مطلق نموده باشد و تفسیر بر آنکه سخن شما مثل نطقکم
و می تواند بود که صفت حق باشد بجهت اضافه آن بیکدیگر یعنی بر شیخ واقع شده باشد و گویند است قرار
همه در کس و او بر کبر ایشان برض تلاوت نموده اند و هر تفسیر لفظ ما را دیده است چون شما نطقون
بدون وسیطه انکم و حقیقت است خطی که صحت بر آن است از این جهت که انکم فرموده
تا صفتی را داده باشد و مثل غیر آن نباشد و بعضی گفته اند که ما عدد دل کلامی است صفت است
فوق السما و الارض الخ یعنی آنچه بدان موجود شده است پس گفته اند با خبری که آسمان زمین که سخن
صدق در نزد بعضی خبر شده است بر است یا قرآن و بعضی آنکه بعضی آسمان زمین که سخن
حق است در حدیث یا قرآن در است است و در است است بر حقیقت آن
در صحت است که خبر را صحت بهر یک گفته اند که آن آیات در حق موجود است آنچه
مفکر است از آسمی روایت که زوری گفته به می خورم در راه اعرابی خود صفت از درون

برتری شسته بشیر می های کرده و حافی جبار بگفته که کند آمد چون نزدیک سخن بر سلام کرد
از کدام چو کف زین با کسی گفت از منی که شتم کفم از کجای می گفتم زده قرآن خلدی کرد
گفتی ای کلامی است که از آن آری زنده از کجاست کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
چون بر آن آید رسیدم که در فی اسما و کلمه ما و عدوان گفت ای صبی منی بر تو نویسم که کلامی است
که بجز خردستاده کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
فردی چون از این کلام از من شنید از شتر بر آید و در آن کوزه پاره پاره فردی است که کفم کفم
گفت که ای صبی من کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
کرد روی پستانها کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
سالم باشد که تو این آیه خواند و حفظ نشوی ای صبی من کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
ای صبی من ز من آن زمان که با شمشیر بر منی در طرف هم از شمشیر منی آواز در آید
نگاه کرده همان ای صبی من که بگو کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
پسیده در کشته پس بر من سلام کرده و مرا با هم بر دو کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
من همان کوزه و انداز ریاست با ملاوت نمودم چون با من آید رسیدم که زنده آید از کفم کفم
دیده نام او در کتابها کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم

مخ مثل ما انکم لظلمون اعزانی نزه برود گفت که خدا را بظن آید و یک که تصدیق
قول می کند تا سوگند خورد جحشیت قول خجس پس بسته بار این کلام را اعاده نمود و جان کفم
سید کجایم زده نری از رسول صلی الله علیه و آله روایت کرد که لو ان احلکمه قرین
لا یبقه کل بقعه الموت الیک ای ارشاد از زری خود کرد زری از زری او شود و او را
در با هم بچنانکه که مرگ تابع او شود با دیر رسد از هر اوستین معلوم است بعد از شورش که زری هر کس
است کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم
یا هن هر دو در دو آنچه او طلب است استکان ندارد که ترا نیاید و از حضرت رسالت
صلی الله علیه و آله روایت که لو فوکلکم علی الله حق فوکلکم لو زفتم کان زرف
الطهور الخد و خاصا و زوح بطاننا اگر و کل کسینه بر خدا هم خدای تو کفم
البته زری داده شویم چون برغان که زری داده می شود با هم چه که صریح است که در آید
خود پر دل می رود که رسد نه و شبها نگاه که با زیاده سیر ندان حدیث است بر کفم کفم
سنانی در کل نیت حدیث طلب الحلال جهاد و الکاد علی عبد کالجلی
فمسبیل الله یاید این معنی اند و آید برید و هتدی الیه کجذع الخاله
نیز نفس از هر است بر طلب بر منی نم یقل صحیح می کن پس کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم کفم

که یزدان نطق کرد پس دلوی بیدیم که نژاد لوی که تیری و حکمت و طبع نطق کلام است
 و سبب کلمات نطقی تو هم در حقیقت این نادر گشته کلام ایجاب تهرید و شوق گشته
 حکایت تهرید با هم در قوم لوطینا نماند از غلظت و سبیلان نطق گشته کلمات نطقی
 در دست نوبه و جمع پیش در نطق نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 بر صانع بود که در توجیه نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 امید دردم که راه نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 سبب که میفرماید وَفِي كُرْفَانَ الَّذِي كَسَبَ ثَمَرًا نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 پس مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 ترک نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 این نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 وحی و نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 در کتاب نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول

اول

اول تیر نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 شکست نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 چهارم نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 چهارم نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 در توجیه نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 تا ازان نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 و هم نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 تا ازان نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 امید در نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 امر با نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 و نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 بر وجه نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 ایش نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول
 یعنی نماند مبادین عاقل از توجیه و حکامات و اول

و بصفت ثبوتیه و سلبیه من عارف کرده از این جهان شیرین این پرسشیه فرمود که
 ما خلقت الجن والانس الا ليعبدوا بالعبودية طوعا و كرها
 و بدین بیان این دلیل قول مجرب است در آنکه او بجا نگیرد و صحبت است غرضی است
 غرض اصلی از خلق تنبکال تعریف شوق است برایشان عبادت و معرفت و بیک چنان
 و از آن حاصل میشود چه در ادراک عبادت بر رویه ملکین و چه در است بر رویه منظر و در چهار
 که اگر بر وجه اولی بود چه در این متعبد بود و چه در این که عبادت او نبود و در غرض از عبادت
 از او عبادت و چه در عبادت است برینه کان بر نفس ایشان بخوانند که ملک
 بر تصور ایشان از عبادت خود است عیان ایشان است با نهادن کمال ایشان از آن متعلقه
 که تجرب است در عبادت بیک ملک و ملکیت انسان و همچنین منزه که امور است
 بجهت اطلاع بر ملکیت با جبره از پس غلای که در خطیب است یا مستقی یا طایع یا غیر آن از
 است امر و صانع بر همه طرف است در هر باب صحبت است در باب این سخن غرض مالک
 چه عباد در ادراک عبادت است که تا این که بسبب آن در آن از آن فایز ترند از این
 چاه شفا و عطلان شده بر زده عبادت رسیده اند که تحصیل اندازند خود تا این طعم با
 بر او بجا نغنی مطلق است و مفضل و صحیح نه کان و مطلق اندک ایشان خواهد بود شوق

و ایند اقال بل که ما اولیادنا هم من غیرهم از فرید کان مؤمنان است به زنی
 و ما اولادنا ان یطیعون و غیرهم که طعم دهند بر او که از آن طعم بدون
 من است پس گفته اند که معنی این است که میخواهم نه کان را از آن خوش خود باشد
 و طعم اندری از خود و سعاد و طعم غم غیرت بجهت است که به این عمل در نیت عبادت
 و هر که طعم عیال کسی کند و حکم است که طعم است پس بجهت تسبیح قول کند که بفرمایند
 که ان الله مبرستی که ندای هو الکران اذت رضی هند و صحیح غلای
 غیر او پس در بنیاب محتجیحی نباشد ذوالقوة الملبین خداوند توانا
 استوار و توانائی خود یعنی قادر است که طبع الا قدره و کمال قدرت بر همه
 که در مفضل و عجز بر کرد در ادعای او کرده و در هر یک است که در حق می دانند
 چنین آورده اند که قدرت قاهره اش دلیل قوت با الله گفته و گفته و قول است
 سنا شده قدرت سنده در کارش شمشیر و در هر قدره روزی و بنده اولی است
 جلت قدره و عظمت قوت و چون کار فرایش با وجود این دلایل ظاهر که در این قدره
 با بهره او سبحانه در عبادت فرود می گویند نه از این جهت تهید و کوفت ایشان
 میفرماید فان للذین ظلموا پس مبرستی که در آن است در رسم کردن بر خود مفضل

یا بر بول تکذب ذنوباً مثل ذنوب اصحابهم بهره از عذاب نمانند
 از میان ایشان یعنی نظری ایشان در کفر و عداوت که از آنکه بگردد که تو فرج و عداوت خود
 آن بودند و مراد است که ایشان نخواهند رسید آنچه با هم لغزش رسیده از عذاب عدا
 و به آنکه ذنوب را برین مقام مستقر است بر این صیغه استعمال آن در عقاب است
 که تقسیم بنمایند و بگویند که در این ذنوب و لغزش و ذنوب و کفر و کذب و چنانچه در حدیث
 فلا یتنجسون کلاباً و کفاراً است که کشفند معنی هذا الذنوب
 از کتب صحیحین یعنی چون در عده عذاب حق است و صدق است
 که شما نماندند در وقوع عذاب بر ایشان چنان وقت نخواهد شد آنکه چنان
 زمان ایشان بیکند فویل پس این که کلمه است در معنی وقوع عذاب و هر کس
 متعلق است لایذنب بر زمان است که کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
 من یومئهم از عذاب رند ایشان الذی یومئهم و انهم در عده
 میشوند بدان مراد و زور قیامت است یا زور بصل از ابی بن کعب روایت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که مرتبه پنجم تلاوت کند بعد از هر که تصدیق محمد کرده
 هر که جا بدو داده ده حسنه در نماز اعمال او ثبت میکنند بروایت دیگر قاری گفته

ده حسنه در نماز اعمال او بعد از هر که تصدیق بخیر صلی الله علیه و آله و سلم کرده و در حدیث
 بعد از هر که جا بدو داده و نیزین بن خلیفه از ابی عبد الله علیه السلام روایت کرده که
 در هر روز یا در هر شب این نوره را قرائت نماید در میان هر دو سال نوده شود و در هر
 عایمان شریفین که خود سپاید است که چون در نماز تمام شود بطور خودند که هر
 رسالت صلی الله علیه و آله و سلم قرائت این نوره نیز در آن حضرت نمود و فرمود که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالجَمَادِ اَهْوَى قَمِ سَبَّاهِ چنان طلوع کند و بلند براید یا بخورد نیاید
 و فرود آید چنان مشتق است از هوای که معنی سقط و خراب نماید هوایم تا که
 یعنی علا و صد است از حیث است که در این جماعت است یعنی هر که بیکه است چنان
 که در حدیث است همانند در راه نایس فراوان در کعبه و در چشم کشته نای شیطانی
 در زمان سهراب مس و غیر آن کجول تا انا زینا السماء الذی بانینا
 الکواکب و قوله وبالجمیم هم بهشدون و قوله وجعلناها حوا
 للشیاطین و از این عباس روایت که مراد شریات که نزد طلوع صبح
 بفرود می آید و نیز در بعضی دیگر زهر است و از شما ک شکل کرده اند که مراد بجمیم است

دو هیبتی تنزل کرده تا فلا اضم جوامع الجوامع یعنی گویند بزرگه و آریانی که بچشم
فرد آمده در عرض پست رسال دروغ بخش و صبیح کیر نبات زمین است که ترا
ساق بناش که کولش و العجم و الشجر و الجبلان و در بعضی سخط یعنی بگویند پستان کوه
اشد و بر آن بنسب شود و در آن مراد آن ستاره مانده که نزدیک قیام قیامت
گردند و مشرک گویند و اذا الجوامع طست و اذا الكواكب انقشبت و جنتها
دیگر گفته اند که مراد آن کواکب است که وقت سخن نزدیک شود به مذهب آن مملکت
که آن وقت تجرد بشناسند و عبادت قیام نمایند و در خبر است که علی بن ابی طالب
الحی برین صلوات علیها چون وقت سخن رسیدی میان مراد می و نظر آسمان
و کفی که غارت بچشم و سماکت نامت عیون اما کوه است با آب است عباد
بارضا است رعای است فرود شد و چشمهای صفات و خوار شد و آواز
ساکن شد و تو آنکه ای که از آواز برده عمارت حضرت امام محمد صادق صلوات
روایت کرده اند که مراد است و وجود حجرت که در شب مخرج از آسمان
آمد با سیلاب است بر روی است که بعد از عروج آن حضرت اوطاب است گفته که مخرج است
نمازش است و شخص ناپدید شده و بعد از عروج وی هرگز نبیند آن حضرت بود آن

صلواته بنده علیه نیز در کتب بعضی احوال میفرماید نای در حجره طلب او سکر صحیح بود و گفته
ابطال است صحیح شد و بی نامش ماصح کرد و گویند خورد که اگر کج فرود آمد ان خود هم که
ذراتی قبل از آن و چون صبح نزدیک شد ستاره از قطب است آن حد است پستان
روشن و هر ساعت بزین نزدیک میشد تا به زمانه سپهر صلیب علیه السلام فرود
چون نگاه کردند آن حضرت بر دندک بود و بچشم او از آری و نزد حقیقتان بچشم ستاره
دل تجرد است که بر طرف توحید بر آمده از موی شطیح شده و در بعضی ادوات
که چون حضرت رسالت صلی الله علیه و آله دعوه آشکارا کرد اهل سرک آنجا طلوع
گفتند که تجرد کرده اند این بدان خود خط کرده در احداث یعنی دیگر از برای
تق سبحان این سوره فرستاد و بعضی دیگر از علما گفته اند که سبب نزول این سوره
آن بود که سلمان و بعضی از صحابه از رسول صلی الله علیه و آله پرسیدند که یا رسول الله چه خبر
دستی خفیه تو که باشه خواهد بود گفت آنکه مشیت استاره پیام خاندان او فرود
همه اهل کله شب پیام خاندان فرشته و مطر بود که ستاره پیام خاندان فرود آمد
طبع داشته که این کواکب نشان بر پیام خاندان ایشان فرود آید مگر حضرت که آنست
و گفته علیها السلام که ایشان در در خود را از دست ندادند گفته اگر پیام خاندان ما فرود

ابو بکر در ایامی آوریم و اگر نه بر ما حرجی نخواهد بود پس بدان در محراب خود
مشغول بودی تا صبحی در آن روز در آنجا آمدی و در آنجا بودی و گویند تا روز
بود و درین روز کسی نمی آید که با او بیاید و در آنجا بودی و گویند تا روز
لله تعالی والحمد لله اهل بیت که در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
در حق آنکه شد چه صبحی در آن روز بودی و در آنجا بودی و گویند تا روز
سازد که بخواند و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
یعنی از حق بگذرد و از آنجا بودی و در آنجا بودی و گویند تا روز
رسایند یعنی آنرا بگویند و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
شخصی که یکی از شما را بر این است و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
کس به همی ازین با هم میگویند و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
جدا شد و هر طایفه خود را به هم میگویند و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
این ستاره در برای کس به هم میگویند و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
بیشترش و شخصی میگوید که آن کس که در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
اهل بیت و هر طایفه خود را به هم میگویند و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز

در منزل خورشید آسمان ولایت و بر جبهه شمشیر علی بن اهل بیت نازل شد
و ملک سعادت در جبهه طاهره آل سرور قرار یافت پس حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
از این صورت خرم و خوشحال گردیدند و نشان زبان طبعی که در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
و گفته شد که در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
این اهل بیت غمناک و گمراه شده چون آنکه در آنجا بودی و گویند تا روز
مولود شد و در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
رسالت و تیرتندی از جانب اهل غرابت و فضیلت و تقیض در روز اول جمعه است
این آیه فرستاد و در آنجا بودی و گویند تا روز
سلام از عید از همه جا بود و در آنجا بودی و گویند تا روز
منوت نشسته پس او غمناک شد و در آنجا بودی و گویند تا روز
که چون این سوره فرود آمد عبید بن جراح گفت که و الله لا اذین محمد انما
ایه او در آن روز در آنجا بودی و گویند تا روز
یا عجز انا کافر بالنجی اذ هو منی آنکه نشسته و در آنجا بودی و گویند تا روز
سلط علیه کلبا من کل الایات کله ما یضد ایدوی از دماغی خود ابرو سلط کن

آوردند بخورد ازین سبب برینا نه که در جمعی از کبار فریاد بخت برت برت راه
بنظر فرود آمدند و آنجا درین بود را بهی زرد آنگاه آواز داد که این زمین سید است
خود را که در این ابوالکلف همیشه فریاد اغیثونی فی اللیلة فانی اخاف علی
اچی دعوتی محمد ایشانی کند که در سرود فریاد که فریاد فریاد بر سر راه
دعا برده که این همه بارها جمع کرده و بیلازلان با حقیقت را تر فریاد دادند و فریاد
که بخند و تران را بر حال خود بخوابد اند چون با کرب لایب کرب لایب کرب لایب کرب لایب
شتران فریاد فریاد بر سر راه که کرب لایب کرب لایب کرب لایب کرب لایب کرب لایب کرب لایب
بجوید و فریاد فریاد که قتلش رفت محمد جدی فریاد کرب لایب کرب لایب کرب لایب
ان شتر سر راه کرب و کرب و کرب فریاد فریاد کرب و کرب فریاد و کرب و کرب
بر کرب لایب کرب و کرب و کرب فریاد فریاد کرب و کرب کرب کرب کرب کرب کرب کرب کرب
من یرجع العام الی اهلته فما اقبل التبع بالرجوع و فریاد فریاد
از غم آن سبب نازل پیروزه آیت که چون رسول از کعبه فریاد کرب و کرب کرب و کرب
در آنجا نماند که با کعبه که با کعبه که با کعبه که با کعبه که با کعبه که با کعبه که با کعبه
کشود و چون درین برین برآید اسلام قوت گرفت و مسلمانان بسیار شده و کرب و کرب

و گفت که خدای فرماید که در ثانی ما نهایی نمود که در کعبه نشوید آید سر هوا سارند دراز
سروان مسجد را کعبه سید رسول برشته را آمد و نظیره خواند و پیغام خدای پیشان رسانیدی
که در هر آن در تمام نمودند و در هر کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
بود و اول کسی که قبول ایمان کرد و بهر سبب سبب با سبب سبب شد ازین طریق بود
و با طه علیه السلام چون حضرت سالت صل الله علیه و آله فریاد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
حالت شد بعد فرمود با طه علیه السلام کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
چه تو و کعبه با سبب و ازین سبب فریاد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
در خانه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
گفتند یا رسول الله ما را چه فریاد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
مقدم در حضرت شد که در فریاد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
در کار آمد در مسجد و کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
منبر برآمد جوایز کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
او را کربش فرمود که والله ما سددت ابوابکم ولا فتح ابواب علیک الله

سدا انوا بكم و فتح باب علی کما که در شرا برودن تمام و در عا را نمودم بکنایه
 در ای شرا رایت و در حجره عا را شود و چون منافقان و مشرکان در حجره لبر لبرین
 کشوده و در ای شرا غیر او مسدود دید که گفتند که الان محمد قد صل فی علی
 حدای قالی بر این آیه در ساله که و انجم اذا هوی فاضل صاحبکم و ما هوی فی
 آن حضرت تسمیه بر وجه تسمیه آنست که وی مایور بودی بر وجه تسمیه آنست
 رسانیدن وقت پشان و در غیر طبر بر آورده که هوی بمعنی فصل است و در آن وقت
 و بر آن در بعضی فصلات که حضرت و گویند که معنی ما هوی آنست که آنست
 محمد که از آنکه رشد و از ریشه نبوت و کرامت نزد حضرت عزت بجهت آنست
 در باب عزت و ولایت و ما یطیق بعضی عرف عن العوی از آنکه در بعضی
 خود یعنی نفس و در نظران و جمیع احکام ایمان بهوی و از روی نفس لذت آنست
 نیست لطف لدا و حی و حی مکرده که در وی فرود آمده مشغول بودی یعنی آنچه
 با و که با شرف از جانب که بهمانست نه از ای خود از هر کلام حال است بطلان قول
 یا چه بود آن حضرت در احکام ولایت هم چنانکه در علم منافقان و انکه بوی در جواب
 گفته اند که هر گاه حتی سبک تسبیح است بر حال نموده باشد برای دل در طریق و حی پس از
 با:

و آنچه مستند با آنست و حی شبه ملک غیر مقبول و جواب است غیر مقبول زیرا که این
 به تمام هر چه عین و حی شبه که چیزی شد که بسوی حی در آن حضرت واقع شده باشد
 و حال آنکه در حال است بر اول نه بر ثانیه و بر آنکه حی در جانب حضرت است
 بجانب حضرت خاتمیت جبر بر است علی ایچ که در آن زمان راه ای حله و کفره در حق
 علیه شدید القوی و این است و غیر خصیعت زیرا که این است
 بعد خود در این تقدیر که ملک شد بد قوا و ایراد قهورت بر صورت
 مبادت رزده قوت و عمر ایله میا فراید پیغمبر صلی الله علیه و آله
 یعنی حی فرود آورده با و در خشته که تحت است با و قوتهای امر او بر آنست
 که در نهایت شده قوت و از شدت قوه او بود که شهرستان قوم لوط را
 زمین برکنده با جمیع خود گرفت چندان با همان نزدیک رسانیده که او در مکان
 بدان فرشتگان آسمان شنیدند و بعد از آن از زمین متعجب گردیدند
 و قوم شود در اسپک صحیح هلاک گردانید و نیز بجهت قوه اوست که هر چه موجود بود
 انفسا بر نیز بود از چشم بهم زدن و مردیست که او در ارض تقدیر است پس را و
 که با عسی سخن میگوید و بال خود را حرکت است بادی که از آن حرکت میجوید

باصحابی که نه آنست و نیز در صفت او نیز میاید که در کتب کلامیه تصریح شده است
و عقل در وقت خداوند متعال در دیانت و امامت و از این جهت است
که در وقت معینی در نظرات معینی خداوند صورت یکی در دنیا و دیگری در آخرت
خداوند بالای او در روز جزا معینی است که معنی از آفات و عیب با برکت است
بطریق محدود در هر یک از این دو است پس در هر دو صورتی که در این وقت
بود در آن صورت که در آن وقت از آن چیزی بنویسد که در آن وقت
در کلی و غیر آن دور در آن است که در کتب کلامیه و در بصورتی که در آن
بنویسد که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در زمین از جانب شرق و غرب در آن است که در آن وقت که در آن وقت
و گویند که معنی آنست که در هر یک از این دو صورت که در آن وقت که در آن وقت
و در هر دو صورت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بجهت اراده حضرت رسالت بود در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
او خود را در وقت اول بر آن صورت با تشریح نمود و هر یک از این دو
الاعلی در حالتی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

که نسبت باقی غریب است چنانکه در علم سبب معرشته و بخاری و مسلم از این
روایت که از کتب معتبره نقل کرده اند و در کتب معتبره نقل کرده اند
او را دیده که باقی خود که در شرق است معرشته کرده بود پیش از آنکه در آن وقت
بشریعت که نزدیک آنست بود کسی بر سینه مبارک می نمود و در آن وقت
و حق سبحانه و تعالی این را فرمود که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در هر دو صورت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بر هر دو صورت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از برای ترافعی و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بعد و علاوه در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
فصلی معنی نزل یعنی نزدیک است به هر یک از این دو صورت که در آن وقت
پس هر دو صورت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
قول در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
حکایت پس بعد از هر دو صورت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

او اذكى يا نبيك تران اني بره چي بجزو يك شه كه اكر شي شاهه قرب است
ايشان نيود ترو ميشه در اكل از مقدار دو گان هغه كرسنه يك كرسنه است اين بود
بجزو شوق بن ملكه انيس بن لكه نيات كرده انه كه معني قه عين از حضرت رسول كرسنه
نزود قندار ذرا عين او اذ عين ذرا عين پس بنا جين قوس در عين تمام معني
يقاس به الشئ است و قه عين در عين قندار و عقيل قوس و قندار در قندار
ستاره در ان معني كرسنه كرسنه به معني كرسنه كه در شوق انرا مبدع كرسنه كرسنه
در ان مقدار در و گان نقيه كرسنه كرسنه در ان كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
و كرسنه كرسنه و معني بدون تو هم انيس در ان جزو نقيه كرسنه كرسنه كرسنه
قار و كرسنه و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
ما اذكي آنچه و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
در كرسنه و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
الحق كرسنه على الانبياء حق تدخيلها و على الامم حق تدخيلها امتك
بهت جزو كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
تا و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه

قوله

قوله در فعلك كرسنه و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
بجزو و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
خدا را به معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
ابن سيب كه معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
كه تعليم به معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
بهت به معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
وقت قن به معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
تا با راجع كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
و معني كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه
حتى كان قاب قوسين او ادنى و كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه كرسنه

كرسنه

که محمد بخش ترکت پس او کرده یعنی دست بجز و سار آن عرض زد چون
درش باجای قرار نبرد معنی بر هر لبها در حق سمانه و وحی کرد و در بعضی
ضمیر در فاشدک رایج بنیادت غیر کان رایج برت میان غیر حق بازمی خوار
العبد ما اوحی رایج با کجانی یعنی از شب سر چ حضرت رسالت نکایت بنیاد
احدیت از ساق عرض بر قرب درگاه احدیت کشت بکاشه و نرنگه نذر آن کان
پس ستمی نشه یعنی فروزی کرد و سر فرود آورد در ای ادای بجه جودت در شرف
فرشته تا جوب لایز شک که لایزال نگویم بنیاد کوه که از ضرب ما بگویم
العبد من و توبان بگویم سلجدا پس قرب میان غیر حضرت تعبد
در مکان بود که از آن در این کنایت است از کجایه ترسید و ترسیدت محبت
تغیر بفیضام در صورت این شل بودی شده چه عادت خطای عرب این بود که چون
بیمه عهدی و توین حتمی و نوسه که در شقی بدل راه نیاید هر یک از شقی خدا
کمان خود را حاضر ساخته با یکدیگر بنیام دادند و پیکار هر هر قبضه کردند کشیدند
و باطنش یکدیگر بر تیری از آن انداخته بی پس بصورت از این شاه بر منعی که
در وقتت میان ما سخن نبردش و عداوت را برود می آید پیش هر بعد از آن

انوار کجانی

رسانا و خطای از نمایان رضا و خطا در دیگری شایع در این آیه با عنایت اشارت است بیکدیگر
و قربت بنیادت معانی با با با بنیادت بنا که بنیادت قبول بول قبول حضرت است
او مردود در کجا همیت نزد اهل حق دخی اشارت بجان بکشد است نذات بنیاد
دل خطا در کان قاب عیوب بن مقام روح طرب او ادنی بر سر نوزاد پس از آن
حضرت بود دل او غیر له محبت و روح او در مقام قرب سر او در تیرت باشد پیش از آن
از منی این آیه بر سببه نه جوار کشت جان که بر جوش در او کوی بنده نوری گیت بر از آن
و طهه ایضا انکار کله اندر او طهه است که در عرض این سخن نغمه و نوزاد بر چه بگذاریم اما کوه
در روایات در باب این وحی وارد گشته و در آن شرح مفصلا کرده و آن خطای حضرت
اول آنکه همین وحی آن بود که از آن است که در دست سید از معانی با همیت که در باب های سید
طی مکر در هم آمدن و کجانی با خطاب کجانی با جملگانا و انان و ما سوادک خلطه کجانی
حضرت رسالت بنیادت معانی بنیادت در جوار فرود کرد با در بلات و انا و اسوادک کجانی
لا جلالک سیم بنده است تو طاعت من کجانی می آید در حد و حدین من میوزند خطای من کجانی
اگر چه با قصور در شرفت زیرا که کوهیم و صحبت ایشان در کوه زانیم اگر چه حضرت کجانی
بنیادت در کجانی از آن است که تو کجانی در شرفت مبرج با بول تیرت است با کجانی

و نیز در بعضی آثار ای بطریق عمومی از اعداد و نما و نسبت در وضع و چهر
در ثبت مرتبه اوست از سبک سادات و مبادی است که جمیع عمارات و آثار
از همان منبع است که خروج آن حضرت با آن روح جمیده بود به روح فطرت
سماوات است به فرموده روح آن حضرت بود به جواب و این تغییر در صورت
است در حقیقت و فرق میان رؤیت شیخ و حضرت در وقت آن مقام است که در
ت در ادراک شیخ به هر سبب تحقیق و باقی توهم و تصور است در وقت
ادراک آن کجا بصیر بدون تحقیق فرمود است چون حضرت رسول از معراج
فرموده و در ای بارز است همه ملکوت چهار نمود که در قریب است که در ای بارز
در ثبت آن کوشیده در تمام جمله بر اعداد و آن حضرت با حضرت است
کاروان خود خبرداران و حوال کرد از جمال که در سوره الکافری مدکور است
که ظاهر این جمله فرموده است أَقْفَارُونَ ایما که نمایند که در قریب است محمد علی
پوری بر آنکه در وقت معراج از این ظاهر و مخلوقات عجیب است که در
صورت اصحاب جبرئیل می آمدند می نمود که آثار در باب دیدن پیغمبر است
چنانچه خورشید می راند در تمام جبال در آمده که در کتاب می خواند است حضرت
جبرئیل

جبرئیل

جبرئیل که در آنکه در پیغمبر است و جبرئیل جبرئیل است و جبرئیل است
طریقی است که آن متضمن معنی غیب است هر معنی در عمارت
خود که در غایت دارد در خود و آنقدر را در در بعضی است که در پیغمبر است
جبرئیل را در پیغمبر است و در تزلزله آخری که مبارک در عند سیدنا الهی
نزد شجره مدینه است و آن در خرابه است که در آسمان است در امر عرض است
در آن که هر چه در عالم است علم ملائکه و فرشتگان است بر آن است
در معجزات و اعمال این است که در آن است که در آن است که در آن است
نماند و از هر دو امر المؤمنین صلواته العلیه فرمود که سَلَوْنِي عَادُونَ الْقَرِيبِ
و کوه است که از همان است این چهار است که در معراج است که با جمعی است
آن لطیف است از هر دو که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
در اوج مؤمنان آن صعود کنند و همه آنجا جمع شده از آن در سوره یوسف
از آن است که فرموده و مبارک است که در آن است که در آن است که در آن است
چنانچه صلی العلیه و آله و سلمی که در آن است که در آن است که در آن است
بود و توحید است که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است

جبرئیل

به دیده دل در شب حلاج دیده در معالم انزیر اورده که آنحضرت در شب
خروصت روی نموده و ترقیات دست داده و در این خروصت لبی از وی تابان
حاصل شده که حکایت سدره المنتهی و با کتب سوره مرثیه در این مقام خذله شاعرت گفته
روایت در این مرثیه نیز منقول در دیوانه که در بعضی نسخی قریب است و گویند طریقت
تبت و نقد را که لعل راه نازک از لاله الاخری یعنی در پیغمبر خورشید از در حقی که در
اینه بود بصورت سیاهی فرو آمده در یک صحنه منی است که در حقیقت در یک صورت همی بود که در
بین پیغمبر و حرکت یافته که در آن روز اول شفق صفت آن چهار شب است که است
بطرف در مرتبه است از آن صفت بر وضع است از روی راه پس در یک هم به شبه دستی است که
تول علیه جویند نزل از حرکت قصود لغز خراجهها بالبله المعراج یعنی در حقیقت
فرو آمده بر پیغمبر در شب حلاج از بی و کرد در صورتی صافی پس آنحضرت در این زینت نیز از
مورد شاهانه فرموده و نیز در کشف مذکور است که سوره الهی در وقت سحر است که از آنجا
نیق نیز گویند و آن در آسمان غمگین است از جانب در است عرض که میوه آن مثل قطره است
و در مرق آن شب که کوشهای مثل وضع آنها در است از آنجا بعد غلظت آن است
که در تاریخ اسیر در بعضی معناد و سال قطع مسافت آن خوانده شود و آنها می آن شب را

دان

که آن شب منبت است پیش از آنکه شهادت نماید یا مقبلا را که کس از آن غوغات قهره آن
که از آن در گذرد و علوم کلاک و غیر هم آن شبی که در دو پنج خیزنده عظیم با و را می آن هزاره
از حضرت رسالت صلی الله علیه و آله روایت کرده که شب حلاج چون سوره سید محمد
مرا گفت که این سوره الهی است که هر کس از آن شب که بر پنج و طریقه تو سرود به باقی نماید
پس آن شب فرمود که من آنجا که روم دیدم که چهار جوی از آن مردان می آید که در وقت
و آنها را من ملاء الی قولوا انصار من عسل مصفی که از آن شب تا از آنجا
از عمل کی زدی غلظت آن در وقت بود جوی که از آنجا در زمانه او هزاران
آن شبی که سما منبت ابو بکر است از رسول صلی الله علیه و آله شنیده که در آن شب
آنکه در آنجا از آن زمانه میوه آن شکل قل از محال بود است که هر یک که آن میوه را
سایه کند میوه در آن انواع صلی الله علیه و آله میوه بر آن باشد و کار در صبح است
بلکه در ساق او بر او آمده و در میان همه سلام مذکور است که از آن رسول صلی الله علیه و آله
و نصف سوره سیمم فرمود که در شبی است در آسمان ششم که در راه هزار هزار شمع است
در هر شانی همه هزاره که شمع در هر میر که کند هزار هزاره و شانی و در هر شانی
هزار هزار شمع است و در آنجا سوره الهی و طویلی هم فرمود است عندها شمع است

سوره است جت الماوی هبشی که از کجا متیقان است و آن شبه انکلاست
 که در آسمان مغموم است و نور و بعضی در آسمان شام و در جانی و قاده مرد است که آن
 آدم بود و علمه سلام و حق آرد و حجاب باشد و خط از این جاس مثل کرده که آن
 جای جزئیل یا ملائکه است و اصح اقول است که آن ماوی جمع اهل توحی و
 اقصه حضرت است صلی الله علیه و آله در آن شب جزئیل را برای امین میده یا ندا را
 مینویسند مشاهیر فرموده اند یعنی اللیل و ان حکام که پوشیده
 سوره اما یعنی آنچه پوشیده بود ازین اشاره است بظلم و غیرت
 بر وجهی که هر صغی و نعتی که بدان می توان رسید و همای آن نمی توان کرد
 گویند که مراد بان بر این صغی و غیرت است و چون که دلالت تمام دارند بر کمال قدرت
 و علم او سبحانه و تعالی که بر آن درشت صغی شده بود و بجا داده است که
 مشغول بودند و حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در آن است و است علی کل
 و در قد من او و افهاما ملکات اما استج الله و یدم بر هر رقی از در آن
 آن فرشته استیاده که پس از او جان نیکو و مردی دیگر بر یکی از بر کهای آن
 صده هزار فرشته است پس خدا نیکو و مردی است از او هرگز که پوشاننده
 آن است

آن فرشت و کربل است و آن بوسه آن نور بر وجهی حسن و با نری رقا
 طراوت است که جمیع و متافان عالم در وصف آن عاجز ماندند و گفته اند که در آن
 آن فرشته آن ماند بر او روی زمین طیران میکنند و آن را در آن حضرت صلی الله
 علیه و آله روایت کرده اند که بعضیها از فرشتگان می پرسیدند که آن فرشته
 این سعادت است که بعضیها فراموش من زاهد یعنی فرشتی طهارت است
 اند و آن حضرت صلوات الله علیه و آله ما در جواب فرمود این همه عجاایب و عجاایب
 بجهت حسن بود و جلوه است بر تو لغات بر هیچ ذره از زلال آن نماند
 و در این دل است همه جهالت که فرمود کما قال جل در کفر ما زاغ البصر
 دیده دل همه را یعنی لطیف و نعتی که در آن کفر است و در آن استحقاق خود
 جهالت که بر این مستقیم و نامتعم به و ما طغی و در نیت از حدی که ما در این
 یعنی نماز و غیره وضعی که ما مورد برسدن بان مگر بر نهایت و هر آن که در آن
 قدم در آن نیت نماز و گویند که معنی آنست که هر دل نمر از رویه عجاایب که
 آن نماز بود و کما در نعتی از آن وضع یعنی زیاده در آنچه ما مرسته بودید
 مدبر صغی و لقد رای کما که دیدیم در شب صلوات الله علیه من ایات ربه است

فرشته
 کربل

قدره پروردگار خود الکبریا نشانی برکت که در اول خود بر کلمات حق حضرت
و تو اندیشه که الکبریا صفتیات مذکوره باشد و معقول برای خودت و تیره آید
و ای خوشبختا ایاث هر چه الکبریا یعنی آن حضرت در آن شب به سزای آید
پروردگار خود که بر کترین آیات انبیا آنگونه نماند باشد نه متعین و تبیین آیات
معقول برای یعنی غیر شاهره فرموده آیه های پروردگار خود را که بر کترین آیات چون
جبرئیل باشد بر هر کی از مرتکبان سوز و غضب و خشم که از رفتار عت است
و از خاتمه غفلت سده افشای نموده و دیدن عرش عظیم و کرسی میا بر یکایک مکتوبه بر نشانی
که در روز قیامت هر ایزد مذکور است و بعد از ذکر آیات عظیمه و البرکات قدره و علم تو بخ
کفایتی باشد بر هر که عباده خالق صانع کونیا و پرستیدن است و غرضی نهاده که در جبهه
و یکوید که اقرانهم اللذات و اللذات یا پس نمی باشد ای کفایتی است لای غرضی
و مناة الثالثة الکونیا و مناة راکب سیمین است هر که می کرد
استقامت و زودین در صفت از روی منات همه نماند است که در پل چنانچه
و تیراند که اختری شش باشد از ما ضرورت یعنی تمامه در زوایشان و معتبر
و در پست از لای و عزیت پریشان رعایت حرمت لای غرضی از مناة

مشتهر میگردید یا منافی که در بعضی اقسام در حجم نسبت آن روست که در بیان
لای استی بوده مرثقیف در طایفه قریش از کلمه وان فعل است متعلق از
لوی یعنی علف یعنی بی که کفار طایفه قریش محال بنفهم شده بود
برای عبادت آن یا از التوی یعنی بی معنی طایفه یعنی بر کترین کسان
طواف آن میکردند و بعد بر پیش آن و بعد بعضی لای تنبیه و حواله
و غم ایشان بریک آن اسم مردی که در آن خوانده که سمن را بر سرش و کلمه
الطعام می خورد و در جبهه مراد است که شخصی بود در طایفه کسوفی را با آن می کرد
و در بیان میداد و این حال چون بود که آثار آن را در آن شخص مشاهده کردی
قبول و تصدیق عباده که معقول شده و غرضی در حق بود که عطف حال از روی
وان تا نیز اعتراض یعنی عزیز تر از حرف تر و در آن که اسلام فرست
حضرت سرت علی له علیه و آله خالین و لید را در کعبه آنرا لکنه چون
شکست در میان آن شیطان بجز بر آمده که می خورد را پر کرده بود و در رد
فرد کفر شده در دست خود را بر سر خود نهاده و مردمان را بعد از آن در دست
حاله شمیری بر آورده و او را ملاک که در آن پست نشانی و غیره با آن کفرانک کلاجه

افى را بپایه قدامها ناک بعد از آن کثرت و بسوالات زمین اخبار کرد بخت
فرمود که تلك العرق ولن یجهدک ابدا عرق این شیطانچه بود بعد ازین که
معمول کس شود در اخبار آمده که عرق منی بود عرق غلاف که بعد ازین تمام از برای
قوم خود وضع کرده بود و پس از آن که در کتب آمده در پیش لارید که میان صفها و مرد
سعی میکردند چون بطن تنگ آمد قوم خود گفت که همسر من را که میبست که آنرا غلاف
میکنند و خدا را لب از رایت که آنرا پیش از کینه و شکر از جمله نیت کفند و
صلاح مرئی گفت مصلحت آنست که من از برای شما خدایچه بداند پس بگوید
و سینه از رضا و مرد و بیاورد و برابر هم نهاد و گفت این صفا مرد و شکر است و حق
از خرافات عین کرد و در کتب بر تو آن بر بالی هم نهاد و لب از رایت
ان تر عیب محسوس است از این پستید و طواف منکر را در زمین ان کسک
سعی همچنین تا زمانه که رسول صلی الله علیه و آله و سلم منکر را دفع نمود و فرمود آن
سکهار را بکنند و ان در است را بکنند و جمعی که در زیر ان نمایان شده او
تعبیر رسانیدند و منارت نحوه بود که بر من و خراج پیش از آن نبود و در ان
عباس منقول است که ان بت قبضه تعقیب که کرد ان طواف منکر را بدین

بجوشش کرد منکر عماره از منبر و ان فعل است یا خود ازضا و سعی قطعه را
را که در ورسید آن باین اسم ان کج کتک نزد ان فرج میدی منکر را در کعبه
تبرک خوندی ان را که منکر کعبه و ان کعبه معنی منات خانه اید با فم معنی
لبان است که آن بر وزن مفعول است شش از کعبه که رجعت عین نزد آن
طلب باران منکر را در انواع کواکبند و گویند که این هر سه است از کتب
که در کعبه و در لب ان را میبستند اند میبستند و میبستند میبستند که در کعبه
قریش بود که خبر دهد که این رضام که شکر آنها را میبستند میبستند که منکر
خدا از فرجه بیا فرزند با فرزند و نفع بسیار از آن است که شکر است عدول شما
از عبادت خدای بعبادت آنها و در کتب این کلام مجتهد و کلام سون است
بر ان فرمود که گفت این رضام را از عبودت میکنند که منکر این نیت است
منصور کردن بجز من و اسامی خدا را در برای آنها شفاعت کرده که کعبه است
از مشتی است و عرق از عزیز و منات از منان و معنی لب ان آن بود که
که در هر این رضام اند یا ملامت منات اند و شعاع است ان خواهد بود
و مع با او بگواه که منات از لب ان تر است که از آنها رانده در زمینها و اند
از ان

در آنجا که کرداد بجهت آمد تولد نباتات خدایتان عرب میبرد و چون سجد نکند بخوبی
 نموده فرمود اللهم الذکر و لعلکم الا نسا الیه رسالت فرزند زهره صدرا ولد ما و
 در ترجمه مراد آنست که شما را نشانه حقیر میدارید و تحت میاید که در آنکه در نماز و کعبه
 و آنرا را نسبت در پیش کعبه لات و خزی و نباتات و نباتات اند که در نماز
 میاید و ذکر و نام الامان بر منید قلیلک ایما این قسمت این چنانچه مینویسند
 قسمتی ضربی قسمتی نبات و احواب و در آنست اعتدال چه آنچه است
 در برای خود رسالت بکنید و آنچه خنفس در زمین است نسبت کند میاید و در آنکه
 ضربی در در صفی است بفرم تا شنیدن در زمین خود و در لاله که کوه بجهت
 نسبت نبات است هم جان و نفس زمین که بفرم با لجه در بجهت رد قول ایشان
 که میفرماید این هیچ نیستند این همان است که شما ایشان را خدی خود چهار کرده
 الا اسماء منکر می خند که سعی صیغه ها انعم که نام نهاده ایشان
 است و ابانکم و در آن سما یعنی امیر شما آن رضام را با لکه سمیه کرده لید
 ضربت مکر اسماء که در مجرد از خانه اند چه این در معنی الهی است مکر از پس
 اسمای و صیغی است بندگان که شما ایشان را موهوب میاید بیک
 مکر از پس

در آنجا که کرداد بجهت آمد تولد نباتات خدایتان عرب میبرد و چون سجد نکند بخوبی
 نموده فرمود اللهم الذکر و لعلکم الا نسا الیه رسالت فرزند زهره صدرا ولد ما و
 در ترجمه مراد آنست که شما را نشانه حقیر میدارید و تحت میاید که در آنکه در نماز و کعبه
 و آنرا را نسبت در پیش کعبه لات و خزی و نباتات و نباتات اند که در نماز
 میاید و ذکر و نام الامان بر منید قلیلک ایما این قسمت این چنانچه مینویسند
 قسمتی ضربی قسمتی نبات و احواب و در آنست اعتدال چه آنچه است
 در برای خود رسالت بکنید و آنچه خنفس در زمین است نسبت کند میاید و در آنکه
 ضربی در در صفی است بفرم تا شنیدن در زمین خود و در لاله که کوه بجهت
 نسبت نبات است هم جان و نفس زمین که بفرم با لجه در بجهت رد قول ایشان
 که میفرماید این هیچ نیستند این همان است که شما ایشان را خدی خود چهار کرده
 الا اسماء منکر می خند که سعی صیغه ها انعم که نام نهاده ایشان
 است و ابانکم و در آن سما یعنی امیر شما آن رضام را با لکه سمیه کرده لید
 ضربت مکر اسماء که در مجرد از خانه اند چه این در معنی الهی است مکر از پس
 اسمای و صیغی است بندگان که شما ایشان را موهوب میاید بیک
 مکر از پس

وہو قصائد مسطوخا من الشعر بحقیقہ انشا علی اطراف شہادہ

فی التوحید

بکث نظر بربیع شیا
برکاک صغ صناع نیکتارا
وز قدرت ککشت جیح نازد
ورنه چه سود دیر جن را
سفر صریح دوستی داروت
زان خیرہ کہ دیر جن را
عبر زان بیغ جن را
آن چشم دل کہ جو زنجار
سبک سارکان در شہ
وآن ترو باہ در زہرہ انہارا
وآن تولد و فایم و ذاج
در کعب و طاب صرت و عوا
وآن کشتان و طلعہ کار
وآن راحت قامت و دنیا
وآن باغ نزلہ و سنبل
و حسیہ کفار کفار
از کفر مرگ آہر و خیر
از کشت نہ موجد دریا را

بسم اللہ الرحمن الرحیم
و نیز کثری و شہارا
فی اسحق و طنائیکہ کار
تا بندہ چہرہ لعبت جنیبا
مردی کہ حق شناس بود
عاشق بہشت ہر بنا را
پروانہ زان نورش نوح
کوشہ نگار کہ کلمہ رخا را
و آن کھکھ کہ سید عیاس
و آن آفتاب کہ رخ نورش
و آن تافتہ زمانہ زنا را
و آن بر فلک کاشیہ تہا
درج کہ بر برج کعبہ را
و آن باہ و تنگ و زلزله
و آن ابر بر زلزله لاکو
مصول و انما نخبہ کوس
لو اہلہم کما امر و انوار
پیغمبر از در حشر رونان

تصفت سگوف پی بری
نہ خیرہ سرج بر بندہ بالا را
با حسیہ از دیرہ چونین
کیا بر صحت ایزد دانارا
خوشیہ ازہ فروغ چہ کرد
کو شعد دادہ شمع شب ازارا
لوزہ باضاریہ
چشم ازہ در بستر عنبر ارا
و آن روز مرد در صوم
حجہ فروغ طرہ خضارا
و آن شکر سعد و شہ
کف انقیاب و سلمہ و حوارا
و آن لوح و شمشیر و کوی
و آن ناز و ایل سولہ بر پارا
ہر یک در افریش خورش
طاعت و سجود مطہارا
در با و حج و حرم و موی
عابد کہ طرہ حور ارا

نماہار

دین بود کہ کشت بہر
آرزوت لخصہ ماتم بر
او بود پیش از آنکہ بولفت
مستحق فی لہر بر آدن دنیا
او بود پیش از آنکہ بروفت
در حکم نافع جنہ صفا
او پیش از آنکہ شود منزل
برق فراشت ت و اہارا
او پیش از آنکہ و کلمہ و عجا
ماند سپہر نافع غضب
نورسید از سبک او کرد
برحت بود دلیل شہ
سلطان دین علی کہ بجا کرد
ماند کفایت لاد حسدا
سکون ایام روح او ہمہ بود کرد
در زہم غنہ شہر مہنہ را

۵۲ **و لہر علیہ** زہمت
بنیان کہ لہر شہر دہری را
از مانہ دمان ز کشتی
ہمہ خوب روئیدہ اگر چہ
زندہ ہم چشم کردہ ساری

ازین کشت در شہ اعدارا
از ہم شہر شطش زو آب
با اہانت از بعد انہارا
او بود پیش از آنکہ صحتی اندہ
لوح از نوای لائزہ آوارا
او بود پیش از آنکہ کلمہ اندہ
در چارہ من سپہر سجا را
کرد لا بار حقیم در وقت حق
اے کیم شایات ازہ و خضارا
خوان نزال کلام کران
گردان زہر تو کشتہ خوارا
آنی بہ کہ در زمانہ دلاہت
از لاپیدہ جہر اللہ را
از روز جزہ شہر آدم و ولادہ ہم
زین بہ چہ کوی بیدہ کورارا
کلمہ نجات احمد سلیطہ

درد با کین کوی مت
کشت دل بہ باطن نجیب
نزد کہ کلمہ کین ازہ آوری
ز خبان از سالیستہ آوری
چہ در شہر خیر زلفت آرد

درد با کین کوی مت
وقت برہمن آتش نوزاد
او بود پیش از آنکہ بر وفرا
داند زہر تو کشتہ کلامارا
او بود پیش از آنکہ کلمہ کفار حق
جنبہ فروغ سید عیاس را
سلطان شمع بود کبک شہ ازہ
سبک کوشش حساب
زہر جہاز نوح و وحدا
قیمت رسیدہ و عفا
در خیمت او زہر از کیم
بچشم طراز و قرین
شہ انشہای کہ چہ خیر ازہ
از لطف او شغاف خود ارا
روز جزہ بدحت لو خوام
ازین نامہ نصیبہ خوارا

و لہر علیہ
سلیحان تو با بر سر
ز کشتہ زہرہ و شہر
بچہ از لہر سار کوی
شہر خستہ طرہ جنیبا

میر علی بن قاسم بن شمس را
 بنام زین العابدین بران
 روز شرف خطا برادر
 نام برود نموده دلبران را
 خصم است مرا قرن کرده بود
 کاتب رسد دلاوران را
 مودع که مرغ چشمت بپست
 مهاد شده این کمران را
 بسکه تو از آن که رفت
 بچشم کن ازین تو کمران را
 جز چشمه دین نام تو آید
 شمشیرش خیل کاوان را
 شمشیر زنده که لطف
 از پیش نفر پیکران را
 او شمشیر غاب از آمد
 بر شمشیر تاج برودان را
 بر جسد شرف سپهر بر میر
 شمشیرش سخت مغفران را
 اسرار در فحش روحست
 کیمت عقاب شهران را
 رخ بسکه چنگ بپست بود
 همسهرت شهران را

میر بود آسمان خندان را
 میزان عدالت حق است
 گشت مستم که دوران را
 هر یک مستم بختی دانش
 ابناز فرشته سلطان را
 آوای سپهر کعبه کعبت
 کفر نه بخت که سلطان را
 ای داده بناتش کردن
 باز ز فقر مضطربان را
 حریف از شتر که شتر گوید
 کافیه سر زده صفایان را
 هر دو بر سران بر سر
 در حمله جنگ خنجران را
 خیزد جز آوده سرودان را
 تا در یکسند غضنفران را
 مقلح بهشت بهشت بقصه
 هر دفتر کفر مصدران را
 این شمشیر برادر شمشیران
 مهرت زده مکه جاگران را
 ای قمر که کسر و عقد کون
 همسهرت شهران را

من تبت به از این صفایان
 شایسته شکران را
 فضل که خاص قدر آید
 ز افواج هر سپهبدان
 که خدمت زوایب جان
 از جنت شرف دوران را
 هر مسکله از غبار جنت
 مسکله تو لقب به خندان
 از کسیتی نام فقر برود
 در جنت بخت همگان را
 حیدر که کعبه کعبت
 سخنان زنده زده دوران را
 در عهد سپهر مهر اول
 داور بر لادنه دوران را
 فلک در بارگاه جانش
 در مرتبه او محب دوران را
 همه برضیه موم کعبه فولاد
 بر روز تیغ شمشیران را
 در ستر تافاهای تربت
 مرغ تو ستاره زوران را

۵۶

۱۳

خندان تو سپهر جوان
 خنجر زین سخن ترا سپهر
 بر هر چه دست سخن ترا
 ایسکن چه غم را بای بود
 فایزه بجز غم آن زود
 مهر تو کمال از غم آن
 تا جان پیش از آن غم است

و در کمان پنداران را
 ای قصه تر کعبه حیران را
 چون بر یوسف برادران را
 با رایت همه ز دوران را
 جسد آن زده سمنان را
 رخسار او بجز ز غم آن را
 صبح است کاشن خندان را

دله مقبلة الله

کوه سار بود از کسندی کنه
 جان در آید فراس از فرودین
 در حقیقت که کوه رنگفته کوش
 خطی که کوه غلبه غم را
 کمان بر کوه جبار و کوه سار
 درخت کوه کرم از غم
 بهار است کوه جوی و جوی
 اگر کوه ز کوهان کوهان
 هزار کوهستان هم سوزی از روز
 بنفشه بجز داود است در جوی
 اگر کوه شسته مانند باغ ابرو
 نهید چه بر عقیق تیغ کین
 نه سنج کله شمشیر جوی

مغزی بضم هم در کوه
 مین بهله و شمشیر
 زانو بگو لقب بی از
 سزای نام از فرهاد
 سزای نام از فرهاد

۶۷

بیت
مهر از آن هر وقت
چون در آن هر وقت
بیت
مهر از آن هر وقت
چون در آن هر وقت

بدین روزها که نامم نزار
 وین ملک کار در صبح و شب
 آفت هم بسیار با هم
 مهر از آن هر وقت
 تا در زلفش ز جبین دوام
 چوین در آن هر وقت
 که در نیام از دست فرقت
 بی در هر مشت که سیم
 خدای دلم ز اهر کلاکت
 در کستان غم هست از او
 در هر از دست حسین و دارد
 دارد آنک مرا فریادش بر
 ز آب بر آن لعل او خردم
 ره بجز آب و قند مریتم
 چشم از آنک ز غم روشن
 جلا در بلا مرا خردم
 نفس زلف و دم شش بر آن
 طالع کجوات چشم بر طالع
 کست عمارت طوسه حسر
 دستم آید چون خردم
 کج جان در طبعم جاسنه
 بی خبر بهر غار شش ناکاه
 عشق که از خدای است با بر
 که نه محکوم عشق بود بوی
 در نه فرمان عشق لب کتبت
 عاشق از عشق در بد است با

۲۳۴

عشق را ز همه است که
 و شکاه هرگز عشق از آن
 بیت
 مهر از آن هر وقت
 چون در آن هر وقت
 زین ما فیروز ترانه طاس سیم
 ز این بر جد اجماع
 برده تا بخور ایو حنین
 نفس حشمته بهر محاف
 بعضی صفت حشمته
 صدف از ده که در آن
 بعد از هر بد که کشت تمام
 است خلد از روی خوش
 شش حشمت را در وقت تمام
 بعضی مهرش چو حیرت
 و شش آن فرد که از کجا
 در شش خبر که را بسته
 ز مهر او را عقد که بوی
 بهفت آباد و چای نام طبع
 بولا که بود بر کدم
 از مهر او جان کز قصه او
 نام او که مهر سیم بود
 حشمتش فلک ز رخ شد چرخ

کوش برایت نامشده طغرا
 ناله سید از صحرای صحرا
 زانجهت گشت کعبه را بنا
 رب از این سینه سین
 از نه بید کسی مرا صلا
 گشته لب بر کرده از دریا
 کوه را منظر خردای نما
 موی از هوشش گاهت بنا
 که در آید بر بعه بنیب
 سر نهان کجا شو میدا
 حشر کرده نظرکرت در آنا
 اینجا سو ز کونه کونه سلا
 هم بر بولت و هم خدای ضا
 بر رسول خدای کرد جنب
 در پیوست او عس و در غا
 از تمکا در سدر زنا
 در بنیانت شقیه فردا
 و یک در امر زوجت قضا
 بیایتن از بیخ ال جا
 بخت بر دگش بر دهر جا
 رفته بیعت ز دست رجا

کذا

مسرخ روی پس از دوی نام
 کن اسر کج لطف حق حوا
 حرف این بر لولا کفک
 کن درد از عترت تو شود
 بک نامه دارم از سیه ز خط
 نبره چنر مولا ز ضیق خط
 تو دال تلاوت مع سرا
 لغزت سنج و نقب پرا

خاتم

في التوحيد

روي عن ابي عبد الله عليه السلام قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
فضل التوحيد قال ان يكون الله وحده
معلقا قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
ان يكون ذلك لا يستحقه قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
قال ان يكون ذلك لا يصبر ثم قال ان الله

هو الله
الذي لا يشرك به
شيء
قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
ما هو التوحيد
قال هو ان يكون
الله وحده
معلقا

قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
ما هو التوحيد
قال هو ان يكون
الله وحده
معلقا

قال قلت لابي عبد الله عليه السلام
ما هو التوحيد
قال هو ان يكون
الله وحده
معلقا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله العليم الحكيم الذي لا يعزب عن علمه مثقال ذرة في السموات
 ولا في الارض والصلوة على محمد واهل بيته الطاهرين الذين هم
 ذرية بعضها من بعض **أما بعد** فيقول الفقير الى ربه المهين
 محمد بن مثنى المدعو بمجيب ظمير الله سريره ونور بصيرته هذا
 القول في الاشارة الى كيفية علم الله سبحانه بالاشياء كلها
 وحجتها ومعقولاتها ومجربياتها بحيث لا يتلهم في وجوده وبقائه
 ولا يصبر عن خبره واحاطة على الوجه الذي يوافق اصول الحكمة
 ويوافق القواعد الدينية ولا ناله ايدى المناهيات ولا ننطوئ
 عليه السنة المواخذات ككتبه بالتماس ولدي الموفق الحكيم محمد
 الملقب بعلم الهدى زاده في الفهم وصفي عظمة عن شوايب الوم
 فانها انقض المسائل المحكية مدلولاً وادقها دليلاً واعرها
 من الاوعورها سبباً لانه ان قوما من الاربعة في الحكمة زلت
 فيها اقدامهم وقصر عن بلوغ ذروتها الفاهمة وانما التابيد

من الله في الوصول وتبين ذلك في اصول **أصل** اعلم ان العا
 والمعلومة مما عين الفاعلية والمفعولية او لارتقان لهما العلم
 عبارة عن حصول المعلوم للعالم وليس الفاعلية ايضا الاصول
 المفعول للفاعل وتخصيل الفاعل للمفعول فانك اذا تصورت
 صورة في تفكير فعين تصورك اياها عين حصولها لك وعين علمك
 بها وتصورك اياها ليس الا انتاك لها في ذلك وابدائك اياها
 مع انك لست مستقلاً في هذا الانشاء والابداء بل انت محلها
 وانما يفيض عليك مما فوقك حين حصول شرائطها فيك واستعدادك
 لها فلو كان الانشاء منك بالاستقلال كان او في ان يكون علماً
 لك بها فذلك من حيث هي مع قطع النظر عن تصورك لتلك الصورة
 مفقودة على التصور والصورة ومن حيث تصورهما لا تتفك عنهما
أصل قد تدب ان الله سبحانه قديم بذاته منفرد بالازلية كان الله و
 لم يكن معه شيء ثم اوجدا الاشياء جميعاً بذاته بحيث لا يخرج منها شيء
 عن ابداعه وتكونه وان كان بعضها عقيب ترميها بسبب سبب

من الله في الوصول وتبين ذلك في اصول
 والمعلومة مما عين الفاعلية والمفعولية
 عبارة عن حصول المعلوم للعالم وليس
 الفاعلية ايضا الاصول المفعول للفاعل
 وتخصيل الفاعل للمفعول فانك اذا تصورت
 صورة في تفكير فعين تصورك اياها عين
 حصولها لك وعين علمك بها وتصورك اياها
 ليس الا انتاك لها في ذلك وابدائك اياها
 مع انك لست مستقلاً في هذا الانشاء
 والابداء بل انت محلها وانما يفيض عليك
 مما فوقك حين حصول شرائطها فيك
 واستعدادك لها فلو كان الانشاء منك
 بالاستقلال كان او في ان يكون علماً لك
 بها فذلك من حيث هي مع قطع النظر
 عن تصورك لتلك الصورة مفقودة على
 التصور والصورة ومن حيث تصورهما
 لا تتفك عنهما أصل قد تدب ان الله
 سبحانه قديم بذاته منفرد بالازلية
 كان الله ولم يكن معه شيء ثم اوجدا
 الاشياء جميعاً بذاته بحيث لا يخرج
 منها شيء عن ابداعه وتكونه وان كان
 بعضها عقيب ترميها بسبب سبب

هذا انما يتاخر ويتوسط شيئا فقول ان الغارفين بالامر على ما
 عدل به هو وعيان لا يتكفون في اذهاب هذا هو ذلك من وجه وان غير
 ذلك من وجه آخر وذلك لانهم يعلمون ان حصول الاشياء بشيء
 سبحانه وتحققها عنده وحصولها لهم ليس على حد حصولها لنا
 تحققها عندنا وحضورها لدينا كيف وحصولها عند غيره حصول
 لفاعلها وموجدها ومنشأها ومحدثها بل هو محبط بها وشاهد
 على ما هي عليه وحصولها لنا حصول لمن لم يفعلها ولم يحيط بها
 ولم يشاهد ما على ما هي عليه فلا اشياء سبحانه وجه الى الحق
 وهي من هذا الوجه حاصله متحقق عنده حاضر كثير في الازل والاصوات
 وحدانيتها وكثرة ولا منغيرها وبالجملة على ما يناسب خباية خرد وجل وصفا
 وافعاله ووجه آخر البناء على هذا الوجه لم يحصل ولم يتحقق ولم تجد
 الايجاب الايزال وجودا منفردا متغيرا قائدا وبالجملة على ما يناسب
 ذواتها فالوجود واحد والوجه اثنان والبه اشبه بقوله عز وجل ما
عندكم نفيذ وما عند الله باق وقوله سبحانه كل شيء ها لك الا وجهه
الاصح

اي حقيقته التي منه عند ربنا ولما كان الله سبحانه محيطا بنا وهو معنا ابنا
 كتابا بل هو اقرب الينا منا فهو شاهد الاشياء بهذا الوجه الذي يشاهد
 بعينه اجتناب بعين مشاهدنا اياها فاذا اجتناب عن علمه مثال ذرة
 في السموات والارض ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا بشيء صبيح
 فمناطة علمه بالاشياء ليس الاذواتها الموجودة في الاعدان لا صور
 غيرها فانه يدبرها او يدبره عز وجل ويايها العقلية او صور انانية
 غير موجودة ولا معدومة وغير ذلك كما ظن كلامها طائفة مما انه
 عز وجل لا يحتاج في ايجاد الاشياء الى اصل ومثال وجودها منها على
 بل هو المبدع اياها لا يشي كك لا يحتاج في علمها بالصور اخرى غيرها
 يعلمها بها ونحن نحتاج في ادراكنا لبعض الاشياء الى حصول صورها
 في ذواتنا لعينها عنا وانفصالها منا ومع ذلك فلا نعلم تلك الاشياء
 الا بالعرض وليس معلومنا بالذات الا الصوات التي في ذواتها واما الله
 فلا يقين شيء لانه فاعل لكل شيء قاهر فوق كل شيء رب على كل شيء وفعله
 علمه وعلمه فعلمه يصعد معلوما ويعلمه مفعولا عليه صبره وصبر علمه ولو

وقد علم
 فاعلم ان
 كل شيء
 كان
 في
 العلم

العلم
 العلم
 العلم
 العلم
 العلم

علمه بالاشياء بالصور لما كان وجودها العينية معلومة له الا بالعرض
 مع انه فاعلها بوجودها العينية والعلم بالعلم على سبيل ان العلم
 بمفعوله على النحو الذي هو مفعول الاعل عن غيره اقبل الوجود العلم
 عند اهل العلم على الجريد عن المادة فكيف يصير الامتصاص المتعلق
 بانفسها لاصورها المنتزعة عن موادها فلذلك انما يكون في الاشياء
 التي لم يتحقق العالم بالاضافة اليها علاقة بجادته وسلطانا على غيره
 اشرفا في رتبة من غير الحجاب كما اشار اليه بعضهم بقوله ان الشيء المادي في
 الزمان بالنسبة للمبادي غير مادي لان زمانه يعينه ارتفاع اثره
 والزمان عنه وهو للبقاء والغيبه **فصل** فقد ثبت في ان الله سبحانه
 علم الموجودات كلها في الازل على ما عليه فيها الازل علمنا بنا لا يجهل
 بتغيره بتغير المعلوم ولا يتجاوز وحد وجوده الاشياء فيها لا يزال
 بعد فقدتها في الازل على ما عليه عنده وذلك لانه لا يتاخر في فعلها
 في الازل على ما عليه عندنا علمه عز وجل بها في الازل على ما عليه عندنا
 لانه انما يعلمها في الازل بوجودها التي عنده وجميع احوالها الثانية

من غزالي

في نفس الامر ومن جهة احوالها الثانية في نفس الامر انما بوجودها التي
 عند انفسها مما لا يزال وان تكون في الازل وذلك لا جازم غير جازم
 الازل بالايصال وما فيه فانه يحيط بجميع الازمنة والامكنة وما فيها من
 الزمانات والمكانات كما انه يحيط بما خرج عنها فان قلت انها لم تكن موجودة
 في الازل فكيف اطاعتها في الازل قلت انها وان لم تكن موجودة في الازل
 لانفسها وبقياس بعضها البعض على ان يكون الازل ظرفا لوجودها كما
 الا انها موجودة لله سبحانه وجودا جعبا وصادقا غير متغير بمعنى ان
 الازل الاله الجادته ثابتة لله سبحانه في الازل كذلك وهذا كما ان الوجود
 الذهنية موجودة في الخارج اذا قيده بقيامها بالذهن واذا اطلقت
 من هذا القبيل فلا وجود لها الا في الازل فالازل يسع القديم والحديث
 والازمنة وما فيها وما خرج منها وليس الازل كالزمان واجزائه محصورا
 مضيقا يغيب بعضها عن بعض ويقدم جزءه وتأخر آخره فان المحصور الضيق
 الغيبه من خواص الزمان والمكان وما يتعلق بهما والازل عباد
 عن الازمان التسابق على الزمان سبعا غير زمانية وليس بين جادته وبين

في نفس الامر ومن جهة احوالها الثانية في نفس الامر انما بوجودها التي عند انفسها مما لا يزال وان تكون في الازل وذلك لا جازم غير جازم

العالم بعد مقدرة انه ان كان موجودا يكون من العالم والا لم يكن شيئا
 ولا ينسب احدهما الى الاخر بمتبذرة ولا بعدة ولا معية لانفقاء الزمان عن
 الحق وعن ابداء العالم فيسقط السؤال بغير عن العالم كما هو سادس
 وجود الحق في كل ان شئ من الزمان ولا زمان قبل العالم فليس الا
 وجود يجب على الوجود من الوجود وهو وجود الحق ووجود من الوجود وهو
 وجود العالم فالعالم حادث غير زمان وانما يتعبر بهم ذلك على الاكثر
 فهوهم الازل اجزاء من الزمان فيقدم سائر الاجزاء وان لم يسبقه بالزمان
 فالفهم انبوا له معناه وقوهما ان الله سبحانه فيه ولا موجود غيره سواء ثم اخذ
 بوجوب الاشياء وشبهاتها في اجزاء اخر منه وهذا النوعها طل وامر
 محال فان الله عز وجل ليس في زمان ولا مكان بل هو محيط بهما وبما بينهما
 وما معهما وما مقدمهما ويتحقق ذلك بقضي عظم اخر من الكلام لا يسهل
 العفول المشوية بالاهام والفترا الى لغة منه لمن كان من اهله ان
 نسبة ذاته سبحانه الى مخلوقاته فتشع ان تخلف بالمعية واللامعية والآ
 فيكون الفعل مع بعض والقوة مع آخر فتتركب ذاته من جبهتي فعلية
 ومعممة

وتغير صفاته حسب تغير المحيديات المتعاقبات تعاضل ذلك فنسبة
 ذاته اليه فعلية صفة وغنى محض من جميع الوجوه الى اجمع وان كان
 من المحيديات الزمانية نسبة واحدة ومعية هو صفة تانية غير زمانية ولا متغيرة
 اصلا والكل يغني عنه بقدر استعداده انما يتقينا كل في محله ووفقه وعلى
 حسب طاقته وانما فقرهما وقد انهما ونقصها في القبيل الازدياتها و
 قوا بلذ وانها ولد في تلك امكان وفتح فالمكان والمكانات باسرها
 بالنسبة الى ^{الله} تعالى كلفظة واحدة في معية الوجود والسمو اطوارا
 يهينيه والزمان والزمانات بازالها وابدائها كان واحد عند ذلك
 جف الظلم بما هو كائن من نسبة كانت الوجود كائنه والموجود الكمال
 شهادتها وعقيدتها الكون واجتذ الفضاغرة ما خلفكم ولا بعلم الا
 كنفس واحدة وانما القدم والتأخر والتجدد الضم والمحصو ^{الغنية}
 في هذه كلها قبيل بعضها البعض ووهلاك المسجون في سطور ^{ان}
 المسجون في سخن المكان لا غير وان كان هذا لما تسغره الالهام و
 بشما زمنه قاصر الافهام واقا في لغز وجل كل يوم يتوشا فهو كاقاله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

بعض اهل العلم ينتشرون بديها الاشعرون ببدليها فلينسب
فصل ولعل من لم ينه بعض هذا المعاني يضطر ويضول ويبيع
 فيقول كيف يكون وجود الحادث في الازل ام كيف يكون المتغير في نفسه
 ثابتا عند ربه ام كيف يكون الامر المنكسر المنفرد وحدها جيبا ام كيف
 يكون الامر المنفرد في الزمان واقعا في غير المنفرد في الازمان مع ^{بطل}
 الظاهر من هذه الامور **فتمثل** له بمثل الحية بكسر سورة استبعاد
 فان مثل هذا المعرض لم يجاوز بعد رية البحر المحيوس فلما خلا من
 مندا كجبل او خشب فمختلف الاجزاء في اللون ثم لمره في محاذة فتمت
 او نحوها ما نصبت حدقة عن الاحاطة بجميع ذلك الامداد فتكون تلك
 الالوان المختلفة متعاقبة في الحضور لدها نظهر لها شيئا فشيئا ^{حدا}
 بعد واحد لصيق نظرها ومنسبا وبقية في الحضور لدها بها كلها دفعة
 واحدة لفقوة احاطة نظره وسعة حدقة وفوق كل ذي علم علم **فهو**
 سبحانه ادرك الاشياء جميعا في الازل اذ اكلها واطمها احاطة
 كاملة فهو عالم بزمان اي حادث يوجد في اي زمان من الازمنة
^{وهو}

وكم يكون بينه وبين حادث الذي بعده او قبله من المدة ولا يحكم بالعدم
 على شيء من ذلك بل بدل ما يحكم بان الماضي ليس موجودا في حال حكمه
 هو بان كل موجود في زمان معين لا يكون موجودا في غيره ذلك الزمان
 من الازمنة التي تكون قبله وبعده وهو عالم بان كل شخص في
 اي جزء يوجد من المكان واي نسبة يكون بينه وبين فاعله مما يقع في
 جميع جهاته وكم الابعاد بينهما على الوجه المطابق للحكم ولا يحكم على
 بان موجود الآن او معدوم او موجود هناك او معدوم او حاضر او
 غائب لانه سبحانه ليس زما في ولا مكان في بل هو بكل شيء محيط اذ لا ابد
 ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه **فصل** من
 عرف ما خصنا عرف معنى ما ورد عن اهل البيت عليهم السلام في هذا الباب
 من روايات كقول امير المؤمنين صلوات الله عليه لم يسبق له حال
 حاله فيكون ولا قبل ان يكون اخره او يكون ظاهرا قبل ان يكون باطنا
 وكقوله عليه السلام احاط بالاشياء علما قبل كونها فلم يزد كونها
 علما عليه بها قبل ان يكونها كعلمه بها ^{بعد} **فتمثل** له بمثل الحية بكسر سورة استبعاد
 فان مثل هذا المعرض لم يجاوز بعد رية البحر المحيوس فلما خلا من
 مندا كجبل او خشب فمختلف الاجزاء في اللون ثم لمره في محاذة فتمت
 او نحوها ما نصبت حدقة عن الاحاطة بجميع ذلك الامداد فتكون تلك
 الالوان المختلفة متعاقبة في الحضور لدها نظهر لها شيئا فشيئا ^{حدا}
 بعد واحد لصيق نظرها ومنسبا وبقية في الحضور لدها بها كلها دفعة
 واحدة لفقوة احاطة نظره وسعة حدقة وفوق كل ذي علم علم **فهو**
 سبحانه ادرك الاشياء جميعا في الازل اذ اكلها واطمها احاطة
 كاملة فهو عالم بزمان اي حادث يوجد في اي زمان من الازمنة
^{وهو}

زوائد
 الالام اشياء وكما
 السموات والارض
 لا يتودر حفظها
 الا على العظم

علمه بالاموات الماضين كعلمه بالاحياء الباقين وعلمه بما في السموات
 اعلم كعلمه بما في الارضين التعليق وكقول الباقر عليه السلام كان الله و
 لا شئ غيره ولم يزل عالما بما يكون فعلمه قبل كونه كعلمه بعد كونه و
 كقول علي عليه السلام لا كان خلقا من الملك قبل انشاءه ولا يكون منه بعد و
 وكقول الصادق عليه السلام لم يزل الله عز وجل ربنا والعلم ذاته والاعلم و
 والسمع ذاته ولا مسموع ولا بصير و الله ولا بصير والقدرة ذاته ولا و
 مفدور و ظنا احدث الاشياء وكان المعلوم او وقع العلم منه على المخلوق و
 والسمع على المسموع والبصر على المبصر والقدرة على المفدور و وكقول
 الصادق عليه السلام لم يزل الله تعالى عالما بالاشياء قبل ان يخلق الاشياء
 كعلمه بالاشياء بعد ما خلق الاشياء و وكقول الرضا عليه السلام و
 اذ لا مرئوب وحقيقة الا لومته اذ لا مالوه ومعنى العالم والاعلم و
 الخالق والخلق و تأويل السمع والاعلم ليس من خلق استحق و
 ولا باحد و البراءة استفاضة البراءة كيف ولا يقين و هذا و
 ولا عجب و لعل و لا تقين و لا يشبه و لا يقارن و مع و هذا و
 اذن

اردنا ابراده في هذا المختصر وهو لباب الكلام في هذا المقام سطين
 من ذوى الافهام ومن اراد الزيادة عليه واعلم منه فليطلب من كتابنا
 الموسوم بعين اليقين فان فيها اسرار الاعتقالات الاكثر من ولايتها
 الا المطهرين واحمد الله رب العالمين والصلوة على محمد واله الطاهرين
و قد وقع الفراغ من كتابنا هذا الكتاب الخطاب الذي
 هو هذه اولها الابواب على بابها من العباد و
 ولا احب اليك من رحمة الله التي
 الكلامها كتاب في التوبة
 اشهر
 شهر جمادى الاخرى يوم الجمعة من احدى شهور ثمانين والالف
 الهجرى النبوي على ما جرى بها من الفصال والفتحة والحمد لله
 اولها واخرها واجزاها وظاهرها اللهم انفع به من عبادك وقصد
 واعفر للمؤمنين والمؤمنات انك سمع الدعاء امين يا رب
 العالمين و
 امين

هذا الخطيب البيان العلاء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله على نعماته والشكر على الآنة والصلوة على سيدنا محمد
 محمد النبي وأوصيائه الأكرمين وعلى موالدهم أجمعين **ثم**
قال ما بعد فقد روي عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عليه السلام
 حضر جامع الكوفة وهو على منبر وقال يا معاشر الناس
 وجيبر رسول الله وكان لا يغيب عن شيء منه الا واني اعلم
 اعلم الغيب لم يوح الي شيء بل علم غيبه رسول الله ولقد
 استر الى الصباغ العلوي في كل باب الف سنة في كل سنة
 الف نوع فاستلوه في قبل ان تغدوني فاني غيب علم رسول
 الله فقام البصصة بن صوحا ومثم التمار رضي الله عنهما
 وابراهيم بن مالك الاشتر وعمر بن صالح وقالوا يا امير المؤمنين
 صلى الله عليك فلنا ما يجري في اخر الزمان فان قلوبنا
 تجبه اذكرك وقولك ونريد في ايماننا اذكرك فحمد الله واثن
 عليه

خطيب

عليه وذكر النبي فضل عليته الروفال الحمد لله بديع السموات
 وفاطرها وموطن الجبال وناظرها ومبني العيون وبارئها ومزل
 الريح وزاجرها ورائع السماء وزاهرها ومدبر الافلاك و
 مسبرها ومضمم المنازل ومظهرها ومبني السحاب ومسترها
 وموج الجنان ومنبرها ومحدث الاجسام ومظهرها وضامن
 الازواق ومدبرها ومجيب الاموات ومنشئها ونحوه على الآنة
 ومصدرها ونسكه على نعمته ومقدرها وشهيدان الاله الا
 الا الله وحده لا شريك له شهادة تود في سلامته ^{تاريخ} ذكورها
 ونوم العذاب ذخرها وشهيدان محمد عبده ورسوله
 الخاتم لما سبق الرسالة فاخرها ورسوله الفاضل لما استقبل
 من الدعوات وناشرها صلى الله عليه واله وسلم ارسله الى امة
 فداشعرن بعبادة الاوثان شاعرها واعلظت لظلاله دعاه
 الصلبيان طاهرها وفي اهل الشهوات فاخرها وهدى على لسان
 الشيطان يقول العصيان نعم طاهرها وانما اكلم الحرير في

النقاء سوما كرها فالبع صلى الله عليه وآله في الصبح وسأهرا
وغضا من بحر الطلالة وغيرها ومجتمعت بحجرات القرآن دعوه
الشيطان ومكارها وارغم معاطان العرب وكارها حتى
صحت دعونه بالحق ينطق بأمرها صلى الله عليه وآله روضه
العليا وطيب غاصرها اجها الناس صار المثل وحقق العمل
وكثر الوجوه واقترب الاجل زهفي الزاهي وحقق الخائف
ولحق الآخر ونفك اللهود ونهارت الامور ومجتمعت
وارغم المالك واساك لسالك وهلك الحالك وعمت القنوات
ونعت القبريات وكسر المعزات وقصر الامد وهتير العتوه
هتيرت الوساوس في غيظ العتيرت ماجب الامواج وصعق
الحجاج واشتد الغرام وزلت القيام واذلف الخصام واختلف
الطريق اشتد الطلب تكسر الحرب ودرزفت الصيود غاب المعقود
هاتم نشاط الناطق والهيات واعجز المطاع واظلم المشاع وصحبت
الاسماع وزهد العفاف في سب الاضاف واستنجد الشيطا
لاظلم

اصحبت

هاتم

وعظم العصبيا وحكم النسوة وفلحت الحوراء وقتل النافث
وهجم الواسية وهدت الاحراز ومجن الاوكاز ونازل الاعجاز
واختلف الالهواء واعظم البلوى واشتد الشكوى
واسميت الدعوى وقرض القارض لئلا يمرض وعط السطاط
ونالهم الشداد ونفل الاحاد وعجن الافلاة وجمع الولاية
وقضل البادخ وهمل الناسخ وزلزلت الارض واجتأ الناس
ووصت الفرض وكبت الامانة وبددت الخيانة وخبثت المصيا
واخذت القبض هارذاع القبض وكثرت النبت وكثكت المحبص وقام
الادعاء وقعدت الاوليا وخبثت الاعشاء وقال الاستقيا
وطالت المحال الكال وساهم الشبيخ وانزع القبلح وكفكف
النير وخذت البلوغ تكامل الهلوع وقد تدل المدعور وندند
الدهجور واورز الماء ونكت النسوة وعبس العيوس وكسكس
الهيموس واجلبت التاموس ودعدع الشفق وحوهم لاسق
ونور الامس وزاد الناد وزاد الزاد وجلب الجدد وظل

الظليل وعلى العليل وفضل الفضل وسبب الشناك وشمس
 الشناك وكذا طهر وقسم القصر وسبب الوضوء وسلم الند
 وبار الذهب ذاب الذهب ويختم ناقب زور القرآن واحتم
 الدبران وسدس السلطان وربع الزنبراق وسبب الحبل و
 ساهم الرجل وافل الراس واسد الفلار وكلمة الفخر وسد
 المحرم وغمرت الظه وظهر الاظلمس ونوم الكسار وقد
 منهم المنعاس فكيف هو الحجر والاملاكون المحرر وحديون
 كبا وبحر جود خراسان ونفرون الجلبان ويهدون الجص
 ونظف من الصق ويقطعون العصون وهو العراق ونحو
 الشقاق بسر الشقاق بدم فراق فاه ثم له تعويذ السقاء ويؤك
 الاخواه وقال سلمان بن سند ثم الفتى مبهومين على سند
 بينا وشم الآ ونفعل الصعداء وان مكدا وعمل جينا فقال
 سويد بن سند فلعله الله وكان زعمك الخوارج يا امير المؤمنين
 انت حاطر ما ذكرت وعالم بما اخبرنا الفتى على سند
 خبرو

البه ورفعه بعين الغضب فظننا ان السماء انطبقت على الارض
 هلكت ساعته وقال له على لانه نكلك التواكل ونزلت
 بك التواكل يا بن الحمان الحانث والمكذب اليك عفتك النسل
 ولاح بك الجبل اما والله ما امنف برسول الله فخط ولن يؤس
 بوسه بعل السوك بل تسند عن الدخول بقصر باب الطول و
 بعلبك العقول فلنع العقول بما اقول يا ولبك انا اسم الله الحبار
 وانا حقيقتة الاسرار انا دليل السموات انا مسير النجاة انا خليل
 جبرئيل انا حبيب جبرئيل انا قائد الاملاك انا شهيد الاملاك
 انا صادق الوعد انا شاهد العهد انا منير الصلاح انا حفيظ الالواح
 انا صلوة ^{سلاوة} الديجور انا السلا مور انا رتب القواصب انا مفتاح
 العواصف انا منير الكرامة انا اصل الالهامة انا شفيع الدوائر
 انا ماش الناس انا كنوان المكان انا تبيان الامتحان انا شهيد الاخرق
 انا وفي المشاف انا عاصم الشواهد انا عبيد الفرائد انا شاهد
 الصياغ انا جون الشوامر انا مالک السليح انا مخلص المهج

انا سماءك النبوة انا مطسة انا باب الابواب انا صبر ان الكتاب
 انا المختبر ان الكفا انا صبر من الايات انا الاول في الدهر انا الا
 الاحق في المعنى انا البطر في الاسرار انا الظاهر على الاسرار انا
 الروح المعج انا السقف المرجوع انا في السرطان انا سطر في
 انا مبدأ الشئ انا سعد في زهر انا مسر الكواكب انا رحل الفواقب
 انا عن السطر انا عنوة البطر انا احد الاكل انا عطار العقبيل
 انا في العراك انا في السماك انا صرح الظرفان انا عوق
 المسر انا حارس الاسلاف انا رحل الاعراف انا واثق الوفاق انا
 نياح المراق انا جامع الايمان انا سر الحمات انا راية النصر انا
 خلاصة العصر انا عروحة الحديد انا غرة السر انا مخطط القصاص انا
 جوهر الاخلاص انا عدوة الالهة انا اده الامار انا حنف الطغية
 انا سورا البرهان انا مفضل القران انا معر النور انا مفضت
 الملك انا مبر الصنف انا ثاقب الكسف انا نبوة الشكور انا معصم
 الزبور انا ماولا لتاويل انا مفضع الاجليل انا فضل الخطا
 انا الركب

انا ام الكتاب انا ثاقب الحمد انا سطر الحمد انا منجد البرية انا
 صاحب العقدة انا مثقل الميزان انا صفا العمان انا عالم الاعلام
 انا حلة الانعام انا خاسل كسب آء انا بستان النساء انا صفا
 الابلاط انا مبدأ الاسلاف انا مدبر الكرم انا قوبة المدد
 انا الصا والميم انا سر بهم انا عكم الوعد انا سعادة الحمد
 انا علامة المعبو انا مستب هو انا حلة الخليل انا اية بيني
 انا خاطب الكهف انا محبوب الصنف انا الطرق الاقوام انا موضح
 سرهم انا السوة لمن تلاها انا ذكر الطة انا ولي الاصعاب
 انا الظاهر مع الانبياء انا صاحب النجم انا طسم الحج انا مؤيد
 التوف انا المسجون انا مكون لقران انا آء الرحمن انا عكم
 الطواسير انا امام سب انا حلاء الجواميم انا قسم المم
 انا ساق الزمر انا اية الفهم انا رافة المصدا انا شراجه
 عاد انا صاحب النجم انا راصد الرحم انا صاحب الطور انا
 باطن السور انا ق انا وازع الاضفاف انا مثل الضفا

انامسأهم الذرأب انامرعة فاطرانا الامام الصابر
 اناسورة الوافعة انا العاديا والقارعة اناسورة سباء انا
 خطيب الخطباء انامامنة الاحزاب انامكنون اناجابنا اكبر
 القسم انا الشافع للام انا الرحمة في ص انا الهبعض انا
 باب الحراف انا طاووي الفضلائنا انا الوعدوا الوعدنا انا
 امثال الحديد انا اوفى الآء وفاق انا جناح البرق انا
 ن والقلم انامصباح الظلم اناسوا المني انا الممدوح
 في هل في انا النبأ العظيم انا الصراط المستقيم اناسورة
 الحجر انا عذرا فطر انامورا السرنا دافع الظر انا جامع
 الايات اناموقف لستنا انا حافظ القرآن انا بنيان البيان
 انامتقب الرسول اناسبق تسلول اناعمو الاسلام انا
 الاصنام انا صاحب الاذن انا فاعل الجحس اناسلف العطاء
 انا التائم على الفران اناسيب البرهمة انا نافذ الازاكة
 اناسرج المجره انا هرة الكواكة انا رهق الطارق انا
 نكروهم

بطرس الروم اناسيد الاسمو انا حقيق الانام اناعز عدكوا
 انامبر السبع انامرك الجحس انا كلون انامورفا لقوانا
 الكراهبق انا محجج الريح انا جويل الفوج انا عفا لاها انا
 رذكل اعلاز انابره لرون اناكرك سدرن نامه لملطا انا
 لردن من خطا انا بدلا البرج انامب سنا الكروج انا
 الاعاجم انا رن البر انا البر انا البر انا محجج انا
 صفق الجبل انا انا والاعجاب اناسمسا النبأ انا بره الوفا
 انا السهيد الطبايع انا صق الرضاع اناسر الاسرار انا
 الاخبار انا حدة الاصلع انا مواج بوسع اناسب المجراب
 اناسول الطلاب انا دريس العون انا تمه الفرس انا عده الفوق
 انا حامل اللوى اناساق المحسن اناساق الكوثر انا فاسم الجنا
 انامساق المنبر انامعيت الدين انا امام المتقين انا وارث
 علم الخنار انا طهر الاظهار انا مبدل الكفرة انا ابو الائمة
 البره انا فاعل الباب انا عبد انا واب انا صاحب البعثن انا

مترجم

صاحب يد ورحبني انما حافظ الايات ناخطب لامواثا نا
 مكرم الثعبان نا صيد الافران انالبتا لرحام انا انبسطوا
 انا اجيد الباع انا وفر السما انا مملكت الحجاب نا مفرق الاجزايك
 انا الجوهرة المسنة انا باب الملقبة انا وارث النجوم انا النقطه
 والمحطه انا باحطه انا اول الصديق انا صالح المومنين انا
 الكهف انا مشكاف النور انا مفرح الكواكب انا صاحب المعجزات
 انا غياث الضك انا سريع الفلك انا سريع الفضا انا متنوع
 الوصايا انا حقيقه الامنان انا عين الاعيان انا صخر المناسخ
 انا صالح الصلاح انا سوا المعاد انا كاشف الردى انا بعيد
 المنان انا محل المشكلات انا منير السها انا عصمه الغوامض
 انا حظه اللواخط انا ارام القليل انا صله الاصال انا
 امير الصصال انا كرام السوا انا سر العلو انا معطل الباس
 انا ضياء الاضراس انا جبل المنير انا دعاء يوم الدين انا ناخ
 المرء انا عصمه الورى انا دوحه الاصبه انا مفصل الفضله

انا الولد

انا طود الاطواد انا جود الاجواد انا غيبه العلم انا
 رونه الجلم انا حنه الجهد انا مطهر الولد انا بيضه البلد
 انا ولي اعدا نا محل العفاف انا معدن الانصاف انا الفجار الاخر
 انا الصديق لا كبر انا الفاروق الاعظم انا الطرفي الهني
 انا رهمه النور انا حكمة الامور انا معدن التقوى انا كاشف
 البلى انا الشاهد المشهور انا حافظ العفو انا نصر الباطن
 انا دخره الدخائر انا عصام العزمه انا حكمة الحكمه انا حاكم
 الجهاد انا طيبة الاستناد انا ركة الوردى انا مفطر الكائنات
 انا هزبر الوغاء انا قائل من طغى انا قرن الافران انا مدرك
 الشجعان انا فارس الفوارس انا نفس النفس انا طبعم الغرقا
 انا منير المحمدا انا سوال المسائل انا منحة المناهل انا اول
 الاستباط انا جواز الصراط انا صحيفه المؤمن انا خير خلق الله
 انا الحيا بالحيات انا جدول الايجاب انا لواء الاوكز انا
 امن المعاوز انا مبدع النبالة انا خليفه الرسالة انا مؤتم

صبيغ

انا اثمنا لعداء انا صفة الاصفياء انا كفو الاكفاء انا وارث
 الوارث انا نقشة النافث انا الامام المبين انا ذرع الله الحضر
 انا موثوق الحقبه انا مهور طريقه انا وارث الشريفة انا
 الوديعه انا الشفع المشفع انا الامام الوديع انا البشير
 انا الشفع في المحشر انا الصانع بالحي انا الناطق بالحي انا
 ابن عم الرسول انا السيف المسلول انا منقذ العرفان انا
 مبرز الشفق انا معين الملئ انا مغا والاهله انا مصل الا
 انا مدلل الاقوال انا الصادق الغفار انا النعمه على الكفا
 انا مخجل الفتن انا مصدر المحر انا ذراع الشقا انا ولي الله
 لبث الوغا انا وصي رسول الله صلى الله عليه واله فاليوم
 ذلك صاح سويد بن قيس فل الهلال لعنه الله صبحه عظيمه
 وجلت منها القلوب اورث منها الابصاحون وكوف
 من عظيم نازله نزلت به فملك من وقته وسا الارض لله
 عنه وملك معه رجال ممن يعرض عليا عليه فقال
 اللهم

٢٥٩

الحمد لله حمدا موبدا وشكرا مسترا الخالق للامم وبارئ للنم
 ثم احدثوا به العباد والفضلاء يقبلون بواطن قدمه بكبريت
 قسم الاعظم عليه با تمام كلامه الذي نهى له فقال عليه
 مثل سبته من به المسلمون ام علي يعرض المعروض بلقي
 لئلا ان يتكلم بما لا يعلم

هذا اوصية من خطبة
 طاهر بن محمد

وقت ملاقات غدا بود که حرکت یافت آن مولی در چه کجایه از جهت لطف
حق که بر ما بنده و فقیر رعایت و مهربانی لطف را سازد از سر و پند و اندرز او که
بمکن از کس و خدای بی غدا خواهد و مهربانی را تمام در پیران از جهت و مهربانی سر و پند
عاطفه خود جلوه نمودند و خوشتر با مملکت نمودند در وقت در عایت بندگی
شعبه ای که کوه که در آن بود که باشد در خدای بی سبب که هر کدام
عایت جویند و عاقبت خود کوه بنده و خوشتر را بر کرده و مهربانی در هر دو
و در خدای بی وانی باشند و همان جهت بخت و قدر را در همین در
اصحاب هر چیز را در حق میباشند که خود را خوشتر از آن نعم و در هر کس را با خود
و بدان جمله ختم خدای بی ما و مهربانی خود است که در این صورت معنی
خودت خود را با ما تا آنجا که در دست خود خدای خود است که خود
رکعت شنیدیم در لطف بیکبار از کوه سر بسته که خود را لطف و شفقت خود را
خبر متعین بود که کوه در آنجا که ضعیف از کوه یا کوه بود که لطف و شفقت
خود بر ما باشد و در کوههای بر کوه بنام خود در این جهت که در کوه و عبادت
منکر و شکسته دل و جامع نفس در این و کوه کوه خدای بی ما در هر جهت خود
بر تو باشد که در هر جهت که در این در در کوه کوه در هر کوه کوه و در
نم بر کوه کوه خدای بی ما که در کوه کوه از کوه کوه آن تا کوه کوه کوه
شود و در هر جهت که در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
خبر کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

پایان

و چون از غایت عجزت و عجزت بر کوهستان هر کوه که در هر یک کوه کوه
در لطف و مهربانی و مهربانی بر طایفه خود که در هر کوه کوه کوه کوه
و خدای در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
خود را در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
ز لطف خدای بی ما بود که در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
شود و در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
عیا و خواه در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
پسند و خود را را نیز ضعیف کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
پسند و خود را را نیز ضعیف کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
باید که در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
صبر به کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
و در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
خود پسند و لطف و مهربانی و مهربانی و مهربانی و مهربانی و مهربانی
خود پسند و لطف و مهربانی و مهربانی و مهربانی و مهربانی و مهربانی
و در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
روستایان در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

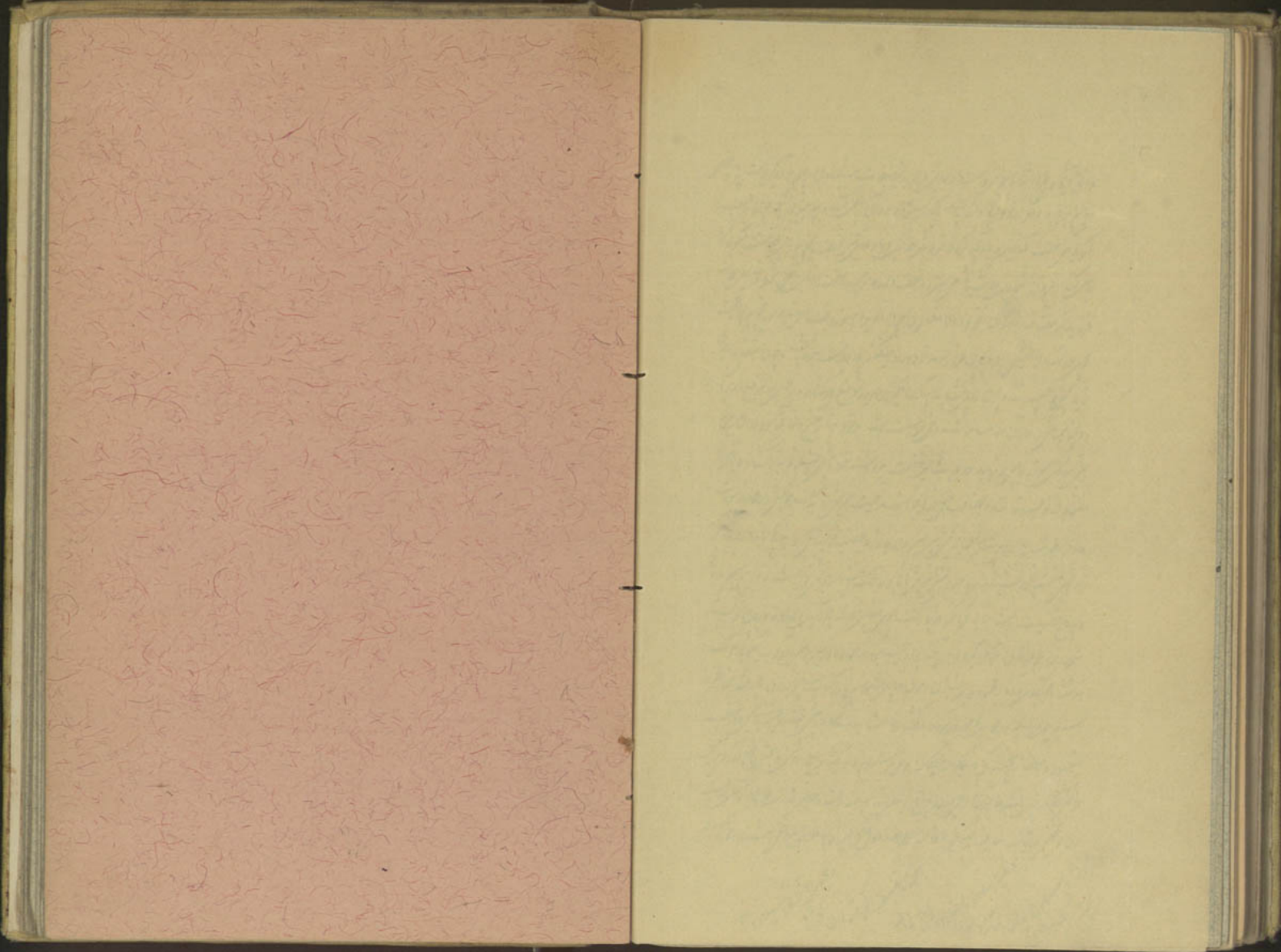

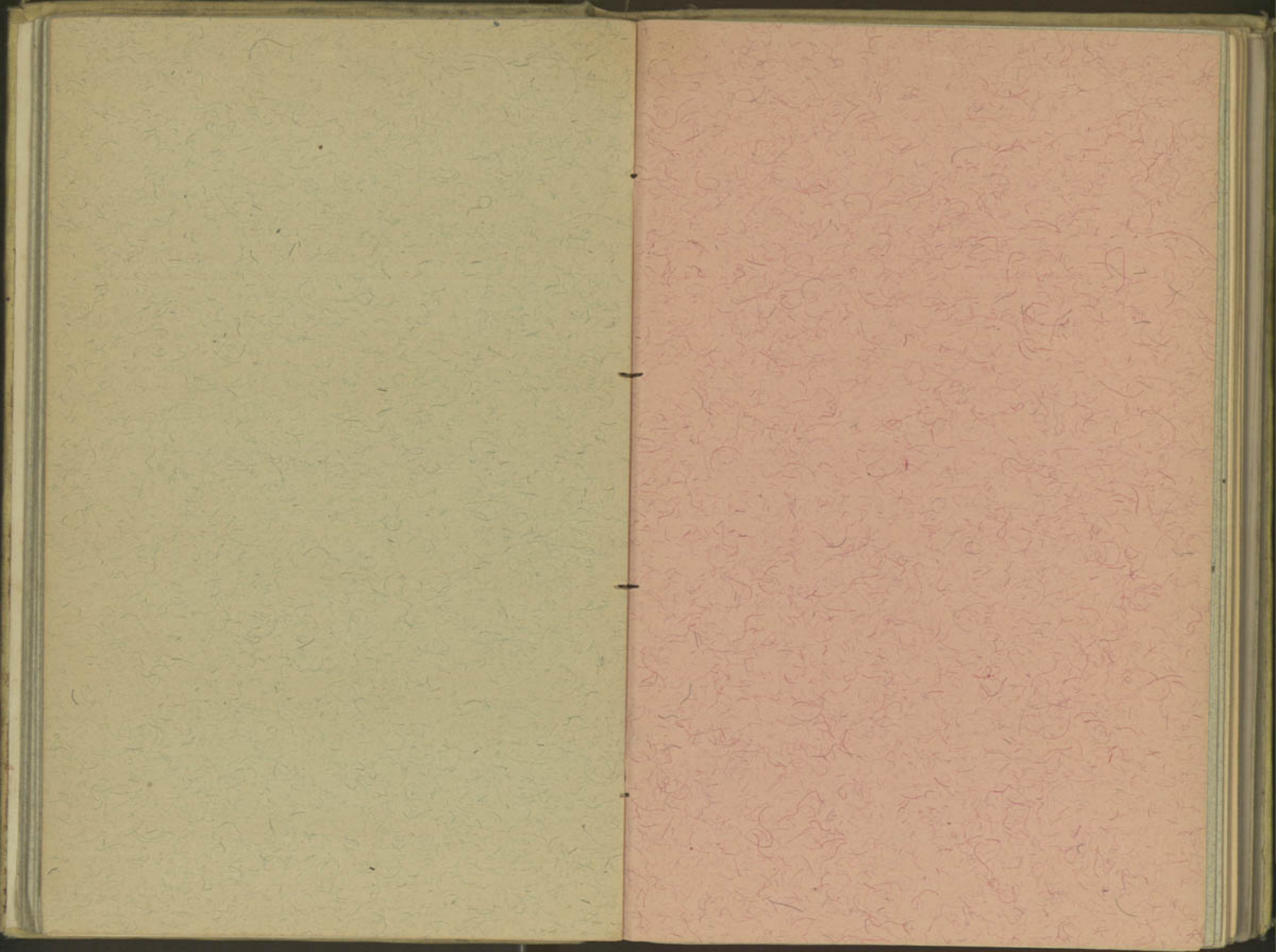

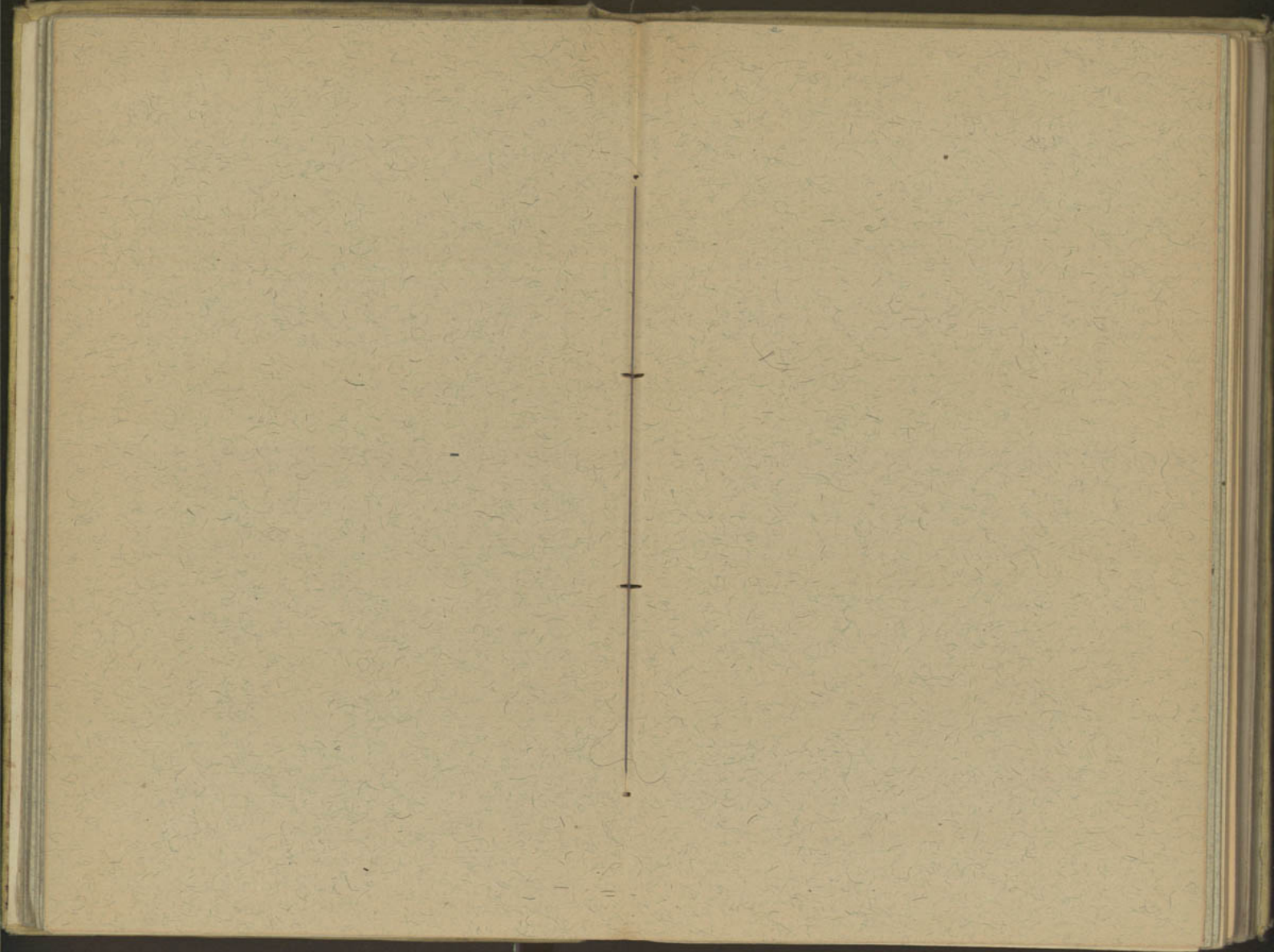

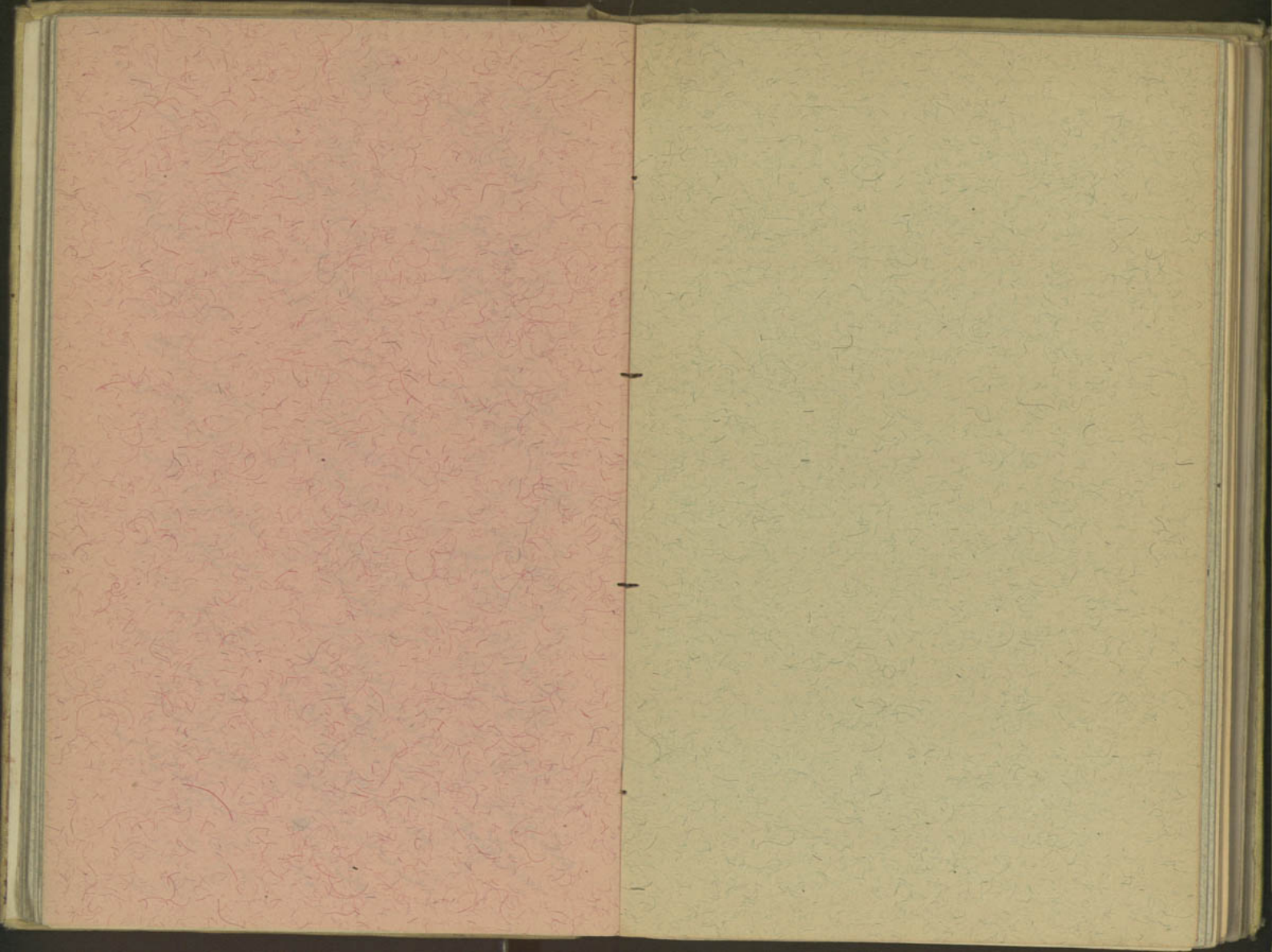

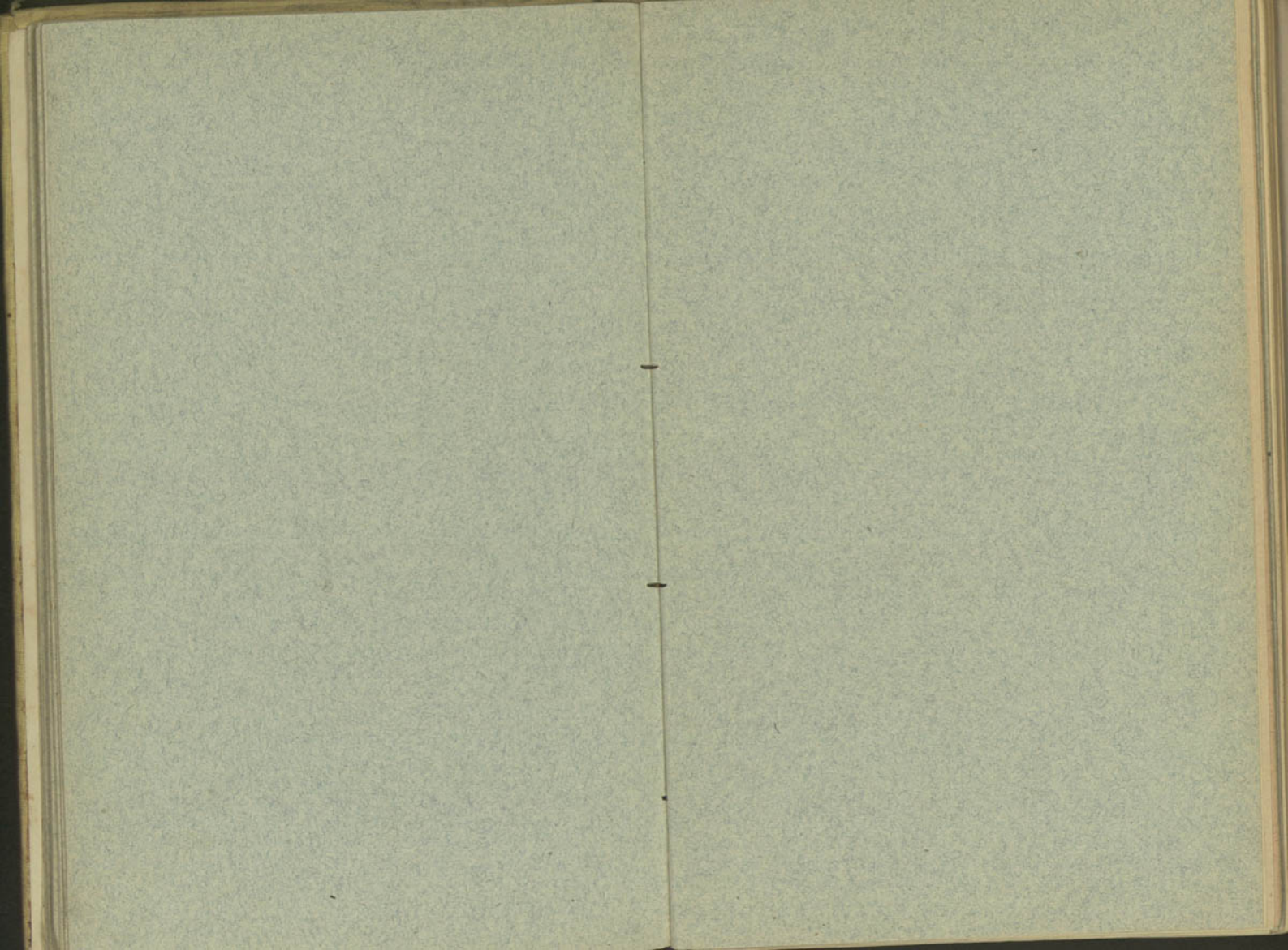

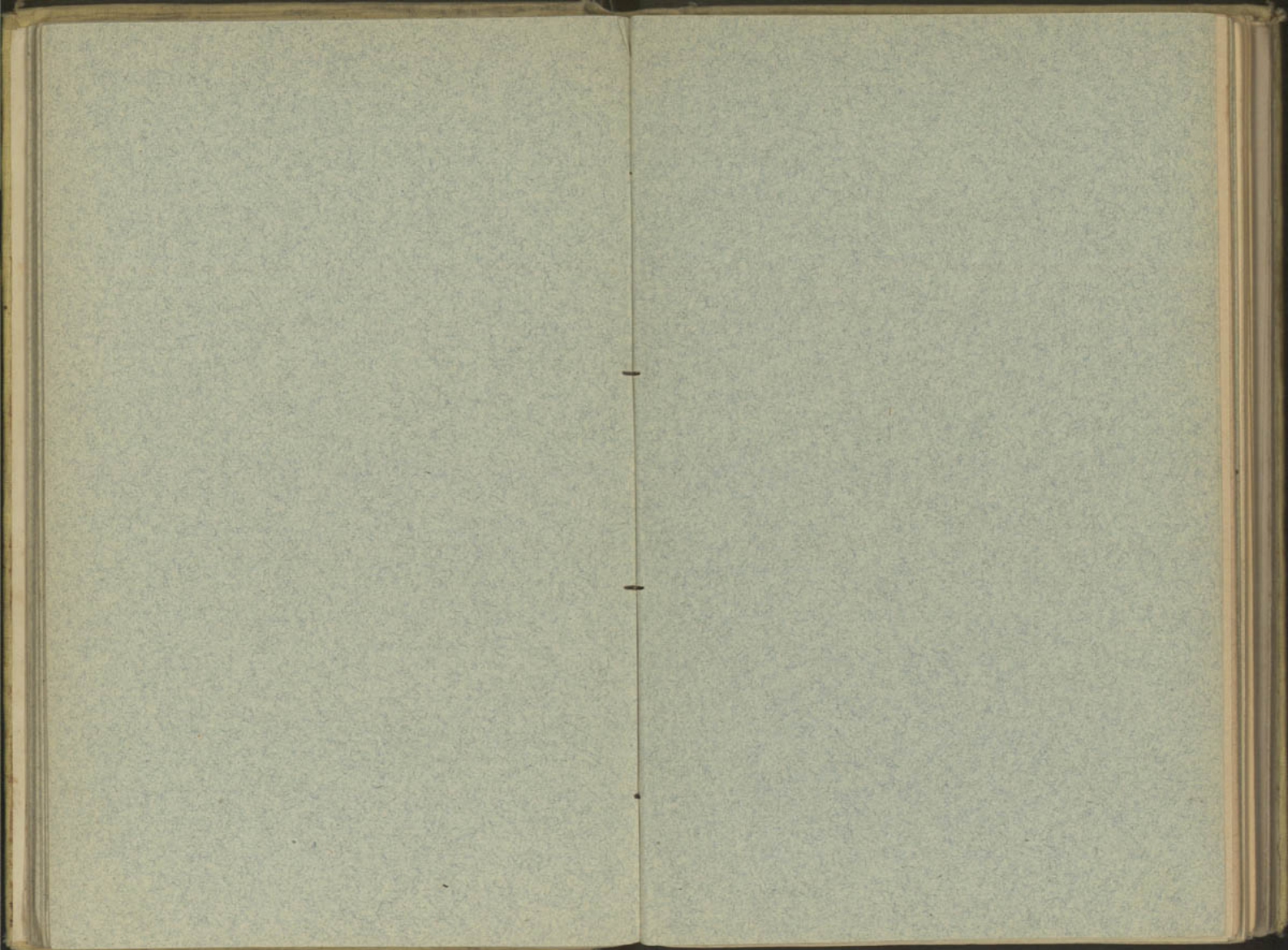

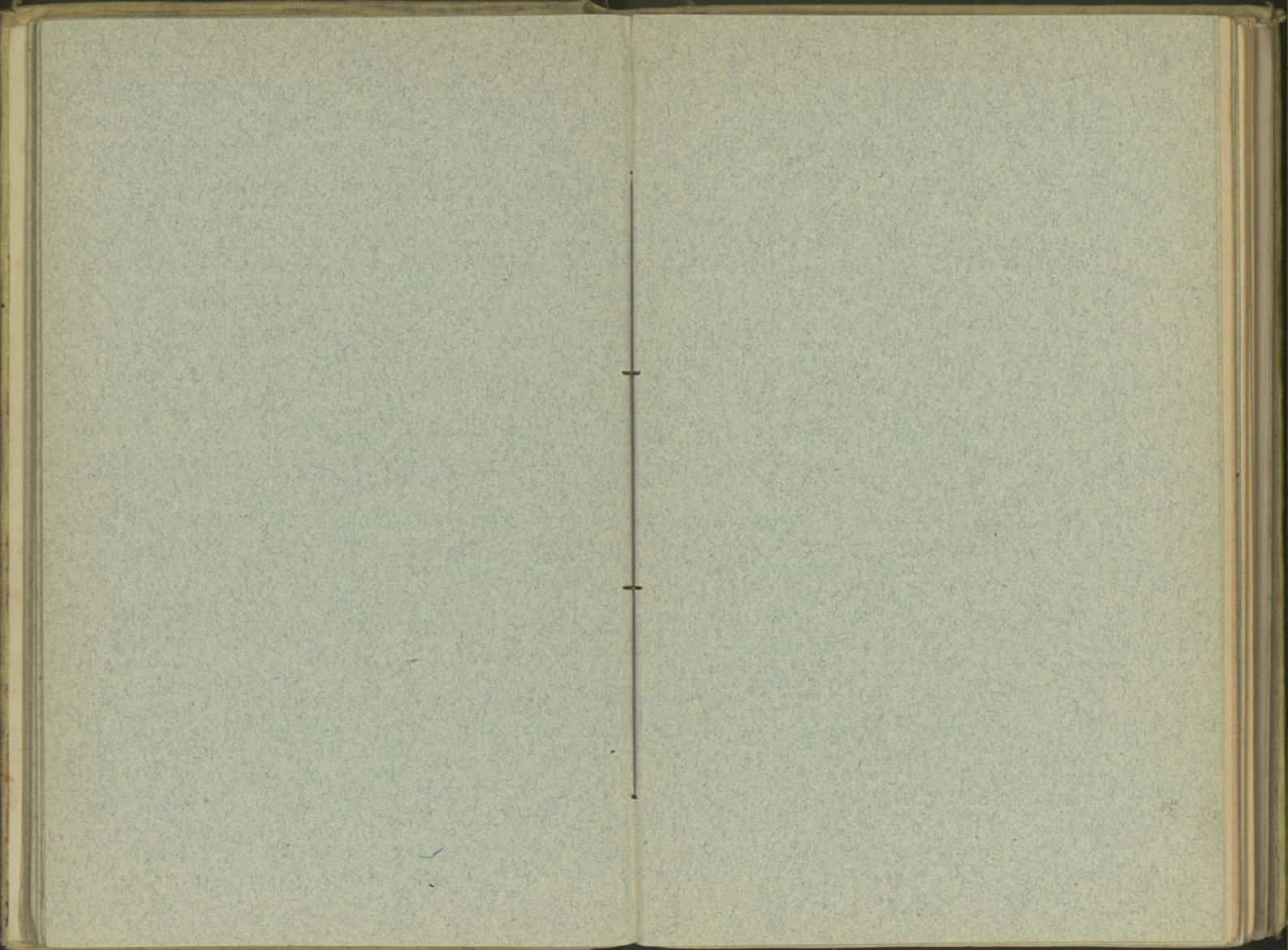

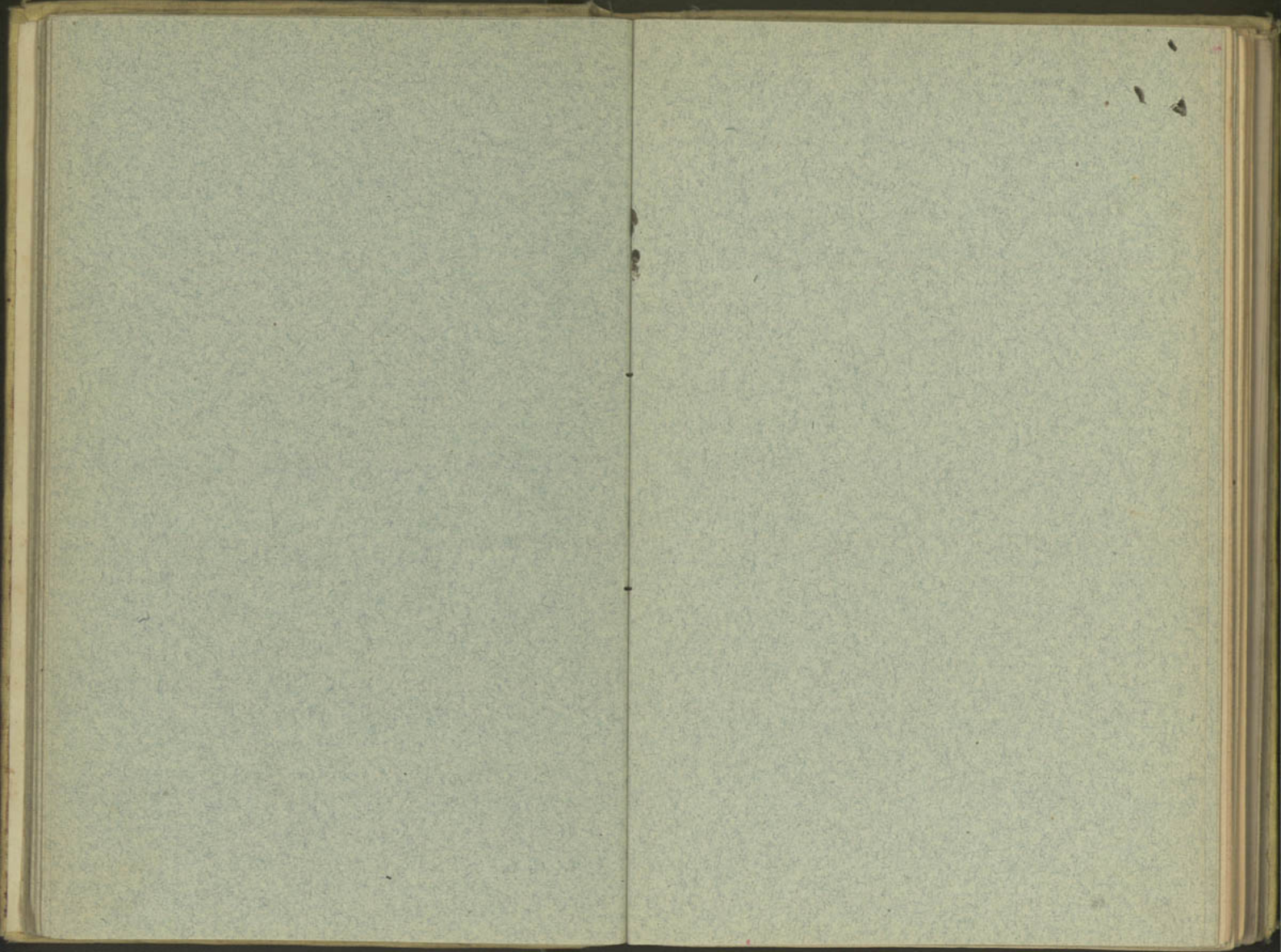
١١١
١٢٨
١٣٥
١٤٢
١٤٩
١٥٦
١٦٣
١٧٠
١٧٧
١٨٤
١٩١
١٩٨
٢٠٥
٢١٢
٢١٩
٢٢٦
٢٣٣
٢٤٠
٢٤٧
٢٥٤
٢٦١
٢٦٨
٢٧٥
٢٨٢
٢٨٩
٢٩٦
٣٠٣
٣١٠
٣١٧
٣٢٤
٣٣١
٣٣٨
٣٤٥
٣٥٢
٣٥٩
٣٦٦
٣٧٣
٣٨٠
٣٨٧
٣٩٤
٤٠١
٤٠٨
٤١٥
٤٢٢
٤٢٩
٤٣٦
٤٤٣
٤٥٠
٤٥٧
٤٦٤
٤٧١
٤٧٨
٤٨٥
٤٩٢
٤٩٩
٥٠٦
٥١٣
٥٢٠
٥٢٧
٥٣٤
٥٤١
٥٤٨
٥٥٥
٥٦٢
٥٦٩
٥٧٦
٥٨٣
٥٩٠
٥٩٧
٦٠٤
٦١١
٦١٨
٦٢٥
٦٣٢
٦٣٩
٦٤٦
٦٥٣
٦٦٠
٦٦٧
٦٧٤
٦٨١
٦٨٨
٦٩٥
٧٠٢
٧٠٩
٧١٦
٧٢٣
٧٣٠
٧٣٧
٧٤٤
٧٥١
٧٥٨
٧٦٥
٧٧٢
٧٧٩
٧٨٦
٧٩٣
٨٠٠
٨٠٧
٨١٤
٨٢١
٨٢٨
٨٣٥
٨٤٢
٨٤٩
٨٥٦
٨٦٣
٨٧٠
٨٧٧
٨٨٤
٨٩١
٨٩٨
٩٠٥
٩١٢
٩١٩
٩٢٦
٩٣٣
٩٤٠
٩٤٧
٩٥٤
٩٦١
٩٦٨
٩٧٥
٩٨٢
٩٨٩
٩٩٦
١٠٠٣
١٠١٠
١٠١٧
١٠٢٤
١٠٣١
١٠٣٨
١٠٤٥
١٠٥٢
١٠٥٩
١٠٦٦
١٠٧٣
١٠٨٠
١٠٨٧
١٠٩٤
١١٠١
١١٠٨
١١١٥
١١٢٢
١١٢٩
١١٣٦
١١٤٣
١١٥٠
١١٥٧
١١٦٤
١١٧١
١١٧٨
١١٨٥
١١٩٢
١٢٠٠
١٢٠٧
١٢١٤
١٢٢١
١٢٢٨
١٢٣٥
١٢٤٢
١٢٤٩
١٢٥٦
١٢٦٣
١٢٧٠
١٢٧٧
١٢٨٤
١٢٩١
١٢٩٨
١٣٠٥
١٣١٢
١٣١٩
١٣٢٦
١٣٣٣
١٣٤٠
١٣٤٧
١٣٥٤
١٣٦١
١٣٦٨
١٣٧٥
١٣٨٢
١٣٨٩
١٣٩٦
١٤٠٣
١٤١٠
١٤١٧
١٤٢٤
١٤٣١
١٤٣٨
١٤٤٥
١٤٥٢
١٤٥٩
١٤٦٦
١٤٧٣
١٤٨٠
١٤٨٧
١٤٩٤
١٥٠١
١٥٠٨
١٥١٥
١٥٢٢
١٥٢٩
١٥٣٦
١٥٤٣
١٥٥٠
١٥٥٧
١٥٦٤
١٥٧١
١٥٧٨
١٥٨٥
١٥٩٢
١٦٠٠
١٦٠٧
١٦١٤
١٦٢١
١٦٢٨
١٦٣٥
١٦٤٢
١٦٤٩
١٦٥٦
١٦٦٣
١٦٧٠
١٦٧٧
١٦٨٤
١٦٩١
١٦٩٨
١٧٠٥
١٧١٢
١٧١٩
١٧٢٦
١٧٣٣
١٧٤٠
١٧٤٧
١٧٥٤
١٧٦١
١٧٦٨
١٧٧٥
١٧٨٢
١٧٨٩
١٧٩٦
١٨٠٣
١٨١٠
١٨١٧
١٨٢٤
١٨٣١
١٨٣٨
١٨٤٥
١٨٥٢
١٨٥٩
١٨٦٦
١٨٧٣
١٨٨٠
١٨٨٧
١٨٩٤
١٩٠١
١٩٠٨
١٩١٥
١٩٢٢
١٩٢٩
١٩٣٦
١٩٤٣
١٩٥٠
١٩٥٧
١٩٦٤
١٩٧١
١٩٧٨
١٩٨٥
١٩٩٢
٢٠٠٠
٢٠٠٧
٢٠١٤
٢٠٢١
٢٠٢٨
٢٠٣٥
٢٠٤٢
٢٠٤٩
٢٠٥٦
٢٠٦٣
٢٠٧٠
٢٠٧٧
٢٠٨٤
٢٠٩١
٢٠٩٨
٢١٠٥
٢١١٢
٢١١٩
٢١٢٦
٢١٣٣
٢١٤٠
٢١٤٧
٢١٥٤
٢١٦١
٢١٦٨
٢١٧٥
٢١٨٢
٢١٨٩
٢١٩٦
٢٢٠٣
٢٢١٠
٢٢١٧
٢٢٢٤
٢٢٣١
٢٢٣٨
٢٢٤٥
٢٢٥٢
٢٢٥٩
٢٢٦٦
٢٢٧٣
٢٢٨٠
٢٢٨٧
٢٢٩٤
٢٣٠١
٢٣٠٨
٢٣١٥
٢٣٢٢
٢٣٢٩
٢٣٣٦
٢٣٤٣
٢٣٥٠
٢٣٥٧
٢٣٦٤
٢٣٧١
٢٣٧٨
٢٣٨٥
٢٣٩٢
٢٤٠٠
٢٤٠٧
٢٤١٤
٢٤٢١
٢٤٢٨
٢٤٣٥
٢٤٤٢
٢٤٤٩
٢٤٥٦
٢٤٦٣
٢٤٧٠
٢٤٧٧
٢٤٨٤
٢٤٩١
٢٤٩٨
٢٥٠٥
٢٥١٢
٢٥١٩
٢٥٢٦
٢٥٣٣
٢٥٤٠
٢٥٤٧
٢٥٥٤
٢٥٦١
٢٥٦٨
٢٥٧٥
٢٥٨٢
٢٥٨٩
٢٥٩٦
٢٦٠٣
٢٦١٠
٢٦١٧
٢٦٢٤
٢٦٣١
٢٦٣٨
٢٦٤٥
٢٦٥٢
٢٦٥٩
٢٦٦٦
٢٦٧٣
٢٦٨٠
٢٦٨٧
٢٦٩٤
٢٧٠١
٢٧٠٨
٢٧١٥
٢٧٢٢
٢٧٢٩
٢٧٣٦
٢٧٤٣
٢٧٥٠
٢٧٥٧
٢٧٦٤
٢٧٧١
٢٧٧٨
٢٧٨٥
٢٧٩٢
٢٨٠٠
٢٨٠٧
٢٨١٤
٢٨٢١
٢٨٢٨
٢٨٣٥
٢٨٤٢
٢٨٤٩
٢٨٥٦
٢٨٦٣
٢٨٧٠
٢٨٧٧
٢٨٨٤
٢٨٩١
٢٨٩٨
٢٩٠٥
٢٩١٢
٢٩١٩
٢٩٢٦
٢٩٣٣
٢٩٤٠
٢٩٤٧
٢٩٥٤
٢٩٦١
٢٩٦٨
٢٩٧٥
٢٩٨٢
٢٩٨٩
٢٩٩٦
٣٠٠٣
٣٠١٠
٣٠١٧
٣٠٢٤
٣٠٣١
٣٠٣٨
٣٠٤٥
٣٠٥٢
٣٠٥٩
٣٠٦٦
٣٠٧٣
٣٠٨٠
٣٠٨٧
٣٠٩٤
٣١٠١
٣١٠٨
٣١١٥
٣١٢٢
٣١٢٩
٣١٣٦
٣١٤٣
٣١٥٠
٣١٥٧
٣١٦٤
٣١٧١
٣١٧٨
٣١٨٥
٣١٩٢
٣٢٠٠
٣٢٠٧
٣٢١٤
٣٢٢١
٣٢٢٨
٣٢٣٥
٣٢٤٢
٣٢٤٩
٣٢٥٦
٣٢٦٣
٣٢٧٠
٣٢٧٧
٣٢٨٤
٣٢٩١
٣٢٩٨
٣٣٠٥
٣٣١٢
٣٣١٩
٣٣٢٦
٣٣٣٣
٣٣٤٠
٣٣٤٧
٣٣٥٤
٣٣٦١
٣٣٦٨
٣٣٧٥
٣٣٨٢
٣٣٨٩
٣٣٩٦
٣٤٠٣
٣٤١٠
٣٤١٧
٣٤٢٤
٣٤٣١
٣٤٣٨
٣٤٤٥
٣٤٥٢
٣٤٥٩
٣٤٦٦
٣٤٧٣
٣٤٨٠
٣٤٨٧
٣٤٩٤
٣٥٠١
٣٥٠٨
٣٥١٥
٣٥٢٢
٣٥٢٩
٣٥٣٦
٣٥٤٣
٣٥٥٠
٣٥٥٧
٣٥٦٤
٣٥٧١
٣٥٧٨
٣٥٨٥
٣٥٩٢
٣٦٠٠
٣٦٠٧
٣٦١٤
٣٦٢١
٣٦٢٨
٣٦٣٥
٣٦٤٢
٣٦٤٩
٣٦٥٦
٣٦٦٣
٣٦٧٠
٣٦٧٧
٣٦٨٤
٣٦٩١
٣٦٩٨
٣٧٠٥
٣٧١٢
٣٧١٩
٣٧٢٦
٣٧٣٣
٣٧٤٠
٣٧٤٧
٣٧٥٤
٣٧٦١
٣٧٦٨
٣٧٧٥
٣٧٨٢
٣٧٨٩
٣٧٩٦
٣٨٠٣
٣٨١٠
٣٨١٧
٣٨٢٤
٣٨٣١
٣٨٣٨
٣٨٤٥
٣٨٥٢
٣٨٥٩
٣٨٦٦
٣٨٧٣
٣٨٨٠
٣٨٨٧
٣٨٩٤
٣٩٠١
٣٩٠٨
٣٩١٥
٣٩٢٢
٣٩٢٩
٣٩٣٦
٣٩٤٣
٣٩٥٠
٣٩٥٧
٣٩٦٤
٣٩٧١
٣٩٧٨
٣٩٨٥
٣٩٩٢
٤٠٠٠
٤٠٠٧
٤٠١٤
٤٠٢١
٤٠٢٨
٤٠٣٥
٤٠٤٢
٤٠٤٩
٤٠٥٦
٤٠٦٣
٤٠٧٠
٤٠٧٧
٤٠٨٤
٤٠٩١
٤٠٩٨
٤١٠٥
٤١١٢
٤١١٩
٤١٢٦
٤١٣٣
٤١٤٠
٤١٤٧
٤١٥٤
٤١٦١
٤١٦٨
٤١٧٥
٤١٨٢
٤١٨٩
٤١٩٦
٤٢٠٣
٤٢١٠
٤٢١٧
٤٢٢٤
٤٢٣١
٤٢٣٨
٤٢٤٥
٤٢٥٢
٤٢٥٩
٤٢٦٦
٤٢٧٣
٤٢٨٠
٤٢٨٧
٤٢٩٤
٤٣٠١
٤٣٠٨
٤٣١٥
٤٣٢٢
٤٣٢٩
٤٣٣٦
٤٣٤٣
٤٣٥٠
٤٣٥٧
٤٣٦٤
٤٣٧١
٤٣٧٨
٤٣٨٥
٤٣٩٢
٤٤٠٠
٤٤٠٧
٤٤١٤
٤٤٢١
٤٤٢٨
٤٤٣٥
٤٤٤٢
٤٤٤٩
٤٤٥٦
٤٤٦٣
٤٤٧٠
٤٤٧٧
٤٤٨٤
٤٤٩١
٤٤٩٨
٤٥٠٥
٤٥١٢
٤٥١٩
٤٥٢٦
٤٥٣٣
٤٥٤٠
٤٥٤٧
٤٥٥٤
٤٥٦١
٤٥٦٨
٤٥٧٥
٤٥٨٢
٤٥٨٩
٤٥٩٦
٤٦٠٣
٤٦١٠
٤٦١٧
٤٦٢٤
٤٦٣١
٤٦٣٨
٤٦٤٥
٤٦٥٢
٤٦٥٩
٤٦٦٦
٤٦٧٣
٤٦٨٠
٤٦٨٧
٤٦٩٤
٤٧٠١
٤٧٠٨
٤٧١٥
٤٧٢٢
٤٧٢٩
٤٧٣٦
٤٧٤٣
٤٧٥٠
٤٧٥٧
٤٧٦٤
٤٧٧١
٤٧٧٨
٤٧٨٥
٤٧٩٢
٤٨٠٠
٤٨٠٧
٤٨١٤
٤٨٢١
٤٨٢٨
٤٨٣٥
٤٨٤٢
٤٨٤٩
٤٨٥٦
٤٨٦٣
٤٨٧٠
٤٨٧٧
٤٨٨٤
٤٨٩١
٤٨٩٨
٤٩٠٥
٤٩١٢
٤٩١٩
٤٩٢٦
٤٩٣٣
٤٩٤٠
٤٩٤٧
٤٩٥٤
٤٩٦١
٤٩٦٨
٤٩٧٥
٤٩٨٢
٤٩٨٩
٤٩٩٦
٥٠٠٣
٥٠١٠
٥٠١٧
٥٠٢٤
٥٠٣١
٥٠٣٨
٥٠٤٥
٥٠٥٢
٥٠٥٩
٥٠٦٦
٥٠٧٣
٥٠٨٠
٥٠٨٧
٥٠٩٤
٥١٠١
٥١٠٨
٥١١٥
٥١٢٢
٥١٢٩
٥١٣٦
٥١٤٣
٥١٥٠
٥١٥٧
٥١٦٤
٥١٧١
٥١٧٨
٥١٨٥
٥١٩٢
٥٢٠٠
٥٢٠٧
٥٢١٤
٥٢٢١
٥٢٢٨
٥٢٣٥
٥٢٤٢
٥٢٤٩
٥٢٥٦
٥٢٦٣
٥٢٧٠
٥٢٧٧
٥٢٨٤
٥٢٩١
٥٢٩٨
٥٣٠٥
٥٣١٢
٥٣١٩
٥٣٢٦
٥٣٣٣
٥٣٤٠
٥٣٤٧
٥٣٥٤
٥٣٦١
٥٣٦٨
٥٣٧٥
٥٣٨٢
٥٣٨٩
٥٣٩٦
٥٤٠٣
٥٤١٠
٥٤١٧
٥٤٢٤
٥٤٣١
٥٤٣٨
٥٤٤٥
٥٤٥٢
٥٤٥٩
٥٤٦٦
٥٤٧٣
٥٤٨٠
٥٤٨٧
٥٤٩٤
٥٥٠١
٥٥٠٨
٥٥١٥
٥٥٢٢
٥٥٢٩
٥٥٣٦
٥٥٤٣
٥٥٥٠
٥٥٥٧
٥٥٦٤
٥٥٧١
٥٥٧٨
٥٥٨٥
٥٥٩٢
٥٦٠٠
٥٦٠٧
٥٦١٤
٥٦٢١
٥٦٢٨
٥٦٣٥
٥٦٤٢
٥٦٤٩
٥٦٥٦
٥٦٦٣
٥٦٧٠
٥٦٧٧
٥٦٨٤
٥٦٩١
٥٦٩٨
٥٧٠٥
٥٧١٢
٥٧١٩
٥٧٢٦
٥٧٣٣
٥٧٤٠
٥٧٤٧
٥٧٥٤
٥٧٦١
٥٧٦٨
٥٧٧٥
٥٧٨٢
٥٧٨٩
٥٧٩٦
٥٨٠٣
٥٨١٠
٥٨١٧
٥٨٢٤
٥٨٣١
٥٨٣٨
٥٨٤٥
٥٨٥٢
٥٨٥٩
٥٨٦٦
٥٨٧٣
٥٨٨٠
٥٨٨٧
٥٨٩٤
٥٩٠١
٥٩٠٨
٥٩١٥
٥٩٢٢
٥٩٢٩
٥٩٣٦
٥٩٤٣
٥٩٥٠
٥٩٥٧
٥٩٦٤
٥٩٧١
٥٩٧٨
٥٩٨٥
٥٩٩٢
٦٠٠٠
٦٠٠٧
٦٠١٤
٦٠٢١
٦٠٢٨
٦٠٣٥
٦٠٤٢
٦٠٤٩
٦٠٥٦
٦٠٦٣
٦٠٧٠
٦٠٧٧
٦٠٨٤
٦٠٩١
٦٠٩٨
٦١٠٥
٦١١٢
٦١١٩
٦١٢٦
٦١٣٣
٦١٤٠
٦١٤٧
٦١٥٤
٦١٦١
٦١٦٨
٦١٧٥
٦١٨٢
٦١٨٩
٦١٩٦
٦٢٠٣
٦٢١٠
٦٢١٧
٦٢٢٤
٦٢٣١
٦٢٣٨
٦٢٤٥
٦٢٥٢
٦٢٥٩
٦٢٦٦
٦٢٧٣
٦٢٨٠
٦٢٨٧
٦٢٩٤
٦٣٠١
٦٣٠٨
٦٣١٥
٦٣٢٢
٦٣٢٩
٦٣٣٦
٦٣٤٣
٦٣٥٠
٦٣٥٧
٦٣٦٤
٦٣٧١
٦٣٧٨
٦٣٨٥
٦٣٩٢
٦٤٠٠
٦٤٠٧
٦٤١٤
٦٤٢١
٦٤٢٨
٦٤٣٥
٦٤٤٢
٦٤٤٩
٦٤٥٦
٦٤٦٣
٦٤٧٠
٦٤٧٧
٦٤٨٤
٦٤٩١
٦٤٩٨
٦٥٠٥
٦٥١٢
٦٥١٩
٦٥٢٦
٦٥٣٣
٦٥٤٠
٦٥٤٧
٦٥٥٤
٦٥٦١
٦٥٦٨
٦٥٧٥
٦٥٨٢
٦٥٨٩
٦٥٩٦
٦٦٠٣
٦٦١٠
٦٦١٧
٦٦٢٤
٦٦٣١
٦٦٣٨
٦٦٤٥
٦٦٥٢
٦٦٥٩
٦٦٦٦
٦٦٧٣
٦٦٨٠
٦٦٨٧
٦٦٩٤
٦٧٠١
٦٧٠٨
٦٧١٥
٦٧٢٢
٦٧٢٩
٦٧٣٦
٦٧٤٣
٦٧٥٠
٦٧٥٧
٦٧٦٤
٦٧٧١
٦٧٧٨
٦٧٨٥
٦٧٩٢
٦٨٠٠
٦٨٠٧
٦٨١٤
٦٨٢١
٦٨٢٨
٦٨٣٥
٦٨٤٢
٦٨٤٩
٦٨٥٦
٦٨٦٣
٦٨٧٠
٦٨٧٧
٦٨٨٤
٦٨٩١
٦٨٩٨
٦٩٠٥
٦٩١٢
٦٩١٩
٦٩٢٦
٦٩٣٣
٦٩٤٠
٦٩٤٧
٦٩٥٤
٦٩٦١
٦٩٦٨
٦٩٧٥
٦٩٨٢
٦٩٨٩
٦٩٩٦
٧٠٠٣
٧٠١٠
٧٠١٧
٧٠٢٤
٧٠٣١
٧٠٣٨
٧٠٤٥
٧٠٥٢
٧٠٥٩
٧٠٦٦
٧٠٧٣
٧٠٨٠
٧٠٨٧
٧٠٩٤
٧١٠١
٧١٠٨
٧١١٥
٧١٢٢
٧١٢٩
٧١٣٦
٧١٤٣
٧١٥٠
٧١٥٧
٧١٦٤
٧١٧١
٧١٧٨
٧١٨٥
٧١٩٢
٧٢٠٠
٧٢٠٧
٧٢١٤
٧٢٢١
٧٢٢٨
٧٢٣٥
٧٢٤٢
٧٢٤٩
٧٢٥٦
٧٢٦٣
٧٢٧٠
٧٢٧٧
٧٢٨٤
٧٢٩١
٧٢٩٨
٧٣٠٥
٧٣١٢
٧٣١٩
٧٣٢٦
٧٣٣٣
٧٣٤٠
٧٣٤٧
٧٣٥٤
٧٣٦١
٧٣٦٨
٧٣٧٥
٧٣٨٢
٧٣٨٩
٧٣٩٦
٧٤٠٣
٧٤١٠
٧٤١٧
٧٤٢٤
٧٤٣١
٧٤٣٨
٧٤٤٥
٧٤٥٢
٧٤٥٩
٧٤٦٦
٧٤٧٣
٧٤٨٠
٧٤٨٧
٧٤٩٤
٧٥٠١
٧٥٠٨
٧٥١٥
٧٥٢٢
٧٥٢٩
٧٥٣٦
٧٥٤٣
٧٥٥٠
٧٥٥٧
٧٥٦٤
٧٥٧١
٧٥٧٨
٧٥٨٥
٧٥٩٢
٧٦٠٠
٧٦٠٧
٧٦١٤
٧٦٢١
٧٦٢٨
٧٦٣٥
٧٦٤٢
٧٦٤٩
٧٦٥٦
٧٦٦٣
٧٦٧٠
٧٦٧٧
٧٦٨٤
٧٦٩١
٧٦٩٨
٧٧٠٥
٧٧١٢
٧٧١٩
٧٧٢٦
٧٧٣٣
٧٧٤٠
٧٧٤٧
٧٧٥٤
٧٧٦١
٧٧٦٨
٧٧٧٥
٧٧٨٢
٧٧٨٩
٧٧٩٦
٧٨٠٣
٧٨١٠
٧٨١٧
٧٨٢٤
٧٨٣١
٧٨٣٨
٧٨٤٥
٧٨٥٢
٧٨٥٩
٧٨٦٦
٧٨٧٣
٧٨٨٠
٧٨٨٧
٧٨٩٤
٧٩٠١
٧٩٠٨
٧٩١٥
٧٩٢٢
٧٩٢٩
٧٩٣٦
٧٩٤٣
٧٩٥٠
٧٩٥٧
٧٩٦٤
٧٩٧١
٧٩٧٨
٧٩٨٥
٧٩٩٢
٨٠٠٠
٨٠٠٧
٨٠١٤
٨٠٢١
٨٠٢٨
٨٠٣٥
٨٠٤٢
٨٠٤٩
٨٠٥٦
٨٠٦٣
٨٠٧٠
٨٠٧٧
٨٠٨٤
٨٠٩١
٨٠٩٨
٨١٠٥
٨١١٢
٨١١٩
٨١٢٦
٨١٣٣
٨١٤٠
٨١٤٧
٨١٥٤
٨١٦١
٨١٦٨
٨١٧٥
٨١٨٢
٨١٨٩
٨١٩٦
٨٢٠٣
٨٢١٠
٨٢١٧
٨٢٢٤
٨٢٣١
٨٢٣٨
٨٢٤٥
٨٢٥٢
٨٢٥٩
٨٢٦٦
٨٢٧٣
٨٢٨٠
٨٢٨٧
٨٢٩٤
٨٣٠١
٨٣٠٨
٨٣١٥
٨٣٢٢
٨٣٢٩
٨٣٣٦
٨٣٤٣
٨٣٥٠
٨٣٥٧
٨٣٦٤
٨٣٧١
٨٣٧٨
٨٣٨٥
٨٣٩٢
٨٤٠٠
٨٤٠٧
٨٤١٤
٨٤٢١
٨٤٢٨
٨٤٣٥
٨٤٤٢
٨٤٤٩
٨٤٥٦
٨٤٦٣
٨٤٧٠
٨٤٧٧
٨٤٨٤
٨٤٩١
٨٤٩٨
٨٥٠٥
٨٥١٢
٨٥١٩
٨٥٢٦
٨٥٣٣
٨٥٤٠
٨٥٤٧
٨٥٥٤
٨٥٦١
٨٥٦٨
٨٥٧٥
٨٥٨٢
٨٥٨٩
٨٥٩٦
٨٦٠٣
٨٦١٠
٨٦١٧
٨٦٢٤
٨٦٣١
٨٦٣٨
٨٦٤٥
٨٦٥٢
٨٦٥٩
٨٦٦٦
٨٦٧٣
٨٦٨٠
٨٦٨٧
٨٦٩٤
٨٧٠١
٨٧٠٨
٨٧١٥
٨٧٢٢
٨٧٢٩
٨٧٣٦
٨٧٤٣
٨٧٥٠
٨٧٥٧
٨٧٦٤
٨٧٧١
٨٧٧٨
٨٧٨٥
٨٧٩٢
٨٨٠٠
٨٨٠٧
٨٨١٤
٨٨٢١
٨٨٢٨
٨٨٣٥
٨٨٤٢
٨٨٤٩
٨٨٥٦
٨٨٦٣
٨٨٧٠
٨٨٧٧
٨٨٨٤
٨٨٩١
٨٨٩٨
٨٩٠٥

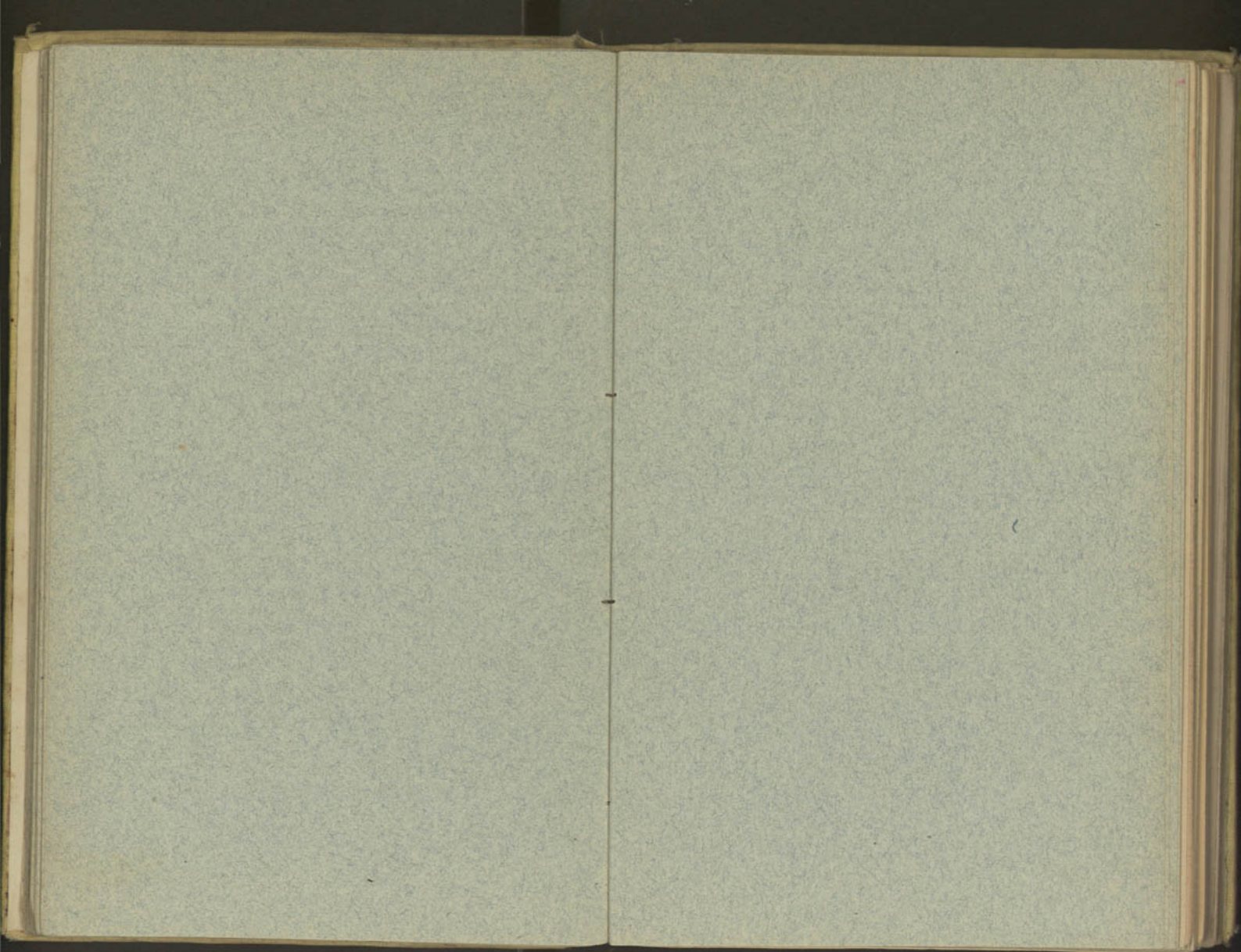

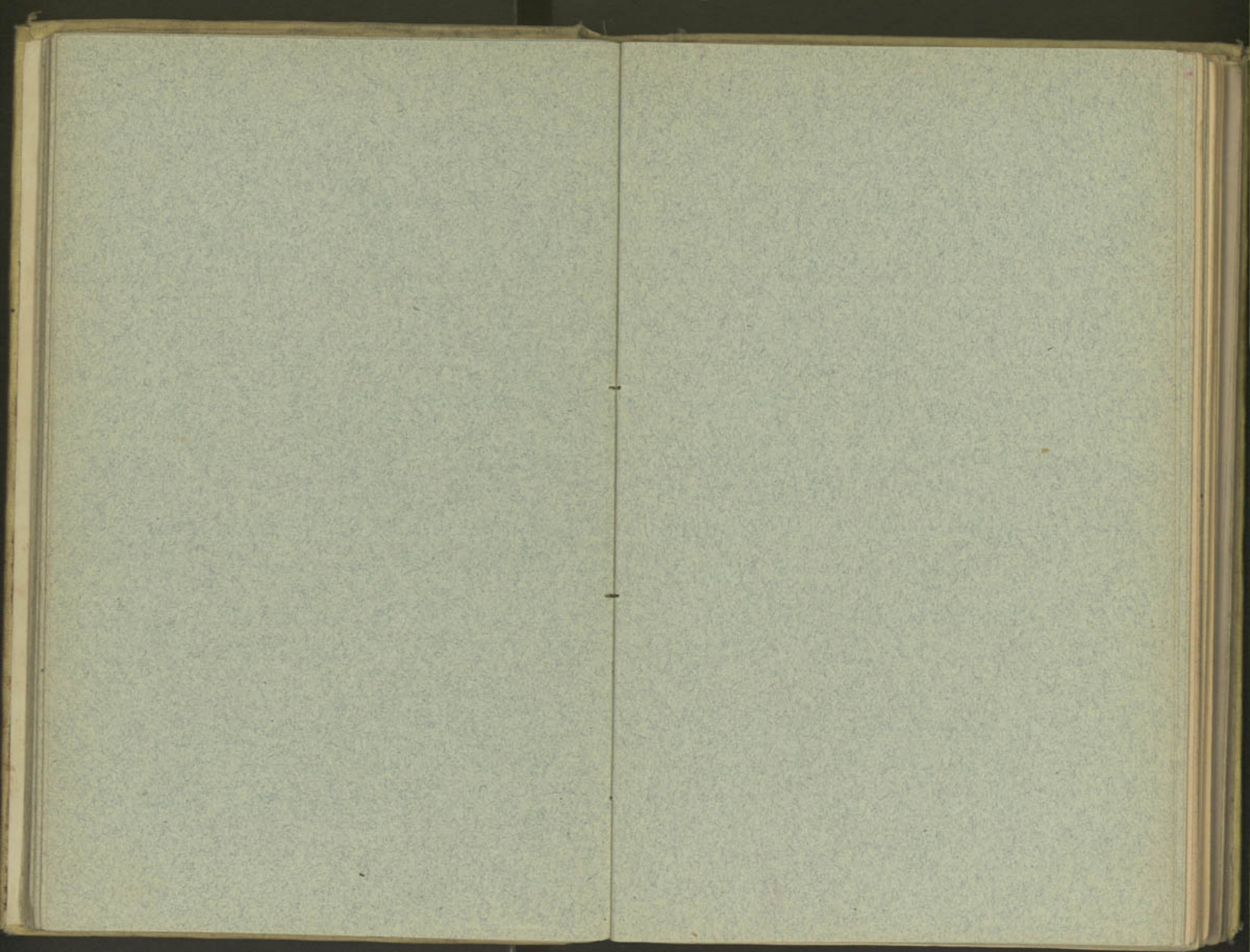
هیچ بود لیکن برت صفی در حالت استخراج مستحصله این اعداد مساوات افزوساوات است
 آورد و اینجورده نظیر حرف تزل به در جدول بیان نموده و اما بعضی تکرار
 و حرف تزل نیز تا به و اینجورده نظیر حرف مساوات به و تزل است از آن
 عدد نصف ساطع میوه لایحه در عدد زوج نصف ساطع میوه و در یک عدد فرد
 ق ش ت ذ ظ تا نصف آن کلمه به هر عدد صفی در سطر فایده شرح جامع است
 بر آن افزایند و در عدد زوج تزل کنند جدول اینست

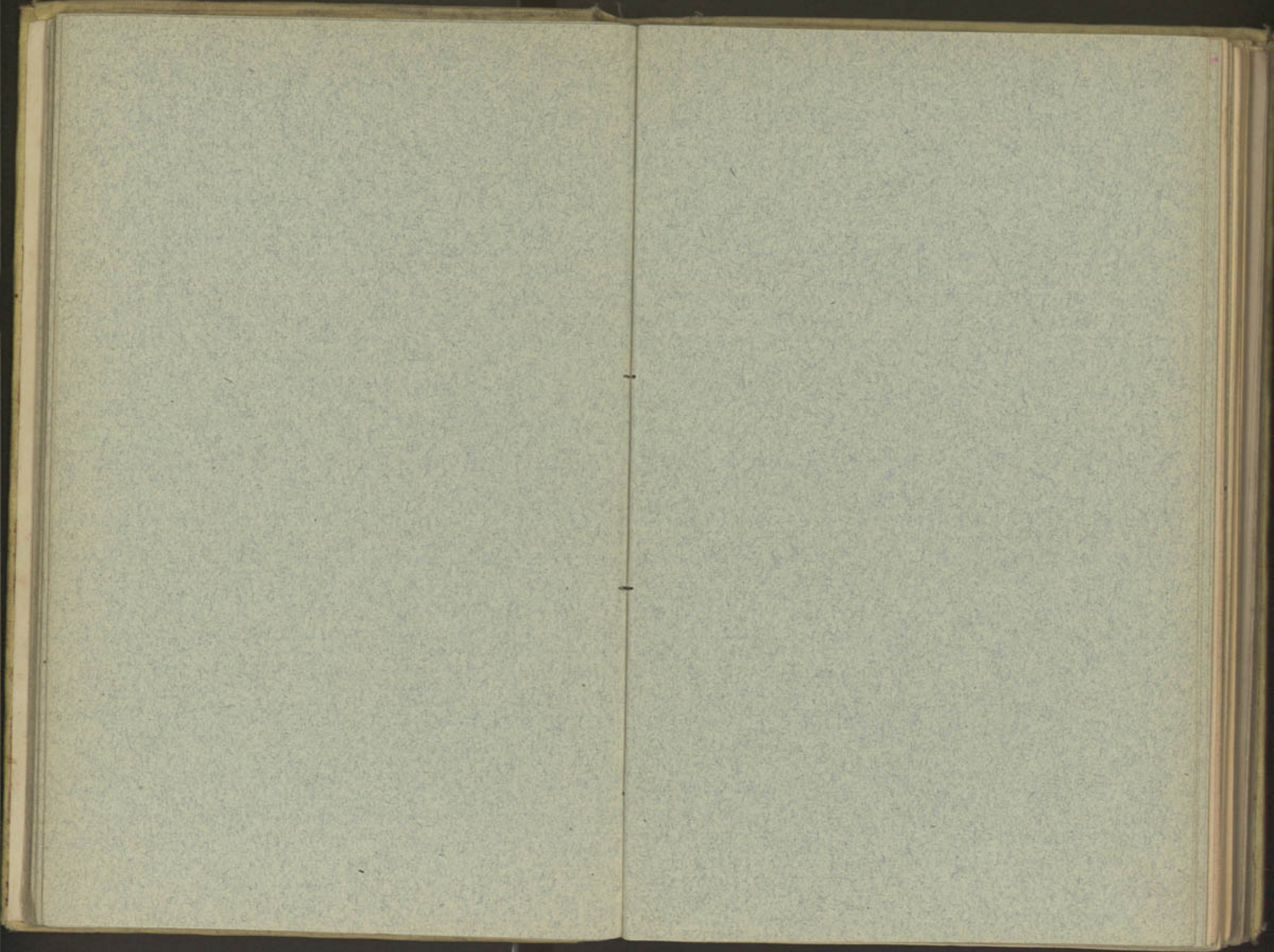

و من تطابقه ادم الله مقادير لقيه الامين اراجح من ربح الله شانه او ما يحتمل في داره وترى

حمار قد تريا بالملابس	وتجمل المصطفى عريان حيا
قاف للزمان غدا يرته	حيدر الوحش من فضة الملبس
اصيد في المجالس حجب حيدر	تلف بالملابس كالتخاض
تر الصد الملقف من هذا	وباطنه العفوة والوساد
فحيت كرويا زنيا	لثم الطبع في الانجاس راسر
تذكره باجرج اذا ما	رايتك ماشيا بين الاربعين
عليك من المهين كل لعن	عمر الالام ما اظلم احلك
امام است تشبه في المخاري	وفي الاغوار تشبه للباس
بلحيتك الكسيفه حين تبدد	خبر الالطاف من فوق الكتاب
فوايك من اير الحش بيكا	عنا فرج العجايز اب ساس
امام است حرك اير هذا	ينوبك حين تزهر في الحمار
ينوبك في البت بين الروا	ويفرس عنك انواع المفار
فشد يدك بالفحل المرسة	وكله على الحمر العريس
ولا تسم وصال الحمر طبا	فانك اكل في الدهر لاس

بالتجسس

٣٥
سنة ١٠٠٠

١٠٠٠
١٠٠٠

تسع باين جامعة الخايزي
است الى الامم بفضله جاد
بذا كرك اجهاته وهي اول
فرت نسا هذا الجدير صها
ورثت نسا لهم من غير حق
فقد تحب فيج العفر سخي
فانت خيرة العنق المصطفى
وجيك وهو كبير مرتبة
سقت الناس لا فضل وعلما
وجودك راس الخايزي
بي فضيلة وبني اصل
بال الناس نتهب الاني
تطيك المن فضل زور
ء املك عليك الخطفلا
ام الطبع الموثق منك يدو
اضعت الملة الغرا جشا
لن نالت مير طهر ان برأ
سبح للمساوي والمخايزي
انا كل قسط نيك لا يجمع
وتحتا السجود شرب صهر
بيرت العلم كاسكانات ضحت

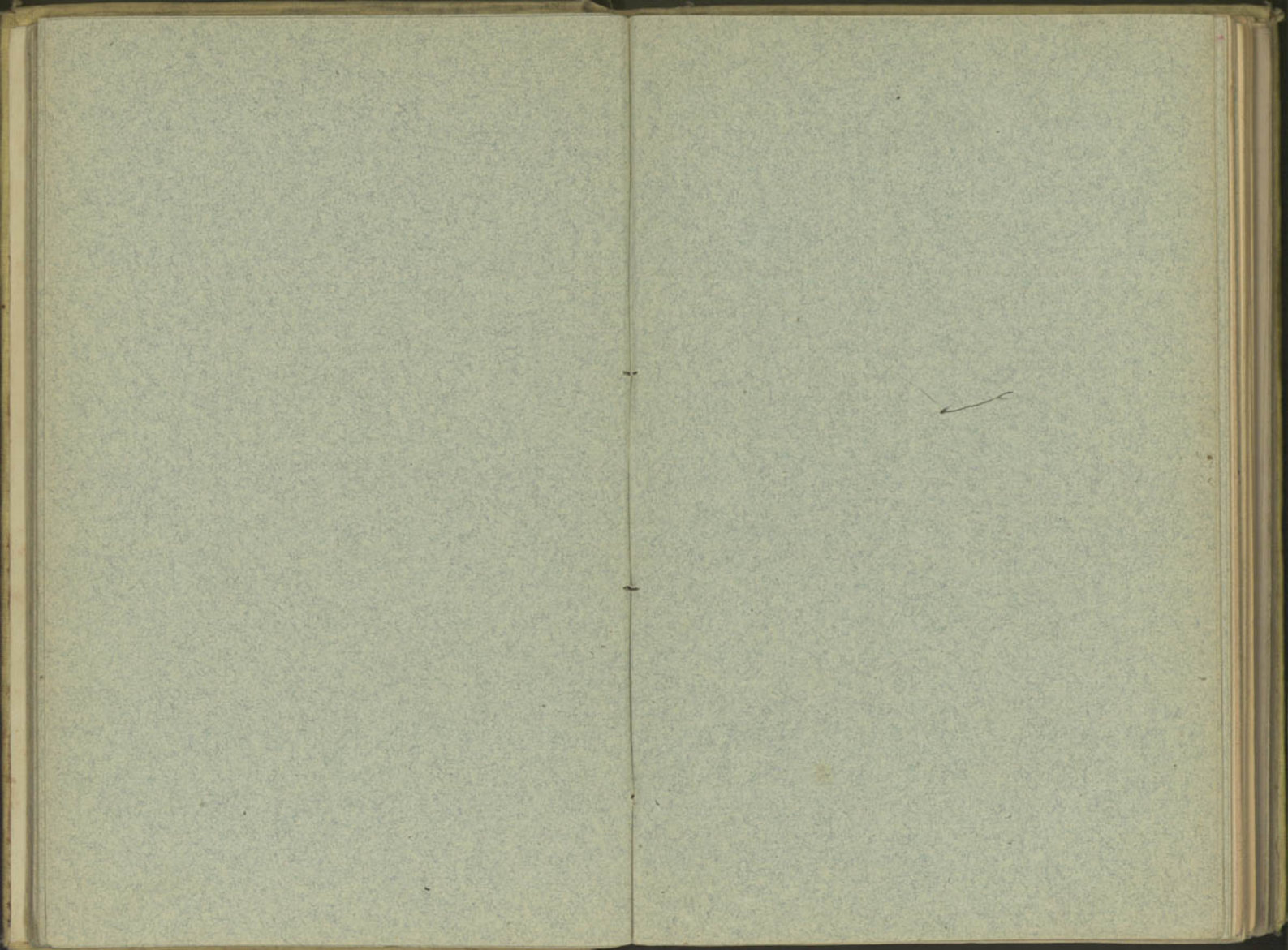
١٠٠٠
١٠٠٠

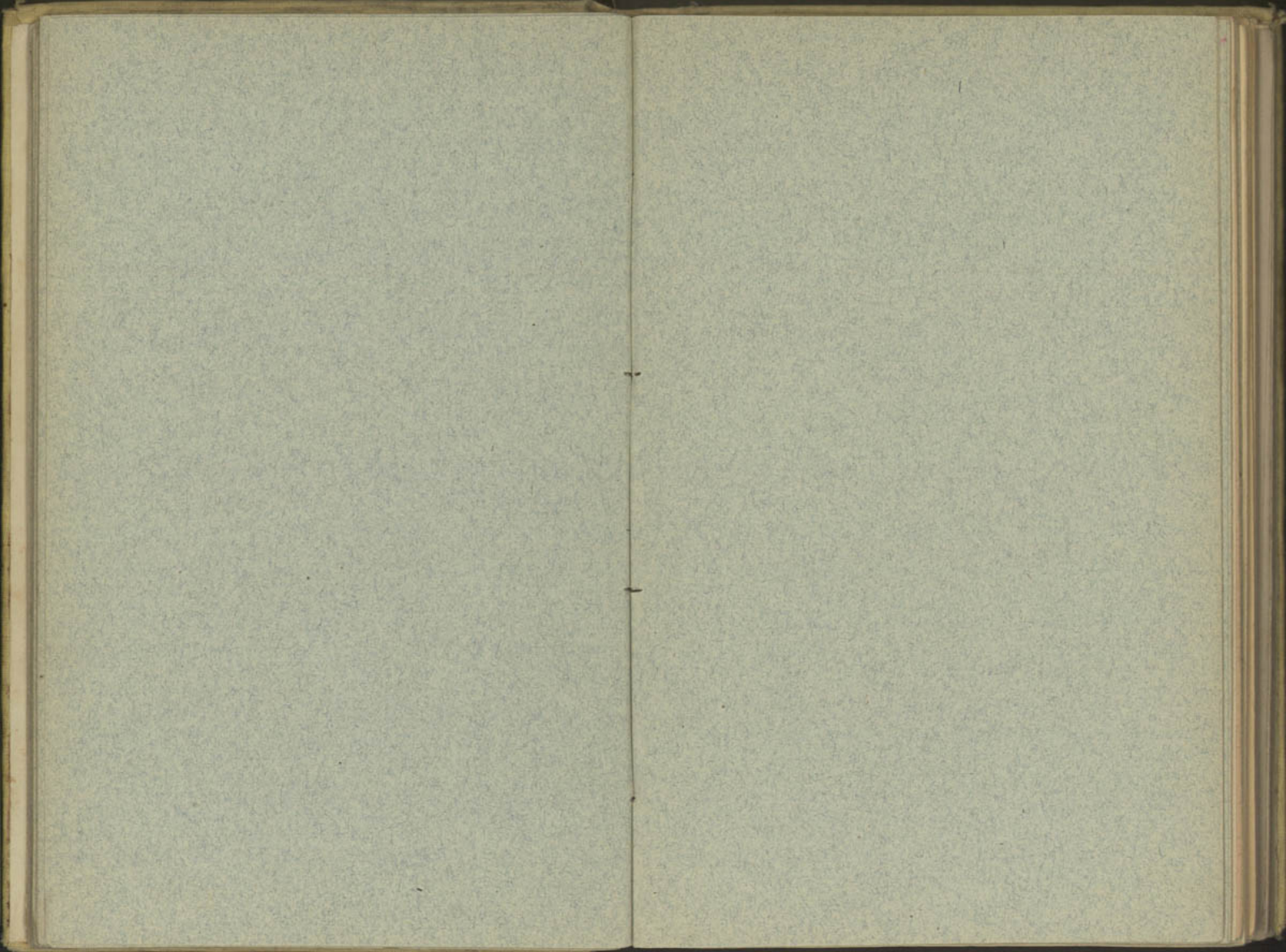
لعمري قد صحت بهت
لدر الايام قد اصبح مرضي
ضحت اشع من نيك حاه
واضحت ملة الاسلام تبكي
لقد سموت وجه الدين حتى
كفت الدين فالايام سودة
محاظ الدين تبكي منك شجوا
وقد كنا نرجى العدل قبلا
وارتبه نعلم قد تب هرا
اترجوا ان تعيش بها عيدا
فما حفظ ما حيت على خصال
ليما اوزنها او عتدا
ولا تركزن الالوع عرف
وعند هت افرج فرجوس
تهش الى الرشي باهم اس

ترعا اخوات والهم حيس
فانت با صبح الايام دكر
فاصحى الدين كالكس الموادر
على طمت الفترة وهي كاس
تمز الكفر انك فيه ناس
واعلام هت ابع كالطواس
ووجه الشرع من فزاك دكر
قد شمتك عاد الكلايس
وانت لهم وحق ايك حار
تدين لك العواصف والشواكر
حراء ذلك الطبع المماس
كغورا ثم غزما نجاس
اس طير عمر العدم الهداس
وعند اخير وجهك وجه عاكر
كاشي فوجت باكف كاس

١٠٠٠
١٠٠٠

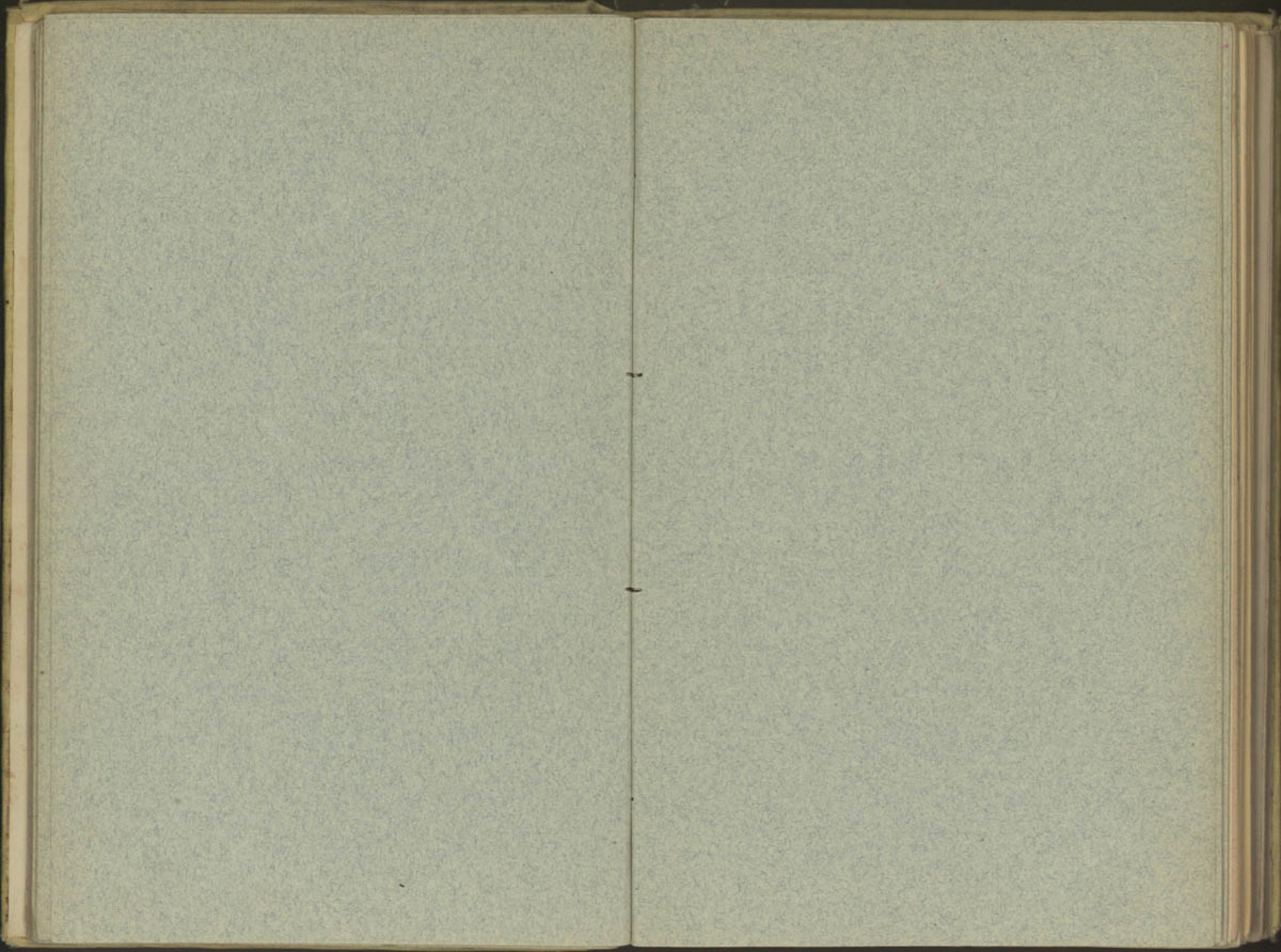

٧١٦ اظهر في اليمين يمينه الحرف الذي هو في اليمين واللازم
منه في العزات انما هو في اليمين وفي اليمين في اليمين
التي هي في اليمين في اليمين في اليمين في اليمين في اليمين

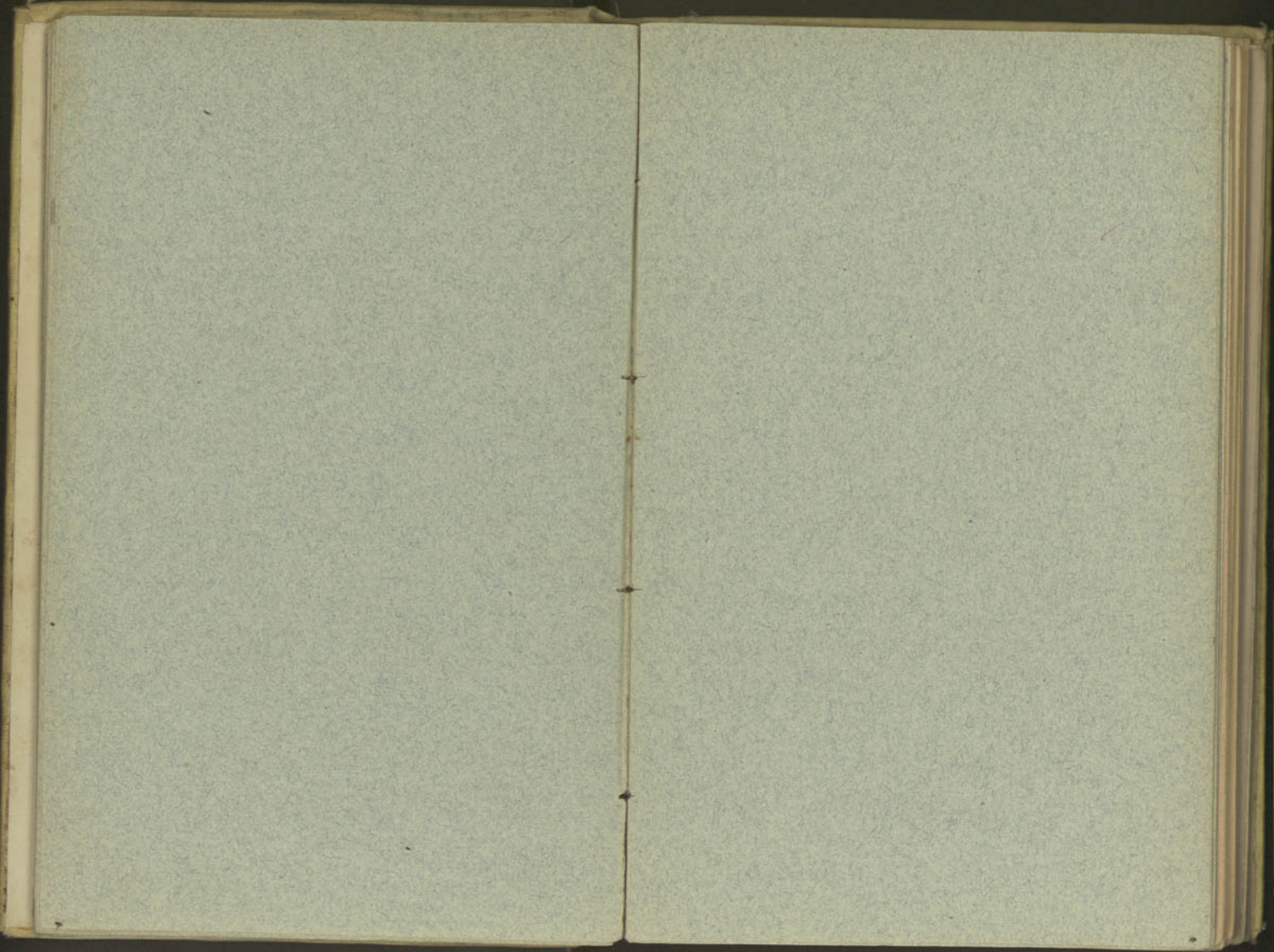

٢١٤
٥٠
١-٤٤

٧٨٦

٣١
٧١
٢٧٢

وعنده ١٤٥
 مفايح ٥٤٩
 الغيب ١٠٤٤
 لا يعلمها ١٨٧
 الا هو ٤٤
 ويعلم ١٩٤٧
 ما في ١٥٦
 ما في ١٤١
 البر ٤٤٤٤
 والحي ٤٤٤
 وما سقط ٤٤٧
 من ورقة ٦١٦
 الا يعلمها ٤٤٤٠
 ولا حجة ٢٩٦
 في ١٨٨
 ظلمات ٤٤٧
 الارض ٩٠
 ولا رطب ٤٨٤١
 ولا يابس ١٤٧١
 الا في ١٠٤٤
 كتابين ٤٤٨
 من كل آية بالعدد في ١١٠
 ١٤٤٩
 ٧٨٦ عدد
 ٩٠٤٥

٤٦
٤٤٧

٤٧
١١
٧٤
١١٠

٤٠٠
٤٤
٤٤٤
١٠٤
٥٤٥

٩٠٤٥
 ٤٠
 ٩٠٠٥ | ٢٢٥١
 ١
 ١٠
 ٤٠٠٥
 ١

٤٤٥٨	٤٤٦١	٤٤٦٥	٤٤٥١
٤٤٦٢	٤٤٥٤	٤٤٥٧	٤٤٦٤
٤٤٥٤	٤٤٦٧	٤٤٥٨	٤٤٥٦
٤٤٦٠	٤٤٥٥	٤٤٥٢	٤٤٦٦

الف	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن	س
عزفت به	۲۱	۳	۵۴	۶	۷	۲۱	۲۲	۲۱	۵۲	۱	ام ن ذ			
سید زبیر	۹۸	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۹	۱۲	۱۱	۱۱۱۳	۱۰				
المرايت	س	ز	هـ	ع	ط	ي	ك	ل	م	ن	س			
تدیه عناصر	س	ع	ق	ص	ق	ر	ش	ت	ح	ل	ظ	ع	ج	ح
سید سنان	۴	۴۷	۲۹	۴۲	۱	۶۴	۵۴	۲۷	۴	۶				
مرايت	۱۱	۱۳	۱۳	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	دی ف ت			
مرايت	ع	ق	ص	ق	ر	ش	ت	ح	ل	ظ	ع	ج	ح	
المرايت	س	ع	ق	ص	ق	ر	ش	ت	ح	ل	ظ	ع	ج	

مرايت	ع	ق	ص	ق	ر	ش	ت	ح	ل	ظ	ع	ج	ح
۱۱	۱۳	۱۳	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	دی ف ت		
۴	۴۷	۲۹	۴۲	۱	۶۴	۵۴	۲۷	۴	۶				
۱۱	۱۳	۱۳	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	دی ف ت		

الف در اول سینه جمع مرايت جمع اول نم
اول سینه جمع است بر اول سینه جمع
سینه اول سینه لفظه اول سینه لفظه
هـ و ف پنجاه اول سینه جمع در سینه
ص و ح ن و س و ک و م و ن و ل و سینه اول

الف در اول سینه جمع مرايت جمع اول نم
اول سینه جمع است بر اول سینه جمع
سینه اول سینه لفظه اول سینه لفظه
هـ و ف پنجاه اول سینه جمع در سینه
ص و ح ن و س و ک و م و ن و ل و سینه اول

مرايت

حروف نظیره ه و ح بینه ه حافظ جزو است و ظهور و
 عادت لطرات و ح حافظ صواب مطرب له عادت کانه
 و هر کبر الی این است چرا که گفته ه و ز س طرخ صفی من خانه
 ه طاب پنج طرات از ه پنج حرف شتریم به ط کسیر پنج
 ط از ح و ف ا م ا ل ه ترقی سرادیم پس از ی در لبر از ط است
 پنج و ف شتریم و ف شتریم من شتر در عادت طرات پس ح
 را م حافظ خودیم هر از زه از شتر نه انحصار کردیم باقی ۲۸ مانده بقدرت
 بریم ۲ شتر ۳۲ کس از ۲ بیزه خانه شتریم پس بیدر و ف خانه
 است به که نظیره سو نظیره از حجه کس کوینه در ضمیم اندر منزل ۲
 کس و س در آید است با هم ضمه است و دیگر ح و ف
 ۲۸ و یحفظ مانده منزل رقم ۲۸ منزل است پس منزل ه
 طریق و زبان منزل چهارم کس منزل دیگر ح و ف ضمه است طرات
 در مشرق و غرب ضمه یکدیگر نه مانده آب و کس و با و کس
 در با هم ضمه اند و کس هم جناب خالق الاصل و کس که در عالم
 خلق مخم مرکب از ح و ف است و هم موقد است در خلق انبیاء

نیز

بدلیل در طریق و با لک و ن مین کتا ب بین مرکب از حروف ۲۸ کانه است
 و حروف ۲۸ کانه مرکب از حروف که در کتبی است و به بر می آید
 است و اب و ف و ک و با و کس هم موافقند چنانچه با و ف و ک و
 اش و اب با هم ضمه اند هر چه کس می کند در این ۲۸ حرف نماند که با
 جهان فای سخن بر طرات است و هم دو کس که ضمه است چون اش و اب
 حروف که با هم دشمنند ترکیب نمانند از چهارده مطلق ه ز ط ک م
 چهار میاید هم حروف مساوت است که مثلین میمانند بعینت آنکه چون
الف و ا مثلین نمانیم ب میثوق که باری است و اش و با و با هم
 موافقند پس اش اول با و اول با که کسیم و او تودج یا تود
زن تود که م تودیم ف تود و از چهارده حرف میسر به است
 ترکیب کنند س ف ق ش ث ظ ص ای که ترکیب است اش
 است و این حروف سو منزل خوانند و ز این پس سین را
 دو کم کنند میم تود سین تود و هم چنین و چون با و کس که
 حرف اول ترکیب کنند ب د و ج ی ک ن هم میسر که حروف
 فرغ است که چهار مرتبه اضا ضمه شود پس با هم را ضمه نمودیم

آی ۲
 ۲ لهذا حرف ۲۸ کانه
 نامیرت و ۷ آی
 و ۷ بادی ۷ و ۷
 خاکیت ح

بروج دوازده دوازده نوع پنجم مشارل بیت هشت بیت هشت نوع
 ششم در بی سی طرح باید کرد اما که قیاس طرح عبارت شد که
 حرف بیست هشت گانه را بنویسد که حرف آن طرح برسد در این است
 که بر حرفی نوشته شود **ا ب ج د ه و خ ط ی ک ل م**
ن س ع ف ص ق هر شش حرفی در هر نوع که طرح خستیا
 که این نوع عمل باید کرد هر چند که خواهی از خبر برین آرد و آن است
 که صد را بط کن غیر چهارده بنویس و در حرف را چهار چهار جدا کن
 چهار حرف سو بعضی به اگر از حرف که در آخر همان یک حرف باید
 حرف را بر حرف میماند که از بیانات همان حرف برین آرد و بویس
 و بعضی هر که کن مثلا سوال محمل را بنامیم بیشتر چه پیش خواهد آمد
 میزاید که در یک حال خواهد ماند نوشتیم و بط کردیم چنین شد **ح م د**
د ابی ش ت س ج ن و ع خ و ا ه د ب و د م
ن ع م م و د ی ا ک د ای اب ی ک ح الخ
و ا ه د م ا ن د و چ ن چهار چهار جدا کردیم چنین شد که مذکور
است بعد از آن هر چهار حرف سو بر یک صفحه دادیم و در حرف همه روز

ملفوظی و مکتوبی و کسوفی جدا کردیم هر سه باب تمام نوشته خود
 را گرفته بعد از آن حرف سو کتبه کنند تا هر چه ترکیب شود از خبر و در
 مقدم شد آنچه بجهت در نظر فایده امر آنچه باید تا هم موصی باید کرد
 و از تک و به هر چه به بیانات اسرار است آید و عرفات است
مسروددی م ی م ن و ن و ا و حروف ملفوظی ا
ج د ذ س ش ص ض ع غ ق ک ل حروف مکتوبی با نا
ثا ح ا خ ا ر ا ظ ا ط ا ف ا ه ا ی ا ب ا ت ا ب ت ا ج ح
خ د ذ س ش ص ض ط ط ع غ ف ق ک ل م ن و
ه ی در بیان استکشاف احوال آینده و استکشاف
 اصول خمس عبارت از اسم و لقب و کنیت و طالع و تاریخ
 احوال نماید بر صورت **م ح م د ا ک نیت اب والی ق اس م**
لقب ه اش م ی طالع م ل ک ک بش م س بس صد و ر ا
سوزنده نام سازد اول کنیت سو مقدم دارد هم اسم سو کتبه
چهارم برج سو پنجم گو ک سو و همچنین موفرات را گرفته زمانا
نمایند م دی ل س بس کتبه نماید هر یک سو جدا جدا زمانا بزر
نمایند ا ب والی ق اس م م ح م د ه اش م ی ح ح
م ل ش م س کتبه ام ه ح ش ش کتبه کردیم آنچه ام ه
ح ش بس در همه موفرات تا ک کند که هکله شود از کلمات
مرکبه نژاد کتبه و حال احوال نموده معلوم شود و از آن حکایت کند

ا م ه ح ش
 ش ح م ه
 ه ش م ا ح
 ح ه اش م
 م ح ش ا

و

Handwritten marginal notes in the top right corner, including the number ۱۰۰ and various lines of text.

Main handwritten text in the upper half of the page, discussing linguistic concepts and numbers.

طریق اجزاء باغ اتمین تا بیست و نهم را بطریق

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰

این یک سلسله است موقوفه در دست نظر از مغرب الی شرق
و استخراج می شود حرف ک را در وضع الی ح فقی الی ح فاض

Handwritten text in the lower half of the page, continuing the discussion and providing examples.

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان
 نؤمن بالله وكوننا من الخاسرين
 نورش نور جمال الافاق و نوقف بوقف مشيئة الافاق و
 جعلنا من امه سيدنا محمدا الذي لولا ملاحق الافلاك ومن شيعته
 علي اهل بيته الذين مسطوه جلاله لوانعتك تخافعتك بعد ان
 الاعوان والاملاك ومن المتسكبين بالذبال والانهما واولادهم
 الاعلان سيدهم ازمنه القديس الرباني ولدهم علم مشيئة الغداني
 صلوات الله وسلامه عليهم اجمعين ما نأخذ حماة علي الغصن
 فوق الثرى **و بعد** پس بدان ايک اسم که جمیع آثار
 الحقیقی بحسب مکریر راجع به بسم هو یا احد است و صلی علی
 کبریا آن است که تمام حروف ابجد همزاتی در حساب موصوف از الف
 یا آحاد و الا یا تا قاف عشرت و از قاف تا عین قات باشد
 و عین نیز است مراد که در حساب کبر تمام حروف عشرت است و الف
 راجع با حروف که در حساب است و کت و دوشبه و عین و الف
 و حرف قاف یک شبه و را و دوشبه و غ که در است نیز یک شبه
 و جلا تا الله بانظر راجع بدان در اسم مبارک مذکور شده مثل
 اللسان عدوش بنظر سیزده میوه که یک الف و یک لام و یک الف و یک
 هر چه برین میوه پس راجع به بسم احد و صحیحی ح ی ی عدوش
 ده است و ده یا است و یا بالف که بنده او است بارزه میوه راجع به بسم

بسم هو است علی ع ل ی م جمله پانزده میوه و ده در بارزه
 چتر عشرت است یک شبه یک پنج شش میوه و شش واد است و او با بنده
 سیزده است راجع به بسم احد و احد سیزده است و پنج ذکر است
 ده یک میوه و یک اسم چهار است و چهار ده است و دال است
 و ح با بنده است نه میوه و ط با بنده است ده و ی با بنده است سیزده میوه پس راجع
 شد احد بسم هو نفس نفس چند نوزده است و نوزده ده میوه
 چنانچه ذکر شد و ده یا بنده او نوزده است مطابق بسم هو فلک فالک
 هجده سیزده است و راجع است بسم احد و احد چنانچه ذکر شد راجع
 است بسم هو و عین هزار و الهی که است راجع بسم هو و الله اعلم
 واقف باش که در حساب بط کت و هجر را در ستاره ندی که در این امر محبت
 بسیار کشید تا بدین معنی که معنی نماید که همین حجاب کت مضمون است که در
 و لهذا صورت رقم بیت فاعا حروف ادنی دنی
 چون عمل او در سوره باید داد و در بر این است که در حساب است خانه
 است و آن شهر است مثل رو با و اجز و فاف در سخت اعلا است
 در نوزده جیم در شهر است زحل است و عمل نمون چنین است
 با دمی که بر آج مرتب معمول نمون و در کت شخصی است قاطع
 و حرف زانفتاح زحمت و زخم و زجر و زنا و زنده و زبانی است
 در وصل عدد سبع است که صورت سبع دارد و لای که الحار با قطع
 بعد سیزده معلوم است آدمی است رکت سیزده و زحل عمل شده است

$\frac{3171}{51}$ $\frac{800}{51}$ $\frac{790}{51}$
 ۳۱۲۳   ۷۶۹   ۷۴۴
 جغقجا بیل   ذمطایل   بیغمهاییل
 اسرار ۱۶۱۰ - ۱۶۱۱

دوخانه وسط ضلع اعلیٰ   دوخانه وسط ضلع اسفل
 $\frac{1590}{416}$ $\frac{1086}{316}$
 ۱۴۷۹   ۱۴۷۹
 غر عقیوش   غر عقیوش
 دوخانه وسط ضلع اعلیٰ   دوخانه وسط ضلع اسفل
 $\frac{1588}{316}$ $\frac{1079}{1263}$
 ۱۴۷۲   ۱۴۷۲
 غر عقیوش   غر عقیوش

اسرار اعظم که در چهار فتنه مرکز متوجه است ۱۷۲۵
 ذوالفضل العظیم ۲۶۹۱ من لاجب تکمیل ۱۴۶ غریف
 بسم الله الرحمن الرحیم غرت علیکم یا ایها الارواح المقدسه روحانیة
 العلویة و بطنیه المستخرجه فی السور شریف یا ذلهاییل یا ذمباییل
 یا ذمطایل یا ذمداییل یا غتلواییل بحی ریکم و احکام علیکم
 بیغمهاییل ان جیر الی دعوتی و اعینت فی قضاء حاجتکم که او کذا
 و امر و ابهره الی الامران غر عقیوش غر عقیوش غر عقیوش
 غر عقیوش ان هر عو القضا هجای و انجارج طبعی نه اود و او
 انتم ایها الودعان یحیو اقبل فطن و هر عو القضا و حاکم بحی الالکاء
 النظام اکرام ذوالفضل العظیم بحی فتنه لاجب تکمیل الطیرنا

غر عقیوش
 دوخانه وسط ضلع اعلیٰ
 دوخانه وسط ضلع اسفل

خانه وسط پهن   خانه وسط پهن   خانه وسط پهن
 $\frac{921}{296}$ $\frac{929}{316}$ $\frac{924}{316}$
 ۲۹۶   ۲۹۶   ۲۹۶
 حکمبوش   حکمبوش   حکمبوش
 خانه وسط تخت   خانه اول و آخر   خانه وسط
 $\frac{927}{416}$ $\frac{1890}{51}$ ۹۲۵
 ۹۲۷   ۱۸۴۹   ۹۲۵
 خلا بوش   غرضطایل   خلا بوش

اسرار عظیم ضمیموش غزبیا بن لوج
 اقامت علیکم یا ارواح الملكة العلویة و بطنیه المستخرجه فی السور
 اشرف یا ضمیر اییل یا ضمیر اییل یا ضمیر اییل بحی ریکم
 و احکام علیکم غرضطایل ان تعیین فی قضاء حاجت و انجارج طبعی و
 امر و ابهره الی الامران حکمبوش حکمبوش حکمبوش خلا بوش
 ان هر عو القضا و حاکم فلان بحی خالکم و بارککم و الاصل علیکم
 شرف فخرنا و دعای فتنه هر ان تعیین بحی فتنه اسم عظیم بارک
 فیم الجمل ۳ الساعده الوصاف ، باب در استخراج مکته

در عو ان لوج مربع برین مرتب دیگر کرد

خاندر	خاندر	خاندر	خاندر	خاندر
۷۹۴	۷۹۶	۷۹۹	۷۸۶	۷۸۶
۷۹۸	۷۸۷	۷۹۲	۷۹۷	۷۹۷
۷۸۸	۷۸۸	۷۹۲	۷۹۱	۸۰۱
۷۹۰	۷۹۰	۷۸۹	۸۰۰	۸۰۰
				۳۱۷۸
				۱۴۶۹۶

خاندر اول و ثانی
 جمع ۱۰۸۷ بر عو او
 ۱۰۴۶ غتلواییل
 ۳۱۷۸

۷۹۶
 ۷۹۹
 ۱۰۹۰
 ۷۹۲
 ۷۸۷
 ۸۰۱
 ۷۹۲

حیت که لیسرا اعداد الوفاق و کشف طایفه پس چون اشعار بوضع
 قضیت آن علم شد باید دانست که اول کلمه که در برای نقش وضع کرده اند
 ۲ در ۴ است و هرگز نیست $\frac{2}{4}$ و گفته اند که ۲ در ۴ چون آفتاب
 بنزده در وجه هر صد وقتی که طالع برج عقرب باشد و سعد بر طالع
 پاره که بهر نظر بند هرگاه با خود دانه فتح و نصرت یابند و هر چه که داده
 نمایند زود از پیش برهی **بدانکه** هر عدد در احوالیت و کمال است
 چهار و پنج است زیرا که از یک تا نه چهار و پنج است و این عدد را فانی و ساس نام
 آدم علیه السلام است و از حضرت امیر المؤمنین عودات شد و مدینه علیه السلام
 که بیان ۳ در ۴ را در این کلام بیان فرموده اند و ذی الهط
 و حجل حروف و فنی عدد و آنچه مذکور بود در بیان کلمات غیر هندی است
 چنانست بندی غالباً در نصرت و عداوت است و اثر او در آسمان است
 و چنانچه کلمات هندی است دور بند نیز است و آن نیز غالباً در عداوت
 و مغربیت است و استقامت و چون حکای هند وضع آنها نموده اند
 و دور هندی شهر شده اند و ما بر وسط زمین و ترک ۳ در ۴ غیر هندی
 و توضیح خود را بنام لیسرا بایلد دانست که بجهت سهانی وضع هر ۳ در ۴
 بر خلف آب رسیده کشند بر سه قطعه یک را از نو بندند و یک را بر پای چپ
 و یک را بر پشت در ساعت از عقب زادن خدایان و اگر تمام کرختی نویسند
 و نام ویرا بر عدد پنج نویسند و در هر خواجه او دفن کنند و سکه کران
 بر بالای او بنهند تا بر آید و باز کردد و اگر روز و شب در ساعت قرائت عمل شود
 بطلد آن نمک

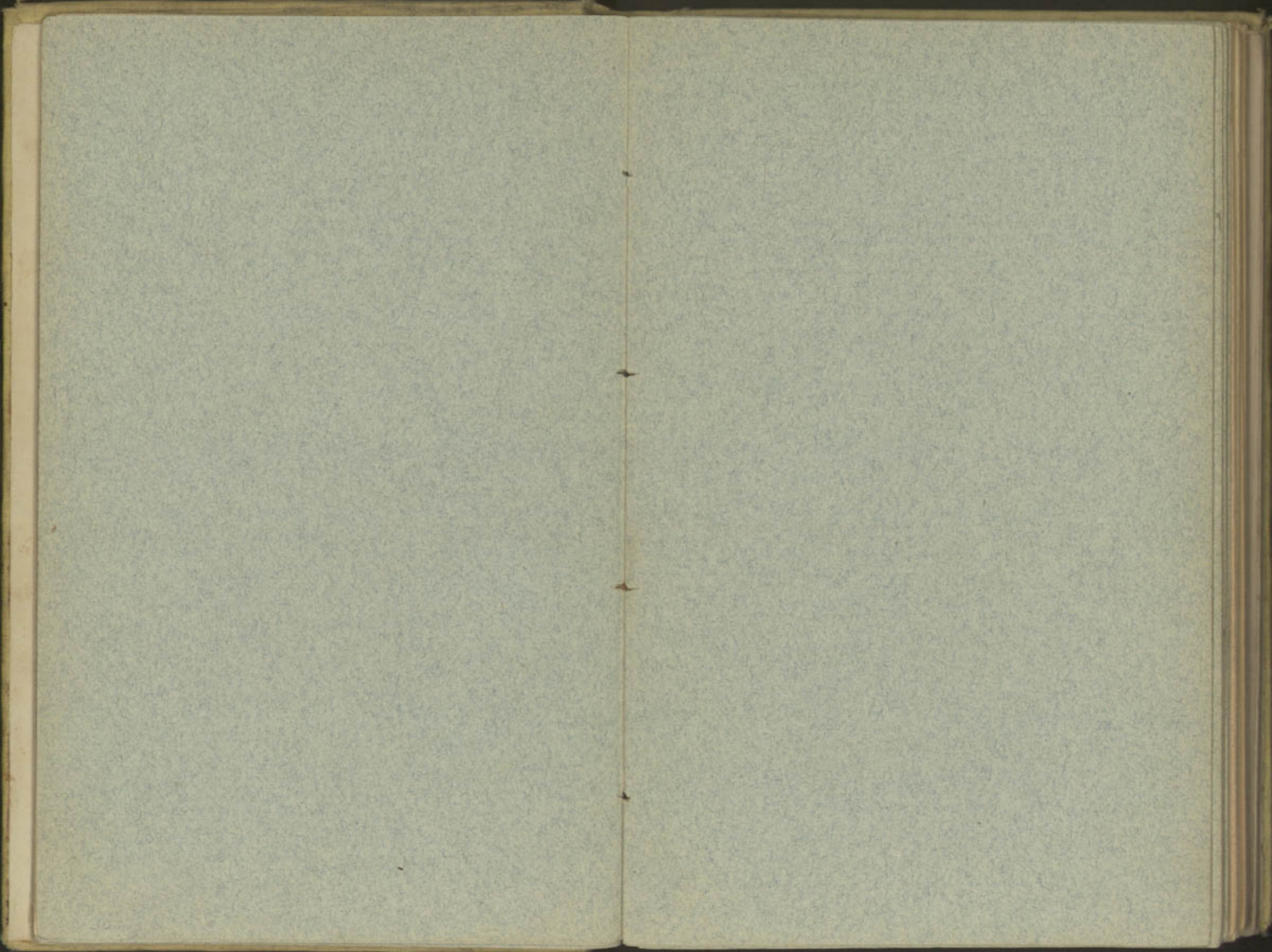
بخارند و بجز پس دهند تا ز برای خودی کند و این عدد از زشتی خلاص کنند
 و اگر بر چهار پاره کاغذ نویسند و هر یک سو در کوزه آب بنیزند و اندازند
 چهار گوشه کشت زار بنهند علی الغرض کمال دفع شود و اگر بخارند و آید لکن
 را بخورد قطعه در حال آن نویسند و آب بنویسند و بخورد بخوابل بود
 اگر کسی را بسته باشند همین حکم که لیسرا بر طرف بود و چون قدرش
 باشد در وقت اشعار تا و بزرگب سفار طریقه این کلمه بر پشت آید
 هر که با خود دارد از راه رفتن مانده شود و اگر همین وقت اسم خود بنویسند
 و باط و نام کسی که در عدولش را جمع کند و ده از ده از طریق کند و قیام
 بسته قسم کند و قسم از آن در جای عداوت دهد و یک یا زیاد کند تا خفا تمام شود
 شرط آنکه در وی سه سینه و اندر پشت سندر باید نهاد چون چنان سازد
 که وضع و قطرش رت سینه در برابر آن کشیدن و سنی نطق مانده شود که
 در روز قمر و ساقه قمر نویسند و با خود در روز سفر از جمع کلمات غیر سینه
 و خواص این سینه است و لکن در طلب نفع آنچه خوب بود بطور است و آنچه بد
 عداوت بود بطور است جهت آنکه ما در بعضی از کلمات تحقیق نکند و در
 موضع صرف کند و تحقیق آنکس که در زمانه آن بنویسد و ایدام لیسرا **صل**
بدانکه اگر **حباب** عدد بود قسم کنند قسم ابتدا تا وسط را میسازند و
 تا نهایت را کبار و عدد **حباب** وسط را در شکل خود وسط خوانند و قلب
 و مرکز و در زوج و اطلاق و قرعان خوانند و عدد نخستین را مینه خوانند
 و آخرین را قتی و سده او منتهی و قومان خوانند و اعداد سایر اقوان

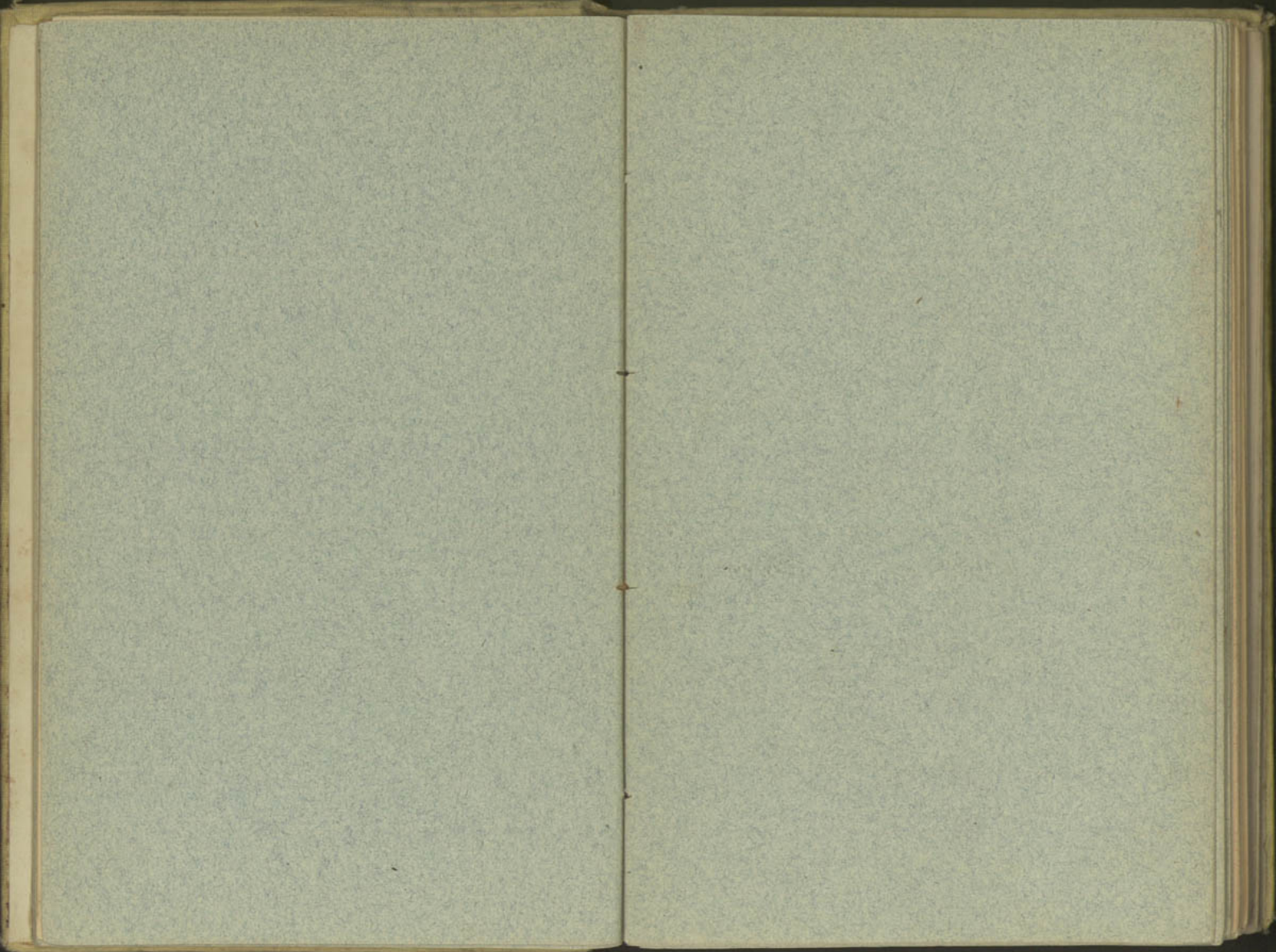
کلمه لیسرا

سید محمد اسد الله خان
مدرسہ اسلامیہ
لاہور

سید محمد اسد الله خان
مدرسہ اسلامیہ
لاہور

شرح اخر الخلد للدين

يرى في امر المؤمنين ثم انه سئل هل رايت رجلا فقال رايت رجلا
وانا الى الآن اسئل عنه فقلت له من انت فقال انا الطاهر فقلت
من اين تخلص الطاهر فقلت لي اين فقال لي الى الطاهر فقلت من اين
فقال انت ابوت اب فقلت له انا انت فقال حاشاك حاشاك
هذا من الدين في الدين انا انا انا انا انا انا انا انا انا
في الذوات للذات فقال عرف فقلت نعم فقال امسك ارجع
عبارة عن الحكيم المدبر لكونه واطلاق الرضا لثبته في المراتب
المرتب المنفصلة الغيرة والمنارات البرزخية قوله انا الطاهر اراها
ويعبر عن عظم انانية اشياء وهرمهم قوله من الطاهر اراها
في ذلك الاصح قوله الى الطاهر اراها في اشياء
الى القول فانها في ذلك الاصح قوله في ذلك سابقه في قوله
غير مرتبة الرضا من غير انما اوتب منه الى الرضا قوله في الدين في الدين اراها
الذات في الدين وحرارة الرضا بانهم باوا مروني هية سحر كماله المروي
مرنان سبعة نفس اعطاء وقوله سحر بها شيطان في ذلك الاصح في قوله

والجزم

واستبدال الرضا والكثرة قوله انا انا انا انا انا انا انا انا
عصر تابع في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه
في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه
ها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه
وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه
المدبرة تحت سطح لولا اول ارضت في ان كثره كثره ارضت في وجهه
وهر الكون والفضاء والذوات المحممة الى الذوات المحممة لصدور
عنه بلا واسطة اودس لظلمة في شراهم وترهم في شراهم وانه في شراهم
لونه والذات لظلمة في شراهم اودس لظلمة في شراهم وانه في شراهم
المسك ارضت في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه
الضوء ارضت في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه وها هو في وجهه
حرف حيد بن لولا كماله لولا كماله لولا كماله لولا كماله لولا كماله

نام است در احوال حروف که کتب مختلفه سال از سواد
قطران که پایه بود و سخن از ابجد است که بهر ابجد است
سواد بر ابجد کمالت کمال و داری بهر ابجد از سواد کمال
داند و این امر نیز بخوبی در این موصوف است که کتب مختلفه
حروف و در کتب مختلفه کتبند اما در آخر کتب کتبند که کتب کتبند
در کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
مکتب و این کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
و این کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
و در کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
مکتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
و این کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
سواد کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
زبان کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
و این کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
به هر کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله وسلام على عباده المصطفين **باب** هذا الخبر
 نال في نصره مفيد جمع نافع للبطلين مفيداً لفته اجابته لما
 من الاخبار والوارث في فضائل الائمة الكريمة مع الاشارة
 الاجمالية الى اذنة الجعفرية في غير اسمائهم العامة من غير طريق
 الجاصرة بعد الرسول المختار صلوات الله عليهم اناء الليل
 اطراف الثمار **اعلموا** ان الله بلطفه ان المسؤول عن
 الوعين والمقصود النافع في القاية من فضل الله ولعالمه
 سوانع الائمة الاجرة حتى ان بعض علماء اهل الخلاف مع
 انفاستهم لجة الاعتراف بها الاقرب الى الانصاف فقال
 لما قيل له ما تقول في عليم القول في قولكم لسانه فضا له خوف
 وكم عدان مفاخر عنار ومع قد ظهر على اذن الكتاب في اقل
 ملا الحاشين الا اناس بنو نصر على ما سنور رجاء لثورة
 المتوحد على حفظ الاربعين من الاخبار لعماد الله المخلص في
 الاز

هذا الخبر
 نال في نصره مفيد
 جمع نافع للبطلين
 مفيداً لفته اجابته
 لما من الاخبار
 والوارث في فضائل
 الائمة الكريمة
 مع الاشارة
 الاجمالية الى اذنة
 الجعفرية في غير
 اسمائهم العامة
 من غير طريق
 الجاصرة بعد
 الرسول المختار
 صلوات الله عليهم
 اناء الليل
 اطراف الثمار
اعلموا ان الله
 بلطفه ان
 المسؤول عن
 الوعين
 والمقصود
 النافع في
 القاية من
 فضل الله
 ولعالمه
 سوانع الائمة
 الاجرة حتى
 ان بعض علماء
 اهل الخلاف مع
 انفاستهم
 لجة الاعتراف
 بها الاقرب
 الى الانصاف
 فقال لما قيل
 له ما تقول
 في عليم
 القول في
 قولكم
 لسانه
 فضا له
 خوف وكم
 عدان
 مفاخر
 عنار
 ومع
 قد
 ظهر
 على
 اذن
 الكتاب
 في
 اقل
 ملا
 الحاشين
 الا
 اناس
 بنو
 نصر
 على
 ما
 سنور
 رجاء
 لثورة
 المتوحد
 على
 حفظ
 الاربعين
 من
 الاخبار
 لعماد
 الله
 المخلص
 في
 الاز

اصرا الذين رشوا الى الانعاش في رث الفقهاء الرجح مدادهم على
 دماء الشهداء يوم يقوم الناس للعالمين وعلموا ان العلم القاصر
 ابته عن الحوض المطول بل مشعة عن مرجحة المتوسطات في
 وان الطال بالصفحة يقع تامة الاشارات حتى لا يحتاج بعد الى ما
 المقدرين على المحاكاة ان المتعطف العود له هيلة الشفا بما فيه
 الالام ولوا عجزا قوله في الحيوان الدنيا واشهد الله على من قلبه لانه
 اللانحصام ان المكابر الرجح لا ينفعه بعد ما التفتح ولا ينافي
 في كثره مداد الرجح من ان ما الفناء في تحقيقه به بما فيه
 وسمياه بالفوائد المقتضية والدمع الجفينة على كثير من الايمان
 مغر عن الاطالة ولا جواره على خلق عمل الانحراف واسبا الاعتسا
 شاذ عن الجمال الذي هو والله سبحانه جود كراياك سبحانه الفوق
 وحكي حساب القدوة بل المهرج في الفاظ جواهره ولا له به هو نصر
 بفضاء ينجي من هلكان في نخرج الهيكليها الى المورد من الظلم
 والله سبحانه الهادي لسبيل الخير وان الله على ما يشاء قدير هانا
 اخذنا المطلب عن ضاعتها هو المشهور مقصر اعلموا بالسقوط في الرجح
 حيث ان صلبه بالبع في وقع المشرك للهواه وان الفجر والفضل فيها
 بلسان الاحداد فيقول لعماد الله الورد المحرم بنو كلاب في بيان هو
 لاهل الحق مفيد **الحديث الاول** روى ناصر ابو المكارم السجوردي

هذا الخبر
 نال في نصره مفيد
 جمع نافع للبطلين
 مفيداً لفته اجابته
 لما من الاخبار
 والوارث في فضائل
 الائمة الكريمة
 مع الاشارة
 الاجمالية الى اذنة
 الجعفرية في غير
 اسمائهم العامة
 من غير طريق
 الجاصرة بعد
 الرسول المختار
 صلوات الله عليهم
 اناء الليل
 اطراف الثمار
اعلموا ان الله
 بلطفه ان
 المسؤول عن
 الوعين
 والمقصود
 النافع في
 القاية من
 فضل الله
 ولعالمه
 سوانع الائمة
 الاجرة حتى
 ان بعض علماء
 اهل الخلاف مع
 انفاستهم
 لجة الاعتراف
 بها الاقرب
 الى الانصاف
 فقال لما قيل
 له ما تقول
 في عليم
 القول في
 قولكم
 لسانه
 فضا له
 خوف وكم
 عدان
 مفاخر
 عنار
 ومع
 قد
 ظهر
 على
 اذن
 الكتاب
 في
 اقل
 ملا
 الحاشين
 الا
 اناس
 بنو
 نصر
 على
 ما
 سنور
 رجاء
 لثورة
 المتوحد
 على
 حفظ
 الاربعين
 من
 الاخبار
 لعماد
 الله
 المخلص
 في
 الاز

هذا الخبر
 نال في نصره مفيد
 جمع نافع للبطلين
 مفيداً لفته اجابته
 لما من الاخبار
 والوارث في فضائل
 الائمة الكريمة
 مع الاشارة
 الاجمالية الى اذنة
 الجعفرية في غير
 اسمائهم العامة
 من غير طريق
 الجاصرة بعد
 الرسول المختار
 صلوات الله عليهم
 اناء الليل
 اطراف الثمار
اعلموا ان الله
 بلطفه ان
 المسؤول عن
 الوعين
 والمقصود
 النافع في
 القاية من
 فضل الله
 ولعالمه
 سوانع الائمة
 الاجرة حتى
 ان بعض علماء
 اهل الخلاف مع
 انفاستهم
 لجة الاعتراف
 بها الاقرب
 الى الانصاف
 فقال لما قيل
 له ما تقول
 في عليم
 القول في
 قولكم
 لسانه
 فضا له
 خوف وكم
 عدان
 مفاخر
 عنار
 ومع
 قد
 ظهر
 على
 اذن
 الكتاب
 في
 اقل
 ملا
 الحاشين
 الا
 اناس
 بنو
 نصر
 على
 ما
 سنور
 رجاء
 لثورة
 المتوحد
 على
 حفظ
 الاربعين
 من
 الاخبار
 لعماد
 الله
 المخلص
 في
 الاز

في شرح المفاتيح لحدثنا موفون لعماد الدين الخطيب في حواشي
بإسناد عن ابن عسقلان قال رسول الله صلى الله عليه وآله لو أن الغيا
أفلام والبرمدار واليمن جبال لا تتركنا أبدا لاحتضنا الله تعالى
أبدا على غير ما **باب** في إسناد هذا الخبر يؤيد ما هو في
فضله المعاصد بما نفا في بيان جلاله وقدمه ورواه من كبار عباد
الخالقين على أنه أفضل من جميع العقائد بل من جميع الشافعية واللاهوتيين
من الجنة والناس جميعا فمن لا يفكر **عقله** أحسن خلق الله الفيا
مع تعاونهم وتظاههم ومعاضد بعضهم لبعض يكون أفضل من الجن والانس
لجملته وهو دليل من مطاوع لما قد شهدا لله عنده الانبياء والمرسلين
ولا يلزم من ذلك فضلا على من علم فضلا عليه بل على من علم فضلا على غيره
بجوار يصحح اليه ثم ان من عده من الصحابة ان لم يعد بقصد ضالته
عن الدين لم يعلم فضلا على العالمين بل قد علم نقصان رتبة عن رتبة
الانبياء والمرسلين بل عن رتبة طائفة من البررة الملقين على ما يشهد
الله الفصح من تاريخهم النبيين فيقول بامامه والاعتراض بخلاف
عده والافرار بقده وانما مساواه صدر من القول بامانه والاذعان
بقدم المفضول فانه عند رباب **القول** الفضل بعد من القبول
معدود من التسفير الذي هو من العاقل غير معقول **نكيب** في ما
ان اوله من القول بان في قوله تعالى ان الله عز وجل هو الذي
يقدر في الروايات من كافر فله بان القول بعضهم ما يستلزم القول
بغير

بثبوت خاصة الرب تعالى له وهي ما شهد له قوله ولو ان في الارض
من شجرة اقل من اذنه والجراب هو ان التفاوت بين المدلوله واضح
جدا فان الغياض جمع الغضة بالفح وهي الاجمة ومجمع الشجر في
مغيض ماء او خاص بالغير بكل شجر فيه وعلى كل وجه في الارض
من شجر عجم واسمها ثم ان المعبر في الابه مدار الاجر السبعة
للبحر الذي في روضه لا وله غير ذلك في الرواية وايضا في لاحظ في
الرواية من الثقلين واطول ذلك في الابه على وجه شمل العالمين
فيه من المبالغة ما لا يخفى وايضا الجواز في الرواية ما لا يحصى او من
لا يسئل عن عدم المقارن في الابه فان قلت صريح في عدم تناهيها
عند ذلك يظهر ان الفرح في الرواية مع صحة سندها ومنها
بعد عن الرضا بل هو ناش من الجهالة او مسبب عن الغفاد
اعادنا الله من ذلك فانه يجب ان يدعو الى الرضا **الحديث الثاني**
روى احمد بن حنبل في مسند باسناد عن جابر عن النبي صلى الله
عليه واله انه قال علي خير البشر من لم يفتكروا من صحبه فقد
شكروا وقال جابر وما كنا نعلم من المنافع الا بفتحه **آية**
بيان اول هذا الحديث لا ينبغي صححه ولا ريب في صدوره عن زول
الوحي ومنزل الرسالة فضلا عن صدقها في هو رعاها هم ان
ان قوله تعالى اولئك هم خير البرية نزله في علي وفي رواية الهدي عن النبي

تفسير الحديث

عن علي بن ابي طالب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول

ان عليا علي بن ابي طالب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان الله جعل اولئك هم خير البرية واسند بن حجر كتابه قوله صلى الله عليه وسلم اذا قبل هذا خير البرية وان جابر كان يدور في سلك المدينة ويقول

قال النبي صلى الله عليه وسلم علي بن ابي طالب من لم يفتكده ومن يفتكده فقد شكر معاشر الاشرار اولادك يحيى بن علي بن ابي طالب في نظر شان الله وبالجملة مقدمه الحبر وعندهم بعبارة شتى

متفانية بديق زرعها وهو صريح في ان علي بن ابي طالب له الشان عظيم عن الهوى للصبر العارف وتؤثره اشارة الماروي في قوله ان اسد من صلى الله عليه وسلم قال لا يحبه الا مؤمن ولا يبغضه الا منافق **الحديث الثالث** اسند بن المغازي السافعي بطريقه عن علي بن ابي طالب رضي الله عنه انه قال لا يمتز على الصراط الا من معه كما قال علي بن ابي طالب عليهم السلام وذلك الله فيه وقومهم اثم مستوون في عظامهم مستوون عز ولا يرفع عليهم **بيان** هذا الخبر عندهم بعبارة منقلبة كقوله صلى الله عليه وسلم علي بن ابي طالب من النار قوله من احبه فقد احبني ومن ابغضني ابغضني ومن ابغضني ابغض الله فلو حب علي حسنة لا تضره معصية وبغضه عيبه لا تنفع مع حسنة وقوله لو اجتمع الناس على حب علي بن ابي طالب ما خلق الله النار وقوله عنوان صحيفة المؤمن علي بن ابي طالب وغير ذلك مما

عن علي بن ابي طالب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان الله جعل اولئك هم خير البرية واسند بن حجر كتابه قوله صلى الله عليه وسلم اذا قبل هذا خير البرية وان جابر كان يدور في سلك المدينة ويقول قال النبي صلى الله عليه وسلم علي بن ابي طالب من لم يفتكده ومن يفتكده فقد شكر معاشر الاشرار اولادك يحيى بن علي بن ابي طالب في نظر شان الله وبالجملة مقدمه الحبر وعندهم بعبارة شتى متفانية بديق زرعها وهو صريح في ان علي بن ابي طالب له الشان عظيم عن الهوى للصبر العارف وتؤثره اشارة الماروي في قوله ان اسد من صلى الله عليه وسلم قال لا يحبه الا مؤمن ولا يبغضه الا منافق الحديث الثالث اسند بن المغازي السافعي بطريقه عن علي بن ابي طالب رضي الله عنه انه قال لا يمتز على الصراط الا من معه كما قال علي بن ابي طالب عليهم السلام وذلك الله فيه وقومهم اثم مستوون في عظامهم مستوون عز ولا يرفع عليهم بيان هذا الخبر عندهم بعبارة منقلبة كقوله صلى الله عليه وسلم علي بن ابي طالب من النار قوله من احبه فقد احبني ومن ابغضني ابغضني ومن ابغضني ابغض الله فلو حب علي حسنة لا تضره معصية وبغضه عيبه لا تنفع مع حسنة وقوله لو اجتمع الناس على حب علي بن ابي طالب ما خلق الله النار وقوله عنوان صحيفة المؤمن علي بن ابي طالب وغير ذلك مما

تسعد

بعضه المخلصين فهو مؤثر في المعنى وان لم يكن مؤثرا في لفظه ولا لشد بين وجوه احدها ان اختصاصه بعلية السلام يكون حجة منقاد من النار لازما مساويا بحسب الله سبحانه لا يربط بحسب الله الذي يهتد به مفاذا الليل والنهار يدرك على ما يفضله ومنه يتبين على من عده في محبة الله وقده على الكافر يقر به تهربا وتابها ان عليا له كان كرها

بديل

لثلاثة ظلمات الائمة المنورة بينهم اللذة على اتم الخلق الغايب محمد الحارون وعلي بن ابي طالب في محبة الله والجملة له لا يجمع القول بقد من كرهه عليه ما يوضح ذلك في آية الله وتالها ان الحكيم تعالى شانه فلا يجوز عليه في محبة

رايها عينه ان كان غيره مومنا منصف البصير للزوم الاعتناء وجمعة كتم احباب محبة من صدور الصوف ايضا وهو لازم من احبابه مطلقا واضح فيجب ان يكون عليه السلام معصوا للاخبار بوجوده مطلقا والله اعلم ان محبة رسول الله صلى الله عليه وسلم بجميعها وبلوغ من محبته ومودته وقده ان مع المعصوم لا يلزم من محبة هذا الاجبا ونظائرها علم ضل القطع **البيان** لا يلزم من محبة هذا الاجبا ونظائرها تخصص محبة الدلالة على تعلق النكاح بالبيعة الحلق بالبيعة الرب العفا على هذه المحبة بل يلزم طرح بعض الاماير المصيرية العاصية من اهل الولاية بعد ثبات النار وبلوغ من هذا اعراض الفقه الناجد على

ولا

الجملة له لا يجمع القول بقد من كرهه عليه ما يوضح ذلك في آية الله وتالها ان الحكيم تعالى شانه فلا يجوز عليه في محبة رايها عينه ان كان غيره مومنا منصف البصير للزوم الاعتناء وجمعة كتم احباب محبة من صدور الصوف ايضا وهو لازم من احبابه مطلقا واضح فيجب ان يكون عليه السلام معصوا للاخبار بوجوده مطلقا والله اعلم ان محبة رسول الله صلى الله عليه وسلم بجميعها وبلوغ من محبته ومودته وقده ان مع المعصوم لا يلزم من محبة هذا الاجبا ونظائرها علم ضل القطع البيان لا يلزم من محبة هذا الاجبا ونظائرها تخصص محبة الدلالة على تعلق النكاح بالبيعة الحلق بالبيعة الرب العفا على هذه المحبة بل يلزم طرح بعض الاماير المصيرية العاصية من اهل الولاية بعد ثبات النار وبلوغ من هذا اعراض الفقه الناجد على

ارتكاب الفواحش لا نفوه هذه الاخبار مع صحة سند اكثرها من مؤيد
بين الفريقين فلا مجال للاكراه ولا طرد في ذلك ولا يرد من قولها
اللوامة المذكورة انقول ان العمل العمود والحصول انما يقضي القول
باستخفاف ترك المعاصي للعناد لو كان من عمل الولاية وذلك لثبوت
العمل بهذه الزايات للدلالة على سقوط العقاب
المستحق باعنى فاطمة الموالين بركة الولاية وقد وردت في
الله عليه السلام انه قال من عرفني من شفاعتي فلا انا لله الله شفاعتي
وورد ايضا عن الائمة عليهم السلام في قوله وتسوف يعطيك ربك
فرض انه لا يرضى بدخول واحد من شيعتنا في النار وورد قولها
ولا يشقوا المؤمن ارضى ان شفاعتنا انما تكون لمن ارضى ولاية
امير المؤمنين والائمة ولاة من ارضى الله نبيه وهو لا يرضى الولاية
الائمة عليهم السلام وانما شفاعته المؤمنين بعضهم لبعض ذلك على
وقوعها الالة الفضية فلا يستبعد شفاعته اهل بيته العظمة
وانما لم يلو اليهم المقربين بولاية كما في الاصحاح من الله على
قلبه وجعل على صوته عشاوة والمجاصل القول بنجاة اهل
الولاية بشفاعة ولاة الائمة الاخبار لا ينافي العلم ان اكثر العموم
والحصول ولا يلو من القول بنجاة شفاعته لهم الاغراء القبيح ان
قد يدعى عندنا الشفاعته انما تكون عند قيام الساعة فهو انما

تتم

تتمع للارض من النار واما قبل قيامها فعند البرزخ ثابت لا يهرب
منه لاحد فيحس الا حشر من العقاب ان العقوبات الموعود بعد الممات
بلازمة الجحسنا بدل على ذلك لا يشرى عن الصادق عليه السلام
انما تخاف على كوفيل الناس وبعد الوصول اليها فلا
خوف عليكم ولا انتم تخرون والتحقيق في هذا
المقام ان الظاهر المحبوس اخلافهم في الاستقامة
باقرار الله تعالى فيهم في الاجتهاد والتقليد وسعيهم الطاعة
وترك المعصية حال انهم كانوا من المشايخ اعداء بعضه وشيخه عنده
الكمال في الامانة وسعة الازمنة وسالوا للخير ووصولهم اليه بالحق
ورد في غير المحسنة بل هو عليه من القول الدائم في الجود
والاختر وهو الولاية المحكمه التي استجبت للموجب للعبادة الاثني وبعض
يرحل لنهاية نظر ظهري في تكميل الايمان وتاثير اذ اظهر في افراف
صنوف العباد من غير فاعلموا عليه في الولاية المستحقين او العقائد
المحملة المستعار وهذا هو الشقاوة السموية وهو غير محقق
فيها او في احد من الزلافة انما نشاكا في امر دينه واهله في كل
كامل في حوزة استخاف في الولاية عند قوله لا يشرى من الله في المعاد
بغلبة النفس الشياطين في القيمة فطعا وان كانت عاصية صفا
حسانه لانه يغير الشفاعته بل لانه يتركه رسوخ في الايمان والولاية لا

وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور
 وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور
 وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور

بتركيب الاسماء ذلك ندم عليه وفيه التسبيح صلى الله عليه واله
 كفي بالله توبه و جهنم الدنيا بلاندم وتوبه يحي منه اثر
 الذنوب بصادقة بعض احوال البرزخ ويا في يوم القيمة ولا يترك في دخل الجنة
 بكن اوله بل انما لانج كما ورد في الحديث في الجنة وفي ذلك فهم
 انه ما علمهم من مسبل وما ورد من المور على الصراط كالق
 الحافظ ان النار تفرق له عجا فان نورك يطفئ نارها وان يدخل الجنة
 بعرجة انسان الهدى القصر ومن كان صراطا حيا في الجنة في قوله
 لا تنفعه حسنة وان كانت اضعاف ستين انه وهو لا من الذين قال
 الله فيهم فلا تنفعه شفاعته الا شياطين وورد فيهم الا يستفرون
 على الصراط بل ينعون النار عند مخرجهم عليه ويخجلون بها لرحمة
 من الدنيا ولعلهم انزل اولاه والامان وركن مقصود في الجنة
 في حال وفاته بعد ذلك البرزخ على اظهر الاختام البرزخ في الجنة يمكن
 ان ذلك رحمة لله وشفاعة توبه يحيى من الله عز وجل وهم الذين
 قال الله تعالى في المرحون لا يلقوا ما بعدوا وانا نوري عليهم وان ما ورد
 من ان صا اولاه من جميع الوجوه اشارة الى الجحيم القلم المور
 وما ورد من انه معدن البرزخ شاق في الجنة من هو الهاء الى
 نداء القهقريين واولها الايات فيما ورد ان عليا عليه السلام عند
 الاجتياز صاحبه لانه له انا على الصراط الذي كتحبه
 الغفلة

انفعل بمعنى غير بالمو والعباد او يتحقق الشك والبلابا
 وما ورد من انه لا تنفعه اولاه وان لم تكن على المعاصي بعد ذلك العالمين
 اشارة الى المصيرين وذلك لانهم انما في مراتب الجنة والحرر على فعل
 للمهيبات مستبج في عطف القهقريين وتوارة العبادت هما سبب الاثبات
 عن الامان عند خروج الارواح الا بالان وهو علمه ثمة له لبقا
 الابدية وما ورد من انه مع خلط الصالح بالفاسد مثل ان الله يباهي الى
 الضالين في قوله ان الله مرثب فهم من حرص لونه في اولاده وتو
 الى الرسول في ملو فوا اعناد عليها واستجادة للشفاعة في اولاده وتو
 على الصراط لا حول الجنة فلهم وتبج نسبة لدا نقصا حتى يقطع المشا
 ولان الله واعادة اولاه ورجل الجنة باذنه ومنه من حصل له ورفع
 في النار بسبب نهاية ضعفة الدين وصور في الاعتقاد على انه المومنين
 فضع منها وفي ما شاء الله تبارك وتعالى كما كان جبرئيل اولاد الجنة
 مائة رحمة الجنة وشفاعة رضى في جود الخلوص في الجنة وبلج
 باهلها وكم لا يحصل لذلك بل يجمع بينه وبين الاخرة في
 لوسطهم القهقريين وهم الذين اخرجت عنهم ثم بادوا اهل الجنة
 يقولون سلام عليكم ليريدوا واهل الجنة ثم اتم بعد طول الاظنا
 المحقق لهم الاصل انكم رحمة الالهية وشفاعة الالهية في الجنة
 حتى يحاطوا لاهل النار فيحيا بعضهم وتسدل لعذابهم ويقولون فيهم

وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور
 وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور
 وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور

وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور
 وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور
 وورد في بعض النسخ قوله تعالى في سورة النور

الحمد الثالث

المعاصير بالملقة في مجتمعا وابانده مفلا والنفضل الموعود من الحكيم الوهاب
فانزل في ذلك فتمركه لانها اول الباب **تنبيه** اعلم ان من المسموعين
التي لا يتكرها الا بصغر سن لولا انه لم يوصف له في المصنفين
بمختلفة في المعنى انه قسم الجنة والدار كسجود ما اصرح بذلك في بعض
الاخبار وقد سئل المتضارع فقال ان الصادق عليه السلام بم صار علي عليه السلام
في الجنة والدار فقال عليه السلام لان حيا كان وعصا كره وانما خلق الجنة ليعمل
الإيمان والناهل لكفر فانا ارجو الله فالانبياء والاولياء هاهنا كانوا
يجتهدوا عدلهم بغيره فقال نعم فالك في ذلك فقال ما اعلم ان النبي
الله الشريفي عليه السلام قال يوم خيبر عظم الربا في دار جلايم الله
رسوله ونجته رسول الله وقال ما اظن اوفى الطائر للقرآن اللهم اشهد يا
خلفك لك وحيي عليا عليه السلام قال في حوزة الاجم انبياء الله
ورسله واوليائه ورجالهم ورسول الله لافان في ذلك نبي الله صلى الله عليه وآله
والمؤمنين كافة محب علي عليه السلام وان محبهم كانوا مفضلين في كل قول
فلا يدخل الجنة الا من اجبه من اولين والاخير فهو اذ افسهم الجنة
والنار قال المفضل فرجع عن النبي بالرسول الله فرجع الله عنك فرود
قال سلف فقال ان رسول الله فجعل علي عليه السلام يدخل الجنة ويضعه في النار
او رصوا او مال فقال المفضل ما علمت ان الله تعاقب رسول الله
الله عليه السلام وهو روح الى الانبياء وهم ارواح من خلق خلق النبي صلى الله عليه وآله

الانبياء آوون

الحمد الرابع

بل قال ما علمت ان دعاهم الى فوج الله طاعته واتباع امره وعهد
بالحمد على ذلك واعد خالفوا الجابوا اليه وانكروه النار قال في قال
او ليس علي بن ابي طالب عليه السلام حليفه واما امته قال في قال اوليس
رضوانا والله رحمة الملكة المستغفرا شيعته الناجية رحمة الله
بل في الفعلة عليه السلام في الجنة والنار ورضوا او مالك صار اخرا
بامر الله تعالى في كتابه المفضل خذ هذا فان من خروا العلم وكونه
لا يخرج الا من الله انهم في اخصا الله في الامم ان هذا الحديث
نفسه لا يراه البصير انما في العلور العلم وان ضامته مظانها في
عندكم حتى انهم لو نظروا في عين الانصاف لم يكتفوا بالقول لبعض
والمتقدمين عليه السلام واستجفاهم بكفرهم للنار كما استعروا من بعض
وايها الاتباع كقولهم في علب فكرت عليه بصيرة من ادركه ولا
تكر من القائلين **الحمد الرابع** **روى ابو بكر**
اجل من روى في كتابه في ذكر اعيان الخالفين ونقائضهم تبسنا لا تفرغ الفضل
عامين والذوق كذا في البار يوم السوي فارفع الاطوار عليهم
فسمع علي عليه السلام يقول يا ايها الناس اياكم وانا والله اولي الامر احق
به منه فسمعوا طعنا مخافة ان يرجع الناس حار ابيض عليهم رفا
بعض بالسيف ثم بايع ابو بكر لعمر وانا اولي الامر منه فسمعوا وطعن
مخافة ان يرجع الناس كقار انتم تيدون ان نبايعوا عثمان اني

ابو بكر

الجدلية التي

انتم واطعن ان عمر جعله فخره انما شاءهم لا يعرفون خلافا في الصلاة
 ولا يعرفون بدلا كما انما شرح سواء واهم الله ان لو شاء ان انكم ثم لا
 يسطع عمر ولا غيره ولا المعاهد ثم ولا المشرك يتصل منها
 ثم قال انتم كما به اما الجنة انكم انتم رسول الله عز وجل قالوا لا
 قال انكم احدكم انتم مثل النبي المزمع بالجنة انما يطهر مع ملائكة
 في الجنة قالوا لا قال انكم احدكم وجوه مثل وجوه فاعلمت رسول الله
 سبلة نساء هذه الامة قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى
 الحسين بسطع في هذه الامة النبي رسول الله صلى الله عليه واله
 عز وجل قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى رسول الله
 احد صلى الله عليه واله في الجنة قالوا لا قال انكم احدكم سبلة رسول الله
 صلى الله واله قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى
 قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى رسول الله صلى الله
 قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى رسول الله صلى الله
 ما جليلك الباطن اكل من هذا الطير في هذا العالم ما كان
 من قوله واكف صفة قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى
 شديد رسول الله عز وجل قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى
 الله تعالى الملائكة من جن اصطفى على نواشيه وفيه نبي ورسوله
 صبيح عز وجل قالوا لا قال انكم احدكم سبلة النبي المصطفى رسول الله
 وقال

هذا الحديث الذي في نسخة النجاشية
 وهو قوله صلى الله عليه واله
 ان من شئ الله ان يخلق خلقا
 من جن اصطفى على نواشيه
 وفيه نبي ورسوله
 وهو الحديث الذي في نسخة
 النجاشية وهو قوله صلى
 الله عليه واله ان من شئ
 الله ان يخلق خلقا من جن
 اصطفى على نواشيه وفيه
 نبي ورسوله وهو الحديث
 الذي في نسخة النجاشية
 وهو قوله صلى الله عليه
 واله ان من شئ الله ان
 يخلق خلقا من جن اصطفى
 على نواشيه وفيه نبي
 ورسوله وهو الحديث الذي
 في نسخة النجاشية وهو
 قوله صلى الله عليه واله
 ان من شئ الله ان يخلق
 خلقا من جن اصطفى على
 نواشيه وفيه نبي ورسوله

الجدلية التي

قالوا لا قال انكم احدكم سبلة في الخاص منهم العاصي
 قالوا لا قال انكم احدكم سبلة في كتاب الله عز وجل في سبوا الهياكل
 جمعها فخرج باي حجة فام الله عما حمزة والعتيق قالوا لا رسول
 الله سبلة ابوابنا ونحن على فقال ما انا فخرجت بابي وراسد
 ابوابكم بل الله فخرج بابي وسبوا بكم قالوا لا قال انكم احدكم
 الله نورة السماء اقبل وانك الفرب ففقه قالوا لله لا
 قال انكم احدكم رسول الله صلى الله عليه واله سبلة الله عز وجل
 نزله في قوله يا ايها الذين امنوا انما جاءكم الرسول فاعلموا ان
 يوم صدور ان الله لا قال انكم في حضور رسول الله عز وجل
 انما انتم احدكم اصلاحه رسول الله عز وجل وضعه في حفره عز وجل
بني هذا الخبر رواه غير احد ارباب الحديث بطرق عديدة
 وعبارة متفاوتة وفي رواية اخطت خوارزم وهو صلا الامم عند
 زياد ان شرح بعضها الاما تقدم وفيها قولها هل تعلمون انك
 اذا قلت رسول الله قال انتم سبلة لله عز وجل في موسى الا انك
 بنيت بعد قالوا اللهم نعم هذا مع ان كلا فضول هذه الرواية
 في كتب القوم من ايات معجزة حتى لا يمكن لاحد ان يفتن بها ولا يد
 في حجة ثم ان شاء الاستدلال بعد الخطير فان الكلام احبها
 وهو الاجل ان يقول ان علي بن ابي طالب ما اورد فضله عليهم ثم ما

المجد للراعي

عندهم وفيه على بعض الروايات انه قال بعد حضوره لعدتكم من بين جنس
 اطاف على سيدنا الله ان ياتيك وفي بعضها ان جاز من رده ان
 توفيق ان يكون المظلم في حوكما اعتدق الثالثة بعد عتق النبي
 صل الله عليه واله وهو كما يقول بقصه اجنبية لله فلا يكون غيره فيها
 عند الله **وما تشعرا** انه اشار باعاده وفيه افعال وذكره في
 حال يكون المحل لله عليه النبي عند المواقف انظر الى هذا الخبر
 وفيه عن التجار في قوله وبانه وجدوا وصية المرحوم عليه عاتقه ود
 من المشهور التي لا تقبل الاكوار ومراجه تلك الاموال في الغضا واليمن
 ونوابهم من الحرب المغضوبين لله لغوهم في الجاهل فيكونوا
 ليعمال ومخير الوقت فدا بعبص الله فلا يكون المحر اهلية المخللا
 لغوا لولا ان تولوا افوا عنص الله عليهم **وانبغها** انه اشار الى فضل
 بلذ الفرس المشوق الخلفاء في اول الاحزاب حتى وصل الله عليه
 والده انما خلفه لو فانه نفسه من انبغها اداء ما كان عليه وعند من الذين
 والودائع لظواهر من ابوبكر عني انا انا اورجانيه وبعلي عني وانا من علي
 وخالفه على كان يجلب جماله من اهل بيته وان تلبس بالصدى
 ما فوض اليه في هامة المشقة والاخلاق ومجلا من القوم في لاذية حتى
 توجد البسلى الله عليه واله حجتا الفاظا خاضعا منضعا وحيث
 وفيه نيل قوله في الخبر الذي يذكره في الله تعالى او يعق او على جميع اليا
 في قوله

المجد للراعي

فلا يجوز عزله بعد ما انبغ عن عتق عليه الرحلة **وانبغها** انه
 اشار باخصاصه باعطاء الخمر الى علو رده من هذا الصدقات
 المخصصة غيره وهو من وساخ الما بخلاف الخمر لا لان الله طاب
 اخذها كما انكر به الا انه يكون اشرف من غيره فلا يجوز ان يغيره عليه
وانبغها انه اخبر بزيادة خطه الى لا ياتي بها سدا لغيره الا ان هو
 وانذرا الذي يكون هو في اعظم درجات الشقيين فلا يقدم عليه
 سواه من المسلمين **وما تشعروا** انه اشار بعد الاخبار بسدا
 غيره وفتح باب ومرة جناسه الى علة الحكم من الله بسدا لاولي رضى
 بانه وانما طهارته من الاصلين بانه من الله فيكون معصوا فلا يجوز
 تقدم غيره عليه **وانبغها** انه اشار في قول امامه السلام عليه
 ادعى ان الله يتم خصامه باية القرية فلو لم يكن الامام له لزاله ليركبه
 منما لفضائلها بما فلا يجوز التقدم لغيره لولا ان الله بين الله رسول
وما تشعروا انه وقع الاشارة الى نهاية وجوده اشار الى كماله في استفا
 اسرته الذي اذ لا يماجى ضلله لا يجهازول الله خاتم النبيين في قوله احمدنا
 عنصير الله عليه واله انه في قوله الطائف حقا فاقا لخواجج حتى كونه
 من الصحاح لولا ان لو انما لولا عليه سجع كيف صح النوم بنا حرازه لولا
 الد العالمين ام كيف يتصور خذ رجع الشبا طهر عليه في فامة المسلمين
وانبغها انه اشار في قوله ان الذين يباشرون تعصده وعنده ويكفون

ان الله تعالى
 قد علم ان الله تعالى
 قد علم ان الله تعالى
 قد علم ان الله تعالى

المجلد الرابع

رسول الله صلى الله عليه وآله انه كان اولي الناس وبالقيام ما يورده اني
 منها ناديه ما كان عليه بليغه الى الوعد وانه كان اخر عهد النبي روي
 عنه انه قال فقلت نفسي يدعيهم رعا علي وحي في قول النبي انه قال
 مخاطبا لرسول الله صلى الله عليه وآله وفاضت بيني وبينك في العلم ان
 صاحبها المصطفى مع شوق الالهية وقال الاستعداد اعرف ما يورثه من
 من غير فلا يجوز التقدم عليه فيها واول اعرف من هداية العباد الى الشيا
 ولا ان الشيا يقول والمؤمنون بعضهم اولين بعض فوقه الذي الذي الذي الذي
 اخوانه مع ام من يهدي الى الهدى فما الكفر فيكون وعنه نهيها
 انما اتم ما هو في خلافه ولم يكن له احد بل اقرباه واعرفه الله في قوله
 ومن الذين ان العلم بالصدق اجح مخالفة عن امر موجبا للمنازعة هو مخالفة ان العلم
 في عبية كهرن من موسى بن نصر الضمان واذ لم يثبت نزول علمه بعد اعلم
 منه نصبه وتعينه وجب القول باسمه في خلافه فلا يجوز تقدم غيره عليه
 ثم ان خصوصية هذا الامر في مخالفة رعا النبي في اخيبتا في الفوائد
 وانما ركاه هذا للاختصاص والاعتماد او الامن الاعتراض المشهور
 الالتي فالاقتضى شعرا الفصل في التصريح الامام علي عليه السلام بها و
 البعض ما هنا ثابت له باجماع المصنفين من علماء المخالفين ودلالة الاثا
 المستفيضة والمنوارة عن عبد الله بن سليمان في كل واحد منها بوصول الصا
 الميسر شدا الى الهدى كما علمه ونزل عليه الجاهل المنة عن سائر اولي سبقت
 تسلا

المجلد الرابع

كشعة شعولة في الظلم ولكن الله يهتكم بآء الصراط مستقيم هـ
نبيه كما يدل هذا الخبر على بعض اولئك من سبنا بل على عطلان عدله
 ما ائسنا وانه لا ياتنا عليهم لولا ان الله صلى الله عليه وآله لم يكن راصيا
 صلواته عليهم عليه واما ان تقدم جهله وعددا واستقل في امر عدلنا
 وظلما واخذ البيعة من الكارهين اجبروا قهرا وان عدلنا على السواد
 اتباعه انما سكونا بعد ما سكونا خوفا وعضا بعد عدلنا للانصاف
 قوله في بعض خطبه المعرف الميسرة التي خطبها بعدة عثمان ربيعة
 الناس مع روعوا الفجر وسقوا الفجر ووجدت النبوة لا طاس بال
 محمد من هذه الامة بعد ولا يسوتهم من غيرهم عليه ابداهم سلس
 اللذبة عاد اليقين اليهم في العالي وهم يلحق النالك لهم خصائص
 الولاية فيهم الوصية والوراثة الا ان رجحوا الالهة ونقلوا السلطة
 فانه صرح وحالهم فاس بال محمد صلى الله عليه وآله احاد في عينه عليهم
 ثلثة او تعلم عليهم من روعوا الفجر وسقوه بالفجر ووجدت النبوة
 بما ارتكبوها الصالح والتور والبرهان على ضد هذا المصنف لان
 فانه يبيع من جعل من راع الفجر على علمهم مع ان كل من شيا الكلام
 على هذا المرام كاجبة للذم والاهام فاهم وبدل على هذا ايضا قوله حتى
 اذا قبض الله رسوله رجع القوم على الاعقاب وقال لهم السبل وانكوا
 على الولايج ووصلوا غير الرحم ويحروا السبب كما مر في وجوده وظلوا

بالكمال فيكون من الحكيم ان افاض به الخلد هذا اوله وحكم
 من احكام الله اذا تمهد هذا نقول ان ما صدر من اولنا الامير
 وهذه الواعد وغيرهم من الناصك كمدح النبي صلى الله عليه واله
 اناس للبلاد والمدح الامم عليهم بغيرهم يقولون ما الله الحسن وعقلك
 ما لا يقد على احصائه انما هو الوالدين في مقام الخلة وموضع سلطان
 الحق سبحانه الاوليه ومدافع صاحب الحاج نوع من الاجحاح من مقام الاز
 والاعانة على هو وطيفه العباس الامير من الانصار الكماله
 من حيث هي كانه الصادق عمن يكون لهما ممنوع على يدك
 يكمل انتم من انما عظم وهو سبه سونه تلووا كسائنه يعان
 ثابتة لم يطف الله واعلامه للقوال المذكور في محال ان يكون
 ذلك من الفخار المذموم وخطبه كانه شجر بلور الجواهر على طرف
 المناورة ووجوه وضع نحا المناورة ام كيف توردنا بهن الا بهن
 من الصواب على ما توارث عند علم الكار وبذا يصل
 ما استسكنه بعض الفاضل من المعاند شيئا لا يراى النفاق واقتداء
 بربيع الملايين في البغ والسفاه من ان كلامه عليه في موافق الخطا
 ما يدل على النبوة وهو والافتخار والمنذ ولا وحة شئ من ذلك ان النبوة
 والرهو والافتخار مما انعم الله في تسعة البصا والمنذ اما من خطب
 العباد ولا ينبغي ان يمن عليهم بما لم يات الاجل وامانة على الله وهو

قد سقت هذه في
 بعض ما استسكنه
 كسائنه يعان

سبحانك

في قوله

ما صدر

من اولنا

الامير

وهذه

الواعد

وغيرهم

من الناصك

كمدح النبي

صلى الله عليه

واله

اناس للبلاد

والمدح الامم

عليهم بغيرهم

يقولون ما

الله الحسن

وعقلك

ما لا يقد

على احصائه

انما هو

الوالدين

في مقام

الخلة

وموضع

سلطان

الحق

سبحانه

الاوليه

ومدافع

صاحب

الحاج

نوع

من

الاجحاح

من

مقام

الاز

والاعانة

على هو

وطيفه

العباس

الامير

من

الانصار

۱۱۴۹

11/11

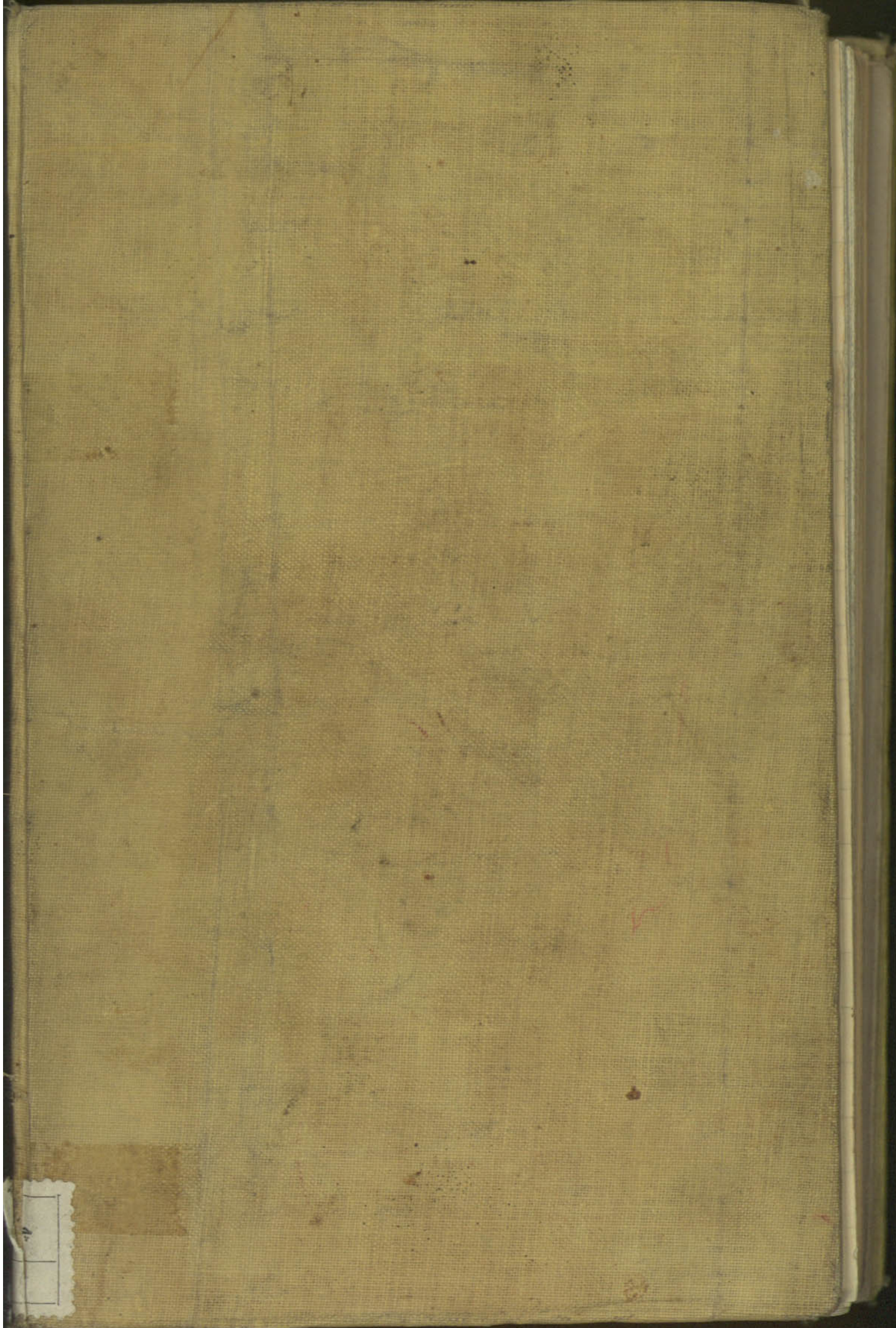
11/11

کتابخانه
مجلس

۱۱۴۹

4.	